Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Skovgaard-Petersen/Burmeister
Slægtsbog

A H N E T A V L E

for

Ib, Bent og Lis

samt for

Inger, Kjeld, Jes og Jørn

Skovgaard-Petersen

med descendens for de fire par oldeforældre.

Udarbejdet 1943-45.

Som dybest brønd gir altid klarest vand,
og lifligst drik af dunkle væld udrinder,
så styrkes slægtens arv hos barn og mand
ved folkets arv og dybe, stærke minder.
Din egen dag er kort, men slægtens lang;
læg øret ydmygt til dens rod forneden:
Årtusind toner op i gråd og sang,
mens toppen suser imod evigheden.

(Jeppe Aakjær)

INDHOLDSFORTEGNELSE.

Side

Forord og indledning..... 4

Generation 1 (Probander)..... 9
" 2 (Forældre)..... 11
" 3 (Bedsteforældre)..... 32
" 4 (Oldeforældre)..... 7o
" 5 (Tip-oldeforældre)..... 98
" 6 (2xTip- ")..... 11o
" 7 (3xTip- ")..... 123
" 8 (4xTip- ")..... 136
" 9 (5xTip- ")..... 145
" 1o (6xTip- ")..... 152
" 11 (7xTip- ")..... 157
" 12 (8xTip- ")..... 158
" 13 (9xTip- ")..... 159
" 14 (1oxTip- ")..... 16o

Sidelinier I (Carl Skovgaard-Petersen)..... 161
" II (Olaf Skovgaard-Petersen)..... 163
" III (Kay Skovgaard-Petersen)..... 165
" IV (Christian Burmeister)..... 167
" V (Stanley Burmeister)..... 168
" VI (Appeldorn)..... 169
" VII (Kirk)..... 172
" VIII (Fuglede)..... 175
" IX (Petersen)..... 177
" X (Ostenfeld)..... 178
" XI (Ostenfeld)..... 183

Side

Sidelinier XII (Seidelin).....186
" XIII (Skovgaard).....190
" XIV (Skovgaard).....191
" XV (Ekman).....192
" XVI (Warmington).....195
" XVII (Ebbs).....196
" XVIII (Bartrum).....198
" XIX (Hansen).....199

Personregister.....201

- - oOo - -

Forkortelser:
f.....født
d.....død
g.m.....gift med
sst.....sammested
t.....tavle

I N D L E D N I N G .

Et vist kendskab til sine forfædre skulle synes at være en ganske naturlig ting - , og dog er den viden, de fleste mennesker er i besiddelse af herom, forbløffende ringe og indskrænker sig oftest til et ret begrænset kendskab til bedsteforældrene, medens oldeforældrene, deres navne, liv og gerning, oftest helt fortaber sig i det store mørke - , og det skønt disse mennesker i tiden fra fødsel til død har efterladt sig en række tydelige spor, hvis efterforskninger i arkiver og familiegemmer i reglen ikke er forbundet med større vanskeligheder.

Kærlighed til barndomshjemmet, samhørighedsfølelsen med dem man er vokset op sammen med samt følelsen af at have noget til fælles med mange af de personer, man i årenes løb har lært at kende, fordi de hørte til ens slægt - , betinger ønsket om at lære de forfædre nærmere at kende, som forældrene har fortalt om, og hvis træk man kender fra billederne på væggen og fra de gamle albums; man vil have noget positivt at vide - man ønsker at lære den rod at kende, hvorfra man selv er rundet.

Arvebiologiens udvikling har i de sidste årtier medvirket en stigende interesse for slægtsforskningen,, og de voldsomme ydre begivenheder, der nu gennem to store krige har rystet verden, - har endvidere bidraget til den stille fordybelse i fortiden og i os selv, der danner grundlaget for slægtshistoriskt arbejde. Man søger gennem dette arbejde at tilfredsstille en trang til at vinde fastere fodfæste i tilværelsen, og man går til det med forventning om at stifte bekendtskab med en lysere tid og håb om at kunne hente inspiration og kraft ved de kilder, hvorfra man selv kan føres tilbage.

Den 29 august 1943 proklamerede den tyske besættelsesmagt i Danmark militær undtagelsestilstand i hele landet. Denne proklamations § 3 lød således:

> " Lukketiden fastsættes til mørkets frembrud. Fra dette tidspunkt er også enhver færdsel på gaden forbudt. "

- "Spærretiden" varede næsten et halvt år, og der opstod da hurtigt hos mange et ønske om at finde en beskæftigelse, der kunne tjene som adspredelse i de mange hjemmeaftener; jeg valgte at gå i gang med et arbejde, jeg egentlig længe havde haft lyst til, nemlig at prøve på at udvide mit kendskab til de mange mennesker, nulevende og afdøde, der tilsammen udgør ens slægt. Kort tid efter var jeg begravet i arbejde med ahnetavle og slægtshistorie.

Det skulle hurtigt vise sig, at der i familien var stor interesse for det

planlagte arbejde, og jeg takker de mange, der så beredvilligt har stillet oplysninger og andet materiale til min rådighed.

De former, hvorunder slægtsforskningens arbejdsresultater kan fremlægges, er flere; men de samler sig dog om to grundformer: ahnetavlen og efterslægtstavlen, der behandler et bestemt menneskes (probandens) slægtsskabsforhold ud fra diametralt modsatte synspunkter.

Ahnetavlen betragter probanden (den om hvem noget skal oplyses og bevises) som passiv og giver oplysning om, hvilke mennesker han ved avling eller fødsel, direkte eller indirekte (gennem forældre, bedsteforældre osv.) skylder sin tilblivelse. Efterslægtstavlen (almindeligt betegnet som "stamtavlen") fremstiller derimod probanden som aktiv og oplyser, hvilke andre mennesker probanden som avlende eller fødende, direkte eller indirekte (gennem børn, børnebørn osv.) har skænket livet.

Når jeg valgte at udarbejde en ahnetavle, skyldes det erkendelsen af, at mennesket ikke alene tilhører den slægt, hvis navn er hans tilfældige kendemærke, men at det er et enkeltstående individ, der med hensyn til arvebiologisk sammensætning teoretisk indtager nøjagtig den samme stilling over for hver enkelt af de to forældre, 4 bedsteforældre, 8 oldeforældre,osv.

Udover ahnetavlen har jeg endvidere valgt at medtage et antal efterslægtstavler, således at bogen samtidig redegør for samtlige efterkommere af mine 4 par oldeforældre (med de indskrænkninger, som den begrænsede udlandskorrespondance under krigen har medført).

Bent Skovgaard-Petersen.

København, oktober 1945.

Tillæg til indledning:

Som det fremgår af det side 9 anførte, er denne bog i lige grad en ahnetavle for Ib, Bent og Lis Skovgaard-Petersen, børn af Vilhelm Skovgaard-Petersen og Asta Burmeister, og for Inger, Kjeld, Jes og Jørn Skovgaard-Petersen, børn af Kay Skovgaard-Petersen og Dorothy Burmeister, men for klarhedens skyld er bogen dog skrevet set fra forfatterens placering i slægten. Med "forældre" i indholdsfortegnelsen sigtes således til Vilhelm Skovgaard-Petersen og Asta Burmeister, og Kay Skovgaard-Petersen og Dorothy Burmeister er behandlet side 52-57 og deres descendens under sidelinie III, side 165-166.

Manuskriptet er duplikeret maj 1951. Herved er udeladt originalmanuskriptets 117 billeder samt indledningens afsnit IV "Lidt statistik" med dertil hø-

rende tavler 1-9.

Manuskriptet er ikke ført ajour; dog er alle probandernes børn anført.

I. Grundlaget for det foreliggende arbejde.

Ved udarbejdelsen af slægtsbogen har jeg haft et righoldigt stof at øse af, og for alle generationer ældre end oldeforældrene kunne mit arbejde på få undtagelser nær indskrænke sig til en tilrettelæggelse og bearbejdning af allerede tilstedeværende materiale.

Det materiale, jeg har haft til rådighed ud over det i arkiverne almindeligt tilgængelige, har i hovedsagen været følgende:

1) En af Vilhelm Skovgaard-Petersen i årene omkring 1907-11 udarbejdet og under medvirken af redaktør Th.Hauch-Fausbøll i 1917 udgivet stamtavle: "Slægterne Tinglev og Wiuff med kvindelinier", der bl.a. indeholder den mandlige linie for min farmors forfædre (slægten Skovgaard).

2) En af Dansk Genealogisk Institut v/Th.Hauch-Fausbøll på foranledning af Vilhelm Skovgaard-Petersen omkring 1938 afsluttet undersøgelse af Vilhelm Skovgaard-Petersens ahner (såvel fædrene som mødrene), hvor især findes gode oplysninger om ahnerne på min farmors side.

3) En af Christian Burmeister omkring år 1919 afsluttet undersøgelse over slægten Burmeister, bl.a. indeholdende en del brevudskrifter m.v. belysende min oldefar Carl Christian Burmeister's barndom og ungdom.

4) En på foranledning af Christian Burmeister af "The College Of Arms", London, udarbejdet og i 1919 afsluttet stamtavle omfattende de ældre led af de engelske slægter Hall og Gray.

5) En del forskellige undersøgelser foretaget af Vilhelm Skovgaard-Petersen omkring 1910 vedrørende bl.a. slægterne Diechmann og Jørgensen, slægten Pöhls samt den engelske del af familien, for hvilken sidste især foreligger nærmere fortegnelse over de yngre slægtled af familierne Hall og Gray.

II. Kritik af det foreliggende materiale.

Ved behandlingen af ovennævnte materiale ville det set ud fra et strengt genealogisk synspunkt naturligvis have været det eneste forsvarlige at søge samtlige foreliggende data og andre oplysninger konfereret med de originale kilder. Et så omfattende arbejde havde jeg imidlertid ikke mod på og fandt i virkeligheden heller ikke absolut påkrævet.

For rigtigheden af hovedparten af oplysningerne om ahnerne på fædrene side ældre end oldeforældrene borger den ansete genealog Th.Hauch-Fausbøll.

Hvad angår ahnerne på mødrene side, så fører disse jo - på en enkelt linie nær - hurtigt tilbage til England og Tyskland, hvorfor en efterkontrol under krigen ikke har været mulig. Data for ældre led af slægten Burmeister har iøvrigt været prøvet flere gange (foruden af Christian Burmeister (som ovenfor nævnt) også af ing. Vilhelm Marstrand, Genealogisk Institut og Personalhistorisk institut), så de må forekomme særdeles vel funderede. - For den engelske slægts vedkommende har det været muligt at sammenholde to af hinanden tilsyneladende uafhængige undersøgelser (de i forrige afsnit under pkt. 4 og 5 nævnte), og her findes som helhed god overensstemmelse.

I de tilfælde, hvor uoverensstemmelser er konstateret, eller hvor oplysninger forekom lidet troværdige, er forholdene søgt klarlagt, og alt er udeladt, der kun syntes at hvile på et løst grundlag.

III. Materialets inddeling og opstilling.

Bogen falder i to dele, nemlig:

1) en redegørelse for ahnerne, og

2) efterslægtstavler for børn af de 4 par oldeforældre.

Ahnerne er omtalt hver generation for sig og således, at den yngste generation (probanderne = generation 1) er behandlet først, og den ældste generation, om hvilken oplysninger haves (generation 14), sidst.

Ahnerne er nummereret efter LORENZ' system, hvor anvendes "ahnebrøken"; tælleren angiver her antallet af ahner inden for den pågældende generation og nævneren ahnens løbenummer inden for generationen. Farfar betegnes således med brøken 4/1, mormor 4/4, farmors far 8/3 og morfars mormor 16/12. Efter dette system har mænd altid et ulige tal til nævner, kvinder altid et lige. Hustruens tal er det umiddelbart efter mandens følgende: 16/11 og 16/12 er mand og hustru. Af ahnebrøken fremgår det umiddelbart, om en ahne tilhører den fædrene eller mødrene side; hvis nævneren udgør det halve eller derunder af tælleren, tilhører ahnen tavlens fædrene halvdel, ellers den mødrene: 16/5 er en mandlig ahne på faderens side, 256/192 en kvindlig på moderens side. - Hvis man vil se, om et vilkårligt valgt ahnepar, f.eks. 32/7 og 32/8, er repræsenteret gennem en søn eller datter, halveres moderens ahnebrøk i tæller og nævner (32/8), - i det pågældende tilfælde altså gennem en datter (16/4). På samme måde som man således altid gennem halvering af den kvindlige ahnes nummer (eller den mandlig ahnes nummer + 1 i nævneren) kan finde barnets ahnenummer, kan man naturligvis gennem fordobling af såvel tæller som nævner finde ahnebrøken for en vilkårlig valgt ahnes mor; faderens ahnebrøk er da den nærmest foregående; moderen til 128/17 er 256/34, fa-

deren 256/33.

Ved opstillingen af efterslægtstavlerne er anvendt indrykningssystemet, der umiddelbart fremgår af opstillingen, og som generationsbetegnelse er her anvendt store bogstaver: anden generation A, tredie generation B, fjerde generation C osv., og rækkefølgen angives så med arabertal. D 6 er således det 6' barn i et eller andet (ubetegnet) kuld i femte generation.

IV. Lidt statistik.

Dette afsnit med tabeller 1-9 er udeladt ved duplikeringen

G E N E R A T I O N 1.

(Probanderne)

Som følge af, at brødrene Vilhelm og Kay Skovgaard-Petersen giftede sig med søstrene Asta og Dorothy Burmeister, består probanderne af:

1) Børnene i ægteskabet mellem Vilhelm Skovgaard-Petersen og Asta Burmeister, og

2) Børnene i ægteskabet mellem Kay Skovgaard-Petersen og Dorothy Burmeister.

ad 1:

Vilhelm Skovgaard-Petersen (2/1, se side 11-31) g.m. Asta Ingeborg Burmeister.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Ib Vilhelm Skovgaard-Petersen (f. 4/6-1909 Sct. Jacobs Plads 6, København). Døbt 29/6-1909 i Kastelskirken. - Skolegang 1915-20 i Østre Borgerdydskole, 1920-25 underskolen i Lyngby og Lyngby Statsskole, hvorfra realist 1925. 1925-26 kostskoleophold på Chillon College, Villeneuve, Svejts; 1926-27 handelsskoleophold i Neuchatel, Svejts; 1927-29 lærling hos Henriques & Zøylner (hørkram en gros) i København; 1929 lærling i Akt. Corn Products Co., København; 1929-30 ansat i Deutsche Maizena Gesellschaft M.b.H., Hamburg; 1931 ansat i Corn Products Company Limited, London; 1931-32 aftjente sin værnepligt i livgarden, 4de kompagni; 1932-33 ansat i Corn Products Refining Company, New York; 1/11-33 disponent i Akt. Corn Products Co., København, hvilken forretning han videreførte efter faderens død 1940; 1941 indehaver af Maizena-Compagniet v/Skovgaard-Petersen jun.; 1944 medlem af Grosserer-Societetets Repræsentantskab. - G. 8/11-1935 på Københavns rådhus m. Margit Lerche (f. 29/1- i Odense) datter af ingeniør Flemming Christian L. og hustru Anny Elisabeth f. Larsen.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Jette Skovgaard-Petersen (f. 11/6-1938 i København).

C 2. Anne Merete Skovgaard-Petersen (f. 9/6-1942 i København).

B 2. Bent Skovgaard-Petersen (f. 30/7-1916, Sct. Jacobs Plads 6, København). Døbt 7/10-1916 i Lyngby kirke. - Skolegang 1922-32 i Lyngby private underskole samt Lyngby Statsskole, 1932-35 i Østersøgades gymnasium, Kø-

benhavn, hvorfra student 1935. 1942 cand. polyt. (fabrikingeniør); 1942 assistent ved Danmarks tekniske højskole, laboratoriet for metallære; 1942 ansat i Direktoratet for Vareforsynings afdeling for produktionsregulering af metaller.

B 3. Lis Skovgaard-Petersen (f. 6/12-1918 på "Marienborg", Frederiksdal, pr. Lyngby). Døbt 18/1-1919 i Lyngby kirke. - Skolegang 1925-32 i Lyngby private underskole samt statsskolen i Lyngby, 1932-34 i Ingwersen & Elbrecht's pigeskole, København, og 1934-37 på sortedamsgymnasium, København, hvorfra student 1937. 1937-38 på husholdningsskole i Hampstead ved London; 1939 ansat i Deutsche Maizena Gesellschaft's kontor i Hamburg; 1939-41 ansat på faderens kontor; 1942 husholdningselev. - G. 3o/1-1943 i Holmens kirke m. Johan Blou (f. 4/6-1918 i Helsingør) søn af tekstilfabrikant Georg Pedersen og hustru Alma f. Elgstrøm. Student 1936 fra Helsingør højere almenskole; 1942 cand. polyt. (fabrikingeniør); 1942 aftjente sin værnepligt i Marinen; 1943 studieophold ved tekstilvirksomheder i Fredericia og Vejle; 1944 ansat ved faderens tekstilfabrik i Helsingør.

3 børn (C 1 - 3):

C 1. Jesper Blou (f. 16/3-1945 i København).

C 2. Ole Blou (f. 28/9-1946 i København).

C 3. Heidi Blou (f. 1/1o-1949 i København).

ad 2: se sidelinier III, side 165f.

G E N E R A T I O N 2.

Denne generation består af 2 forældre, nemlig:

2/1. VILHELM SKOVGAARD-PETERSEN (f. 28/1-1878, d. 13/10-1940) far &

2/2. ASTA INGEBORG BURMEISTER (f. 2/11-1881).
(Tavle 14).

Vilhelm Skovgaard-Petersen - søn af Martin Peter Vilhelm Petersen og hustru Caroline Jørgine f. Skovgaard (4/1 & 2, se side 32ff) - var født den 28/1-1878 i København, nærmere betegnet Tordenskjoldsgade 16, 2. sal. Den 17/3 fandt dåben sted i Frue kirke hos pastor Jakob Paulli; faddere var: docent N.J. Fjord, fru Schultz og forældrene. I dåben fik han navnet Vilhelm Skovgaard Petersen (uden bindestreg); bindestregen blev først senere føjet til efter kgl. bevilling af 13/1-1894.

V. var den næstyngste af hjemmets 6 børn. Den ældste søster, Aja, omtaler i sin dagbog sin lillebror således (4/4-1880):

> " Skærtorsdag var vi i Frederiksberg have om formiddagen. Vilhelm var med for første gang og uden pige. Han er en dejlig dreng, så kærlig, god og morsom. Han taler kummerlig dårligt og siger kun enkelte ord, skønt han er 2 år gammel. ",

og senere i dagbogen hedder det (20/5-1880):

> " Vilhelm er noget af det sødeste man kan tænke sig. Han vil altid være hos mig. Om morgenen, når jeg vågner, kommer Vilhelm straks ind til mig; han bliver så og "hjælper" mig med at klæde mig på. Så viger han ikke fra mig lige til frokost kl. 10½. Han siger stadig "Aja dejle ynde ven" ... ".

I sin egen dagbog har V. i 1894 nedskrevet nogle enkelte episoder fra den tidligste barndom. Disse er følgende:

> " Det allerførste jeg kan huske er fra vinteren 1880-81. Jeg havde gemt mig bag spisestuebordet, fordi jeg havde stjålet puddersukker. I det samme kom fader og moder op ad den lange gang ind i spisestuen, og da de fandt sukkerskålen stående på en stol midt på gulvet med aftegninger af nogle fingre, så fandt de straks grunden til, at jeg gemte mig. Jeg kan huske, at moder skændte på mig, og da de skulle spise til middag ledte de længe efter mig, før de fandt mig under faders skrivebord. "

> " Det næste jeg kan huske, er fra vinteren 1880-81, hvor jeg blev malet. Jeg græd altid frygteligt og var rædsom stædig. Så snart Anna eller moder havde fået mig op til Kongens Nytorv og gik

henad Bredgade eller Store Kongensgade, så trampede jeg og græd af arrigskab og var ikke til at få af pletten. Ofte gik de store omveje for at få mig til Fredericiagade, hvor Bache boede. Når jeg så endelig var kommet derop, havde Bache sit besvær med at få mig til at sidde stille, og det kunne han kun få mig til, når han gav mig en kulørt blyant - helst en rød - i hånden, og så sad jeg og græd og tegnede, medens Bache i den tid jeg var rolig skyndte sig at skitsere så meget som muligt af mig. "

" Lige fra jeg var 2 år til jeg blev 7-8 år gammel, var det værste man kunne sige til mig: "Passet ved Termopylæ og passet ved Termopylæ". Hvordan de har fundet på at sige det til mig er en gåde, men så snart jeg hørte det, blev jeg ude af mig selv, og kun når Helga eller Anna kom til og kælede for mig, blev jeg rolig igen. "

" Det næste jeg vil fortælle, er om alle de utrolige kælenavne jeg har haft. Først hed jeg Bolle, så Bollé, så Vim, Vils og Viller, ja, mit navn blev lavet om til det helt utrolige. Fader kaldte mig altid Vim, Peter kaninstok m.m. Det sidste kælenavn jeg har haft er Vil. "

" Fra sommeren 1881 har jeg kun eet minde. Det var på "Vilhelmshøj". Jeg var en dag sluppet bort fra Helga og havde besluttet mig til at gå bort ud i verden. Jeg kom ikke længere end ud for "Nordskrænten", da jeg mødte en herre - jeg kan ikke huske hvem -, og da han så mig barhovedet og med et stort forklæde på trave midt ude på landevejen, så tog han mig på sine arme og bar mig hjem til moder igen. "

" Så kom jeg da i skole. Jeg blev sat under posten for at blive døbt derhenne, og jeg fik navnet "Fløjlspels". Da jeg kom op ad skoletrappen i Holbergsgade nr. 13 sammen med fader, så græd jeg så gudsjammerligt; ja, fader havde skam ikke let ved at få mig op ad trappen. Vi kom så ind til hr. Christensen, der klappede mig - og jeg kom derefter ned og overværede min første time. . . I klassen var der Hans Budtz, der lige som jeg havde lange krøller, og desuden Franz Norstrand og Chr. Engelstoft. . . ".

V. var hermed kommet ind i skolebestyrer Gottlieb Christensens skole, hvor også de andre brødre havde gået. Broderen Carl havde ovenikøbet været skolens første elev, og han fortæller i sine erindringer følgende om sit første besøg hos hr. Christensen:

" Så tog far mig ved hånden, og vi gik skrås over gaden. "Nå, hvor mange elever har så meldt sig?", spurgte far. Et øjebliks pinlig tavshed. Så kom det: "Ja, grossererens lille søn er den første; men jeg har nogen udsigt til at få en elev til!". "

Denne skole blev iøvrigt den senere Gammelholms Latin- & Realskole.

Ikke længe efter skolegangens begyndelse indtraf Christiansborg slots brand. Om denne begivenhed, der fandt sted 1884, har V. skrevet følgende i sin dagbog fra 1894:

" Den oktoberaften glemmer jeg aldrig. Da vi hørte alle klok-

kerne kime, foer vi alle ud på gaden. Først Carl, så Anna, Olaf og til sidst fader, moder og Einar. Kay og jeg skulle blive hjemme hos pigerne - moder var bange vi skulle komme noget til i trængslen. Men næppe var de andre ude af døren, før vi sammen med pigerne "skulle ned at hente brød hos bageren". Men nej, nu skulle vi hen og se på branden! Vi stod ved Niels Juels statue og så det altsammen. Da vi kom, var hele slottet et flammehav, gnisterne fløj i luften, himlen var gloende rød, gaderne bølgede af folk - Bum! Bum! Der sprængte de noget i luften. Vinduerne klirrede, folk larmede, brasede på - alle ville hjælpe til. Nogle red på lygterne, andre på gitteret om "Niels Juel", andre igen i træerne ved Nationalbanken, og ud af vinduerne lå folk oven på hinanden. Alle sprøjterne var der, ambulancevognen med de sårede brandfolk rutchede forbi til Frederiks hospital. De kongelige kom til, men slottet stod ikke til at redde. Det gjaldt nu især om at indskrænke ilden, og derfor spredte man sejlene - efter at have dyppet dem i vand - fra skibene i Holmens Kanal over taget på Thorvaldsens Museum, Slotskirken, Ministerialbygningen, o.s.v. Carl var mellem studenterne oppe på Museets tag; de frelste en russisk officer, som faldt gennem glastaget. Så gik vi hjem. De andre kom noget senere. Den næste dag brændte det endnu meget, tykke røgsøjler steg op til alle sider. Om formiddagen kørte kongen der forbi - han græd, og hele familien var klædt i sort. "

V.'s barndom havde den skønneste indramning. Et smukt familieliv i de dejligste omgivelser, om sommeren på "Nordskrænten" i Ny Tårbæk, og om vinteren i hjemmet i Niels Juelsgade 5. Om den nærmere beskrivelse heraf se under omtalen af V.'s fader.

Allerede 11 år gammel begyndte V. at føre dagbog. Den første af bøgerne indledes med beskrivelsen af en tur i marts 1889 sammen med faderen og Kay ned til bedstefaderen i Næstved, og med flid er bogen og de følgende bøger ført videre med omtale af store og små begivenheder. Disse dagbøger synes ofte at have været genstand for brødrenes interesse - herover klager han sig gentagne gange, således den 18/3-1892:

" . . . Han er dog en rigtig sød og rar lille mand, den Kay. Der er kun een ting, jeg ikke kan lide ved ham, og det er, at han altid leder efter min stakkels dagbog. Jeg har i vinter haft den gemt dels i et rum over kakkelovnen, og dels - hvad der forresten var meget snildt - i to snore med lodder og haft den hængende bag skærmbrædtet. Men det blev min ulykke! Efter hvad han påstår, har han fundet den forleden dag og har, hvad jeg langt fra sætter pris på - læst den . . . "

Fra disse dagbøger skal citeres enkelte uddrag specielt til belysning af de dejlige somre i Tårbæk. Sommeren 1893 skriver V. således:

" Her findes i Tårbæk en lige så glad som berygtet bande - berygtet for alle sine gerninger, drillerier og løjer. Denne består af trekløveret Poul Stokkebye, Franz Norstrand og jeg. Vi mødes med solen og skilles først sent. Ja, det er meget vanskeligt at beskrive en dag af vort leben sammen. Om morgenen stanger vi ål

(vi har alle ålejern og snører), eller hvis vi ikke kan se at stange ål, så sejler vi os en tur. Som oftest hænger vi så bag på en sejler mod vinden og stryger så hjem igen med vinden . . . Undertiden tager vi frokost med, og en dag sejlede vi til Smidstrup, gik i vandet fra stranden, spiste frokost, og da vinden vendte sig til vi skulle hjem, havde vi en flot hjemtur. I reglen går vi i vandet 3 gange, sommetider 6. 3 gange har vi også lavet vandpantomime, d.v.s. vi tager gamle klæder på, så lader én sig falde over bord, og straks springer en hel flok ud efter ham. En dag gjorde vi dette ud for "Godhavn", hvor der bor en familie ved navn Kjeldsen, en meget nærgående familie, som har båd til to personer. De satte straks denne i vandet efter os, men så sprang vi op i båden igen og roede bort. . . Om natten til kl. lo½ er vi på sjov i haverne, Wessels, Vetts, Norstrands, Stokkebyes eller vores, eller vi mødes i båden med røde og grønne lygter. "

" Det var i fællesskab med Vett, Poul Stokkebye, Franz Norstrand, Fredericia og Kjeldsen. Hver havde vi en båd med, og efter en flot spurt roede vi op ud for "Havslunde" for at holde rådslagning. Der bor i år herude en jøde (fabrik) ved navn Seligmann. Han er fiskegal og torskedum. Han brovter svært af alle de ål han fanger (han meder nemlig ål nede fra Bings badehus), og han lyver godt, for i virkeligheden fanger han praktisk talt ingen. Nu skulle vi drille ham. I hver båd var der en død ål og en snøre eller et ålejern, og da vi var lige ud for Bings badehus, kastede vi forsigtigt ålen ud. Vi trak nu den ene ål op efter den anden, medens han stod og måbede, og da vi var færdige, bad han om at måtte se mine ål. Så tog jeg den af krogen og viste ham den. "Det var en satans karl", så lagde jeg den ned i båden, tog den op igen, bøjede dens hovede om så den blev mindre og viste ham den atter. Så skar jeg nakken over på den og holdt den i halen, "Det var s'gu nogle gode ål". Så holdt jeg den midt på, "Det var fandens, jeg troede virkelig I narrede mig, men man kan jo også gøre skarn uret". Se sådan narrede vi den gamle jøde, der fisker hver eftermiddag og som bevislig kun havde fået een ålekvabbe ialt. "

V. følte ganske tidligt trang til at nedfælde sine indtryk og følelser i vers. I den første dagbog ses det, at en væmmelig myg, der har stukket ham, medens han sov, eller et par seler, som fra en badebro er blevet tabt ned i vandet til krabberne, har virket inspirerende. Senere hen har "Nordskrænten" dejligheder, de friske sejlture på sundet, vinterens glæder på skøjtebanen og de første forelskelser været inspirationskilderne.

Den 25/9-1892 blev V. konfirmeret i Vor Frue Kirke af stiftsprovst Jakob Paulli, og snart efter begyndte man i familien at overveje, hvilken uddannelse V. skulle have. Alle de ældre brødre var blevet studenter og var nu i gang med diverse studier, og V.'s fader udtrykte ønsket om, at også V. skulle være student for derefter at studere medicin. Denne plan vandt dog ikke V.'s billigelse; han ville hellere afslutte skolegangen tidligere. Senere hen har han udtalt, at han egentlig var temmelig doven i skolen, og den utrolige bunke af baller han nødvendigvis måtte deltage i, influerede i reglen ikke i gunstig retning på de i skolen opnåede resultater.

Et lettelsens suk drog V., da han efter endt 4de klasses hovedeksamen fra "Gammelholms Latin- & Realskole" i juli måned 1895 forlod skolen for stedse, og det var blevet bestemt, at han efter sommerferien skulle til handelen.

Det blev i hørkramfirmaet N.F. Høffding, Nørregade 1, at V. den 2/9-1895 begyndte som yngste lærling. Herom skriver han den 19/1-1896 følgende i sin dagbog:

> " Jeg er altså yngste lærling her på kontoret. Sidder i træk fra døren, der hele tiden går op og i, skal springe for alle, sendes i byen for alle lige meget hvordan vejret er, skal sørge for at der er papir på "nr. 3", klistre flere ark frimærker på breve daglig, kopiere hele posten, vade kopiklude, ordne anvisningsmappen, åbne brevene og pakke prøver ind - det er mit foreløbige leben, men jeg tror nok jeg er ivrig til mit arbejde, for jeg ved jo, at jeg ikke bliver på dette trin alle mine dage. Kontoret er i kælder, stue og første sal, så jeg springer hele dagen op og ned ad trapperne med bøger m.m. . . . Vi begynder kl. 8, har 2 timer middag og lukker, når vi er færdige kl. 8½ - 10½ aften. "

V. var glad for de ialt 1½ år, han var hos N.F. Høffding. Der var meget at bestille, men gamle Høffding omtales som en meget behagelig chef. V. forlod firmaet den 1/4-1897.

Det var nu blevet bestemt, at V. skulle frekventere en handelsskole i Gera, og i april måned 1897 begav han sig sammen med faderen og Aja af sted sydpå. Efter at V. var blevet installeret i Gera (56 km. syd for Leipzig) rejste faderen og Aja midt i april videre til Wiesbaden for at gennemgå en kur der.

Skolen begyndte den 15/4-1897, og i den tid V. opholdt sig i Gera, boede han hos hr. & frk. Schmager, Agnestrasse 26. Han begyndte straks efter sin ankomst at gå på det "Amtorsche höhere Handelsschule & Handelsakademie", hvor der undervistes i de almindelige handelsfag: varekundskab, bogføring, nationaløkonomi, fransk, tysk m.m. Efter V.'s eget udsagn var undervisningen absolut ikke særlig fremragende; men hovedformålet med opholdet var da også tilegnelsen af det tyske sprog, og det havde han god lejlighed til at lære under samværet med de venner, han fik på skolen samt ved besøg i de mange hjem, som han ikke mindst gennem familien Schmager fik indpas i.

Der var meget smukt i egnen omkring Gera. Selve byen lå i en dal, og beboelseskvarterene strakte sig op ad dalens sider. Heroppe lå Schmagers villa, hvor V. havde to gode værelser, og under hele opholdet i Gera blev der her sørget for ham på allerbedste måde.

På handelsskolen var adskillige nationer repræsenteret, alt ialt en meget broget samling. Et par danskere var der også, nemlig en ved navn Arntzen samt Poul Beeken. Med sidstnævnte, der ved V.'s ankomst til Gera allerede havde været der i længere tid, sluttede V. hurtigt et varmt venskab - ikke mindst gennem

deres fælles interesse for musik.

I 1889 var V. begyndt at få undervisning i violinspil, og i de år han opholdt sig i udlandet, omtales i korrespondancen med hjemmet violinen atter og atter; under opholdet i Gera f.eks. således: "Jeg spiller forresten 1/2 - 3/4 time hver dag, alt muligt, skalaer, stykker . . . ", eller "sammenspillet med Beeken gik rigtig godt. Vi spillede hele Copelia . . . ".

Den 3/lo-1897 modtog V. i Gera et telegram af følgende ordlyd: "Fader meget syg kom straks". V. ilede hjem, men nåede ikke at se sin fader i live - døden var indtrådt ganske pludseligt dagen i forvejen den 2/lo. Det var et meget hårdt slag for V. at miste sin fader - ikke mindst i betragtning af, at V. da kun var 19 år gammel, og så langt fra havde fuldendt sin uddannelse. - Som kurator i boet for V. blev beskikket købmand, etatsråd A.A. Hasselbalch fra Køge.

Efter et par ugers ophold i hjemmet på "Nordskrænten" gik turen atter til Gera, hvor V. fortsatte på handelsakademiet indtil jul. Den 2o/12-1897 forlod han Gera, "skoletiden" var forbi, og der blev nu ivrigt søgt efter en plads til ham i udlandet.

Valget faldt på Riga, hvor man gennem en forretningsforbindelse havde fået opsporet, at der var et firma, der var villig til at tage en volontør. Dette firma var "And. Larsson", beliggende i Gr. Sandstrasse nr. 5.

En af de første dage i april måned 1898 arriverede V. til Riga. Fra sin første adresse her, Basterboulevard 8, skriver V. den 12/4-1898 hjem:

> " . . . Igår flyttede jeg ind her . . . Igår kl. 2 stillede jeg på kontoret. Consul Larsson var rigtignok elskværdig, og der er arbejde mere end nok at tage fat på . . . Kontortiden bliver for mig fra 8-4 og fra 6-8. Kl. 5 spiser jeg middag. . . Larsson, der er svensk konsul, har den største rugforretning i Riga og er formand i kornvoldgiftsudvalget. Larsson er en <u>meget</u> elskværdig mand, og fruen synes jeg også godt om; næste gang skal vi spille sammen, det bliver meget sjovt. . . ".

Tiden i Riga mindedes V. altid med den allerstørste glæde. På konsul Larssons kontor, hvor de indehaveren iberegnet kun var 3 mand, lærte V. en bunke, og det varede ikke mange måneder før V. i konsul Larssons fravær fungerede som "første mand" på kontoret, og som sådan ofte måtte disponere på egen hånd.

Det var i zartidens gyldne Rusland, der i V.'s erindring kom til at stå med en næsten eventyrlig glans. Gennem konsul Larsson blev han introduceret i flere familier i Riga og modtog herved nogle gange invitationer til unge selskaber på godser i Rigas omegn.

På denne tid lærte V. Poul Carl at kende - et bekendtskab, der senere skulle føre V. sammen med sin tilkommende hustru. Poul Carl var i lære i et Shippingfirma i Riga.

Det hjem V. kom oftest og helst i var dog konsul Larssons. Af den korrespondance V. førte med hjemmet fremgår det, at han tilbragte næsten hver søndag i det larssonske hjem, en villa beliggende i byens udkant. I dette, som ved så mange andre lejligheder, havde V. jævnlig sin violin med, og så spillede han sammen med fru Larsson. I et brev hjem skriver V. således (15/9-1898):

> " I søndags var jeg hos Larssons og havde det som sædvanlig meget gemytligt derude. Om aftenen spilledes der, først violin og klaver og bagefter firehændig klaver. Det er en virkelig nydelse at høre så godt de spiller. Da jeg skulle gå derfra og kom ned på vejen, opdagede jeg, at de havde fyldt mine lommer med cakes, blommer og pærer - de bor jo en halv times vej uden for byen, og så syntes de vel sagtens, at jeg skulle have en lille mulepose med. "

Af et brev til moderen den 13/1o-1898 skal citeres:

> " Du spørger, hvordan jeg kommer hjem derude fra? Ganske simpelt pr. ben med en ladt revolver i frakkelommen, som jeg er bange for, at jeg selv frygter mere end en mulig bølle. Til beroligelse for dig lille ma føjer jeg til, at jeg nu går med 3 løse skud først, og så 3 skarpe bagefter; sådan arrangerer de fleste sig. Forresten går der militærpatrouiller hele natten, så du skal såmænd ikke være bange for mig. "

Under sine besøg hos Larssons læste V. jævnlig fransk sammen med fru Larsson, og endvidere tog han regelmæssig undervisning dels i russisk og dels i violinspil. Af sport dyrkedes tennis.

De ikke få pensionater V. frekventerede under sit ophold i Riga, har næppe indbudt til meget hjemmeliv. Der omtales jævnlig kakerlakker, og maden var i reglen ikke tilfredsstillende.

Det havde været meningen, at V. skulle være blevet i Riga det første halve års tid af 1899 med, men nu traf det sig således, at høsten i Rusland 1898 blev mislykket, hvilket bevirkede, at der i løbet af efteråret blev mindre og mindre at bestille for kornfirmaerne i Riga. Under disse omstændigheder blev det så besluttet, at V. skulle se at komme til Amerika, og den 2o/12-1898 forlod han And. Larssons firma og dermed Riga for hjemadgående.

I begyndelsen af januar 1899 rejste V. sammen med broderen Olaf til England. Efter nogle dages ophold i London tog de videre til Southampton, hvor V. gik om bord i U.S.M.S. "Paris". Efter en stormfuld rejse satte V. foden på amerikansk jord, nærmere betegnet New York, lørdag den 21/1-1899, og han blev straks formedelst 7 dollars om ugen indlogeret i en god pension i Brooklyn, Hick Street 124, hvor han forblev boende under hele sit New York - ophold.

Med lommen fuld af introduktioner hjemmefra begyndte V. nu at slide trapperne hos diverse kornfirmaer i New York for at søge en plads, der så vidt muligt var lønnet. Det var en bidende kold januar, og da den første måneds tid kun

bragte negative resultater - hvilket også en lille afstikker til Baltimore gjorde - så har det været en drøj begyndelse, men brevene hjem var uden undtagelse fulde af optimisme, og anstrengelserne bar da også endelig frugter.

Den 27/2-1899 skriver han således hjem, at han nu har fået en "general clerk position", som skal tiltrædes den 6/3 hos "Louis Dreyfus & Co" (International Produce Co.), 227 Produce Exchange - uden gage.

I denne plads kom V. aldrig til at føle sig særlig godt tilpas. Et halvt års tid - indtil den 9/8-1899 - holdt han dog ud, lærte sikkert også en del, men opnåede dog ikke at modtage en eneste cent for sit arbejde.

I august 1899 er V. kommet til St. Louis, hvor han havde skaffet sig en plads i kornfirmaet "Chas. F. Orthwein & Sons", 126-128 Laclede Building, St. Louis, medens han selv boede i et pensionat, West Belle Place 4o6o. I dette firma var han i 8 måneder - fra 11/8-99 til 21/4-oo - og opholdet her i St. Louis synes at have bekommet V. særdeles godt, vel ikke mindst fordi han her hurtigt skaffede sig en god vennekreds.

Julen 1899 tilbragte V. i Peoria (Illinois), hvortil han var rejst for at besøge sin morbroder Jørgen Skovgaard, der i 1868 var udvandret hertil, blevet amerikansk gift og nu sad i meget trange økonomiske kår. Om sit besøg her skriver V. den 27/12-1899 til moderen:

> " . . . . Så stoppede caren ved 715 - jeg så på det lille hus, det så jo rigtignok lidt fattigt ud; jeg fik endnu en gang adressen frem af lommen - jo det var 715. Jeg gik gennem lågen og bankede på døren. En høj krumbøjet mand med hvidt hår og langt gråt skæg åbnede døren, "Are you my uncle?", fik jeg lige spurgt, medens tårerne strømmede ned ad kinderne, og inden han endnu havde svaret mig, havde han smidt sin stok og jeg min kuffert, og han knugede mig, mens tårerne stod ham i øjnene! . . . .
>
> Jeg kom ind i stuen, en pæn renlig lille stue med en kakkelovn stående midt i, og rundt om den nogle træstole, et bord med et album og en dug over, en sofa i det ene hjørne. Rullegardinet rullet ned for det ene fag; men på det andet fag var der gardiner, som de lige havde fået og lod til at føle sig meget stolte af. De eneste dekorationer på væggene var deres vielsesattest i ramme og to portrætter.
>
> Så hjalp onkel mig frakken af og vi sad et par timer alene ved kakkelovnen; tante og Army viste sig først ved middagstid kl. ca. 2.
>
> Det var forunderlig så godt onkel vidste besked om alt. Han kunne rækkefølgen på alle familiens grene, vidste hvad hver enkelt var, hvor de havde været o.s.v. . . . .
>
> Han så s. hyggelig og god ud som han sad der i gyngestolen - kakkelovnsdøren stod åben, og hver gang han havde spurgt om noget og jeg så vidt muligt havde svaret ham, sad han og stirrede ind i ilden, som om han tænkte tilbage på det hele, og så kom han med sådanne små udbrud som - ja, hvor har hun dog været god imod mig, jeg forstår slet ikke, at de ikke har glemt mig i tidens løb, men de bliver ved med at hjælpe mig - og så sad han igen og stirrede ind i ilden.

Mens onkel et øjeblik var ude af stuen, lagde jeg endnu en 5-dollar-seddel ind i konvolutten, hvorpå jeg havde skrevet, at det var fra dig, og da han kom ind igen, gav jeg ham den - du skulle have set hans glæde; men så sank han sammen i sin stol, og det var som om han næsten skammede sig over at være nødt til at tage imod dem. Jeg gav ham dem så tidligt, for at de kunne have lidt til julen, og jeg tror ikke de havde så mange penge inden de fik dem. . . . .

Efter bordet viste onkel mig sin hest, som han var svært glad over, det var også en stor stærk en, sin lille vogn og alle dens pakkenelliker - the, kaffe, lommeknive, tændstikker, sennep, blyanter, sæbe o.s.v. Det hele så ikke ud til at være ret meget, men han var helt glad ved at fortælle, at han på sin sidste tur lige inden jul havde solgt for 11 dollars -! Ja, hvad de lever af forstår jeg ikke - det er for mig som for onkel Christian en gåde. Til dagligt spiser de vist meget fattigt; onkel sagde f.eks. ved bordet til Army, da hun rakte ham nogle kartofler - "Nej, til daglig spiser jeg dem gerne morgen, middag og aften, idag har vi jul, idag skal vi have kalkun" - ja, jeg tror såmænd kartofler er deres hovedret til daglig.

Ved 5-tiden tog Army og jeg en 5 miles tur med sporvognen ud til onkels svoger Meacham. Her så man rigtig et bevis på hvortil dette jageri i alle amerikanske forretninger og fabriker fører. På vejen kom vi forbi en fabrik, hvor han havde arbejdet, og da jeg kom derned fandt jeg en mand på ca. 36 år, lam i nakken og stiv i den ene arm; det var kommet af, at han altid måtte stå foroverbøjet i den mekaniske fabrik.

Tidligere havde han haft en god plads, og de havde boet pænt - nu boede de i et usselt lille træhus helt ude i udkanten af byen. De havde tre små piger på 12, 9 og 7 år. Jeg tror det er de mest velopdragne børn jeg i mit liv har set, og da jeg havde fortalt dem, at deres onkel Dan (som onkel Jørgen altid kaldes af alle) også var min onkel, og at jeg så måtte være deres fætter, blev vi forfærdelig gode venner. - - Vi tog derned for at spørge, om de ville komme ned til onkel første juledag, og næste dag kom de så.

Så tog Army og jeg tilbage igen, undervejs så vi juletræerne tændte, og jeg tænkte på den lille pige med svovlstikkerne. Sneen føg om ørerne på os, det blæste og sneede, og jo længere vi kom ud i gaden jo sjældnere blev julelysene, og hjemme hos onkel var der heller ikke juletræ - det var første gang jeg ikke selv var med til juletræ en juleaften. Da vi igen sad rundt om kakkelovnen og flammerne hoppede og gnistrede der inde, så tænkte jeg tilbage på juleaften derhjemme, på juletræ, det festlige bord og kirken juleaften - ja, større forskel på de juleaftener og denne kan vel næppe tænkes, men der kan holdes hyggelige juleaftener også i et fattigt hjem, det fik jeg rigtignok at se! - Så tog jeg min violin frem. Først spillede jeg nogle julesalmer, en efter en dukkede de op for onkel. Ordene huskede han. Å, spil den, og den, sagde han hele tiden, og da jeg bagefter spillede nogle af de viser, fader nynnede så tit, og som jeg også tænkte, han kendte, var han forfærdelig glad.

Så spiste vi til aften. Han bad en bøn, som ved alle måltider, og bagefter gav jeg dem de små ting, jeg havde med til dem. - De blev forfærdelig glade for det, og jeg tror der er større glæde ved at give en julegave end ved at få en - jeg tror ikke en cent kunne have været givet bedre ud.

Så gik vi til ro. Jeg fik et værelse for mig selv, en god varm seng var der, men muren var så tynd, og døren sluttede ikke helt til, så vinden peb ind ad de tynde vægge og dør, så jeg holdt ilden vedlige et par gange i nattens løb.

Næste morgen kom Meachams - det var jo en hel rejse for dem. Army havde for tanten syet 3 dukkehatte til dem (det fik hun 5o c. for) og det var børnenes julegave. Jeg vidste ikke af det og spurgte dem, hvad Santa Claus havde haft til dem juleaften, - ingenting, lød svaret frejdigt som den mest selvfølgelige ting af verden. Det var måske lidt tankeløst af mig - faderen havde næppe til det daglige brød; hvor skulle der så blive til julegaver? - men selv kunne jeg ikke tænke mig en juleaften uden legetøj og godter.

Så gik onkel og jeg en tur i byen, han skulle nu rigtig vise mig den og var kommet i stadstøjet, der ikke var stort bedre end hans daglige, en gammel kasket på hovedet, knortekæp i sin venstre hånd, men glad var han og et storartet humør har han. Det var hundekoldt og vi fik os en varm toddy undervejs. Det syntes onkel var meget storartet; jeg tror alt inden i mig var frosset uden den. Sneen lå højt, ørerne gjorde ondt og min vinterfrakke forekom mig så tynd som en sommerfrakke.

Så kom vi hjem igen efter vor lille ekspedition. Da jeg så sad og legede med de tre små i sofaen, fortalte jeg dem, at jeg havde mødt Santa Claus down town, han var lige ved at gå, men havde endnu tre pakker hos sig. Han gik og ledte efter tre små venner han havde og som han ikke kunne finde. Jeg gav dem så hver en pakke med chokolade - de blev ellevilde! Den ene pakke havde rødt bånd, den anden blåt, og der blev en pakken ind og pakken ud, medens det ene stykke forsvandt efter det andet - aldrig har jeg set børn blive så glade for noget som disse tre, - og jeg forstår Ajs glæde ved juletræ i asylet.

Bagefter sang de tostemmigt rigtig pænt, og da jeg fik min violin frem og spillede, bl.a. nogle små amerikanske sange, var alle henrykte.

Vi sad så sammen til ved lo-tiden. De overnattede alle hos onkel - hvor, det må guderne vide; men hvor der er hjerterum, er der også husrum! - og hjerterum var der nok af.

Så sagde jeg farvel, jeg havde haft en hyggelig jul hos dem og fået ligesom et andet syn på en jul, og jeg måtte love dem at komme en gang igen inden jeg rejste hjem.

Onkel fulgte mig så på banen i det mest forrygende vejr. Inden jeg gik, gav jeg ham en 5-dollar-seddel og bad ham købe sig enten et par varme støvler eller en pelshue; tænk hans venstre ben er altid koldt, gigt har han jo. Når han kører sine ture, har han sin krykke med, og han er jo i det hele ret ynkelig . . . . Han var rørende på banen, kyssede mig og knugede mig, bad hilse tusind gange og takke for hvad du var for ham . . . . ".

Et par måneder ind i året 19oo begynder V. i sine breve hjem at omtale sin afrejse fra St. Louis. I et brev den 26/3-19oo anføres det således, at han nu formedelst 125 dollars har sikret sig en 1. kl. billet på "Kaiser Friedrich" fra New York til Europa den 7/6-19oo. - I samme brev til moderen fortælles endvidere:

" . . . . Jeg var bedt om at tage violinen med. Der var to døtre, og vi havde en meget sjov aften - de var ligefrem nydelige. Som du ser, inden jeg forlader St. Louis begynder solen at skinne,

men aftensol er bedre end slet ingen. Du ved ikke hvor megen glæde jeg har af min lille fiol - jeg ville slet ikke undvære den for meget . . . . Jeg spiller fiol hver eneste aften i pensionen, hvor der er en ung pige, Mrs. Summers, der spiller udmærket klaver . . ".

Den 21/4-1900 forlod V. firmaet "Chas. F. Orthwein's Son's" og umiddelbart derefter St. Louis for inden sin endelige hjemfart at gøre en tur rundt i Amerika. Fra denne tur, hvis varighed har været omkring 1½ måned, haves ingen breve med nærmere beskrivelser, men ifølge planen skulle ruten gå over New Orleans til Galveston og derfra via Fort Worth til Kansas City, over Peoria til Chicago, og endelig via Detroit, Buffalo, Albany ad Hudson River til New York.

Med "Kaiser Friedrich" forlod V. så New York den 7/6-1900, for den 14/6 at anløbe Plymouth og Cherbourg og dagen efter Cuxhaven, hvorfra V. inden han endelig vendte hjem til København aflagde moderen og Aja et kortere besøg i Bad Nauheim.

Efter faderens død i 1897 var Olaf S.-P. blevet leder af firmaet "Vilh. Petersen & Co." samtidig med at moderen var indtrådt "som aktiv og ansvarlig medindehaver af nævnte firma". Umiddelbart efter sin hjemkomst fra Amerika begyndte nu også V. sit arbejde i firmaet i Peter Skramsgade 14 den 25/6-1900. Han boede samtidig i hjemmet Sct. Annæ Plads 9.

Under opholdet i Amerika havde V. stiftet bekendtskab med "Corn Products Co."s frembringelser, som på det tidspunkt endnu ikke var indført på det nordiske marked, og efter sin indtrædelse i firmaet arbejdede han energisk på at få adgang til at forhandle disse pridukter her hjemme. Hvornår forbindelsen knyttedes vides ikke, men på "Vilh. Petersen & Co."s brevpapir fra oktober 1901 er der påtrykt en reklame for

Mais-Gluten mel
Mais-Gluten foder
Mais-Oliekage mel.

Samtidig findes det omtalt, at der her hjemme er foranstaltet en række forsøg med det nye foder, idet et antal gårde er gået ind for at prøve det. I denne forbindelse foretog V. flere ture rundt om i landet for at følge forsøgenes forløb. På disse ture besøgte han bl.a. Lerchenborg, Knuthenborg, Næsgård samt gårde på Langeland, Fyn og i Jylland. Disse forsøg må være faldet heldigt ud, for i brevene ned til moderen i syden omtales gang på gang glædestrålende, at salget af glutenfoderet er i stadig stigning.

Det nøjagtige tidspunkt for "Vilh. Petersen & Co."s erhvervelse af eneforhandlingen af majsprodukterne kendes ikke. På firmaets brevpapir fra maj 1902 findes imidlertid påtrykt:

" Hovedforhandlere af
Mais Glutenmel & Mais Glutenfoder.
Fabrikat
The Corn Products Co., Chicago U.S.A.
"The Glucose Sugar Refining Co." "

Fra den 3o/4-19o1 til den 2/9-19o1 aftjente V. sin værnepligt ved forplejningskorpsets skole. I efteråret 19o2 blev han atter indkaldt for kortere tid og lå da på Wildersgades kaserne ved 4' artilleriafdeling som "underkorporal nr. 13 af forplejningskorpset".

I efteråret 19oo lærte V. Asta Burmeister at kende. Det gik således til:

Ligе fra barndommen af havde Asta Burmeister kendt de tre søskende Poul, Lulla og Kamma Carl, hvis fader var skibsreder Adolf Carl. I det carlske hjem i Amaliegade kom Asta og Dorothy Burmeister meget jævnligt, og i dette hjem fik også V. sin gang efter at han som ovenfor omtalt havde lært Poul Carl at kende under sit ophold i Riga. Dette førte til, at Olaf S.-P. lærte Kamma Carl at kende, og i Poul Carls hjem traf Asta Burmeister og V. hinanden første gang.

Asta Burmeister (2/2) - datter af ingeniør Hans Johan Albert B. og hustru Ann Jane f. Hall (4/3 & 4, se side 58ff) - fødtes den 2/11-1881, Rigensgade 21, 1. sal, og dåben fandt sted på farfaderens fødselsdag den 7/1-1882 i Sct. Jakobs kirke. Gudmoder var Caroline Burmeister (A.'s faster), og de øvrige faddere var Hartvig Burmeister (A.'s farbroder) samt Ludvig og Harriet Methling. Middagen afholdtes i farfaderens hjem i Frederiksholms Kanal.

A.'s moder besøgte hvert andet år sin familie i England, og på disse rejser kom børnene med efter tur - i reglen to og to. Sin første englandsrejse kom A. således ud på i sommeren 1884 sammen med faderen, moderen og søsteren Dorothy. I 1886 og 189o var hun atter med på besøg i England.

Den 21/8-1889 begyndte A. sin skolegang i frk. Zahles skole på Nørrevold, hvor hun gik hele sin skoletid igennem. Blandt klassekammeraterne her var Emma Methling (datter af Ludvig M.) og Nanna Wolfhagen (datter af Frederik W., hvis hustru Nanna var født Burmeister. En halvkusine til A., senere gift Bille); i begge disse hjem kom A. meget. Endvidere lærte A. i sin skoletid bl.a. Johanne Andersen (senere gift Schlichtkrull) at kende.

Hyppigt kom A. endvidere i Poul, Lulla og Kamma Carls hjem, (Lulla senere gift Norstrand, Kamma senere gift S.-P.), og en lille klike mødtes jævnligt i fru Andersens hjem på Scherfigsvej, hvor de bl.a. lærte lædersløjd og syede. Denne klike bestod af Kamma Andersen (senere gift Tandberg), Kamma Nyrop, Bette Nyrop (senere gift Rich), Johanne Methling (senere gift Hvidt), Emma Methling og Martha Krebs (senere gift Bryant).

Den 3/4-1898 blev A. konfirmeret i Sct. Jakobs kirke, og den derpå følgen-

de sommer rejste hun til England for at tilbringe 14 måneder der. Halvdelen af tiden herovre boede A. hos mosteren Lizzie (gift Ebbs) i Bromley, og i resten af tiden boede hun hos en anden moster, nemlig Nelly (gift Warmington) i Lee. Opholdet i England var en skøn tid for A., og kun nødigt tog hun med, da faderen i efteråret 1899 kom over for at hente hende hjem.

Tidligt var A. begyndt at spille klaver, og hun fortsatte med at få undervisning under englandsopholdet. Efter hjemkomsten tog hun endvidere timer i sang.

Vel omkring et års tid gik A. herefter på "Zahles semenarium", hvor hun først holdt op, da hun blev forlovet.

Af fotografialbummet ses det, at A. et par gange i løbet af sommeren 1901 - een gang i sin egenskab af medlem af cykleklubben "Styret" - besøgte V. på "Rosenlund" i Espergærde, hvor Olaf og Kamma S.-P. havde lejet sig ind for sommeren. Et billede fra den 28/1-1902 viser A. og Dorothy som deltagere i en "formiddagste" i V.'s hjem. I forbindelse med denne lille sammenkomst haves følgende lille brev af 23/1-1902 fra A. til V., hvori der kort og godt står:

> " Kære hr. Skovgaard-Petersen!
> Twinen og hendes søster glæder sig meget til en tesladder hos de to pebbersvende på Sct. Anna Plads førstkommende torsdag. "

Fra samme vinter findes billeder fra A. og V.'s skøjteture dels på Smedelinien og dels på Fuglesangsøen.

I begyndelsen af 1902 havde A. og V. sammen med de øvrige medvirkende en række fornøjelige timer under indstuderingen af de to små stykker "Valbygåsen" og "St. Bededagsaften", der opførtes under ledelse af Johan Hansen i familien Burmeisters spisestue i Christianiagade den 22/3-1902. Som aktører medvirkede ved denne lejlighed: Asta og Dorothy Burmeister, Lulla Carl, Kamma Andersen, V., Chr. Burmeister, Poul Carl og Erik og Poul Stokkebye.

I et brev fra denne tid ned til moderen i Menton fortæller V., at han nu har fået servietbånd hos familien Burmeister, og i et brev af 14/4-1902 skriver moderen til V.:

> " Jeg synes, det er så rart, at du spiller lidt ude hos Burmeisters, sådan at du har rigtig glæde af din lille violin. "

For sommeren 1902 havde familien Burmeister slået sig ned på pension "Ørenæs" i Espergærde, medens V.'s moder havde lejet "Anettehøj" ikke langt derfra. Under opholdet der deklarerede A. og V. deres forlovelse den 20/7-1902. V. har herom selv berettet, at da han hos A.'s fader anholdt om datterens hånd, da spurgte faderen forbavset, hvilken en af døtrene, der var tale om.

Kun 2 måneder efter forlovelsen rejste A. på et 4 måneders besøg til Eng-

land, hvorfra hun først vendte hjem igen ved juletid 1902. Under opholdet derovre besøgte hun familien Ebbs på "Tuborg" i Bromley samt Gray's på "Membland Hall". Det førstnævnte sted fejrede A. sin 21 års fødselsdag, i hvilken anledning V. aflagde hende et 5 dages besøg i Bromley.

Blandt nogle smukke digte fra forlovelsestiden skal citeres følgende, som V. sendte A. til hendes 22 års fødselsdag:

Da "vi" var enogtyve!
i tanken endnu alting står
som om det var igår! -
men, - tiden hastigt glider
og det jo være får,
tænk, nu blev du omsider
de toogtyve år!

Da "vi" var enogtyve!!
ja! kunne man her stille stå - -
- man må med tiden gå.
Bevar din rene glæde,
det lyse sind, dit smil som få, -
så kan du roligt træde
så langt som du skal nå.

Da "vi" var enogtyve!!!
endnu du husker det så godt,
det var igår jo blot, -
bevar det friskt i minde! -
- - så lad kun roligt tiden gå
og du skal ingensinde
fra - - enogtyve nå!

Den 1/1-1903 - officielt dog først på sin 25 års fødselsdag den 28/1-1903 - indtrådte V. som medindehaver i "Vilh. Petersen & Co.". Grossererborgerskab erhvervede han ligeledes den 28/1-1903. Det havde nu været A. og V.'s mening at holde bryllup i begyndelsen af 1903, men et bedrageri i Kalundborg bragte forretningen store skuffelser og tab, hvilket bevirkede, at brylluppet måtte udsættes, indtil der atter var indtrådt stabilere forhold.

Først den 24/5-1905 stod brylluppet i Citadelskirken i København, hvor Carl Sk.-P. foretog vielsen; Dorothy, Elsie Ebbs og Nellie Hansen var brudepiger. Middagen afholdtes på "Hotel Phønix". Den 2 ugers bryllupsrejse gik til Berlin, Weimar, Friederichroda, Eisenach for at slutte af med et besøg hos V.'s moder i Nauheim.

A. og V.'s første hjem, hvor de boede i 11 år, var i "Svanegården", Sct. Jakobsplads 6, 4. sal, på Østerbro i København.

I marts måned 1906 bestod V. varemæglereksamen, og 3 år senere, den 1/3-1909, meddelte "Vilh. Petersen & Co." sine forbindelser:

" . . . . at vi under d.d. har delt den af vort firma Vilh. Petersen & Co hidtil førte virksomhed således, at jeg Olaf Skovgaard-Petersen under uforandret firma Vilh. Petersen & Co. fortsætter forretningen i korn- & foderstoffer, medens jeg Vilh. Skovgaard-Petersen under firma Skovgaard-Petersen jun. overtager den af vort firma hidtil førte forretning udenfor korn- & foderstof branchen.

Herr Chr. Schousboe har procura i begge firmaer.

Samtidig ere vore kontorer henflyttede til Holbergsgade nr. 9. . . . "

I 1914 blev V. desuden direktør for "Akt. Corn Products Co.", der handlede med majsprodukter, og i tiden 1908-1915 var han medlem af Københavns Bedømmelses- og voldgiftsudvalg for Korn- og Foderstoffer.

V. og Å. nærede begge ønske om ved given lejlighed at flytte uden for København. Gode år i forretningen og forøgede indtægtsmuligheder under den første verdenskrig bevirkede, at disse planer nu kunne realiseres. Valget faldt på "Marienborg" beliggende 3 km. v.f. Kgs. Lyngby ved "Nybro", der fører over den kanal, som forbinder Lyngby sø med Bagsværd sø. Denne ejendom var i grosserer Wandel's besiddelse, men grosserer Wandel, der var ældre, ønskede at afhænde stedet som følge af de urolige forhold, krigen havde bragt med sig. Terrainet omkring Lyngby- og Bagsværd sø tillagde man dengang en væsentlig militær betydning. Store arealer kunne i givet fald her sættes under vand, og straks ved krigens begyndelse blev der i "Marienborg"s have gravet en række skyttegrave, ligesom der gennem hele vinteren 1914-15 var en større militær indkvartering.

I sommeren 1915 førtes de første forhandlinger, og den 15/9-1915 tilskødede grosserer Wandel "Marienborg" til V. (skødet tinglæst 29/9-1915); prisen var 60.000 kr.

Af "Marienborg"s historie skal følgende anføres:

Første gang stedet nævnes er den 29/4-1750, hvilken dato kommandør, senere viceadmiral Olfert Fischer (fader til søhelten af samme navn) formedelst 6250 rigsdaler dansk courant skøder "sin af ny opbygte ejendoms lystgaard, beliggende ved Friderichsdahl, tæt ved ny bro, som han efter det ham af geheimeråd, greve Johan Sigismund v. Schulin givne fæstebrev af 11/3-1745 på Friderichsdahl hovedgårds grund og takst af ny har ladet opbygge -, til velædle og højfornemme hr. Peter de Windt. Køberen skal være villig til at forsyne sig med grevinde Schulins fæstebrev og i årlig grundskat svare 8 rdl.

Kort efter de Windt's død i 1753 indgik hans enke ægteskab med den senere generalmajor, kammerherre Jacob Frederik Schaffalitzky de Muckadell, i hvis besiddelse "lystgården Friderichsdahl" herefter var indtil 1764. De derpå følgende ejere var direktør for Asiatisk Kompagni, senere bankkommisarius og etatsråd Gysbert Behagen og hustru (1764-95), kammerherre Werner Hans Rudolph Rosenkrantz Giedde (1795-96), kammerherre Johan Frederik Lindencrone (1796-1800) (stedet betegnes da "Friderichsdal, nu Marienborg kaldet"), regimentschirurg Johann Traugott Otto (1800-01), d'herrer "De Wint" og Rantzow (1801-03), kejserlig russisk agent og konsul Jean de Coninck

(1803-09), højesteretsadvokat, senere generalfiskal og etatsråd Peder Boll Wivet og hustru (1809-50), gartner Edvard Knudsen (1850-55), hofvinhandler, major Vilhelm Julius Lorentz Petersen (1855-64), enkegrevinde Rosalie Moltke (1864-85), komtesserne Charlotte Sophie Dorothea og Thusnelda Henriette Marie Moltke (1885-99), hvilke sidste i året 1899 solgte "Marienborg" til grosserer Oscar Wandel for 40.000 kr.

Straks efter V.'s overtagelse af "Marienborg" påbegyndtes en omfattende restaurering af hovedhuset. Endvidere byggedes et nyt gartnerhus ved indkørslen, og de to gamle længer ved hovedhuset blev revet ned og nye opført efter tegninger af arkitekt A. Oppenheim.

I august 1916 flyttede A. og V. nogle måneder ud på "Marienborg" for derefter at tilbringe vinteren i København. Først fra foråret 1917 blev "Marienborg" den faste bopæl.

De første år på "Marienborg" havde en ganske særlig karakter, idet de faldt sammen med krigens sidste år og den første vanskelige efterkrigstid, der gjorde det opportunt at være "selvforsynende". Der blev da holdt grise og får foruden det almindelige "dyrehold": kaniner, duer, gæs, ænder, høns, heste og hunde.

Til "Marienborg" hørte en 18 tdr. land stor have mod syd begrænset af vejen, der fører fra Lyngby over "Nybro" til Frederiksdal (i ældre dokumenter betegnet ved Jagtvejen, nu Nybrovej), mod nord af fæstningskanalen, der fra Furesøen fører til Lyngby sø, og mod vest af skoven.

Ved A. og V.'s overtagelse af "Marienborg" var haven, bortset fra partierne omkring hovedbygningen, fuldstændig sammengroet, hvorfor stedet af egnens folk ofte kaldtes "Torneroseslottet". Nu blev der overalt skaffet lys og luft, en frugtplantage blev plantet og et smukt stenhøjsparti udført nede ved vandet. Samtidig blev der gravet en kanal fra fæstningskanalen gennem haven hen forbi stenhøjen og videre ud nær Bagsværd sø.

År efter år blev der foretaget ændringer af haven, men altid blev det gjort med pietetsfuld hensyntagen til det bestående således, at havens ærværdige præg og gammeldags hygge aldrig gik tabt.

Husets beliggenhed på bakketoppen var i sig selv enestående. Her oppe fra var der den skønneste udsigt ned gennem haven, over Lyngby sø med Lyngby i baggrunden, og mod syd kunne man se ud over Bagsværd sø. Søerne lå dengang ret stille hen - det myldrende liv af både kom først senere.

Om sit barndomshjem på "Marienborg" skriver Bent Skovgaard-Petersen:

> " Indsvøbt i erindringens rosenrøde skær får barndomsminderne jo i reglen en næsten eventyrlig glans. Når jeg tænker tilbage på tiden der svandt, presser minderne sig på, de myldrer

frem - alle de store og små begivenheder, der oftest ikke kan aftvinge større interesse hos andre, men som for èn selv udgør en kostbar skat, som man ikke for alt ville miste. Kun nogle få spredte træk skal her anføres, der set med mine øjne karakteriserer tiden på "Marienborg".

Når jeg lukker øjnene og tænker på "Marienborg" - indbegrebet af "Marienborg" - så er det en dejlig sommerdag, jeg ser for mig. Jeg er på vej hjem fra skole og har allerede et stykke tid aset op ad den lange bakke, før jeg drejer ind ad "Marienborg"s indkørsel - den er stejl. På venstre hånd ligger gartnerhuset og straks efter den pragtfulde, gamle, knudrede lindealle med de mange hule træer, som man ofte kunne krybe helt ind i. Så ligger huset lige for, den smukke, hvide hovedbygning med det blå tag og de mange vinduer, og de to lave længer med de røde tagsten. - Efter at have sat en tallerken cacao til livs går turen ud i haven, ned over den lange plæne, ned til vandet, hvor mor med sin utrættelige energi arbejder på at holde sin elskede stenhøj fri for alskens ukrudt. Der er dejligt nede ved stenhøjen, - men allerdejligst er der ude i engen, hvor man ved hvert skridt føler, at man er på gyngende grund, og hvor de gule engblommer mylrer frem ved de mange små vandhuller. Her ude i engen vil jeg lægge mig ned i det høje græs med dets overdådige liv af engens frodige vegetation, storkenæb, forglemmigej, smørblomster, engkabbelejer . . . . , indånde den skønne duft af fugtig muld, høre gjedderne slå i vandkanten, høre fuglenes sang og som baggrund fornemme den lille dampbåds muntre, regelmæssige og utrættelige tøffen, når den glider forbi der ude på kanalen med kurs mod Lyngby eller Frederiksdal. - Denne sum af synsindtryk og lyde er for mig "Marienborg" - .

Far havde en levende interesse for alt, hvad der skete i haven. Hver søndag gik han en runde sammen med gartner Hartmann, og så drøftedes den kommende uges havearbejder, eventuelle indkøb - alt indtil de mindste detailler havde fars interesse, når det drejede sig om "Marienborg" og haven.

På turene rundt i haven havde far ofte sit jagtgevær med, og mangt et egern har i årenes løb måttet lade livet for fars velrettede skud. Egern var fars fjender, småfuglene hans glæde.

I haven var der tre drivhuse, hvoraf eet blev benyttet til blomster og et til vin. I førstnævnte fremelskede gartner Hartmann de dejligste gevækster, hvoriblandt jeg især husker de store rigtblomstrende kaktus, der var virkelige seværdigheder. Vinhuset var Hartmanns kælebarn. Her dyrkedes de pragtfuldeste vindruer, grønne og blå - husets specialitet; og her inde i vinhuset krøb op ad muren Maréchal Niel-rosen, hvis mange, dejlige gule blomster i det tidlige forår varslede sommerens komme.

På alle årstider bugnede "Marienborg"s stuer af blomster. De kom fra have og drivhuse, - og ingen kunne arrangere dem smukkere end mor. At kende endog de latinske betegnelser for flertallet af havens og drivhusenes blomster forekom mor at være en ren selvfølge.

I de første år på "Marienborg" holdt vi bil, og med chauffør Sølje ved rattet blev turen til København og hjem igen daglig tilbagelagt. Efter at bilen var blevet solgt omkring 1924, måtte den lille gule Jumbo forspændt "jolle" overtage transporten. I årenes løb havde vi [illegible] forskellige udgaver af "jolle", og det er ikke få ture disse har travet mellem "Marienborg"og Lyngby station.

Om vinteren frembød søerne og skoven de bedste muligheder for vintersport, og som transportmiddel måtte den lille Jumbe ofte vige pladsen for sparkstøttingen, der med klingende bjælder kørte far til stationen og os børn til skole. Højdepunktet blev dog først nået, når far søndag morgen ringede til "Nybrogård" og bestilte to store heste til at trække "Sykurven" (en svensk kane). Fyldt med halm, puder, tæpper, lammeskindsposer og foruden kusken 6 glade passagerer, gik turen gerne over Bagsværd til kulhusene, medens andre vejfarende så undrende til; et sådant optog så man sandelig ikke hver dag.

Nede ved engen lå tennisbanen omgivet af høje graner og med den lille, hyggelige pavillon på skråningen, hvorfra man kunne iagttage spillet. Næsten hver dag sommeren igennem spillede mor tennis her dels med egne venner, dels med Ib og hans tenniskammerater.

Om sommeren gik turen efter middag ofte ned til Frederiksdal. Enten spadserede vi gennem Frederiksdal skov, benyttede vor båd med påhængsmotoren eller det kunne hænde vi valgte at tage med den lille dampbåd, der gik i rutefart mellem Lyngby og Frederiksdal. I sidste tilfælde stillede vi os op på "Marienborg"s bådebro og kunne så ved diverse fagter få dampbåden til at lægge ind dèr. Fra Frederiksdal spadserede vi så til Furesøen, hvor vi oppe fra "Hjortholm"-ruinen så solnedgangen.

Til Sct. Hans Aften stillede havemanden Jensen altid et stillads op ude i søen ved stenhøjen, og herpå blev anbragt en tjæretønde fyldt med brændbart materiale. Om aftenen blev bålet tændt, 6 fakler anbragt 2 og 2 ned gennem haven mod søen og kulørte lamper hængt i træer og buske. I spisestuen havde Hartmann anbragt en stor blomsteropsats i loftet, alt var pyntet til fest med levende lys tændt ude og inde. Så genlød hus og have af munter fest - en af de store aftener på "Marienborg"!

Far og mor holdt meget af at se mennesker omkring sig, og der kom mange gæster på "Marienborg", ikke mindst om søndagen. Gæstebogen vidner om mange glade bridge- og l'hombre-aftener, om mange mere eller mindre udbytterige fisketure, om fodture, roture og om mangen en god mavepine erhvervet ved umådeholden spisning af blommer og anden frugt. - Blandt de hyppigste gæster skal nævnes bedstefar og bedstemor (mors forældre), familien på "Solholt", mors broder Christian, mors fætter Norman Hansen, mors moster tante Mina, fars broder Olaf, fars fætter ors. Carl Ostenfeld, fars gode ven, direktør for "Private Assurandører" Christian Hvidt og hustru Olga f. Meyer, direktør Svend Bramsen og hustru Irene f. Busse, skibsreder Christian Harhoff og hustru Rigmor f. Robert Hansen, grosserer Johan G. Rohde og engelskfødte hustru Elsie, stiftamtmand Aage Schlichtkrull og hustru Johanne f. Andersen, departementchef A. Barfod og hustru; flere somre havde vi endvidere besøg af grene af den engelske familie.

Mor havde en særdeles heldig hånd til at lede "Marienborg"s store husholdning med dennes mange tjenestefolk og omfattende dispositioner med hensyn til indkøb, tilrettelægning af det huslige arbejde, m.v. - i reglen fungerede hele dette apparat som på kuglelejer.

Blandt husets faste stab er allerede nævnt den uforlignelige gartner Hartmann og den gamle havemand Jensen. - I "Marienborg"s store køkken herskede Karen enevældigt (hun var kommet til far og mor allerede januar 1909). Foruden madlavningen hjalp hun også mor med at passe høns og ænder, og dog gjorde hun altid indtryk af at

have god tid. Kom man ud i køkkenet umiddelbart før en større middag skulle løbe af stablen, kunne man risikere at finde Karen siddende i folkestuen hæklende sine dejlige blonder, medens en enlig gryde snurrede på komfuret, - den eneste, der ikke havde travlt, var Karen. På det fastsatte tidspunkt var maden altid færdig, aldrig eet minut for sent; hvordan hun pludselig tryllede al maden frem i det rette øjeblik, var en gåde. - Så var der Ida, der kom til os lige efter Lis' fødsel og var vor omsorgsfulde og myndige barnejomfru i mange år.

Et navn, som jeg ligeledes husker fra den tid, er Frederikke Duprès. Hun var født i 1836 og havde været barnepige for mors far i mange år. Vi børn anså hende for at være næsten sagnagtig gammel, og samtidig forbandt vi med hende noget ganske eventyrligt; for hendes far havde været soldat under "den rigtige Napoleon"! Om vinteren boede "gamle Frederikke" på en stiftelse i København; men hver sommer kørte "Falck" hende i en bærestol ud til "Marienborg", hvor hun dag ud og dag ind sad i sin stol i gården. Hun var en elskelig gammel dame, der først døde i 1931, 95 år gammel.

Ingen holdt mere af "Marienborg" end far. Han sagde engang: "Hvis I efter min død åbner mit hjerte, vil I finde "Marienborg"s navn indskrevet deri". Det var derfor ham og os alle en stor sorg, da vi i 1931 forlod dette dejlige sted; tidspunktet faldt sammen med den store pengekrises begyndelse. - I København fik vi indrettet et dejligt hjem, som vi alle kom til at holde meget af; men specielt far savnede naturen, "Marienborg"s have, og har sikkert ofte følt sig som en stækket fugl. I de senere år lagde forretningen stadig større beslag på hans arbejdskraft, ikke mindst ved de mange forretningsrejser rundt om i Europa; far blev med årene mere og mere typen på den travle, ofte noget rastløse forretningsmand; men aldrig mistede han den for ham så karakteristiske trang til at hjælpe og glæde andre. Vi børn måtte altid sande, at vor velfærd lå far stærkt på sinde, og at det at glæde os var det bedste han vidste.

Far besad en udpræget slægtsfølelse, hvilket gav sig til kende ved den levende interesse, hvormed han altid fulgte såvel de nære som fjerne slægtninge; men tydeligst manifesteredes denne følelse gennem det store arbejde, han i årene omkring 1907-11 nedlagde i udarbejdelsen af stamtavlen "slægterne Tinglev og Wiuff med kvindelinier" (udgivet 1917.)"

I årenes løb fik V. tilknytning til en række foretagender. I 1912 startede han sammen med svogeren Stanly Burmeister "S. Burmeister & Co.", hvilket firma drev forsikringsvirksomhed; V. trådte ud af dette firma i 1931. V. var medlem af Sø- og Handelsretten (1919-23), af repræsentantskabet for Dansk Arbejderbank (1917-19), af bestyrelsen for Handels- og Kontoristforeningens Understøttelsesselskab (1919-32) og formand herfor fra 1932, medlem af bestyrelsen for H.E. Gosch & Co. Tændstikfabriker (1919-28), for John Prange & Co. (1920-21), for A/S Fabriken Fiducia (fra 1921), for A/S Christiansholms Fabriker (fra 1923), medlem af repræsentantskabet for A/S Reassuranceforeningen (fra 1922), medlem af bestyrelsen for Assurance-Compagniet Baltica (fra 1923), for Hertz Frøkompagni (fra 1923), for Dampskibsselskabet Dannebrog (fra 1923), for A/S Galoschekompag-

niet (1925-32), formand for Andelsselskabet Lyngby Private Underskole (ca. 1925-3o), medlem af bestyrelsen for A.G. Deutsche Maizena Gesellschaft, Hamburg, (fra 1928), medlem af tilsynsrådet for Bikuben (fra 1929) og endelig medlem af bestyrelsen for N.V. Corn Products Co., Amsterdam, (fra 1935). I årene 193o-31 var V. tillige medlem af det udvalg, der udarbejdede vedtægter for Grosserer-Societetet, og i de første år var han næstformand i det ved samme lejlighed oprettede repræsentantskab.

Arbejdet i forbindelse med disse mange foretagender stillede ofte meget store krav til V.'s arbejdskraft. De mange hverv blev passet med omhu, og han veg ved flere lejligheder ikke tilbage for at sætte sit mandat ind på en sags gennemførelse, når det var hans overbevisning, at foretagendets fortsatte trivsel eller tidens krav nødvendiggjorde en ændring.

I V. boede en levende trang til at hjælpe andre. Arbejdet som formand for Handels- og Kontoristforeningens Understøttelsesselskab stod derfor hans hjerte meget nær. Utallige er de, der i årenes løb opsøgte V. for at spørge ham til råds eller for at bede ham om hjælp til at få en stilling. Ufortrødent lagde V. sig i selen for at bistå disse mange mennesker, og ikke få er de, der med taknemmelighed kan se tilbage på den hjælp, de opnåede gennem V.

Den 8/8-1936 blev V. udnævnt til Ridder af Dannebrog, og den 6/7-1938 modtog han "Den tyske Ørns Fortjenstkors III", sidstnævnte som følge af sin mangeårige handelsforbindelse med Tyskland.

Efter at have forladt "Marienborg" boede familien indtil V.'s død Østerbrogade 132 i København. V. havde altid haft et usædvanlig godt helbred. Skete det en enkelt gang, at han måtte gå til sengs var det kun på grund af et forbigående hold i ryggen; i de senere år var han dog en del plaget af bronchitis.

Midt i september måned 194o var V. på en kort forretningsrejse til Hamburg. Her oplevede han et engelsk flyverangreb på Hamburg, hvorfor han i længere tid måtte søge tilflugt i et koldt beskyttelsesrum, og opholdet dér gav ham et knæk. Dagen efter hjemkomsten fra Tyskland, den 15/9-194o, deltog han i en større fest i Håndværkerforeningen, og da han kom hjem derfra havde han høj feber. 4 dage senere blev V. indlagt på Kommunehospitalet med en dobbeltsidig lungebetændelse, der blev bekæmpet med de dengang ganske nye sulfonamid-præparater. Efter en forbigående bedring indtrådte en forværring af sygdommen, der medførte døden om formiddagen søndag den 13/1o-194o.

Begravelsen fandt sted fra Kommunehospitalets kapel den 16/1o, og den 24/11 blev urnen nedsat på Hørsholm kirkegård; ved begge lejligheder talte V.'s broder domprovst Carl Skovgaard-Petersen.

I ægteskabet er følgende 3 børn (probanderne):

1) Ib Vilhelm Skovgaard-Petersen (f. 4/6-1909). Om denne se nærmere side 9.

2) Bent Skovgaard-Petersen (f. 30/7-1916). Om denne se nærmere side 9.

3) Lis Skovgaard-Petersen (f. 6/12-1918). Om denne se nærmere side 10.

G E N E R A T I O N 3.

Denne generation består af 4 bedsteforældre, nemlig:

4/1. MARTIN PETER WILHELM PETERSEN (f. 1/1o-1835, d. 2/1o-1897) farfar &

4/2. CAROLINE JØRGINE SKOVGAARD (f. 9/3-184o, d. 4/4-19o7).
(Tabel 14).

Martin Peter Wilhelm Petersen (kaldet Wilhelm; stavede senere altid sit navn med enkelt V) fødtes 1/1o-1835 i Næstved som søn af murermester Mathias Petersen og hustru Charlotte Amalie Wilhelmine f. Graff (8/1 & 2, se side 7off).

Skolegangen har formentlig fundet sted i Næstved, og efter konfirmationen kom han - omkring 185o - i handelslære i Holbæk.

Foråret 1856 rejste V.P. til København. Han kom her straks på Grüners Handels- og Sprogakademi, hvorfra han i maj 1857 tog sin handelseksamen med "Første Characteer tildeels med Udmærkelse". V.P. fik nu en kontorplads hos brødrene Schultz, Østergade 53, og læste samtidig videre til vekselmæglerprøven, som han bestod i december 1859 med karakteren "meget duelig".

V.P. havde gjort sin entrè i København fredag den 2 maj 1856, og selv samme dag kom også hans tilkommende - dengang endnu ukendte - hustru til byen, idet gård- og mølleejer Jes Hansen Skovgaard med familie ankom til toldboden efter en stormfuld rejse fra jylland. Til sine forældres sølvbryllupsfest, der i 1888 afholdtes i Odd-fellow Palæet, skrev Carl Skovgaard-Petersen en sang, hvoraf de to nedenfor citerede vers omhandlede dette mærkelige sammentræf:

Der stod engang en pigelil
Ombord på jyllands-smakken,
Med øjne blå og friske smil
Og gule hår om nakken;
Til Kongens Kjøbenhavn hun drog
Med fa'er og mo'er i følge - -
Hvor lystig rundt om skibet slog
Den muntre, kjække bølge!

Da hun så landing havde gjort
Og kjørte ned ad gaden,
En yngling kom ad Vesterport
I postkareth til staden;
Al hans bagage - tror jeg nok,
Var nogle dun om hagen,
En faders pung, en hat, en stok
Og en snes år på bagen.

Caroline Jørgine Skovgaard var født den 9/3-184o i Vonsild og datter af Jes Hansen Skovgaard og hustru Hansine Cathrine f. Jørgensen (8/3 & 4, se side 76ff). Hun og V.P. gjorde hinandens bekendtskab gennem deres respektive søstre. Det traf sig således, at V.P.'s ældste søster Ottilia (senere gift Appeldorn) og Caroline Skovgaards næstældste søster Ingine (senere gift Ostenfeld) som unge piger tilfældigt begge var lærerinder på hver sin større gård på samme egn i jylland. De gjorde herved hinandens bekendtskab, hvilket førte til, at Ottilia efter indbydelse senere besøgte Ingines hjem på "Bjerregård". Derved kom også V.P. på "Bjerregård" og lærte her Caroline at kende.

Den 27/1o-1863 stod brylluppet i Frederiksberg kirke, og tidligere samme år - den 12/1-1863 - havde V.P. indgået kompagniskab med herr. F. Holme (V.P. opnåede borgerskab den 1o/2-1863). Under navnet "Petersen & Holme" drev firmaet forretning på Island samt handel med korn- og foderstoffer. Disse sidste brancher fortsatte V.P. alene fra slutningen af 1878 efter på venskabelig måde at være trådt ud af "Petersen & Holme". Den 4/1-1879 anmeldtes firmaet "Vilh. Petersen & Co.", Tordenskjoldsgade 23, med V.P. som eneindehaver.

De første ca. 5 år af ægteskabet boede familien i Lille Kirkestræde nr. 3, derpå omkring 1o år i Tordenskjoldsgade nr. 16 og senere gennem næsten 2o år i Niels Juels Gade nr. 5. V.P.'s kontorer flyttede snart fra Tordenskjoldsgade til Peder Skramsgade nr. 14, og herfra til hjemmet i Niels Juels Gade lod V.P. ganske privat anlægge en af de første telefoner, der overhovedet fandtes i København - en efter nutidens begreber meget primitiv telefonforbindelse, hvor den samme tragt skiftevis brugtes til at tale i og derefter til at høre i.

Omkring 187o blev ejendommen "Vilhelmshøj" på Strandvejens landside i Tårbæk købt, og her boede familien nu om sommeren. "Vilhelmshøj" solgtes imidlertid efter at V.P. i efteråret 188o af frøknerne Petersen, Wilders Plads, for knapt 4o.ooo kr. havde købt "Nordskrænten", der lå skråt over for det tidligere sted.

"Nordskrænten" var højt beliggende, og til huset hørte en stor, dejlig have, der terrasseformig faldt ned mod sundet. Overfor på Strandvejens landside lå en grund, der ligeledes hørte med, og her fandtes frugthave samt croquetplæne. Huset var bygget af arkitekten M.G.B. Bindesbøll i begyndelsen af 184oerne, og det var således et af de ældste huse i Ny Tårbæk. I sin tid benyttede kong Christian d. VIII' det til "badested", og der eksisterer billeder af "Nordskrænten", hvor man ser Majestæten komme kørende med firspand, medens der samtidig affyres kanonsalut; senere var stedet blevet benyttet som karantænestation for København og en overgang til koleralazaret.

De lokale forhold i Tårbæk havde V.P.'s store interesse. Han var således medstifter af og bestyrelsesmedlem i grundejerforeningen samt kirkeværge for

Tårbæk kapel.

Sommeren 1881 var den første af de mange, der blev tilbragt på "Nordskrænten". Af V.P.'s datter Aja's dagbøger får man et fyldigt indtryk af det rige og harmoniske familieliv, der udspandt sig på dette smukke sted, hvor husets mange venner og bekendte altid var sikre på at være velkomne. - I "Nationaltidendes" jubilæumsnummer den 18/3-1926 har Olaf Skovgaard-Petersen skrevet en artikel om sit barndomshjem, hvori bl.a. står:

> " Om sommeren flyttede vi ud på "Nordskrænten", og her udfoldedes hele husets gæstfrihed i fuldt mål. Her levede vi børn ligeså meget på søen som på landjorden, men vi havde også måttet lære at svømme med klæderne på og med tunge støvler, til beroligelse for vore forældre.
>
> ---
>
> Om søndagen havde vi altid åbent hus, og aldrig var fader og moder gladere, end når vi fik gæster, der med os kunne nyde vort smukke og hyggelige hjem og glæde sig over den herlige udsigt til Hveen og Sverrig og over det dejlige Øresund med den dengang livlige trafik af kystdampere, der netop lagde til ved Tårbæk bro lige ved siden af "Nordskrænten". Ved de tider stod fader oppe på "terrassen" ved huset og fulgte i den store kikkert passagererne, der gik i land, og glædede sig, når han kunne meddele os, at den og den af vore venner var med og sikkert kom for at tilbringe dagen hos os. "

Endvidere har Aja Skovgaard-Petersen i nogle erindringer om sin moder bl. a. skrevet følgende:

> " Jeg husker moder fra "Nordskrænten" og Niels Juelsgade som den tilfredse, virksomme husmoder, som den glade, gæstfrie værtinde både for unge og gamle. Timevis kunne hun gå nede i haven, eller vi satte os ved kilden efter middag, moder strikkende sengetæppe og fader rygende sin pibe. Eller fader og moder fik om eftermiddagen deres "boccia" på terrassen, eller vi spadserede alle til Skodsborg og drak eftermiddagskaffe. Gjaldt det madkurven søndag formiddag og Rådvad, Fortunen eller lignende som mål, da var hun blandt dem, der mest nød den gammeldags hygge og altid var parat dertil, når forslaget kom. Gamle minder fra bjerregårdslivet opfriskedes da . . . . . ".
>
> " Eller de dejlige aftener med køreture den 28 juni, ofte med Frederiksdal eller Lyngby som mål! Så efterårsturene til Måløv eller Ørholm, hver med sin pakke smørrebrød med, nogle venner og veninder som gæster og fader og moder samlende flokken om sig. - Eller bedstefaders besøg om sommeren i de mange år; hvor han elskede moder, og hvor hun forstod at hygge om den gamle mand og interessere sig med ham for de mange dampskibe.
>
> Naboer og genboer kendte hun aldrig noget til, spurgte efter års naboskab om hvem det var vi mødte, medens far kendte alle lige fra Per Vejmand og opefter, talte med alle, og jeg tror var afholdt af alle. Nej, hjemmet var hendes verden, det øvrige optog hende ikke, kun for dem der kom i selve hjemmet, nærede hun en levende trofast interesse. Om aftenen hørte det til hendes kæreste ture at gå op til Eremitagen og se solnedgang, og mange er de glade erindringer om sådanne ture.

> Om middagen, når fader ventedes med damper hjem, stod hun ufravigelig på terrassen og vinkede, og fra det øjeblik han kom hjem, lagdes alt dagens arbejde som en selvfølgelighed til side, hvor travlt hun end havde haft med syning, brevskrivning (hvilket arbejde efterhånden som brødrene kom ud blev større og større), eller læsning, tøjsammenlægning etc., - så var det endt til damperen kom, og resten af dagen var hun den samlende, hyggende moder.
>
> ---
>
> I båden på Nordskrænten viste hun sig sjældent, overhovedet kunne fader mange anekdoter om moders søture, og hun lod ham fortælle og ende med sit "ikke sandt lille Casse?". Overhovedet ville fader gerne, at moder på sin rolige, tilforladelige måde skulle bekræfte eller supplere hans fortællinger om deres rejser eller andre oplevelser, - jeg tror i det hele, at moder i sit forhold til fader var den ubestikkelige rettesnor eller kompas, der måtte spørges både om det allerede oplevede, og om det, der lagdes planer om . . . . "

Kystbanen åbnedes først i 1897, og før den tid gik togene kun til Klampenborg station, der var beliggende 2o minutters gang fra "Nordskrænten". Jernbanen var dog ikke det almindeligst benyttede transportmiddel mellem Tårbæk og København. Det var derimod de små kystdampere, der startede i Helsingør og anløb alle kystens byer indtil København, hvor de lagde til i Havnegade. Blandt damperne var "Helsingborg", "Øresund", "Gefion" og "Gylfe", hvoraf en enkelt var skruedrevet og resten hjulbåde. - Husets børn måtte for at komme i rette tid i skole allerede med første damper kl. 7.1o fra Tårbæk, hidkaldt af brovægteren Rasmus, der blæste i sit horn nogen tid før afgangen, nemlig når damperen gik ind til og ud fra Skodsborg. Anløbsbroen i Tårbæk lå umiddelbart syd for "Nordskrænten", og sejltiden ind til Havnegade var omkring 5o minutter. - V.P. tog i reglen med den anden båd, der afgik fra Tårbæk ved 8.3o-tiden. - Om disse ture har Olaf Skovgaard-Petersen skrevet:

> " . . . . . Det var et større kontingent af skoledrenge, der efterhånden opsamledes ved hvert anløbssted, og med alderen er det blevet mig fuldt forståeligt, at vi just ikke var velsete ombord af den ældre generation, der hvert øjeblik, både om morgenen og om eftermiddagen, blev vækket af sin slummer, når vi kom trampende i store skarer. Der lever endnu en del ældre herrer, hvis blotte tilsynekomst straks hos mig fremkalder disse minder, samtidig med at jeg gribes af en oprigtig angerfølelse! "

I de første år på "Nordskrænten" holdtes der hest og vogn. De to heste var da om sommeren anbragt hos grosserer Stokkebye's i nærheden og anvendtes jævnlig til ridning af V.P., Anna og Carl. Kusken Jensen kørte vognen og var iøvrigt et helt kapitel for sig selv. Om vinteren fungerede han som bud på V.P.'s kontor, og senere da heste og vogn var afhændede, var han om sommeren altmuligmand på "Nordskrænten". Jensen synes at have haft stor respekt for V.P., - i hvert fald var en af hans klassiske bemærkninger: " - Lad os bare skynde os, at ikke gros-

seren kommer over os!". I forbindelse med Jensen skriver Olaf Skovgaard-Petersen endvidere:

> " Og her ude fra "Nordskrænten" foregik de den gang berømte fisketure til Farum sø, hvor fader og nogle af hans venner, bl.a. Erik Stokkebye, Oscar Prior og Ferdinand Ekman, havde fiskeretten. Der startedes da pr. hest og vogn, og vort uundværlige faktotum, Jensen, var kusk og ledede optoget, der førte selskabet over til Farum. Han var en yderst ædruelig mand - som tjente os i ikke mindre end 45 år - men én gang, da de skulle derovre fra, havde han vist alligevel nydt lidt vel meget, hvilket gav sig til kende over for selskabet på en lidt rigelig frimodig måde. Næste morgen havde fader en lille konference med Jensen og foreholdt ham det usømmelige i hans optræden. Angerfyldt lovede han at gå rundt og gøre d'herrer en undskyldning. Om aftenen da han kom hjem fra denne tunge vandring, spurgte fader ham, hvorledes det så var gået, hvorpå han frejdig og smilende svarede: "Brillant, herr grosserer, jeg fik 2 kroner af hver!" "

I slutningen af 1881 tog man en fransk dame - Mademoiselle Jeanne Koehler - i huset for at familien kunne lære fransk. C.P., Anna, Carl og Einar fik nu daglig undervisning, og en stor del af konversationen i hjemmet foregik på fransk i de 1½ år Mlle. Koehler opholdt sig der.

V.P. og hustru foretog i årenes løb adskillige rejser sammen sydpå især til Italien, og når sådanne rejser stod på var "Gaks" ofte tilkaldt for at tage sig af børnene og huset. "Gaks" havde været barnepige for flere af børnene og var meget afholdt.

Meget regelmæssigt gik familien i kirke. Det var især stiftsprovst Jakob Paulli i Frue kirke og pastor Rørdam i Holmens kirke man lyttede til.

I skildringen af sine forældre skriver Carl Skovgaard-Petersen bl.a. ("I vårbruddets tegn" S. 15-16):

> " De var egentlig ret forskellige, far og mor.
> Far var af naturen lys og glad; i yngre år altid oplagt til spilopper og morsomme påfund og i det hele mere umiddelbar end mor. Men så måske heller ikke så dyb som mor.
> Mors lidt reserverede natur stod i mærkelig modsætning til fars umiddelbarhed. Begge var de viljestærke og arbejdsoplagte naturer; men hos mor var det viljestærke parret med et følsomt temperament og en vis vemodig sindsindstilling; - hos far med noget eget lige til.
> ---
> Af hvad stof far end var, - han var hverken af træ eller voks! Der var temperament bag det solide og støtte, og der var mandig vilje bag det bløde.
> Men fars umiddelbarhed havde naturligvis også sine skyggesider. Den kunne lejlighedsvis give sig luft i varmblodige eruptioner; hans iltre temperament kunne tage magten fra ham - - . "

Af den smukke skildring, som Carl Skovgaard-Petersen har givet af sin moder (aftrykt i "Julestjernen" 1907), skal anføres følgende uddrag:

" Da vi var små holdt hun "mørkning" med os. Når lygteskinnet fra gaden kastede skyggen af vinduesstolpernes kors og gardinernes frynser hen over loftet, satte hun sig i den rødbrune sofa på dagligstuens langvæg; og så flokkedes vi om hende: én på skødet, et par ved siden og én på skamlen ved hendes fod. Og så fortalte hun - "om den gang, da mor var en lille pige" - om slædefarterne nytårsaften til midnatsmessen i Kristiansfeld; om den lille bror, der druknede i mølledammens sluse, og om de dukker af pinde og bøgeblade, som hun og hendes søstre legede med. Alt det - og tusinde andre ting - var minder fra hendes første barndomshjem syd for Kolding - og alt det lød så forunderlig eventyrligt for os, - københavnske børn, som vi var.

Men disse "hverdagsminder" var dog intet imod minderne fra krigens tid i 48, 49 og 50. Mor var dengang 8-10 år gammel, så hun havde set på "det stykke krig", der kom hende på så nært hold, med friske barneøjne, der ikke så let glemte igen, hvad de så. Og hun kunne fortælle! - -

---

Men så, pludselig, blev minder og eventyr lagt til side, og mor begyndte at synge; eller det var nok snarere os, der plagede hende om det. Det var næsten altid den samme sang: en lille simpel trohjertet melodi med selvlavede ord, hvori hun idelig indflettede vore navne, alt medens hun sang om, at ingen måtte få os, hverken Preusserne eller nogen anden derude i den store vide verden; "mor ville selv beholde os!."

Å, hvor vi følte os trygge og lykkelige! Mor ville selv beholde os, så var alt i verden godt!

Hvor der er stor følsomhed og samtidig stærk vilje, vil der altid blive en masse indtryk, som ad viljens vej holdes nede. Derved vil det underbevidste liv blive særlig rigt, og dette vil atter skaffe sig afløb i indskydelser og drømme.

Dette bekræftede sig så håndgribeligt hos mor.

Hendes drømmeliv var meget udviklet og spillede en ikke helt ringe rolle i hendes liv. Vi børn havde, som små, en slagt "nysgerrig respekt" for mors drømme. I modsætning til de fleste, kunne hun næsten altid huske sine drømme, og drømmene var på en måde profetiske eller dog vejledende.

Da jeg i mine kandidatår, efter en svær sygdom, tænkte på at forsøge mine kræfter en lille tid som medhjælper hos en præst på landet, drømte mor en nat, at jeg skulle henvende mig til den og den nærmere angivne provst i Jylland. Mor kendte intet til ham; Jeg tror ikke engang, hun kendte hans navn. "Din stjerne står over hans hjem", sagde hun. På det grundlag blev der skrevet til vedkommende, og det viste sig, at han netop stod i begreb med at søge en medhjælper. Alle aftaler gik hurtigt i orden, og fuldere end måske mor havde tænkt sig, gik det i opfyldelse, at - min stjerne stod over hans hjem.

En anden gang drømte hun, at hun så far stående på et højt, sollyst bjerg. Far vinkede og kaldte ad hende, medens hun fortvivlet råbte: jeg kan ikke komme over kløften. Dagen efter døde min kære far ganske pludselig uden forudgående sygdom. "

Blandt husets gode venner skal nævnes fysikeren professor Christian Christiansen (først gift med C.P.'s søster og senere med C.P.'s søsterdatter), og docent N.J. Fjord, der begge som unge var kommet meget på "Bjerregård". Endvide-

re var der dr. med. Arnold Gamèl og den finske digter og historiker Zacharias Topelius. De to sidstnævnte havde V.P. og hustru oprindelig truffet på en rejse i Italien 1873; de blev dengang ialt 9, der tilfældigt traf hinanden og rejste sammen under navnet "familien Polonius". - En god ven af huset var endvidere den forhenværende svenske godsejer Carl von Ahn, om hvem Carl Skovgaard-Petersen bl. a. har skrevet følgende ("I vårbruddets tegn", side 55):

> " v.Ahn var en pragtfuld mandig skikkelse: høj, rank og ganske smuk, selv om han, da vi lærte ham at kende, var noget mærket af alderen. Han var tysk af fødsel, stammede oprindelig fra ret små kår, ville i sin ungdom være kunstner og havde bestemt at udvandre; men netop på det tidspunkt lærte han en svensk godsejerenke at kende, blev gift med hende og blev således svensk godsejer x) i stedet for hjemløs udvandrer. - Under en kanefart en nytårsaften en del år senere mistede han sin hustru og stod nu ret ene i verden. Så traf han på en rejse en ugift broder af min fader, og de to endte med at flytte sammen og danne et smukt fælleshjem i et af Vendersgades tårnsteder. . . ".

Som forretningsmand var V.P. en af de ledende inden for kornbranchen og en af de kendte skikkelser på Københavns børs xx). Årene 1884/85 var meget vanskelige år for kornfirmaer, hvilket ikke undgik at ramme V.P. meget føleligt. I foråret 1884 gjorde firmaet Joh. Havemann, Rudkøbing, svigagtig fallit, og samtidig standsede firmaerne Carl Hansen, Rudkøbing, og Fr. Øvre, Nykøbing S., deres betalinger, hvorved V.P.'s samlede tab androg 145.7oo kr. Ved denne lejlighed modtog V.P. utallige venskabsbeviser og tilbud om pekuniær hjælp - ikke mindst fra jøder - hvilket han dog ikke behøvede at acceptere. Vanskelighederne skulle heldigvis kun blive forbigående.

Af V.P.'s virksomhed uden for firmaet Vilh. Petersen & Co. kan bl.a. nævnes, at han var medstifter af Dampskibsselskabet "Norden", af papirfabriken "Maglemølle" og af "Tårbæk Grundejerforening", medlem af bestyrelsen for "De danske Spritfabriker", mangeårigt medlem af Sø- og Handelsretten, medlem af Ligningskommissionen, af "Bombebøssens" bestyrelse og Nationalbankens repræsentantskab. Næstformand i "Bikubens" repræsentantskab og i Børsens Bedømmelsesudvalg for Korn- og Foderstoffer, formand for "Søforsikringen for danske Fiskerifartøjer" (hvis love han udarbejdede), for Bredgades Dampmølle og senere i bestyrelsen for

---

x) Godset "Rosenholm" uden for Malmø.

xx) På P.S. Krøyers børsbillede fra 1895 er V.P. afbildet umiddelbart neden for børssalens forreste pille.

"Københavns Dampmøller". Revisor i Grosserer-Societetet og et fremragende medlem af dets voldgiftsudvalg. Da under stores-kampagnen i 1893-95 de sjællandske handelsforeninger havde løsnet sig fra Handelsstandens Fællesrepræsentation, var det med fin takt og klogskab V.P., der atter fik forbindelse bragt til veje i 1895. Herfor vandt V.P. C.F. Tietgens venskab -, de havde ellers gennem mange år stået ret skarpt over for hinanden.

Den 28/6-1892 udnævntes V.P. til Ridder af Dannebrog.

V.P. var livet igennem i besiddelse af et godt helbred. I 1896 blev han imidlertid angrebet af en lungebetændelse, efter hvilket han fuldt restitueredes under et derpå følgende ophold i syden. Uden nogen forudgående sygdom eller svaglighed døde V.P. på sit kære "Nordskrænten" den 2/10-1897 - dagen efter sin 62 års fødselsdag. Han havde været et ærinde hos dokter Gamèl i Tårbæk, og undervejs herfra til "Nordskrænten" fik han et ildebefindende og døde få timer efter af et hjerteslag.

Begravelsen fandt sted fra Frue kirke den 8/10-1897; stiftsprovst Paulli og Carl Skovgaard-Petersen talte. Kisten blev gravsat på Solbjerg kirkegård.

"Vilh. Petersen & Co." blev nu overtaget af C.P. i forening med sønnen Olaf Skovgaard-Petersen. Den 28/1-1901 blev Vilhelm Skovgaard-Petersen optaget i firmaet, men skilte sig atter ud fra dette den 1/3-1909, idet han på dette tidspunkt dannede sit eget firma "Skovgaard-Petersen jun.". I juli 1923 blev grosserer Vald. Børgesen optaget i forretningen, og han videreførte denne alene efter Olaf Skovgaard-Petersens død i 1926.

Efter sin mands død boede C.P. nu sammen med børnene Anna og Kay, først i lejligheden Sct. Anna Plads 9, derpå i Frederiksgade og i de sidste år i Østbanegade 11. "Nordskrænten" blev den 1/3-1900 for 40.000 kr. solgt til manufakturhandler Lauritzen, Ny Østergade.

I de senere år var C.P. svagelig. Hun led meget af bronchitis og tilbragte hvert år nogle måneder på rejse i syden for dèr at styrke sit helbred ved kure på forskellige badesteder. Blandt de steder hun sammen med datteren Aja besøgte var således Nervi, Bordighera og St. Remo beliggende ved den italienske reviera, samt især Bad Nauheim i Tyskland.

> " Selv i sine sygdomsår bevarede hun en ganske ejendommelig spændstig, frisk videnstrang, der gjorde hende til en så fornøjelig tilhører eller deltager i gode samtaler. Altid lå der nye, tit bindstærke biografier på hendes bord . . . ".

skrev Anna efter hendes død.

Efter 3 ugers sygeleje døde C.P. i sit hjem i Østbanegade den 4/4-1907, 67 år gammel. Hendes bronchitis var taget til, og hjertet overanstrengt efterhånden ved de stadige hosteanfald.

Begravelsen fandt sted fra Frederiksberg kirke, og kisten blev nedsat i gravstedet på Solbjerg kirkegård.

- - - - -

loo-årsdagen for V.P.'s fødsel - den 1/lo-1935 - fejredes ved en større mindefest, der blev afholdt i domprovstegården i Roskilde, hvor Carl Skovgaard-Petersen på det tidspunkt var domprovst. Alle efterkommere af V.P. og hustru var indbudt, og festen indlededes med en smuk familieandagt i Roskilde Domkirkes kor, hvor Carl S.-P. talte om sine forældre og sit barndomshjem, for derpå at tolke sin tak ved følgende vers, som blev afsunget:

(Mel.: Kirkeklokke ej til hovedstæder.)

Tak for far og mor og barndomshjemmet
med dets rige mål af kærlighed,
som har våget over os og fremmet,
hvad der tjente os til held og fred.

Tak for rod i gode, stærke slægter
og for råd, der mente os det godt.
Tak for minderne, som endnu mægter
gøre sindet blødt og øjet vådt.

Tak for, hvad I gav af barndomsglæder
og af ungdomsværn i ungdomsstrid.
Dette være eders bedste hæder:
Sønlig tak ved livets løvfaldstid.

Og med takken her i kirkekoret
rimer sig det lille råd så godt
til de unges skare: Bliv i sporet,
som den gamle slægt engang har trådt.

Også den var ofte stedt i våde, -
svag og fejlende og viljes-lam, -
men den troede på en gud, hvis nåde
aldrig svigter den, der tjener ham.

Denne tro er slægtens arvestykke,
- også du til denne arv har ret; -
Den er sjælens kraft og livets lykke.
Vogt den arv til sidste åndedræt!

At man også i forretningsverdenen bevarer et smukt minde om kornkøbmanden Vilhelm Petersen, fremgår af, at dagbladet "Børsen" på hundredeårsdagen bragte et billede af V.P. samt en udførlig mindeartikel, der beskrev hans indsats i dansk forretningsliv. Endvidere omtaltes heri "Nordskrænten" som et gæstfrit samlingssted for mange af den tids kendte personligheder.

I ægteskabet mellem Vilhelm Petersen og Caroline f. Skovgaard var der 6 børn, 1 datter og 5 sønner, nemlig:

1) Anna Charlotte Vilhelmine (AJA) Skovgaard Petersen (f. 5/4-1865, d. 17/5-1916).

A. fødtes 5/4-1865 i København, hvor forældrene da boede Lille Kirkestræde no. 3.; Dåben fandt sted 28/6-1865 i Frue kirke. I dåben fik hun navnet Anna Charlotte Vilhelmine Petersen, der ved kgl. anordning af 13/7-1889 ændredes til Anna Charlotte Vilhelmine Skovgaard Petersen (uden bindestreg).

A.'s skolegang var af privat art og foregik i en kreds af omkring 12 pigebørn. I sin ungdom var hun nogle år svagelig, og i 14-15-års alderen var hun i ½ år sengeliggende af brystkatarr; men hun genvandt efterhånden sit helbred.

A. var overordentlig velbegavet og havde et sjældent nemme for sprog. Foruden sit modersmål lykkedes det hende efterhånden at beherske ikke mindre end 4 sprog, nemlig Engelsk, Fransk, Tysk og Italiensk. For kunsthistorie nærede hun en umådelig interesse, og med årene tilegnede hun sig en betydelig kunstnerisk indsigt og viden.

Med sin store personlighed var A. et samlende element i hjemmet, og da moderen med alderen blev svagelig, var A. hende en aldrig svigtende støtte. På moderens mange rekreationsrejser til Bad Nauheim i Tyskland samt til badesteder ved den italienske reviera var hun altid ledsaget af A., der med omhu gik hende til hånde.

Efter faderens død boede A. sammen med moderen, og efter dennes død i 1907 etablerede A. sig i en lejlighed i Chr. d. IX's gade i København.

Efter nogen tids sygdom afgik A. ved døden i København 51 år gammel den 17/5-1916. Hun blev begravet i gravstedet på Solbjerg kirkegård.

A. var ugift.

2) Carl Axel Skovgaard-Petersen (f. 6/10-1866).

C. fødtes den 6/10-1866 i København, hvor forældrene da boede i Lille Kirkestræde no. 3.; Dåben fandt sted 9/12-1866 i Frue kirke. I dåben fik han navnet Carl Axel Skovgaard Petersen (uden bindestreg); bindestregen blev først føjet til ved kgl. bevilling af 13/1-1894.

C.'s første skolegang fandt sted hos skolebestyrer Gottlieb Christensen i Gammelholms forberedelsesskole; senere kom han over i Borgerdydskolen på Christianshavn, hvorfra han blev student 1884.

I første del af sine erindringer "I vårbruddets tegn" (1938) beretter C. om barndommen og ungdommen. Han giver her en skildring af forældrene og af barndomshjemmets venner, fortæller om sin store kærlighed til naturen, om sin interesse for ridning og sejlsport, og om de mange små og store begivenheder, der hører en lykkelig barndom til. Om de overvejelser, der gik forud for valget af studium

efter overstået studentereksamen, skriver han her:

> " Rektor havde på faldrebet givet os tre gode råd med - omtrent sådan: "Vær ikke dovne, vær ikke hovne og vær ikke klovne!". Jeg havde sind til at følge dem, men famlede iøvrigt ikke så lidt i valg af studium. Skulle jeg tage en magistergrad i botanik eller Fransk, - eller skulle jeg vælge teologien? Hvorfor teologien tilsidst gik af med sejren, kan jeg egentlig ikke sige. De største afgørelser i vort liv træffer ofte en anden for os - den gud, som usynlig våger og styrer. Noget underbevidst hos mig har vel sagtens også draget mig. Livsgåden og det personlige livsproblem havde tidlig rørt sig i mig og krævede mere og mere sin ret; i mine sidste skoleår havde jeg egentlig, bag megen ydre livlighed, lidt af "en sugende hjemve imod gud"; og rent uvilkårligt har jeg vel ment, at teologien i så henseende bød mig den bedste hjælp. "

I 1889 fik C. accessit for en afhandling om "En sammenligning mellem arvesynden og Kants "Das radikale Böse "".

Efter 4½ års studium indtrådte det, som C. selv har kaldt "den store standsning". Et nervesammenbrud i forbindelse med overanstrengelse ramte C. februar 1889, og eftervirkningerne heraf strakte sig over mange år. Studierne blev midlertidigt indstillet, og efter at have tilbragt nogen tid hos familien i Skibby præstegård, tiltrådte C. sommeren 1889 en rejse til Amerika for at modtage nye indtryk. Trods sygdommen gik han op til den afsluttende del af sin embedseksamen og blev cand. theol. januar 1890. Efter overstået soldatertid blev C. efteråret 1890 uordineret medhjælper hos provst Brammer i Stouby mellem Vejle og Horsens. I efteråret 1891 begav C. sig i håbet om at genvinde sit helbred ud på en længere søreise til Middelhavet og Sortehavet; han forlod skibet i begyndelsen af 1892 i Antwerpen og tog derfra videre til England. Her opholdt han sig nu ½ år i et præstehjem i Skt. Issey i Cornwall.

Nu var sygdommen og den dermed i sammenhæng stående indre, åndelige krise tildels overvundet - men eftervirkningerne strakte sig til over de halvt hundrede. I november 1893 blev C. udnævnt til sognepræst for Alslev og Hostrup sogne (Ribe stift).

Kort efter at have tiltrådt dette sit første embede, giftede C. sig den 25/6-1894 i Sct. Johannes kirke, København, med Marie Magdalene Frimodt (f. 2/12-1863 i København, d. 6/1-1911 i Mårum) datter af da afdøde sognepræst Jens Christian Rudolph F. og hustru Sophie Magdalene f. Clausen.

I foråret 1901 blev C. forflyttet til Mårum i nordsjælland - "et beskedent een-kirkes sognekald, som jeg med vilje havde søgt for at få lidt mere tid til studier og skrivebordssysler" - .

1910 fremkom planer om at oprette en dansk bibelskole. Sjælen i dette foretagende var den senere stiftsprovst Henry Ussing. Stillingen som forstander for

denne skole blev nu tilbudt C., og samtidig tilbød man ham en pengesum, der satte ham i stand til - inden tiltrædelsen af den nye stilling - at foretage en større udenlandsrejse, for ved selvsyn at lære de unge kirker på missionsmarkerne nærmere at kende.

Lidt før nytår 1911 begav C. sig nu ud på denne store rejse jorden rundt, der skulle blive af stor betydning ikke blot for den senere undervisning ved bibelskolen, men også for hele C.'s senere forfatterskab. Rejsen gik til Indien, Ceylon, Kina, Manchuriet, Korea, Japan, over Stillehavet til Amerika og afsluttedes først efteråret 1911.

Under sin udenlandsrejse havde C. den sorg at få budskab om, at hans hustru Marie var afgået ved døden i Mårum præstegård (6/1-1911). - C. giftede sig anden gang den 14/12-1912 i Esbønderup kirke med Inga Hjorth-Petersen (f. 7/11-1888 i Holbæk) datter af godsforvalter Frederik Ludvig Petersen og hustru Dagmar Harriet Stephana f. Hjorth.

Dansk bibelskole blev indviet januar 1912, og om den indsats, C. i 17 år ydede ved denne skole, har stiftsprovst Ussing i en boganmeldelse skrevet følgende (Berl. Tidende 14/12-1937):

> " Og hvor blev navnets bærer kendt ud over hele Danmark, da han som Dansk Bibelskoles forstander en lang årrække fyldte de største kirker og forsamlingssale trindt om i vort land med lyttende mennesker, ikke blot de vante kirkegængere, men talrige mennesker fra land og by af dem, der ellers ikke plejede at ses ved gudstjenester, men som nu sad der dag efter dag med en opslået bibel for sig. "

I 17 år var C. forstander for Dansk Bibelskole. Familien boede i dette tidsrum først et par år på Nørrevold i København og derefter på Strandagervej 2o i Ryvangen. Somrene tilbragtes på "Lærkereden" ved Sejrøbugten. Herom har Else Skovgaard-Petersen efter opfordring skrevet:

> " "Lærkereden" betyder for os børn indbegrebet af herlige sommerferiedage. Sommerhuset, som far havde ladet bygge, og som vi havde i 18 år, svarede godt til sit navn - i skjul mellem Veddinge bakker opdagede man det først, ligesom man var der. Hvor var det ikke et spændende øjeblik, da man med hele ferieoppakningen nåede ned over bakkekammen, hvor man kunne se det første glimt af "Lærkeredens" stråtækte tag med den blå Sejrøbugt som baggrund. Da følte vi for alvor, at nu var ferien begyndt. Straks var man ude på grunden og kigge til de gamle kendte steder, alle ens yndlingspladser fra forrige år, for ikke at tale om stranden og vandet, hvor vi boltrede os dagen lang. Allerede den første dag var mindet om skolen, hverdagen og Københavns støvede asfalt som blæst bort fra vore sind, og vor indignation kendte ingen grænser, når landboerne var "taktløse" nok til at kalde os for Københavnere! Nu var det ferie; vi sugede til os alle landlivets glæder og følte os som rigtige små "indfødte".
>
> I de år vi havde "Lærkereden" var far forstander for Dansk

Bibelskole, og til daglig var han stærkt optaget med at holde bibelkursus i København og provinsen; så meget desto mere nød vi at have far hjemme herude på landet. Selvom han også arbejdede en del af tiden deroppe i studereværelset, så havde han dog tid til at feriere med os. Vi behøver blot at tænke på traveturene, hvor blomster og fugle blev levende for os på en helt ny måde, fordi far forstod at vise os lidt af naturens mysterier - eller udflugterne til lands og til vands, hvor far var sjælen i planlæggelsen og udførelsen, så det gnistrede af fut og fest, og mor var utrættelig til at skaffe fourage til de mange - ikke helt små - munde.

Eller aftenerne omkring pejsen, hvor vi rørte æggesnaps, mens ilden sprutte de og hvæsede fra de store harpiksspækkede fyrretræsknuder, og far fortalte eventyr fra sine rejser, eller vi legede rundlege og musicerede - dejlige aftener, som man ikke glemmer.

Feriedagene havde også sine småpligter: Een skulle hente mælk, en anden posten; de store cyklede efter grøntsager eller hentede varer fra købmanden i Høve. Om formiddagen lige efter morgenandagten, som far holdt, havde vi "familieudrykning", hvor hele familien lige fra far til den mindste var med til at plukke bær til syltning eller jordbær til middagen. Under mottoet: "Pluk en portion til dig selv og lidt til din næste", var det hurtigt og fornøjeligt overstået; og i det hele taget ved udførelsen af alle disse små hverv følte vi, at vi var med til at styre "land og rige"!

Det siger sig selv, at for husmoderen var det ikke ligefrem sommerferie! Foruden os selv havde vi i reglen en del gæster boende, og flere kom dumpende; dertil kom den faste stab af vore jævnaldrende kammerater og venner, der tilbragte det meste af sommerferien hos os. Mor havde nok at gøre, og det var utroligt, hvad der blev udrettet bag kulisserne, men alligevel var hun altid i strålende humør og havde tid tilovers til os alle sammen: Tid til at sidde med sit håndarbejde og høre på alle vore oplevelser og give os gode råd, og tid til at beundre vore interessante fund fra strand og skov. Ofte bortførte vi mor til en eller anden idyllisk plet, hvor vi hyggede os med højtlæsning eller håndarbejde.

I de senere år blev omegnen mere befolket, og vi fik som naboer hrs. Møldrups og redaktør kjærsgaards, hvis unge var jævnaldrende med os, og som vi havde meget fornøjeligt samvær med.

Alt for hurtigt ilede sommerferien af sted; hvor havde man dog ikke lyst til at holde krampagtigt fast på dagene; men væk var de, og afskedens time slog. Denne gang var det drøjt at komme over bakkekammen; dog var man først tilbage i byen optog alt det nye en: Livet under de bymæssige kår, skolen, arbejdet og fornøjelserne - men "Lærkereden" lå på bunden af bevidstheden som et lyst og godt minde.

For udenforstående har alle disse ferielivets detailler næppe nogen større interesse, men for os, som oplevede dem, er netop enkelthederne med til at danne et billede af vore sommerferier, som vi nødigt ville være foruden. Og selv om Lærkeredeferierne var højdepunkterne i vores barndom og ungdom, tænker vi også med stor taknemmelighed på de gode kår vi opvoksede under i Mårum, Nørrevold, Strandagervej og Roskilde. Det som gjorde alle disse skiftende hjem til barndomshjemmet for os, var den trygge, gode ånd, der herskede. Fra ganske små så vi, at det, som bar far og mor gennem sorger og glæder og gjorde livet værd at leve, var deres "sursum corda". Uden at der blev talt meget om det, forstod vi mere og mere, at den kristne tro var selve livets mål og mening. "

I 1929 blev C. udnævnt til domprovst og stiftsprovst i Roskilde stift samt provst for Sømme og Voldborg herreder, et embede han beklædte indtil 1936.

C.'s store arbejdskraft har gjort det muligt for ham at virke på adskillige områder inden for dansk kirkeliv. C. var således medlem af bestyrelsen for Almindelig dansk Præsteforening 1912-16; medlem af bestyrelsen for "Nyborg mødet" fra 1916; formand for missionskurstedet "Nyborg Strand" 1916-4o; medlem af bestyrelsen for Almindelig dansk Præstekonvent 1916-23, for Bibelselskabet 1916-36 (formand fra 1936); medlem af udvalget til en ny oversættelse af det gamle testamente 1919-29; formand for kolonien Filadelfia 1922-35; medlem af bestyrelsen for Dansk Sømandsmission i fremmede Havne 192o-27 (næstformand 1927, formand 193o-38); kirkelig redaktør ved Berlingske Tidende 1922-34; medlem af repræsentantskabet for Dansk Kirke i Udlandet fra 1927; medlem af bestyrelsen for Kirkelig Verdensforbunds danske Afdeling fra 1927; medlem af udvalget til en ny oversættelse af det ny testamente 1929 (formand fra 1938); formand for Valdensermissionen fra 1931; medlem af Dansk Bibelskoles bestyrelse fra 1929 og af samfundet Pro fide et Christianismo fra 1925. - R. 192o; DM. 1931; K. af 2. Gr. 1936; K. af 1. Gr. 1946.

Om C.'s forfatterskab skriver professor Frederik Torm følgende i "Dansk biografisk Leksikon", bd. XXII:

> " En lige så vidtspændende karakter som hans kirkelige virksomhed har hans forfatterskab. Han er i sjælden grad produktiv. Mange af hans skrifter har fået en ualmindelig stor udbredelse, også i mange andre lande end Danmark; en af hans bøger er endog oversat til kinesisk. Som hans hovedværk kan man vel betegne "Evighedsordet i Slægternes gang", der er den fælles titel for de tre store bind: "Hvorledes blev nye testamente til" (1928), "Biblen gjennem tusind år" (193o) og "Biblen på de tusind sprog" (1935). Her er, især i andet bind, samlet et værdifuldt materiale til bibelens historie ned gennem tiderne. En frugt af S.-P.'s mange rejser er "Rejsebog fra Ægypten og det hellige land" (1922) og "Fra nutidens Japan" (1911) samt det store værk i to bind "Landet, hvor kilderne sprang. Rejserids og pilgrimstanker fra det hellige land" (1923-24). De skrifter, som har vundet størst udbredelse, er "Troens betydning for den, som vil frem i verden" (1899) (fra 1914 under titlen: "Vil du frem?") og "Alene med gud" (1921). En række bøger udlægger bibelske skrifter eller dele af disse: "Johannes evangeliet" (1931), "Jesu lignelser" (1922), "Jesu bjergprædiken" (1936) x). En serie af 24 småskrifter kaldes "Korte ord om store ting" (19o4-15). I fire bind giver S.-P. karakteristiker af bibelske personligheder under titlen "Menneskeskikkelser. Bibelske karakterer" (1913-

---

x) Senere udkom "Kommentar til profeterne Amos og Habakkuk" (1939), "Biblens krone (Johannes åbenbaring)" (1941) og "Læs biblens salmer" (1941) med flere.

16). Mellem hans mange andre skrifter kan endnu nævnes "Erfaringer fra prædikestolen" (1921). Endelig har han skrevet en stor selvbiografi i to bind: "I vårbruddets tegn" (1938) og "Min arbejdsdag i kirkens tjeneste" (1939). "

Om "Landet, hvor kilderne sprang" skrev pastor Olfert Ricard ved C.'s 60-års fødselsdag (1926):

" . . . Og sin skønneste og modneste frugt har hans litterære produktion set i Palæstinabogen "Landet, hvor kilderne sprang", fuld af viden, som aldrig bliver trættende, fuld af poetisk skønhed, som aldrig overdrives, fuld af opbyggelse, som aldrig overlæsser. "

Biskop Johs. Götzsche skrev (Berl. Tidende 6/10-1936) i en anmeldelse af "Evighedsordet i slægternes gang" bl.a.:

" . . . Sandelig, det er en vidende, som taler i denne mærkelige bog, og det er en mand, der taler, fordi han elsker den bog, der har fyldt så meget i hans liv. "

Stiftsprovst H. Ussing omtaler i en anmeldelse (Berl. Tidende 14/12-1936) C.'s store indsats for den kristelige ungdomslitteratur således:

" Hvor fløj det navn ikke langt, da han for omtrent fyrretyve år siden gav stødet til den kristelige ungdomslitteratur, som hurtigt fik en så stor udbredelse, at den vantro verden forbavset måtte udbryde, som det kort før havde lydt i Paris: "la religion se vend!". Ud over hele norden gik hans navn og videre ud helt over til Japan. . . "

I forbindelse med dette omfattende forfatterskab har C. i årenes løb foretaget et stort antal rejser, dels for at hente nye indtryk og dels for at gøre sig bekendt med arkivmaterialerne i udlandets biblioteker og klostre. Foruden de ovenfor omtalte rejser, har C. besøgt Italien 5-6 gange og endvidere berejst Ægypten, Palæstina og Syrien.

Den 3/11-1936 holdt C. sin afskedsprædiken i Roskilde domkirke. Han var da 70 år gammel og brød op fra domprovstegården for at bosætte sig i sin nybyggede villa "Nordskrænten" i Rungsted.

I forbindelse med 70-årsdagen og C.'s opbrud fra Roskilde skrev pastor Johannes Müller bl.a. følgende (Roskilde Dagblad 3/10-1936):

" Men kirkefolket har grund til at være taknemmelig over, at domprovsten forblev i praktisk præstegerning og ikke lod sig lokke af "Universitetets doktorhat"; det vil man da og finde mange udtryk for i disse dage, da tidligere sognepræst og bibelskoleforstander, nu domprovst C. Skovgaard-Petersen fylder 70 år. Og ikke mindst Roskilde, hvor domprovsten nu i syv år har haft sin gerning, vil være med i takken til den mand, der nu i en menneskealder har været til velsignelse ikke blot for kirke og menighed herhjemme, men også for det øvrige Skandinavien og endda et stykke videre ud. (På

11 forskellige sprog foreligger der nu bøger af domprovst Sk.-P.).

I de to ægteskaber var 6 børn. Om disse se under sidelinier I, s. 161f.

3) Einar Skovgaard-Petersen (f. 27/11-1869, d. 3/1-1942).

Einar Skovgaard-Petersen var født 27/11-1869 i København, hvor forældrene da boede Tordenskjoldsgade 16; dåben fandt sted 13/3-1870 i Frue kirke. I dåben fik han navnet Einar Skovgaard Petersen (uden bindestreg); bindestregen blev først tilføjet efter kgl. bevilling af 13/1-1894.

E.'s første skolegang fandt sted i skolebestyrer Gottlieb Christensens skole i Holbergsgade (den senere "Gammelholms Latin- & Realskole"). Herfra kom han over i Borgerdydskolen på Christianshavn, fra hvilken han blev student 1888.

E. var meget religiøst interesseret og valgte efter endt studentereksamen at studere teologi. Efter i 1894 at have fuldført det teologiske studium stod det ham imidlertid klart, at han ikke ville være præst, men derimod skolemand. Samtidig følte han stærkt nødvendigheden af at lære et sprog til bunds, hvorfor han begav sig til Frankrig på et studieophold. Efter hjemkomsten herfra i 1895 begyndte E. at studere til cand. mag., hvilken eksamen han afsluttede 1899 med fransk og historie som bifag, medens den teologiske embedseksamen gjaldt for hovedfaget.

I årene 1895-1900 var E. lærer ved Gammelholm Latin- & Realskole og 1899-1900 tillige ved de Brock'ske handelsskoler. Sin senere hustru Daisy Krarup lærte E. at kende gennem arbejdet på førstnævnte skole, hvor hun virkede som lærerinde.

Daisy Krarup var født den 19/1-1875 i Ålborg og datter af sparekassekasserer Eiler Christian K. og hustru Anna Albertina f. Borch. Brylluppet fandt sted den 14/7-1900 i Vedbæk kapel.

Trangen til selvstændigt virke og opmuntret af den kendsgerning, at private skoler på den tid havde gode levevilkår, ledte E. hen på tanken om at oprette sin egen skole. En tid overvejede han at lægge skolen på fyn, men valget faldt til sidst på Rungsted, hvis beliggenhed syntes at være gunstig. Her var ikke alene smukke omgivelser, men kystbanens åbning i 1897 havde tillige skabt mulighed for en øget tilflytning samtidig med, at der var tilvejebragt en nær kontakt med hovedstaden med dens museer, teatre og andre dannelseskilder.

I forsommeren året 1900 lejede E. en nybygget privatvilla i Rungsted, og denne kom til at danne rammen om "Rungsted Kostskole", der med 3 kostgængere samt 8-10 skolesøgende elever åbnede den 24/8-1900. Indvielsen fandt sted den 5/9-1900.

Arrangementet med skoler indrettet i en til privat beboelse beregnet villa

kunne kun være midlertidigt, og allerede samme år erhvervede E. skolens nuværende grund, ialt 6 tdr. land, hvor opførelsen af en skolebygning snart blev begyndt. Denne første bygning på skolens nuværende areal blev taget i brug foråret 1902; kostgængernes antal var da steget til 30.

Andre bygninger fulgte hurtigt efter. Således opførtes i årene 1901-02 en bygning beregnet til beboelse for lærere og alumner (i 1906 forlænget med en spisesal), og en gymnasiebygning blev rejst omkring 1905 (for sidstnævnte var E.'s farbroder Sophus Petersen arkitekt).

I begyndelsen var skolen kun bestemt for drenge, men efter nogle år åbnedes der dog adgang for søstre til de skolesøgende drenge, og efter endnu nogle års forløb blev skolen fællesskole.

I 1904 fik "Rungsted Kostskole" dimissionsret til almindelig forberedelseseksamen (præliminæreksamen), og fra 1906 har den dimitteret til studentereksamen. Før 1920 omfattede skolen foruden overskolen (mellemskole og gymnasium) tillige en underskole med 5 forberedelsesklasser.

Efter at staten omkring 1916 havde overtaget størsteparten af de private gymnasieskoler i København, indså E., at de endnu bestående private gymnasier ville have vanskeligt ved at klare sig uden offentlig støtte. E. stillede sig derfor i 1918 i spidsen for en sammenslutning af disse skoler med det formål at få staten til at overtage dem. Resultatet heraf blev den lov, som rigsdagen vedtog den 4/10-1919, hvorefter de privatgymnasier, der ønskede det, kunne blive overtaget af staten.

E. solgte herefter "Rungsted Kostskole" til staten, 4 store bygninger samt den 6 tdr. land store grund, for 250.000 kr., hvilken sum finansudvalget betegnede som moderat. Overtagelsen fandt sted den 1/4-1920, og den 3/4-1920 forelå E.'s udnævnelse til rektor for "Rungsted Gymnasium og Kostskole" fra 1/4-1920 at regne.

Staten havde imidlertid ikke ønsket at overtage forberedelsesskolen, hvorfor denne blev udskilt fra statsskolen og fortsatte sin tilværelse som en privat forberedelsesskole, i økonomisk henseende sikret af forældrekredsen og under et aktieselskabs form. E. blev valgt til medlem af bestyrelsen for dette selskab, hvis navn var "A/S Rungsted Kostskoles Forberedelsesskole" (senere ændret til "A/S Rungsted private Forberedelsesskole"). Ved sin afgang som rektor i 1939 blev E. udnævnt til selskabets æresmedlem.

I 1920 blev den nuværende rektorbolig bygget, og samtidig opførtes en ny gymnastiksal og en pedelbolig. Elevantallet var ved overtagelsen steget til omkring 130, hvoraf 50 var alumner på skolen.

Statsovertagelsen i 1920 var en anerkendelse af E.'s grundlæggende arbejde.

Skolens fortsatte eksistens hvilede på en solid økonomisk grundvold, og den opnåede en stadig stigende anerkendelse. En øget tilgang af elever var muliggjort gennem de foretagne udvidelser, og i 1930 var elevantallet steget til omkring 240.

Den 23/9-1936 kunne E. indvie en ny, stor skolefløj opført for midler, som det ved udfoldelse af stor ihærdighed var lykkedes ham at få Hørsholm kommune til at stille til rådighed, hvorved skolen forsynedes med en række hårdt trængte lokaler.

Allerede før sit fyldte 70' år ønskede E. at trække sig tilbage. Afskeden med skolen fandt sted ved en højtidelighed den 22/6-1939, hvorunder lektor Bardenfleth bl.a. udtalte:

> " . . For fyrretyve år siden gik en ung mand med sin vordende hustru herude på den nøgne græsmark og skridtede af og målte op. Her gik de sammen og så i tankerne skolen vokse sig stor og stærk. Men hvor dristige de drømte, og hvor højt deres tanker fløj, nåede de dog næppe så vidt, som skolen er nået i dag, efter 39 leveår: en statskostskole, anset, søgt af elever fra alle landets egne, henimod dobbelt så stor, som den var planlagt. Den mand, som har fuldført dette værk, er nok værd, at vi hylder ham.
>
> Rektor havde for at løse denne opgave en række ydre og indre forudsætninger: Han har aldrig været bange for at vove noget, også økonomisk, når det gjaldt om at vinde noget; han skyr intet arbejde for at nå sit mål, han har den for en leder uvurderlige evne aldrig at opsætte til i morgen, hvad han kan gøre i dag, og altid ved han i sine dispositioner at være forud for begivenhederne.
>
> Som alle ledere har rektor også trang til at sætte sin mening igennem mod alle, der går i anden retning. Det kan slå gnister, når stål møder stål, men ret beset: én må have det sidste ord, om det ikke skal blive kaos. En ledernatur som rektors kan ikke vente - ønsker vel heller næppe - at få lutter venner, men alle våben sænker sig nu, når den gamle høvding forlader kampladsen. "

Ved samme lejlighed blev afsløret en af Rungsted-Samfundet skænket og af billedhuggeren Gunnar Hammerich udført buste af E. beregnet på opstilling på skolen.

E. var medlem af bestyrelsen for Rungsted kirke 1904-22, for Kadetkommissionen 1920-21; formand for Hørsholm Værgeråd 1905-22 og for bestyrelsen af Rungsted Statsskoles Studielegat 1929-39.

E. og D. havde altid sat stor pris på at rejse, og i årene 1920-38 foretog de hvert år et par rejser til udlandet, ved påsketid og i sommerferien, og deres mål var oftest Schweitz, hvor Brunnen var deres yndlingsopholdssted.

Da E. i 1939 trak sig tilbage, var det E. og D.'s hensigt for en tid at bosætte sig i Rom, men den anden verdenskrigs udbrud kuldkastede disse planer; de indrettede derefter deres hjem i Dronningens Tværgade i København.

Noget langt otium blev der ikke E. forundt. I sine sidste år plagedes han

af et hjerteonde; der var perioder med bedring, men det kneb med at gå, og døden indtraf ret pludseligt den 3/1-1942 i hjemmet i København.

Jordfæstelsen fandt sted den 5/1-1942 på Solbjerg kirkegård i E.'s forældres gravsted, ved hvilken lejlighed E.'s nevø Eigil Skovgaard-Petersen talte.

Ægteskabet barnløst.

4) Olaf Skovgaard-Petersen (f. 5/5-1872, d. 24/6-1926)

Olaf Skovgaard-Petersen var født 5/5-1872 i København, hvor forældrene da boede Tordenskjoldsgade 16. Dåben fandt sted 26/5-1872 i Frue kirke ved pastor Ewaldsen; i dåben fik han navnet Olaf Skovgaard Petersen (uden bindestreg) - Bindestregen blev først tilføjet efter kgl. bevilling af 13/1-1894.

Sin barndom på "Nordskrænten" i Tårbæk har O. selv så glimrende skildret i en artikel i "Nationaltidende"s jubilæumsnummer for 18/3-1926; en del af denne skildring er gengivet under omtalen af O.'s forældre.

Ligesom de andre brødre kom O. først i skole hos skolebestyrer Gottlieb Christensen i Holbergsgade for senere at komme over i Borgerdydskolen på Christianshavn, hvorfra han blev student 189o.

I årene 189o-93 fik O. sin første handelsuddannelse hos den jydske storkøbmand Hans Broge i Århus, for derefter i april 1893 at rejse til Hamburg, hvor han i det følgende 1½ år havde plads i forskellige firmaer. I januar måned 1895 forlod O. Europa for at afslutte sin uddannelse i Argentina - det store amerikanske kornland. Her opholdt han sig nu i 1½ år i Buenos Aires, hvor han havde ansættelse hos "P. Christophersen, Steamship Agent and Shipbroker".

Efter hjemkomsten fra Argentina kom O. ind i faderens forretning. Ved faderens død i oktober 1897 overtog O. "Vilh. Petersen & Co.", der herefter blev ledet med O. samt hans moder som indehavere. Efter moderens død i 19o7 videreførte O. alene firmaet; broderen Vilhelm var dog medindehaver i årene 19o3-o9.

Den 12/12-19oo holdt O. bryllup i Garnisonskirken i København med Karen Marie Julie (Kamma) Carl (f. 9/5-1878 i København) datter af skibsreder Adolph Peter Antonius Carl og hustru Karen Marie Hedevig f. Kauffmann (adopt. Bendix). Hvorledes O. lærte Kamma at kende er anført under omtalen af Vilhelm Skovgaard-Petersen (se side 22).

Som nygifte boede Olaf og Kamma i København, først i Lille Strandstræde, senere på Strandboulevarden. Omkring 19o6-o7 lod O. opføre ejendommen "Rosenlund" i Rungsted og senere tilkøbtes et par nærliggende grunde. I haven opførtes den hyggelige "pejsestue" (1915) i norsk bjælkehus stil, og på en ovenfor liggende grund blev bygget det nuværende "Lille Rosenlund" (1916), der indeholdt stald for O.'s to rideheste samt "jagtvognen", bolig for kusken og endelig nogle værelser til brug for "Rosenlund"s gæster.

Under den første verdenskrig købte O. endvidere en mindre gård ned til Arresø nær Kregome. På denne gård der var i O.'s besiddelse ved hans død, havde familien dog aldrig fast bopæl.

Om sine forældre og sit barndomshjem har Preben Skovgaard-Petersen efter opfordring skrevet:

" Som årene er gået siden fars og mors død, des skarpere står deres personligheder for mig. En blanding af egne erindringer, gamle breve og dagbøger er nu vanskelige at holde ude fra hinanden, men det gør intet; for helhedsindtrykket er så smukt som det kan blive.

Far var storartet i sit hjem og mod os børn. Vi husker alle små træk om ham, som kun kan have betydning for den enkelte, og som vi i og for sig gerne ville fortælle, men som vi må have lov til at beholde for os selv. Hvorom alting er far var let at gøre glad - og måske også let at gøre vred -, han blev let rørt - noget vi ikke så godt kunne lide - og han var altid kærlig og forstående. Han var den gode ven og den kloge fader, han var mors største barn - elskede hende, os og "Rosenlund" i Rungsted med tennisbanen, hestestaldene og peisestuen. Her skabte han en festlig og hyggelig ramme om vore juleaftener med besøg af onkel Valdemar og tante Anna (Fuglede) - vore faste julegæster -, om 1. juledags familiefester etc., og her nød han at gå og pusle med sine norske og svenske gamle træting. Når der om søndagen stod en rødmalet stub for døren, gik alle i en lang bue uden om peisestuen - far sov -, og selv fuglene tav af skræk for at vække ham. Han holdt af lys, fest og hygge og var et udpræget stemningsmenneske, som let lod sig bevæge og røre af elementære ting: naturen, glæden over at være til, sundheden og kraften. På ski i Norge, til hest i skoven, i den lyse sommernat - altid var hans blik åbent for skønheden, som omgav ham.

Den regulerende kraft i hans liv var mor. Hendes uendelig milde myndighed respekterede vi alle - også far. Da hun efter flere års sygdom døde 1924 var det ligesom han mistede drivfjederen. Vi prøvede på alle måder at få vores glade far tilbage; det lykkedes kun glimtvis, og i juni 1926 omkom han ved et ulykkestilfælde kun 54 år gammel.

Vi børn bevarer mindet om en blid og yndig mor og en kærlig, ung far. De ønskede begge at give deres børn det bedste, de kunne give: minder om et smukt og harmonisk barndomshjem.

O. var i en årrække medlem af "Bedømmelses- og Voldgiftsudvalget for Korn- og Foderstoffer", fra 1922 medlem af Grosserer-Societetets Kommité og i årene 1922-25 formand for "Foreningen af Korn- og Foderstofhandlere på Københavns Børs". Endvidere var O. medlem af bestyrelsen for "Dampskibsselskabet Myren", "A/S Carl I. Ulrich & Søn" Haslev (indtil 1921), "Oversøisk Compagni" (fra 1921), "Danske Lloyd" (fra 1924), "A/S Elisabethsminde" (fra 1925) og "A/S De forenede Chokolade- og Konfektfabriker: Globus" (fra 1925).

En ganske særlig interesse viste O. for de danske havneforhold. Han var således med til at udforme planerne for den store udvidelse af Rungsted havn, der fuldførtes omkring 1920. Fra 1919 var O. formand for "A/S Rungsted havn", og med

en aldrig svigtende energi og opmærksomhed fulgte han denne institutions udvikling. Fra 1924 var O. medlem af Københavns Havnebestyrelse.

Kamma var i en del år meget svagelig, idet hun led af perniciøs anæmi, en sygdom man ikke dengang kendte noget virksomt middel imod. Hun døde på sanatoriet "Dianalund" den 14/9-1924.

Kun et par år efter kom Olaf Skovgaard-Petersen sørgeligt af dage, idet han ved et ulykkestilfælde druknede i Rungsted havn. Såvel O. som hans hustru blev begravet på Hørsholm kirkegård.

I ægteskabet var 4 børn. Om disse se under sidelinier II, side 163f.

2/1. 5) Vilhelm Skovgaard-Petersen (f. 28/1-1878, d. 13/10-1940).
Gift med Asta Ingeborg f. Burmeister. Om disse se side 11ff.

6) Kay Skovgaard-Petersen (f. 7/11-1879, d. 7/11-1949).

Kay Skovgaard-Petersen blev født 7/11-1879 i København, hvor forældrene da boede Niels Juelsgade 5. Kay blev hjemmedøbt 16/12-1879 ved pastor Paulli, og senere fremstillet i Frue kirke 9/5-1880. I dåben fik han navnet Kay Skovgaard Petersen (uden bindestreg); bindestregen blev først føjet til efter kgl. bevilling af 13/1-1894.

Skolegangen fandt sted i Gammelholms Latin- og Realskole og afsluttedes 1898 med studentereksamen; K. begyndte herefter at studere jura.

En dag et par år senere mødte K. i Sø- og Handelsretten ors. V.S. Salomonsen, der slog ham på skulderen, idet han spurgte: "Ved De, hvad De skal være ?" - Nej, det vidste K. egentlig ikke -. "De skal være dispachør. De vil egne Dem til det, og De har forbindelserne i de kredse", fortsatte ors. Salomonsen. Denne udtalelse gav stødet til, at K. begyndte at undersøge mulighederne for at slå ind på dette specielle juridiske felt. Retsformand i Sø- og Handelsretten J.N.A. Madvig, en god ven af K.'s da afdøde far, kunne efter grundigt at have undersøgt sagen kun tilskynde K. til efter endt juridisk studium at videreuddanne sig til dispachør.

3/4 år af studietiden studerede K. i London, og i 1905 tog han den afsluttende juridiske eksamen. Da det nu viste sig vanskeligt at komme i lære i et dansk dispachørfirma, tog K. til Christiania, hvor han påbegyndte sin videre uddannelse hos dispachør Constantin Herlofson. Under opholdet her, der varede 1 år, oplevede K. den bevægede epoke, der afsluttedes med proklamationen af Norges selvstændighed og hejsningen af det rene norske flag på Akershus fæstning.

K. var derefter 8 måneder hos dispachørfirmaet William Richards & Son i London, og hjemkommet herfra studerede han et års tid hos dispachør L.N. Hvidt i

København. Han læste samtidig til dispachøreksamen, som han tog i 1908.

Kommissionen til bedømmelse af eksaminandens kvalifikationer ved denne så ualmindelige universitetseksamen bestod dengang som nu af en juridisk professor, en assurandør, en dispachør, en skibsreder samt formanden for skipperforeningen, og foruden den specielle juridiske og tekniske viden fordredes tillige, at eksaminanden "var inde i" sprogene hollandsk, tysk, fransk og engelsk.

K. nedsatte sig straks som selvstændig dispachør i København og opnåede ved sin dygtighed og sine gode forbindelser blandt assurandører, redere og havarieksperter hurtigt en god virksomhed.

I studietiden var K. medlem af Akademisk Skyttekorps, og i et par år var han sektionsformand og skydelærer i korpset. I skydeskolens kursus for et udvalgt hold fra Akademisk Skytteforening blev K. nr. 1, og ved en anden lejlighed vandt han ved sin skydefærdighed en af indenrigsministeriet udsat riffel med plade.

K. var i besiddelse af medfødte anlæg for alle spil med bolde og kugler, og var gennem hele livet en meget ivrig sportsmand. Ivrigst har han været som tennisspiller, hvor han sammen med ors. Poul Groes, 5 gange har været old-boys mester for Sjælland. Gennem tiderne har han endvidere været en dygtig udøver bl. a. af golf, kroquet, boccia, billard og bordtennis.

Gennem sin broder Vilhelm's bekendtskab med Asta Burmeister lærte K. dennes søster Dorothy Burmeister at kende. K. og Dorothy deklarerede deres forlovelse den 2/9-1904.

Dorothy Burmeister - datter af ingeniør Hans Johan Albert B. og hustru Ann Jane f. Hall (4/3 & 4, se side 58ff) - fødtes den 7/6-1880 i København, Rigensgade 21. Dåben fandt sted i Sct. Jakobs kirke ved pastor Krag den 15/7-1880.

D.'s moder besøgte regelmæssigt sin familie i England, og på disse rejser kom børnene med efter tur. Sin første englandsrejse kom D. således ud på kun 1 år gammel i sommeren 1881. En del gange besøgte hun i barndommen alene eller sammen med moderen sin onkel Hartvig på dennes gods "Huntly" i Skåne.

Den 1/9-1887 begyndte D. sin skolegang i frk. Ricard's privatskole på Sct. Annæ Plads, for 2 år senere at blive flyttet over i frk. Zahles skole, hvor hun gik resten af skoletiden.

I april 1896 blev D. konfirmeret, og samme år forlod hun Zahles skole for herefter at tilbringe 1 år i Cassel i Frau von Lengerke's pension for at lære tysk.

Hjemkommet fra Tyskland gik D. nu et år på Zahles skoles fortsættelseskursus. Hun deltog ivrigt i hjemmets mange musikalske sammenspil, idet hun havde fået undervisning i sang samt violinspil, og senere lærte hun at spille klaver.

I sin ungdom aflagde D. en række besøg hos familien i England, og omkring 1902 tilbragte hun således et helt år dels hos sin moster Dorothy Bartrum og dels

hos Dorothy Gray i Hartlepool.

K. og D.'s bryllup stod i Citadelskirken i København den 4/lo-19o6 med efterfølgende frokost hos D.'s forældre i Kristianiagade. - Deres første hjem var "Solholt" på Ulvemosevej i Rungsted, hvor de boede 19o6-12. I 19o9 købte de en 6 tdr. land stor grund i Rungsted, og her blev straks anlagt have. Med Bernhard Ingemann som arkitekt opførtes nu den store, dejlige villa "Solholt" (nr. 2), hvor familien flyttede ind 1912.

K. og D. skabte her et overordentlig smukt hjem prydet med alle de store og små kunstgenstande, som K. med sit sikre kenderblik hentede frem fra antikvitetsforretningerne overalt, hvor han kom frem. Her var en dejlig samling gammel fajance, stik, tintøj m.m., men hans yndlingshobby var og er stadig "samlingen", der var indrettet i "Solholt"s kælderetage, og som efterhånden inden for sit felt kom til at repræsentere landets største private samling af gamle udskårne træarbejder (almuekunst).

En journalist spurgte engang K.: "Hvordan blev De egentlig samler?" og svaret blev gengivet således: "Jeg havde en smuk og ret sjælden plante som trængte til en blomsterpind. En almindelig var så kedelig, og så fandt jeg en gammel alenstok. Men en dag, da jeg betragter planten, lægger jeg rigtig mærke til de fine ornamenter på stokken. Resultatet af mine overvejelser blev, at alenstokken blev hængt op på væggen. Det var begyndelsen, og denne lille oplevelse gav stødet til, at jeg begyndte at interessere mig for gamle danske træskæringer".

Om sit hjem har Jørn Skovgaard-Petersen efter opfordring skrevet følgende:

> " "Solholt" hører uløseligt sammen med far og mor - alle 3 steder, de har boet, har båret dette navn.
> Det første "Solholt" har jeg aldrig oplevet, kun hørt lidt fortalt derfra. Det var en lille villa nær Rungsted station, hvorfra far hver dag tog med toget til København. Her blev Inger og Kjeld født. Det, der iøvrigt har gjort størst indtryk på mig ved fortællinger fra den tid, er, at far hjalp mor med at vaske op, børste sko m.m., og at han til sine større brødres forargelse om søndagen kørte flere trillebørfulde møg hjem fra "Rungsted gård" for at gøde haven.
> Da far blev selvstændig dispachør, byggede han store "Solholt", en imponerende villa med en mængde hjørner, udbygninger og forskellige taghældninger, der for os børn altid har haft et eventyrligt præg. Fars gode ven Ingemann var arkitekt, men kender jeg far ret, har han selv haft en finger med i spillet; han har været med til at lave planer, detailler og alt mulig andet til det store hus, og også havens anlægning har haft hans store interesse. Jeg husker, at jeg engang mødte den havearkitekt, som havde planlagt haven, og han mindedes fra den tid med glæde fars ivrighed og charme, som sikkert har inspireret ham til mange gode ideer. En have i Vedbæk er senere blevet anlagt med "Solholt"s som forbillede.
> Huset og haven blev sådan set aldrig færdige; altid var der noget nyt, der kunne laves eller noget af det bestående, der kunne

forbedres, og altid var det far, der fandt på - han havde et åbent øje både for de store og de små ting. Der kom tennisbane, drivhuse, garage m.v.; men også mor gav sit besyv med, idet hun i en tilbygning til huset fik indrettet 2 pigeværelser med dertil hørende dagligstue.

Fra barndommen husker jeg især, når far havde fundet en stor sten i omegnen, som han syntes skulle ligge et sted i haven. Han valgte stedet og overvejede nøje, hvordan stenen skulle stå eller ligge for at skabe den bedste virkning; såvel hus som have fik et fuldstændigt præg af far. Han interesserede sig for blomsterne og træerne, og hver morgen gik han - som oftest kun iført slåbrok og sko - med gartneren en runde i haven for at diskutere dagens arbejde. Mor har fortalt, at da haven endnu var ung, kunne far finde på at sætte sig derud under en paraply i regnen for at se det hele gro. Mor sørgede for opbevaringen af al frugten og for køkkenhaven, og tog altid et tag med, hvad enten det gjaldt bærplukning, lugning eller fældning af træer.

Os børn var der naturligvis også tænkt på. Foruden hver sin lille have havde vi en dejlig legeplads med lysthus, vippe og gynger og andre gode stykker legetøj, og der var aldrig grænse for, hvor mange kammerater vi kunne tage med hjem fra skole. Vi måtte gå alle steder i haven og spise af alle træer og buske.

Særlig glad blev far, når enten mor eller en af os havde plukket noget frugt til ham, helst skovjordbær, flaskebler eller figner fra drivhuset. Så var han glad, ikke mindst fordi vi havde tænkt på ham, medens han arbejdede på kontoret. Selv tænkte han altid på os, og når han vendte hjem i åben bil - som regel uden overtøj - havde han ofte chokolade eller andre gode ting med. Engang, da far således kom hjem med tre pakker, fortæller mor, at Kjeld, der ligesom os andre så interesseret til, beundrende udbrød: "Hvordan kan du have 2 pakke og 1 til i kun 2 hånder?".

Var det regnvejr havde vi den dejligste legeplads oppe på loftet, hvor der var trapez, ringe, buk og madrasser, og hvor jeg har været med til, at vi en ti-tolv stykker har larmet, så det kunne høres helt ned i billardstuen i kælderen.

Om søndagen kom der altid gæster til frokost. Det var for en stor del Inger og Kjelds kammerater, og når der kl. 10 var dækket frokostbord til tolv, kunne man være sikker på, at der var plads til tyve inden frokosten begyndte, og dog var der altid rigeligt på det store bord. Altid modtog mor den største og mest uventede indkvartering af gæster med godt humør, og altid sørgede hun for, at de befandt sig godt - ikke mindst ved det elastiske frokostbord.

Store selskaber blev også afholdt, og mange flinke mennesker er gennem årene kommet på "Solholt"; hvert år 1ste juledag samledes familien til middag med påfølgende juletræ i "samlingen" og gaveuddeling i den rummelige billardstue.

Mange gæster boede i længere tid på "Solholt". Således kom min gudmor Thyra Marstrand næsten hvert forår for at nyde solen, og vinhuset, der lå lige op ad hovedhuset, var da hendes yndlingsplads. Også "Rasse", der havde plejet alle os børn i den første spæde tid, kom næsten hvert år, og så hjalp hun mor med at reparere vort tøj, og os morede hun med kortspil. Endvidere har flere fra fars kontor holdt deres ferie på "Solholt", og vi børn blev i reglen overvældet med gaver fra disse mange gæster.

Et mindre hus, "Toftekær", havde vi i nærheden af "Solholt". Her boede nære venner, blandt hvilke jeg særlig husker Erik Ekman og Willie C.K. Hansen, hvis børn sammen med os tumlede sig i "Sol-

holt"s have. I gartnerhuset for enden af haven boede en tid Norman og Jennie Hansen, og senere Inger efter at hun blev gift med Jonas.

Af sport dyrkede far især tennis, og foruden den faste tennis om søndagen sammen med overretssagfører Poul Groes, grosserer Emil Hertz og grosserer Harald Waagepetersen, udkæmpedes een gang om året landskampen mod Sverrig i den såkaldte sexan-turnering, hvor 6 danske og 6 svenske spillede i 2 eller 3 dage og holdt kalaser om aftenen. En stor pokal var her udsat for 3 vundne tennissejre, og små bægre blev uddelt hvert år; også mor fik her engang en sølvskål for sin indsats som "Bollplukkerska". Det svenske hold forhøjede altid stemningen med morsomme påfund; engang husker jeg således, at de alle var mødt op i shorts, samtidig med, at de bragte et par med til hver af de danske deltagere (dengang var shorts ikke så almindelige som de er nu - især ikke for old-boys).

I sine yngre dage drev far en del sejlsport og spillede en god golf. Foruden den faste tennis, havde far også fast bridge med ovennævnte tennishold, og de har endog drevet det til et år at blive danmarksmestre.

Far og mor rejste en del i udlandet, og altid havde far nye ideer med hjem, som han bragte til udførelse i hus eller have. Med en utrolig samlerenergi bragte han de dejligste ting hjem, og glæden ved at finde den rette plads til tingene var ikke den mindste. Det var ikke alene kunstgenstande som tintøj, stik og fajance, men også brugsting, som de fleste mennesker intet gør ud af, f. eks. jernankre i ydermuren til at binde hest eller hund ved, en smedejerns-klokkestreng ved hoveddøren, kaminplader fra Hørsholm slot, sjældne dørhåndtag og mange andre ting. Til haven bragte far mange smukke krukker, hvoraf een blev brugt til nødder, så man på sine ture i haven kunne få nødder hele året.

Især havde samlingen af gamle danske træting udskårne af bondebefolkningen fars interesse; et helt ejendommeligt formet rum var indrettet til disse sager, som han ofte hjembragte fra sine biture på sydfyn, øerne syd for fyn eller i sønderjylland. Mange museumsfolk ville ærgre sig, hvis de så, hvilke smukke ting far ved sin venlighed og evne til at omgås mennesker og sætte sig ind i deres forhold, har hjembragt fra disse ture. Når han således havde et stykke udskæringsarbejde med hjem, skulle den rette plads jo findes til nyerhvervelsen, hvilket ofte kunne være ensbetydende med, at 1o eller 2o ting måtte flyttes lidt eller bytte plads - der kunne flyttes om på det i det uendelige. Tingene blev passet og plejet med linolie, og i timevis kunne far beundre det store arbejde, fortidens bønder i de lange vinteraftener havde nedlagt i de fint forarbejdede genstande, der strakte sig lige fra brugsting som mangletræer og vindepinde til dekorative nytteting og fæstegaver.

Om aftenen gik far og mor ofte tur i haven, og denne sluttede da gerne med, at de nød solnedgangen over markerne bag "Solholt". Efter middag, når vi skulle have kaffe, foregik dette enten på den halvt udendørs veranda eller ved den morsomme møllesten, hvorfra man havde en fin udsigt over den store kuperede græsplæne.

Gennem mange år havde far ejet en grund på Anholt. Denne grund havde onkel Carl købt omkring 191o på et tidspunkt, da han var præst i Mårum. Da han blev forflyttet herfra til et andet præstekald, solgte han grunden til onkel Vils og far. Da disse to havde haft den i fællesskab i nogle år, aflagde de Anholt et besøg, og ved hjemkomsten herfra trak de lod om grunden, hvorved far vandt.

Da vi skulle holde ferie i 1937 foreslog mor, at vi skulle tage til Anholt for at se på grunden, og dette resulterede i, at

"Solholt" (nr. 3) blev bygget på Anholt i 1938. Her ovre viste far igen sin store energi, og udformningen af huset og grunden på Anholt optog ham fuldstændigt.

Hver sommer tager far og mor nu til Anholt for at blive der et par måneder, og far kan glæde sig over at have tid til at passe både forretning og "Solholt".

Hvert år kommer der nyerhvervelser til Anholt, der bygges stendiger på grunden eller der sættes originale vindfløje eller narhvaltænder op. Når far og mor går ned til stranden for at bade tager de gerne en af de mange smukke større strandsten med op ad "Sønderbjerg", for så at finde et godt sted at placere den, hvad enten det nu bliver i et dige eller i en naturlig kant ved en sti. Mange gæster, mest familie, kommer hele sommeren igennem for at nyde det gode vand og det fredelige sted.

Fars og mors lykkeligste stunder tror jeg de har på Anholt, når de efter middag sidder enten ved den udendørs kamin eller ved møllestenen (medtaget fra store "Solholt") og ser ud over Anholts farvevekslende ørken.

I 1938 solgte K. og D. "Solholt" i Rungsted og flyttede til Gefionsgade 1 i København. Samtidig byggedes helt efter K.'s egne planer det herlige sommerhus "Solholt" (nr. 3) på Anholt. Her over blev også "samlingen" bragt og indrettet i en bygning for sig selv.

K. havde altid en udpræget sans for humor parret med en utrolig slagfærdighed. Altid havde han sine små stikbemærkninger parat, og fra et omfangsrigt lager af anekdoter og ordspil kunne han altid finde den rette "historie" frem og affyre den i det rette øjeblik. Som eksempel på hans slagfærdighed erindres fra sommeren 1937 en lille episode. Man havde påhørt radioavisens meddelelse om, at statsminister Stauning, ferierende i sit sommerhus, om natten var faldet og havde brækket benet, medens han var på vej til nødtørftshuset i haven. En englænder, der da boede på "Solholt", spurgte interesseret, hvad der var blevet sagt i radioavisen, hvortil K. uden tøven svarede: "The danish premierminister going to the house of lords skitted in the grass, fell and broke his leg".

I 1934 udnævntes K. til Ridder af Dannebrog, formentlig som følge af sin indsats ved udarbejdelsen af de i 1934 endelig vedtagne danske søforsikringsbestemmelser. Han var endvidere mangeårigt medlem af "Kvartalsmøderne", hvor danske assurandører vedtog ændringer i de gældende policer. Under den anden verdenskrig blev K. formand for det af Sø-Assurandørerne, Rederiforeningen og "Statens Udligningskasse" nedsatte "Istariferingsudvalget", ligesom han under krigen blev medlem af "Fragt-Ankenævnet" samt "Fragtnævnets Bjergelønudvalg".

I ægteskabet fødtes 5 børn (probander). Om disse se under sidelinier III, side 165f.

4/3. Hans Johan Albert Burmeister (f. 15/11-1853, d. 9/12-1931) morfar

4/4. Ann Jane (Jennie) Hall (f. 2/5-1854, d. 3o/11-1931).
(Tavle 14).

Hans Burmeister - søn af Carl Christian B. og hustru Catharina Elisabeth Johanna (Hanne) Pöhls (8/5 & 6, se side 84ff.) - fødtes den 15/11-1853 på Christianshavn, hvor forældrene da boede i ejendommen på hjørnet af Overgaden neden Vandet og Lille Sophiegade. Gennem hele barndommen havde H.B. sit hjem i denne bydel i umiddelbar nærhed af "B. & W". Skolegangen foregik først i frk. Schmidts Pogeskole og senere i Borgerdydskolen på Christianshavn; sidstnævnte forlod H.B. i 187o efter at have bestået "den fuldstændige prøve for realdiciple".

De følgende fire år (187o-74) arbejdede H.B. som lærling på "Burmeister & Wain's Maskin- & Skibsbyggeri" dels ved praktisk arbejde på værkstederne og dels på tegnestuen, hvorefter han rejste til England for yderligere at dygtiggøre sig.

I årene 1874-76 studerede H.B. nu skibsbygning ved "The Royal Naval College" i Greenwich, men da han under sit englandsophold også ønskede at deltage i praktisk arbejde, lykkedes det ham i et års tid at få en plads hos skibsbyggerfirmaet "William Gray & Co. Ltd." i West Hartlepool. Dette firmas indehaver, William Gray, var en morbroder til H.B.'s senere hustru.

Mellem firmaet C.K. Hansen og den engelske skibsreder John Hall (søn af 16/13 & 14) eksisterede en forbindelse af ren forretningsmæssig art. Denne forbindelse resulterede i, at John Hall's niece - Ellen (Nellie) Hall (datter af 8/7 & 8) - kom til Danmark for der at besøge Olof Hansen, en af de daværende indehavere af C.K. Hansen. Under sit ophold i England besøgte H.B. så til gengæld John Hall, hvorigennem han lærte dennes niece at kende.

Ann Jane (Jennie) Hall var den tredie i rækken af William George Straughan Hall og Susannah Eleanor f. Gray's (8/7 & 8, se side 95f.) 9 børn. Hun fødtes den 2/5-1854 i Lee, Kent, hvor forældrene dengang boede 6 Leeplace, High Road. I hjemmet var moderen svagelig, og der var mange børn, hvilket sikkert var årsagen til, at Ann Jane kun få år gammel blev sendt til "Aunt Robson" i Newcastle - en god ven af familien. Hos hende, der ikke selv havde børn, boede Ann Jane i 2 år. En overgang påtænktes det at lade "Aunt Robson" adoptere hende, men denne tanke blev dog opgivet, og Ann Jane vendte tilbage til sine forældre efter at være blevet forkælet over al måde i Newcastle.

Fra sit 7. til sit 12. år gik Ann Jane i "Ellersliehouse School", hvor hun var "a weekly border". Fra sit 15. til sit 17. år gik hun i skole hos Miss Amos i Leicester. Dette var en god og anset skole, hvori også alle Gray-børnene gik.

Ann Jane var gennemmusikalsk og regnedes for "the brainy one" blandt sine søskende; i denne egenskab måtte hun undervise alle sine yngre søstre og brødre.

H.B. forlod England i slutningen af 1876. Forinden havde han den 16/1-1876 deklareret sin forlovelse med Ann Jane, der da var 22 år. I de følgende år aflagde hun ham flere besøg i Danmark.

I 1877 begyndte H.B. at aftjene sin værnepligt ved forplejningskorpset i København, hvorfra han permitteredes det følgende forår.

Den 18/6-1879 stod brylluppet i "The Wesleyan Chapel" i Blackheath; forlover for H.B. var Ludvig Methling. Bryllupsrejsen gik til "The English Lakes" i Nordengland.

Ann Jane var engelsk til fingerspidserne, og helt nemt har hun næppe haft det i den første tid efter sin ankomst til Danmark. Hendes svigermoder Hanne Burmeister var jo tyskfødt, og havde ikke megen sympati for englænderne. Svigerfaderen var da betydelig mere imødekommende og tog endog timer i engelsk for at kunne tale med sin engelske svigerdatter.

De første lo år af ægteskabet boede H.B. med familie i Rigensgade nr. 21, hvor alle 4 børn fødtes. Herfra flyttede man til Classensgade nr. 34.

Kun få år efter at Ann Jane var kommet til Danmark, kom også hendes yngre søster Wilhelmina (Mina) hertil, idet hun i 1886 blev gift med Johan Hansen, den senere indehaver af firmaet C.K. Hansen (se side 97.). Gennem mange år skiftedes disse to søstre til at aflægge den engelske familie et årligt besøg. Sammenholdet mellem Ann Jane, Wilhelmina og deres tre søstre i England var enestående. De holdt sig i den intimeste kontakt med hinanden ved en korrespondance, der gennemførtes med den største præcision.

Nu var det tidspunkt kommet, hvor H.B. efter planen skulle påbegynde sit virke i den af faderen oparbejdede store virksomhed. I denne forbindelse skal omtales et brev, som H.B.'s fader skrev i oktober 1885. Dette indledes således:

> " Til mine kjære og dyrebare sønner Hartvig og Hans.
>
> Jeg har ofte tænkt mig, at I begge mine så inderlig kjære og dyrebare sønner nu og da kan have reflekteret over grunden og de nærmere biomstændigheder, der havde været anledningen til, at jeg efterkom de gjorte opfordringer om at lade forretningen i 1871 overgå til et aktieselskab - og jeg kan også tænke mig muligheden af at I vel også kan have følt Eder noget skuffede over, at denne handling blev fuldbragt. "

Herefter følger en udførlig motivering for optagelsen af Wain i forretningen som compagnon samt den absolutte nødvendighed af at tilføre "B. & W." ny betydelig kapital, hvilket efter faderens mening kun kunne ske ved at lade virksomheden overgå til et aktieselskab.

Brevets slutning lyder således:

" Kunne forretningen have fremblomstret ved egne kræfter uden at være overgået til selskab, så ville den vel også sagtens have vidst at skaffe sig den fornødne tekniske assistance udefra, men der er en umådelig stor risiko forbunden ved at en så stor forretning, som vor, under så små og smålige forhold som vore hjemlige, overgå fra slægtled til slægtled eller ved at overgå fra partner til partner.

Jeg føler bedst hvormeget og hvorofte jeg selv personlig har været lidende og besværet, når deslige tanker opstod hos mig under den lange udviklingsperiode, som vor forretning har gjennemgået, og disse besværligheder ere sandelig meget, meget sjældent blevet mildnet ved at observere regjeringens syn på forholdene; denne burde dog helst have støttet, medens den så ofte har været hemmende. Hertil må jeg dog særlig bemærke, at dette ikke gjælder marinen, hvis interesse særlig har været knyttet til at bevare fabriken som dens indenlandske leverandeur.

Eders altid hengivne fader

C. Chr. Burmeister. "

Den 1/1-188o overtog H.B. ledelsen af "Burmeister & Wain"s skibsværft på Refshaleøen, hvilken stilling han beklædte indtil 1/1o-1895. Efter at hans fader i 189o havde trukket sig tilbage fra "B. & W."s ledelse, arbejdede H.B. nu under direktør David Halley, der imidlertid efter længere tids svagelighed afgik ved døden i juni 1895. Med direktør Halley havde H.B. haft et udmærket samarbejde, men den ny ledelse af "B. & W." - med kommandør K.C. Nielsen som direktør -, der som følge af Halley's sygdom var blevet indsat allerede i begyndelsen af 1895, gav H.B. en meget dårlig behandling. - Om vanskelighederne vidner følgende brev fra bogholder N. Bentzen, der regelmæssigt en gang om ugen kom ud til "Søro" for at føre C.C. Burmeisters private regnskaber:

Den 13 marts 1895.

" Kære etatsråd Burmeister.

Jeg er i den grad oprørt over, hvad der er passeret i dag, at jeg må bede Dem om tilladelse til at udtale mig uforbeholdent for Dem.

Deres søn spurgte mig i dag, om jeg kendte hans nye stilling, hvortil jeg svarede, nej, hvorpå han meddelte mig, at den skulle være lig værftsingeniørens og ekvipagemesterens på orlogsværftet, medens løjtnant Hovgaards skulle være lig underdirektørens, og at han i dag skulle overdrage ledelsen af arbejdet ved nybygningerne til Hovgaard og selv kun beholde ledelsen af reparationsarbejdet.

Denne meddelelse kom mig aldeles uventet, da jeg ikke anede, at denne sag var afgjort, jeg troede nemlig, at den endnu var på forhandlingens stadium og jeg kan derfor ikke sige Dem, hvor oprørt jeg blev herved, jeg synes det er uforsvarligt at tage ledelsen af det arbejde fra ham, som han har ledet fra første begyndelse indtil det vigtige tidspunkt, da skibet er kommet i vandet, for at give det til en anden, som så kan høste æren for det, når det bliver færdigt, men der tilføjes ham også derved en tilsidesættelse og en hån, som han ikke fortjener, og desforuden gøres der en

handling, som i sine følger ikke kan være økonomisk med hensyn til arbejdets udførelse.

Jeg ved meget godt at man ikke skal tage nogen beslutning, når sindet ikke er i ligevægt, men hvis jeg var i Deres sted, så føler jeg mig overbevist om, at jeg ville sige til min søn "Gå straks op til Tietgen og sig ham, at De efter kommandørens ordre har overgivet ledelsen af arbejdet til løjtnant Hovgaard, og at ledelsen af arbejdet ved reparationerne er for lidt for dig, og at delingen af arbejdet efter din mening er uheldig og uøkonomisk, og at du, hvis denne ordning ikke kan forandres igen, beder om tilladelse til straks at fratræde din stilling, da du under ingen omstændigheder vil forblive der længere indtil du lovlig kan opsige den til fratrædelse, da det i alle arbejdernes øjne kun kan betragtes som en degradation, at du ikke skulle kunne føre de nybygninger til fuldendelse, som du har ledet fra deres begyndelse indtil det nuværende standpunkt".

Det er efter min mening den eneste oprejsning, der er mulig, og det føler Deres søn, thi han har sagt mig i dag, "hvis jeg var uafhængig, så ville jeg, når jeg har overdraget ledelsen af nybygningerne til Hovgaard, med det samme overdrage ham ledelsen af reparationsarbejderne, da det efter min mening ikke bør skilles ad, og så tage afsked med dem alle derude med det samme, men det tillader mine forhold mig desværre ikke"; og denne min opfattelse tror jeg ikke jeg forandrer, selv om jeg, som De plejer at sige, først sover på den.

Om hele denne affaire skriver jeg så uforbeholdent som jeg ville have talt med Dem derom, men sender brevet således, at De først får det i morgen tidlig, da jeg ikke ved hvormeget Deres søn i dag har fået lejlighed til at fortælle Dem derom, og ikke ønsker at hjælpe til, at De muligvis skulle komme til at tilbringe en søvnløs nat.

Deres hengivne

N. Bentzen. "

Nogle år før H.B. forlod "B. & W." havde selskabet påbegyndt underhandlinger med den russiske regering om bygningen af en større isbryder til Vladivostok, i hvilken anledning H.B. blev anmodet om at rejse til St. Petersborg og forhandle med marineministeriet. Dette nødvendiggjorde et ophold på ca. 3 måneder i Rusland, og kort efter hjemkomsten derfra modtog han den russiske St. Anna Ordens Ridderkors. I 1896 opfordredes H.B. til at indtræde som bestyrelsesmedlem i "B. & W.", hvor han herefter havde sæde indtil 1903.

Efter faderens tilskyndelse forlod H.B. "B. & W." den 1/10-1895. Han modtog herefter tilbud fra skibsværfterne i Helsingør og Flensborg samt fra institutionen "Flydedokken", men det var faderens ønske, at H.B. ikke trådte ind i en med "B. & W." konkurrerende virksomhed. Det var et stort krav, som faderen således stillede til sin søn, men H.B. var i hjemmet opdraget til blind lydighed over for faderen, og desuden var han også økonomisk afhængig af denne. H.B.'s strenge opdragelse havde ikke medvirket til at udvikle hans selvtillid, og fra naturens hånd var han ikke udstyret med "albuer".

I foråret 1896 blev H.B. herefter knyttet til firmaet C.K. Hansen, hvor han i 1903 blev fast ansat som rådgivende ingeniør i den tekniske afdeling og den 25/11-1908 udnævnt til prokurist. Dette arbejde bestred han lige indtil han 77 år gammel trak sig tilbage i 1930 - året før sin død.

Ved faderens død i slutningen af 1898 blev H.B. betydelig bedre økonomisk stillet, og omkring år 1900 byggede han sammen med sine 2 fætre, brødrene Johan og Robert Hansen, huset Christianiagade 8, hvor H.B. og hustru herefter boede indtil deres død.

Hjemmets nærmeste venner var familien Ludvig Methling (ekspeditør i firmaet C.K. Hansen) og vinhandler I. Leonhardt Schouboe ("Lum"), hvis engelskfødte hustru Allie ("Lally") var Ann Janes bedste veninde. År efter år besøgte disse tre familier hinanden hver fjortende dag; denne "institution" kaldtes "The Dorcas". Ved disse lejligheder mødtes de tre damer allerede ved 4-tiden om eftermiddagen, hvorpå de indtil middag syede tøj til fattige børn. Til middagen kom så et ekstra par, og om aftenen spillede de 4 herrer l'hombre, medens damerne passiarede.

I tiden før den første verdenskrig gjorde H.B. og hustru hvert år en rejse sammen. Oftest gik turen naturligvis til England, men også andre steder besøgtes, f.eks. Italien.

Som nævnt var Ann Jane Burmeister meget musikalsk, og i hjemmet dyrkedes særdeles megen musik. Således spillede A.J.B. jævnlig firehændig med Lally Schouboe eller Ludvig Methling, og en tid lang dannede A.J.B. (klaver) en trio sammen med Albert Stockmar (violoncel) og sønnen Christian (violin). Ofte spillede A.J.B. orglet, medens døtrene Dorothy og Asta henholdsvis sang og spillede klaver. Senere hen havde A.J.B. timer hos Georg Høeberg i klaverspil.

A.J.B. var stærkt præget af den victorianske tid. Hun holdt fast ved mange af denne tidsalders strenge fordomme, der f.eks. foreskrev en ubrydelig respekt for søndagen - ikke mindst i kirketiden. For at kunne overholde sådanne leveregler var det selvsagt nødvendigt at underkaste sig megen frivillig tvang, noget som A.J.B. gerne gjorde, men som hun inderst inde sikkert slet ikke holdt af.

Da A.J.B. i sin tid forlod England for at tage ophold i Danmark, formanede den ældre søster Lizzie hende til i fremtiden stadig at holde fast ved de engelske traditioner og ikke lade sig påvirke af det nye lands sæder og skikke. Dette råd synes hun omhyggeligt at have fulgt. Selv om hun utvivlsomt befandt sig godt her i landet og beherskede sproget fuldstændigt - omend med en udpræget engelsk accent - vedblev hun til det sidste at være en 100% englænder.

På et tidligt tidspunkt af sit liv blev H.B. angrebet af stær på det ene

øje, i hvilken anledning han i 1897 blev opereret. 2o år senere blev det imidlertid nødvendigt at fjerne det ene øje helt; han bar herefter glasøje.

Det store hjem i Christianiagade 8 på 3die sal blev et udpræget samlingssted for familien. H.B. og hustru var altid ivrige efter at knytte næste generation til hjemmet, og de omfattede denne med en interesse og en kærlighed, der bevirkede, at de såvel blandt svigerbørn som blandt børnebørnene nød en enestående popularitet. Hos børnene på "Solholt", "Søro" og "Marienborg" var de hyppige og altid velsete gæster.

Om hjemmet i Christianiagade 8 skriver Kjeld Skovgaard-Petersen:

> " Når vi børn fra "Solholt" og "Marienborg" kom til byen var Christianiagade 8 nær ved Østerbro station vort faste punkt.
>
> Man ringede på den blanktpolerede messingknop, portneren eller hans kone trak den svære mahogniport åben og gav fra sit vindue en et venligt nik med på vejen. Man passerede billedhugger Steins statue ved foden af den brede parketbelagte trappe og derpå på 1ste og anden sal navneskiltene Methling og Robert Hansen.
>
> På 3die og øverste sal lukkede stuepigen op. Var bedste ikke hjemme, hang der ved spejlet i entreen et kort "Fruen er ikke hjemme". Bedste var ordensmenneske.
>
> Desværre blev lejligheden, da hjemmet opløstes i 1931, ikke gennemfotograferet. Det ville ellers ikke blot have fæstet minderne, men også have haft betydelig kulturhistorisk interesse at bevare, hvorledes et solidt og velhavende borgerhjem fra omkring århundredskiftet så ud. Jeg går i tanken en rundgang: Entreen fortsattes i en lang gang gennem hele lejligheden. Gik man fra entreen til højre nåede man på højre hånd mod gården først badeværelse og toilet med humoristiske engelske billeder, såsom: "A bad lie", "The skipper" og "The first wash day ", dernæst "mit" gæsteværelse, så (mod gaden) endnu et gæsteværelse, bedstes soveværelse, bedstefars soveværelse, og ligeoverfor entreen rygeværelset, der var et i særlig grad hyggeligt værelse, derpå kabinettet, dagligstuen med flygel og stueorgel, (bedste var meget musikalsk), spisestuen, så for enden af korridoren anretterværelse med køkken og pigeværelser bagved og på tilbagevejen til entreen på højre hånd mod gården et soveværelse, som kaldtes Stanleys værelse - det havde formodentlig sidst været hans - og telefonværelset. I rygeværelset, kabinettet og dagligstuen var der kaminer, som dog ikke blev brugt.
>
> Det ville ikke være et engelskpræget hjem, om der ikke havde været forskellige games og puzzles, vi kunne more os med, f.eks. et spil med geografiske benævnelser på kort, der råbtes op, og skulle dække de spillendes papplader. Når jeg støder på stednavne som Dundee, Aberdeen, Cork og Sevastopol mindes jeg dette spil. Eller i et andet kortspil skulle der samles på "familier", vi byttede "the tailors daughter" mod "the hatters wife" og fik således tidligt et vist gloseforråd omend ikke af det mest gængse.
>
> På rygeværelsesbordet lå - foruden Berlingske, Nationaltidende og Finanstidende og ugens repertoire udklippet af fredags-aftenberlingeren - "Punch" fremme. Forsiden med Punch og Judy fik vi lov at kridte over med farvekridt og dette fremmed-

artede blad fængslede meget. Jeg husker således tydeligt - jeg var da 5-6 år - tegningen af den belgiske dreng med kasket på, der flygter, mens tyskeren med pikkelhue og pølser ud af lommen river leddet op og forfølger ham. Vi delte ganske bedstes uvilje mod tyskerne, der f.eks. gav sig udslag i, at en af hendes ofte serverede og gouterede desserter "German tart" omdøbtes til "Windsor tart".

Bedstefar eller bedstemor gik gerne tur med os. Med bedste gik det gennem Østre Anlæg til Statens Museum eller Hirschsprungs Museum eller helst til Glyptoteket, hvor hun - som brygger Jacobsens samtidige - følte sig hjemme. Nationalmusæet erindrer jeg ikke at have været i med hende.

Bedstefar fulgte vi ofte, efter han havde været hjemme til frokost og fået sin middagslur, tilbage til kontoret hos C.K. Hansen. Vi gik så ad Smedelinien og fodrede ænderne med en pose skorper skåret omhyggeligt i terninger under frokosten og opbevaret i en Nürnberger honningkagedåse i skabet med løvehovederne. Sommetider gik turen også ad Langelinie. Jeg husker, vi passerede et skib med krydserbæk, og bedstefar forklarede, hvorledes et skib med den gængse udsvungne poop var meget smukkere.

Frokosten spiste bedste - i hvert fald i de senere år - før bedstefar. Den bestod af få men gode ting. Jeg husker, at der var skiftevis en hel skinke (dåseskinker brugtes ikke) eller en oksetunge, som bedstefar skar for af, grahamsbrød, endvidere biskuits i en glasdåse og orangemarmelade.

Der var i spisestuen bl. a. en egetræsbuffet med udskåret vildt på dørene og et stort egetræsskab med løvehoveder, som vi fodrede med krummer.

I vinterhalvåret var der hver anden fredag tvangfri og hyggelige familiemiddage. De faste gæster var mor, tante Asta og onkel Stanley med ægtefæller samt onkel Christian, da han levede. Også hans kone, tante Ellen, husker jeg, fremmedartet og smuk i det solide, konservative hjem. Desuden blev - vistnok i en vis turnus - indbudt enkelte fra familiens ydre kreds. Det kunne være Willy eller Norman C.K. Hansen, Christian Harhoff, Oscar Ekman med koner eller tante Mina, tante Mathilde eller tante Laura. Vel fra begyndelsen af tyverne kunne også Inger, Ib og jeg få lov at være med. Efter middagen, hvor bedstefar med eminent færdighed skar stegen eller fjerkræet for, og hvor rødvinens mærke og årgang kommenteres anerkendende, gik herrerne gennem dagligstuen og kabinettet til rygeværelset. Her diskuteredes ugens begivenheder og forretninger, medens jeg lyttede med spændt opmærksomhed, og så sluttede aftenen med en l'hombre og en kop te hos damerne.

Da bedstefar og bedstemor efter et langt liv døde i 1931, og hjemmet opløstes, følte det stærkt, at en gren af slægtens træ var blevet historie, og at de kviste, den havde båret, nu selv var grene med egne kviste. Midtpunktet, der samlede familien i goodwill og fordragelighed, var borte og kunne ikke erstattes.

Jeg bevarer bedstemor og bedstefar i kærlig erindring. Den søgende, mere iltre, men selvdiciplinerede og 100% engelske bedste med rod i det victorianske og low church, og den ligevægtige og fintfølende bedstefar, der passede sit eget, men altid gerne interesserede sig for sine børnebørn og med rod i nationalliberalismens tid og Hostrup og Heiberg; tilsammen et harmonisk par, de eneste bedsteforældre, vi kendte, men

bedsteforældre vi ikke kunne tænke os bedre. "

Ved deres guldbryllup, som ved en stor fest fejredes på Den kgl. Skydebane den 18/6-1929, havde familie og venner en kærkommen lejlighed til at hylde parret.

H.B. og hustrus ægteskab forekom særdeles harmoniskt, og begge havde et udmærket helbred, der hvert forår styrkedes ved et længere ophold på "Silkeborg Bad". I sommeren 1931 faldt H.B. på Rådhuspladsen og brækkede noget i den ene arm, hvorefter han i en tid lå på Kommunehospitalet. Efter en måneds rekreationsophold hos datteren på "Marienborg" vendte han tilbage til Christianiagade 8. H.B. var dog meget afkræftet, og hans hjerte blev svagere og svagere; den sidste modstandskraft blev brudt, da hans hustru efter kun ganske kort tids sygdom døde 77 år gammel den 3o/11-1931 i hjemmet i Christianiagade. Kun lo dage senere døde H.B. sammesteds 78 år gammel. Begravelserne fandt sted henholdsvis den 5/12 og 12/12-1931 fra Bispebjerg Krematorium, hvor pastor Svend Rehling talte. Urnerne blev nedsat i familiegravstedet på Holmens kirkegård.

H.B. blev den 17/5-19o9 udnævnt til Ridder af Dannebrog og den 12/5-1921 til Dannebrogsmand.

I ægteskabet var 4 børn, nemlig:

1) Dorothy Burmeister (f. 7/6-188o i København).

Om denne se side 52ff. - Gift med dispachør Kay Skovgaard-Petersen. - 5 børn (probander); om disse se sidelinier III, side 165f.

2/2. 2) Asta Ingeborg Burmeister (f. 2/11-1881 i København).

Om denne se side 11ff. - Gift med grosserer Vilhelm Skovgaard-Petersen (2/1). - 3 børn (probander); om disse se under generation 1, side 9f.

3) Carl Christian Burmeister (f. 26/2-1884, d. 17/12-1925).

Carl Christian Burmeister fødtes den 26/2-1884, Rigensgade 21, København; dåben fandt sted den 2/5-1884 i Sct. Jakobs kirke.

C.'s første skolegang foregik i Krebs' skole; senere kom han over i Metropolitanskolen.

Fra barnsben af dyrkede C. flittigt musik. Han var ganske overordentlig musikalsk begavet og fik undervisning af Georg Høeberg i at spille violin, et instrument han efterhånden lærte at betjene med stor dygtighed. Overalt, hvor han senere kom frem i udlandet, var violinen hans tro følgesvend, og alle steder lykkedes det ham hurtigt at komme i kontakt med musikinteresserede kredse, hvor han kunne blive deltager i musikalske sammenspil.

Som ganske ung havde C. mest lyst til helt at vie sit liv til musikken og blive musiker; men efter endt skolegang kom han imidlertid på kontor i København, samtidig med at han gik på "De Brockske Handelsskoler".

I begyndelsen af 1904 indlogerede C. sig i Frau Liebermann's pensionat i Hamburg, hvor han havde fået en plads i skibsbefragtningsafdelingen hos firmaet "Rob. M. Sloman jr.". I efteråret 1906 forlod han Hamburg og tog til Paris; i de første år var han her tilknyttet "The Roth Steam Navigation Company Ltd.". Opholdet i Paris varede næsten 5 år.

I efteråret 1911 rejste C. til Sydamerika, hvor han i Sao Paulo-vistnok gennem forbindelser i Paris - havde fået en stilling i "Banca Francese e Italiana per l'America del Syd". Forholdene i Sao Paulo tiltalte C. meget, og mulighederne der syntes gode; men i længden fik klimaet en dårlig indvirkning på C.'s helbred, hvilket til sidst tvang ham til atter at sætte kursen mod Europa; det var omkring 1915.

Under sit ophold i Paris havde C. lært Ellen Harriet Krogh f. Kofoed Schultz (f. 18/11-1889, d. 18/9-1920 i Paris) at kende, og med hende holdt han bryllup den 26/6-1915 i Citadelskirken i København. Ægteskabet blev senere opløst.

I august måned 1917 forlod C. atter Danmark, idet han rejste til Petrograd, hvor han tiltrådte en stilling i en bank. Det var den meget bevægede tid umiddelbart efter revolutionen, C. således kom til at opleve på nærmeste hold. Hele samfundet var i støbeskeen, og godt 8 måneder efter sin ankomst måtte C. flygte over hals og hoved gennem Finland til Sverrig medtagende i en kuffert en væsentlig del af den russiske banks aktiver, der således blev bragt i sikkerhed i Sverrig.

Årene indtil 1922 tilbragte C. nu i Sverrig, hvor han var tilknyttet en bank i Stockholm. Da han atter vendte tilbage til Danmark, kom han ind i Privatbanken.

Christian Burmeister døde i København den 17/12-1925 efter nogen tids sygdom og blev begravet på Holmens kirkegård.

Med sin hustru Ellen havde han 2 børn; om disse se under sidelinier IV, side 167.

4) Stanly Burmeister (f. 1/1-1887).

Stanly Burmeister fødtes den 1/1-1887 Rigensgade 21, København; dåben foregik den 16/3 s.a. i Sct. Jakobs kirke, København.

S.'s skolegang fandt først sted i Krebs' skole, senere i Østersøgades Latin- & Realskole, hvorfra han tog preliminæreksamen 1902.

S. kom herefter 9 måneder i lære i vinfirmaet "I.L. Schouboe's søn" i København, og i tidsrummet april 1903 indtil 1905 gik han på "De Brockske Handels-

skoler". Fra 1905 til 1/1-1908 var S. ansat hos De Private Assurandører og rejste derefter til Hamburg, hvor han indtil 1/4-1909 var i assurancefirmaet "H.F.M. Mutzenbecher". Efter derpå at have været ½ år på sin svoger dispachør Kay Skovgaard-Petersens kontor i København, vendte han i oktober måned 1909 tilbage til Hamburg, hvor han nu kom ind i assurancefirmaet "Willis Faber & Schües". Efteråret 1911 kom S. til London, hvor han i 1 år var ansat i assurancefirmaet "Leslie & Godwin".

Efter hjemkomsten fra London startede han efteråret 1912 sammen med sin svoger Vilhelm Skovgaard-Petersen firmaet "S. Burmeister & Co.", der havde søagenturet for "Yorkshire Insurance Co." og drev mæglervirksomhed med placering af engelske reassurancekontrakter i Danmark. Under den første verdenskrig udviklede denne forretning sig betydeligt.

Kort efter krigen startede han sammen med sin kompagnon "Dansk Galoschekompagni" og medvirkede ved etableringen af "A/S Codan", der havde enesalget af galoscher i Danmark.

I 1925 overtog S. assurancefirmaet "Chr. Rasch", der var agent for "Yorkshire Insurance Co." i alle brancher undtagen sø.

Galoscheforretningen opgav han i 1932, og samtidig blev han eneindehaver af de to firmaet "Chr. Rasch" og "S. Burmeister & Co.".

Den 27/3-1915 holdt S. bryllup i Helligåndskirken i København med Frida Oline Augusta Løffler (f. 29/11-1891 i København) datter af ors. Carl L. og hustru Dagmar f. Hansel.

Før brylluppet havde S. fået villaejendommen "Søro" ved Frederiksdal foræret af sin onkel Hartvig Burmeister; denne ejendom havde S.'s farfar oprindelig købt 1863.

I 1916 købte S. en mindre hedeejendom "Rotviglund" i Aulum sogn i Jylland. Her plantede han en plantage og har siden hvert år drevet jagt. Gennem årene har S. endvidere været en ivrig lystfisker og dels drevet denne sport i søerne i "Søro"s omegn og dels drevet ørredfiskeri i Tim å.

Om sit hjem har Carl Christian Burmeister efter opfordring skrevet følgende:

> " Navnet "Søro" kunne ikke være valgt bedre, thi de to ord, som sammenfattes heri, beskriver på en naturlig måde de to elementer, der mere end noget andet danner rammen om dette sted, og som med tiden er blevet en del af livet der. Fra enhver plet i haven har man udsigt over søen. Om sommeren blinker de grønne småbølger, og kaproningsbådene skærer som pile gennem vandet, medens farvestrålende kanoer med hvide solsejl glider langsomt forbi. Om vinteren er søen død, og øjet følger kun krageflokkene, som veksler frem og tilbage mellem øen og Nybrogaards marker. Året igennem hører haven og søen sammen, søen danner en forlængelse af haven og

giver udsigten derfra perspektiv, luft og dybde.

Sidder man en sommereftermiddag på terrassen foran huset, fornemmes stedets ro og fred. Man hører bierne summe i lindetræet i gården og lappedykkeren, der kalder på sine ællinger fra sivkanten, medens skovduen med velfyldt kro basker op i bøgetræet og sætter sig klodset til rette. - - -

I over tredive år har "Søro" været rammen om fars og mors lykkelige ægteskab. De blev gift i 1915, fik mig i 1924 og i 1928 Dorrit. Selvom det endnu er for tidligt for os begge at tale om minder, står træk fra barndomslivet præget i vor erindring, f.eks. dagens clou, tiden efter middag, når far efter at have tændt sin cigar, læste op af "feltlægens historier" eller Ingemann's romaner. I det dunkle herreværelse med gyldenlæderstapeterne og bedstefars gamle møbler rådede da det kærlige familielivs sande hygge. Eller tidspunktet om morgenen, når far og jeg red ud, og far fra hesteryggen gav Arberg besked om dagens arbejde, medens hesten skrabede i gruset med forhoven og tyggede på bidslet, ivrig efter at komme af sted. - Hjemkomsten en time senere og morgenmåltidet inden hver skulle til sit arbejde. Jeg husker også tydeligt den følelse af lettelse og fortrøstning, der gennemstrømmede mig, når jeg efter skole sad med mor ved sybordet og læssede alle bryderierne fra skolen over på hende og modtog trøst og opmuntring i stedet.

Vil man karakterisere livet på "Søro" i 30erne, må man sige, at det var fredeligt, lykkeligt og fri for bekymringer, men måske lidt ensformigt for Dorrit og mig, fordi der ikke fandtes legekammerater.

På huset blev der i disse år foretaget den ene ombygning efter den anden, indtil alle stuer var blevet moderniseret eller lavet helt om. Rummene vandt meget herved, og takket være mors smag er moderniseringen holdt på en sådan måde, at den harmonerer med det gamle "Søro".

Fader og moder rejste altid meget, foruden den årlige tur til Rotviglund i september og faders rejser til England, tog de til Norge i februar, medens marts eller april var helliget Syden. Da vi blev større, kom vi med til Norge, og rejsen foregik nu i juleferien. Intet var herligere i disse år end glæden og forventningen før jul - denne triste "dagen derpå fornemmelse", som tit behersker en 2 juledag, kendte vi ikke, og juleaften blev for os den festlige indledning til årets skønneste feriedage.

I 1937 kom jeg på Herlufsholm, og hermed indledtes et nyt kapitel i mit liv. "Søro" var nu ikke mere noget dagligdags og selvfølgeligt, men blev ved at blive knyttet sammen med forestillingen om skønne ferier og week-ends til noget ophøjet, noget man længtes efter og lærte at savne.

Med krigsudbruddet begyndte indskrænkningerne på "Søro". Chaufføren og den ene stuepige rejste, hesten blev solgt, drivhuset lukket og bilen klodset op. Det er vanskeligt at bebo et hus 15 km. uden for byen, når man har 3 km. til stationen og ingen bil. Transportproblemet har da også, næst efter problemet med at skaffe hushjælp, været det største under krigen - men vi klarede det på cykle og til fods. Transportvanskelighederne medførte også, at vi i større grad fik liggende gæster, og det begrænsede arbejde på kontoret fik fader til at holde fri om lørdagen. Hjemmelivet blomstrede op i højere grad end før og nåede for mig højdepunkterne ved teen lørdag eftermiddag og faders og mine spadsereture søndag formiddag inden frokost. Ture, hvor sindet ikke var trykket af de sør-

gelige begivenheder verden over, men veloplagt, fantasifuldt og skabende. - - - "

I ægteskabet er 2 børn. Om disse se under sidelinier V, side 168.

G E N E R A T I O N 4.

I denne generation bestående af 8 oldeforældre kendes samtlige:

8/1. MATHIAS PETERSEN (f. 16/2-18o1, d. 17/8-1893) farfars far &

8/2. CHARLOTTE AMALIE WILHELMINE GRAFF (f. 16/6-1811, d. 17/1o-1848). (Tavle 14).

Mathias Petersen - søn af Peder Jensen og hustru Anne Mathiasdatter (16/1 & 2, se side 98) - fødtes den 16/2-18o1 i Kiuffling (nu Kyvlinge) i Lønborg sogn, 2o-25 km. syd for Ringkøbing. I denne egn havde hans farfars far og hans farfar været gårdmænd, og også faderen antages at have haft denne beskæftigelse.

Om M.P.'s barndom vides intet, og hvornår han egentlig forlod sin barndomsegn, kan ikke siges med sikkerhed, men det er antagelig sket, da han 18-19 år gammel tog til København for der at aftjene sin værnepligt.

Årene 182o-24 tilbragte M.P. i Varde, hvor han stod i murerlære hos mester Iver Sand, der i juni 1824 gav ham et pænt skudsmål og recommanderede ham på det bedste. Efter således at være blevet udlært i murerfaget, må det forekomme ret usædvanligt, at han kun 3 måneder senere tog ansættelse som tjener hos den portugisiske minister i København. Da han efter 2½ års tjeneste forlod denne plads , skrev ministeren ham følgende anbefaling:

> " Le consigné Chargé d'affaires de Portugal à la Cour de Danemarck atteste et certifie que le nommé Mathis Petersen a été dans son service comme domestique depuis le 1er Octobre 1824 jusqu'au 31 Mai 1827, et de tout ce temps sa conduite étoit très honnete et reguliere. Pour cette raison le consigné ose le recommender à quiconque voudra l'engager dans son service.
> Copenhague 1er Juin 1827.
> C.P. de Moraes Sarmento. "

Om M.P. herefter fortsatte som "domestique" eller atter slog ind på sit egentlige fag vides ikke; men et par år senere er han kommet til Næstved, hvor han fra 183o til 1/5-1832 arbejdede som murer hos baron Reedtz Thott på Gaunø. Da han forlod dette arbejde, gav baronen ham en yderst rosende omtale i sin anbefaling.

Under arbejdet på Gaunø lærte han sin tilkommende hustru Charlotte Amalie Wilhelmine Graff at kende. Hun var datter af Johannes Christian Graff og hustru Maren f. Jensdatter Thomsen (16/3 & 4, se side 98f.) og født den 16/6-1811 i Næstved, hvor faderen var skrædder, 16 år gammel kom hun ud at tjene hos barones-

se Reedtz Thott på Gaunø, og her var hun i 5½ år. Hun nød altid senere baronessens bevågenhed, og i sin anbefaling skriver denne:

" At ovennævnte har tjent mig i 5½ år og i den tid udvist troskab, flid og nidkærhed i de hende anbetroede forretninger så jeg af hjertet vil ønske hende al mulig held og lykke i hendes forestående ægtestand i hvilken anledning hun forlader min tjeneste

bevidnes hermed af
Gaunø d. 25 september 1833. S. Reedtz Thott
født Röepstorff. "

Den 23/7-1833 erholdt M.P. borgerskab som murermester i Næstved, og den 24/10 s.a. stod brylluppet i Vejlø kirke nær Gaunø.

Efter brylluppet boede ægteparret (iflg. folketællingslisterne for 1834) i Gåsegade 49. I 1850 boede M.P. med sine 7 børn Østergade nr. 49, og endvidere var der på dette tidspunkt i huset 1 husjomfru, 2 tjenestepiger og lærerdrengen Theodor.

I de følgende år oparbejdede M.P. en solid forretning i Næstved, men havde den sorg at miste sin hustru efter kun 15 års ægteskab. Hun døde 37 år gammel "efter tre fjerdingsårs smertelig sygeleje" den 17/10-1848 i Næstved fra 7 børn, af hvilke den yngste kun var 3/4 år gammel.

M.P. var en stout skikkelse, en kraftig og energisk vestjyde. Han var over 3 alen høj, havde blå øjne og omtaltes i Næstved ofte som "jyden". Sin forretning oparbejdede han til efterhånden at blive den største i sin art på egnen - 80 svende beskæftigede han en overgang. Da han lagde op, kunne han se tilbage på at have forestået bygningen af omtrent det halve Næstved og størstedelen af Karrebæksminde. Han var en særdeles flittig mand, hvis omfattende arbejde ikke tillod ham at deltage i det offentlige liv.

I juni måned 1868 deponerede M.P. sit borgerskab. Ved sit arbejde havde han tjent gode penge, og som velhavende particulier trak han sig nu tilbage.

Sin fødeegn Lønborg sogn stod altid M.P.'s hjerte nær. Næsten hvert år aflagde han sin familie her et besøg. At en sådan rejse fra Næstved til Kiuffling dengang ikke var så helt lige til, ses af nedenfor anførte uddrag af hans regnskab over en sådan tur. Uddraget omfatter udgifter på turen fra Næstved til Sækbæk (ca. 30 km. syd for Lønborg):

	Rdl.	Mk.	Sk.
Fuglebjerg		2	6
Boeslunde		2	12
Korsør		2	12
Drikkepenge		1	
Fragt over bæltet	3	1	8
transport	4 Rdl.	4 Mk.	6 Sk.

	Rdl.	Mk.	Sk.
transport	4	4	6
Drikkepenge på skibet		2	6
Fortæring i Nyborg		4	8
Drikkepenge			8
Vogn til Odense	4		1
Fortæring i kroen		2	8
Drikkepenge			8
Drikkepenge til kusken		1	8
Fortæring i Odense		4	8
Drikkepenge		1	
Vogn til Middelfart	6	2	8
Drikkepenge til kusken		1	8
I kroen kaffe		3	8
Fragt over bæltet	1		
Drikkepenge		1	
Vogn til Kolding	1	5	14
Drikkepenge til kusken		1	8
Fortæring i Snoghøj		3	
Fortæring i Kolding	1	5	8
Drikkepenge til pigen og karlen		2	
Vogn til Skodborghus	3	4	8
Drikkepenge til kusken		1	8
Dito til karlen			8
Slagterkroen		1	8
Fortæring i Skodborghus		3	
Vogn til Ribe	4	1	4
Kusken drikkepenge		1	8
Lintrup kro		3	4
Drikkepenge			8
Fortæring i Ribe	3	4	
Drikkepenge til pigen		2	
Karlen			12
Domkirken		3	3
Vogn til Varde	5	3	7
Drikkepenge til kusken		1	8
Kikkenborg		2	12
Fortæring i Varde	1	4	
Drikkepenge		1	8
Sækbæk		1	2
	48 Rdl.	0 Mk.	0 Sk.

Efter regnskabet at dømme har rejsen taget omkring 1 uge, og man må undre sig over, at M.P. i 1868 - 67 år gammel - kunne holde til en sådan turs strabadser - befordringsmidler og kroer har jo næppe budt på ret megen komfort.

I 1866 tilbød M.P. menigheden i Lønborg sogn at skænke et orgel til Lønborg kirke; tilbudet blev selvfølgelig modtaget med taknemmelighed. Orglet blev bygget hos J.A. Demant i Århus og indviet i forsommeren 1869, ved hvilken lejlighed M.P. selv var tilstede i kirken. "En del af menigheden samledes efter gudstjenesten med hr. Petersen i præstegården, hvor man ved et festmåltid ud-

bragte adskillige skåler, navnlig for æresgæsten og orglets bygmester", står der at læse i en stedlig avis' referat af begivenheden.

Denne gave er ikke det eneste bevis man har på hans godgørenhed. I 1885 oprettede M.P. således et legat på looo kr. for værdige trængende i Lønborg sogn, og året efter skænkede han et legat på 4oo kr. til "Stiftelsen for værdige ægtefolk og mænd i Næstved".

M.P. kunne lide at give det udseende af, at han var født år 18oo - det var sådan et dejligt rundt tal. På forskellige attester og papirer er det rigtige fødselsår - 1801 - med lilla blæk rettet til 18oo. Denne lille tilsnigelse blev ført ud i sin yderste konsekvens, da han den 16/2-188o fejrede sin 8o-års fødselsdag i Næstved. Om denne familiebegivenhed skriver hans 15-årige barnebarn Anna (Aja) Petersen (datter af Vilh. Petersen):

> " Mandag morgen toge bedstemoder, tante Sine, von Ahn, onkel Valdemar, fader, moder, Carl, Einar, Olaf og jeg til Næstved. Her blev vi modtagne af en hel del af familien og kørte så lige til bedstefader, hvor vi efterhånden alle samledes og fik postejer, chokolade og frokost. - Efter frokost gik vi lidt rundt i byen, næsten alle flagede . . . . . Kl. 5 samledes vi på "vinhuset" (hotellet), hvor bedstefader gav middag. . . . . Vi havde taffelmusik hele tiden, og der blev holdt rigtig pæne taler . . . . . Vi fik 7 retter mad og 5 vine . . . . . Efter bordet dansede vi alle. Bedstefader (faders far) og bedstemoder (moders mor) førte dansen op. Klokken godt 11 gik vi hjem . . . . . ".

Ved festen blev sunget 2 sange, hvoraf skal citeres følgende vers om børnene:

> " Til Løvegård drog Ottilia,
> Til Ribe stift er Anna draget,
> Martine blev i sin hjemstavn da
> En købmand dèr hun sig haver taget.
> Grosserer Wilhelm blev i København,
> Som arkitekt i År's gjør Sophus gavn,
> Valdemar gjør
> Vel kun i smør,
> Men stiger smørret han sig gifter. "

Sine børn, svigerbørn og børnebørn fulgte M.P. med stor interesse. Han var således en skattet og elsket gæst hos sønnen Vilhelm Petersen dels i København, dels på landstedet "Wilhelmshøj" og senere på "Nordskrænten".

Der var det hjerteligste forhold mellem M.P. og svigerdatteren Caroline. Dagen efter, at bedstefaderen er kommet på et af sine besøg til "Nordskrænten", skriver hans barnebarn Aja i sin dagbog (31/5-1882):

> " Nu skulle bedstefader jo rundt og se alting efter, han kommer allerede ned kl. 7¼ om morgenen; det er godt gjort i den alder. Den kjære gamle bedstefader han fortæller, hvor lang og trang vinteren har været for ham, og hvor han har glædet sig til dette be-

søg . . . . . Onkel Valdemar kom om aftenen; han havde så Næstved avis med til bedstefader - avislæsning er i det hele taget B.'s hovedbeskæftigelse. Hele dagen ryger han: "piben er min kjæphest, ja såmænd er den så", siger han mange gange daglig. "

Om sin farfar skriver endvidere Carl Skovgaard-Petersen i sine erindringer ("I vårbruddets tegn" side 51):

" Han elskede skibe og fugle.
Var det i København, skulle han altid ud på Toldboden eller Langelinie for at se skibene - især de store sejlskibe, der gik på langfart. Selv tilhørte han et slægtled, som sjældnere end vi fik sin udvè stillet; og jeg tænker mig, at det bl.a. var denne ustillede udvè, den undertrykte længsel mod det fjerne, der gjorde ham til en så grebet tilskuer til datidens store sejlskibe, - når de gled ud af havnen eller op gennem sundet. Men forøvrigt røbede han aldrig, så vidt jeg vèd, noget om sit inderste liv; i så henseende lignede han (som så mange den gang) en lukket kapsel om en inderste personlig hemmelighed.
Og elskede han "vingede skibe", så elskede han ikke mindre vingede skabninger. Alle fugle var hans fødte venner. Gik han over torvet i Næstved, fløj duerne ned og satte sig på hans skuldre og hånd; og under hans sommerbesøg hos os kom far altid hjem med poser fulde af korn; og så sad bedstefader og kaldte ad fuglene, mens han strøede kornet ud; og fugleskaren kom og voksede fra dag til dag; tilsidst kunne der være fugle i hundredevis; og vè os drenge, hvis vi tilfældig kom farende om hjørnet og uden at tænke over det jog alle bedstefars fugle på flugt! Jeg kan endnu høre det stærke vingesus fra sådan en tæt, pludselig opskræmt, fugleskare - og samtidig farfars bebrejdende ord til synderen! - - "

I mange år boede M.P. i sin ejendom, et etetages hus i Nygade i Næstved, hvor hans husfaktotum Karen Marie Hansen førte hus for ham. Han havde et usædvanlig godt helbred og opnåede den høje alder af 92½ år. Da han efter en måneds svagelighed døde af alderdom i Næstved den 17/8-1893 som byens ældste indbygger, efterlod han sig - foruden en meget betydelig formue - 6 børn, 24 børnebørn og 3 børnebørns børn.

Begravelsen fandt sted den 24/8-1893 fra Sct. Peders kirke, og kisten blev gravsat på Næstved kirkegård.

I ægteskabet var der 7 børn, 3 sønner og 4 døtre:

1) Ottilia Sophie Caroline Petersen (f. 9/9-1834 i Næstved, døbt i Næstved Sct. Mortens kirke, d. 1/8-1921 i København; begr. på Solbjerg kirkegård). - G. 16/10-1863 i Toksværd med gårdejer, senere etatsråd Carl Emil Appeldorn (f. 12/1-1835 i Bakkendrup præstegård, d. 4/8-1905 i København; begr. på Solbjerg kirkegård i København). Han var eneste barn af den velhavende sognepræst Frederik Christian Appeldorn og hustru Olivia Engelbrechtine f. Hesselberg.
Carl Emil Appeldorn var en overgang forpagter af "Sparresholm" i Toksværd sogn, ø.f. Næstved,

og i en årrække ejer af "Løvegård" (45o tdr. land) i Gerslev sogn, ø.f. Slagelse, samt af Bakkendrup præstegård. "Løvegård" afhændede han i 1895, hvorefter familien bosatte sig i København.

I dette ægteskab var 7 børn; om disse se sidelinier VI, side 169ff.

4/1. 2) Martin Peter Wilhelm Petersen (f. 1/1o-1835, d. 2/1o-1897). - G. m. Caroline Jørgine f. Skovgaard (4/2). Om disse se side 32ff.

3) Anne (Anna) Marie Sophie Petersen (f. 4/9-1837 i Næstved, døbt i Næstved Sct. Mortens kirke, d. 11/8-1922 i Ringkøbing begr. sst.). - G. 6/1o-1858 i Næstved Sct. Peders kirke m. landinspektør Jens Kirk (f. 16/1-1833 i Ulfborg, d. 9/2-189o i Ringkøbing, begr. sst.) søn af politikeren, gårdmand Ole Christian Christensen K. og hustru Mette f. Christensdatter.

Jens Kirk var landinspektør i Ringkøbing og boede først på "Holmegård" i Rindum, nær Ringkøbing, senere på "Skovlyst" lige uden for Ringkøbing.

Efter Jens Kirks død blev hans hustru indtil sin død boende på "Skovlyst", i mange år sammen med datteren Amalie.

I dette ægteskab var 3 børn; om disse se sidelinier VII, side 172ff.

4) Martine Wilhelmine Charlotte Amalia Petersen (f. 1/12-1839 i Næstved, døbt i Næstved Sct. Mortens kirke, d. 3o/4-1913 i Næstved, begr. sst.). - G. 16/11-186o i Næstved Sct. Mortens kirke m. købmand Christian Philip Fuglede (f. 16/5-1829, d. 17/6-19o2, begr. i Næstved) søn af købmand i Næstved Niels F. (f. 18o3, d. 1846) og hustru Karen Maria f. Møller (f. 18o5, d. 1864).

Christian Philip Fuglede var en anset købmand og indehaver af en ekviperingshandel i Næstved. Han var ejer af den Hornemannske gård beliggende på hjørnet af Axeltorv og Kirkestræde i Næstved. I 188o ophævede han sin forretning, og i oktober 1884 flyttede familien til København, for omkring 1896 atter at vende tilbage og bosætte sig i Næstved.

I dette ægteskab var 3 børn; om disse se sidelinier VIII, side 175f.

5) Sophus Emil Thorvald Petersen (f. 26/4-1843 i Næstved, døbt i Næstved Sct. Mortens kirke, d. 7/1-1928 i Sorø, begr. sst.). - G. 24/6-1877 i Sorø kirke m. Gyrithe Damkier (f. 29/11-1849 i København, d. 29/8-1928 i Sorø, begr. sst.) datter af overretsprokurator Jens Emil D. og hustru Augusta Christiane f. Stabell.

Sophus Emil Thorvald Petersen var i en del år arkitekt i Århus, derpå nogle år i Svendborg, og omkring århundredeskiftet nedsatte han sig som arkitekt i Sorø, hvor han havde sit hjem i Trautnersgård. Han har forestået opførelsen af flere

mejerier i sydsjælland samt en del præstegårde, apoteker m.v. I 12 år var han bygningskyndigt medlem af kirkekommissionen.

I dette ægteskab var der 4 børn; om disse se under sidelinier IX, side 177.

6) Thora Eleonore Emilia Petersen (f. 5/8-1844 i Næstved, døbt i Næstved Sct. Mortens kirke, d.31/8-1859 i Næstved; begr. sst.).

7) Valdemar Axel Thor Petersen (f. 16/1-1848 i Næstved, døbt i Næstved Sct. Mortens kirke, d. 9/2-1924 i København; begr. på Solbjerg kirkegård). - Ugift.

Valdemar Petersen havde en overgang en stilling i Bandholm på Lolland og kom senere ind i firmaet "Mohr & Kjær". Efter at dette firma var gået i stykker søgte han ikke senere nogen ny stilling, men levede den sidste halvdel af sit liv som particulier, hvilket bl.a. arven efter faderen satte ham i stand til.

I nogle år boede han sammen med den tyskfødte, forhenværende proprietær i Sverige, Carl Frederik Emil von Ahn (f. 2/9-1833 i Slesvig, d. 1/6-1889 i København; begr. i Malmø). Von Ahn, der kom til København i 1877, findes nærmere omtalt under 4/1 & 2, side 38.

Valdemar Petersen arvede Carl von Ahn efter dennes død, hvorved en del smukt svensk inventar kom ind i familien.

Efter von Ahn's død bosatte V.P. sig Dosseringen 14, hvor han sammen med sit husfaktotum, den svenskfødte Hanne, boede lige til sin død.

8/3. JES HANSEN SKOVGAARD (f. 1/4-1805, d. 9/11-1873). Farmors far &

8/4. HANSINE CATHRINE JØRGENSEN (f. 27/12-1811, d. 6/1-1890).
(Tavle 14).

Jes Hansen Skovgaard - søn af Hans Matthiasen og hustru Inger Maria Hansdatter (16/5 & 6, se side 99ff.) - fødtes den 1/4-1805 i Vonsild (4 km. s.f. Kolding), hvor faderen var gårdejer.

Da faderen døde i 1820, var Jes Skovgaard kun 15 år gammel og den yngste af de 5 børn, hvoraf 3 sønner. Den ældste søn Matthias skulle nu sørge for gården, men det fortælles, at han gik og sløsede med det og ikke fik sået rug i rette tid. Tilsidst tog Jes hånd i hanke med såningen - man var nu nået ind i december måned -, men han holdt på "bedre sent end aldrig". Naboen, den store gårdejer Thingleff stod på diget og lo af drengen: "du bli'r nok en bit klogere en

gang med årene, min dreng!". "Der er vorherres liv i hvert sædekorn, så der kommer nok rug til foråret", svarede drengen, - og der kom rug!

Det samme lyse og ufortrødne sind afspejler sig i følgende lille episode. Da den ældste broder skulle ind som soldat, var han meget ked af det. Som yngste søn var Jes ifølge sønderjysk lov fritaget for tjeneste, men tilbød at gå i broderens sted, - og det gjorde han så. "Men jeg tog naturligvis en ekstra pølse med til korporalen, og det betalte sig godt", plejede han at sige.

Det blev Jes Skovgaard, der kom til at overtage fædrenegården i Vonsild; han ejede på dette tidspunkt ikke en skilling - det var i landfattigdommens tid.

Den 6/1-1835 holdt han bryllup i Seest med Hansine (Hanne) Cathrine Jørgensen. Hun var født den 27/12-1811 i Seest og datter af møller i Seest Jørgen Jørgensen og hustru Johanne Anthonette Diechmann (16/7 & 8, se side 1olff). Denne forbindelse blev fra hendes families side anset for lidt af en misalliance. Hun førte lidt af et high-life med sig til gården i Vonsild. Således havde hun en dag i mandens fravær hængt en lille sirts-kappe over det ene vindue. Da han kom hjem, slog han hænderne sammen og udbrød: "Her er min sjæl kongeligt!".

I Vonsild boede familien indtil Jes Skovgaard for en sum af 14.ooo rigsdaler købte sin hustrus barndomshjem, Seest Møllegård [x] (6 km. v.f. Kolding) af svigerfaderen Jørgen Jørgensen.

Begivenhederne i 1848, 49 og 5o fik beboerne i Seest Møllegård tæt ind på livet. Om tyskernes ankomst til Seest skriver Jes Skovgaard's datter Caroline Skovgaard i nogle erindringer:

> " Hurtigt nåede vilde rygter til Seest Mølle, og snart hed det, at "pikkelhundene" var på vej til egnen. I hast blev sølvtøjet og kostbarheder samlede i en stor kiste og gravet ned oppe i en stor sandgrav - og snart var det alvor: Vi så den lange skare komme ridende langs mølledammen . . . . .
>
> Vi fik en meget stor indkvartering - generalstaben skulle bo hos os. De fik hele lejligheden undtagen soveværelset og 2 skolestuer ovenpå. "

Under indkvarteringen erklærede Jes Skovgaard overfor tyskerne, at han ingen heste havde (de var i tide blevet sendt nordpå); men tyskerne troede ham ikke. For at true ham til at udlevere hestene løftede en tysk officer sin sabel mod ham. Ved synet af dette dramatiske optrin besvimede hans hustru, idet hun råbte: "Åh! Der huggede de øret af min mand!". Denne begivenhed fik den sørge-

---

x) I skøde af 1o/11-1846 kaldet Vranderup Mølle. Skøde- og panteprotokol for Anst-Slovs herreder nr. 19, 1846-51, fol. 139.

lige følge, at den datter hun fødte ikke længe efter - Hansine Kathrine Jessine Skovgaard - manglede det ene øre og var omtrent døvstum.

En slagdag kort efter fandt tyskerne imidlertid 2 heste, som en karl uden Jes Skovgaard's vidende havde bragt hjem til møllen. Nu blev det rent galt - tålmodigheden var udtømt. Tyskerne besluttede, at Jes Skovgaard skulle føres som fange til Rensborg; men foreløbig blev han spærret inde på sin egen gård - naturligvis med tysk vagt udenfor. 2 tyske officerer, der i begyndelsen af krigen havde været indkvarteret på møllergården, intervenerede imidlertid, hvorefter han kom på fri fod igen.

På dette tidspunkt stod slaget lige omkring Seest mølle. Herom skriver Caroline Skovgaard:

> " De danske tropper kom retirerende gennem dalen, og tyskerne stod oppe i skoven på højen og skod efter dem lige ned mod vort våningshus, - jeg husker, at vi i lang tid havde haft en slesviger skjult (Hansen, gift Aschenfeldt), - så snart tyskerne rykkede ud fra møllen, fik fader ham af sted ad en smutvej, for at han kunne nå over Kongeåen, og vi stod alle samlede for at sige ham farvel og fulgte ham med øjnene endnu, da kuglerne begyndte at pibe.
>
> Jeg husker, hvordan der var lazaret i salen, - hvordan de døde lå uden for den store trappe, og de flygtende trak dem i næsen for at se, om de var døde, - at fader og moder stod med mælk og øl for at læske de danske, og hvordan tyskerne, der fra højen havde set dette, var rasende, da de kom tilbage. Efter denne dag var det, at fader blev taget til fange. " (Dagen efter Fredericiaslaget)

Om et par senere episoder fra krigen skriver Caroline Skovgaard endvidere:

> " Senere havde vi forræderne Slesvig-Holstenerne i indkvartering, og her var prins Hans med blandt officererne. De bar et hvidt bind om armen, og jeg husker godt, hvordan moder pegede på bindet og spurgte ham, hvorfor han bar det. Han rødmede og blev svar skyldig - det var jo forrædertegnet.
>
> Da krigen var endt, og de sejrrige danske tropper skulle holde deres indtog i Kolding, var der stor travlhed i Seest mølle, - masser af kranse blev bundne, og vi småpiger pyntede med hvide kjoler, hvortil de i de år traditionelle røde livbånd sikkerlig ikke har manglet, - kom alle med fader og moder til Kolding, hvor vi fra en første sal hos slægtninge stod og bekransede de glade soldater. "

Imidlertid overvejede Jes Skovgaard at flytte til en større bys nærhed især for børnenes skyld, og i 1856 (skøde af 1o/6-1856) solgte han Seest mølle til sin svoger Johannes Anton Jørgensen. Han tænkte nu først på at nedsætte sig ved Haderslev eller Flensborg, men hensynet til sin yngste datter, der som ovenfor nævnt omtrent var døvstum, bestemte ham til at købe ejendom i nærheden af København og døvstummeinstitutet. (I virkeligheden var det dog hendes søster Ingine, som påtog sig undervisningen og gennemførte den med stort held).

Da Jes Skovgaard kom til København og betragtede udsigten over byen oppe fra Frederiksberg bakke (~~se billede lol~~) så følte han, at der skulle det være.

Den 2/5-1856 steg familien i land ved Toldboden efter en stormfuld overrejse. I 1857 erhvervede Jes Skovgaard "Bjerregaard" på Frederiksberg. Herom har hans søn pastor Hans Skovgaard fortalt:

> " Far er var dybt religiøs, barnlig og fantasirig. Han havde fantasiens klarsyn, da han med sine 70.000 rigsdaler købte "Bjerregaard" og i ånden så havnen ved Kalvebodstrand og hele Valby villakvarter - men han havde også fantasiens mangel på forståelse af, at det i 1857 var ret fjerne fremtidssyner. Han handlede imidlertid med det fremtidige for øje, men havde ikke tid til at bie de mange år det varede inden "synet" gik i opfyldelse. Deraf hans pekuniære vanskeligheder. "

Jes Skovgaard var rejst til København som en velhavende mand. Af bekendte blev han imidlertid snart opfordret til at være med ved ejendomshandler, der absolut ville give stort udbytte. Hans hustru ville nødig have, at han deltog; men han mente, det var hans pligt af hensyn til børnene at søge at øge formuen - og gik med. Pengekrisen i slutningen af halvtreserne omstyrtede imidlertid disse planer, hvorved han mistede mange penge. Herom skriver hans svigersøn, professor Christian Christiansen i nogle erindringer:

> " Skovgaard havde, som sagt, en ikke ringe formue, og der var vel nogle, som mente at benytte sig deraf både til hans og egen fordel. Hvorledes han kom i forbindelse med jernstøber Lunde, ved jeg ikke, men denne fik ham til at anlægge et teglværk på Bjerregaards mark. Det kunne måske have været en udmærket plan, men pengekrisen i 1857 standsede pludseligt alt byggeri; ja, jeg har set bygningen stå ufuldendt i flere år derefter. Lunde søgte stadig at indføre forbedringer og derved hjælpe foretagendet, men uden held; derved fik hans mundheld: "Det er altid et skridt fremad, hr. Skovgaard!", en komisk virkning. En af Skovgaards bekendte fra slesvig, en hr. Hanssen, var kommet til byen og boede på gæstgivergården på Halmtorvet, den nuværende Rådhusplads. Han så Skovgaard gå over torvet, vidste at han havde mange penge, og fik snart fat i ham. Han fik Skovgaard til at gå i kompagni med sig for at købe store ejendomme: "Belvedere" på Vesterbro og "Slukefter" på Østerbro. Også det kunne have været udmærket godt, men også her kom krisen imellem, og jeg husker tydeligt den dag, da det gik op for Skovgaard, at Hanssen ingenting ejede, og at han selv sad inde med hele risikoen og ikke havde evne til at bære den.
>
> Den første virkning deraf, jeg husker, var, at der blev givet os valget, om vi helst ville undvære sukker eller fløde i kaffe og te.
>
> Der måtte nu spares så vidt det lod sig gøre. Døtrene måtte gå ned på Vesterbro og sælge ting fra haven for at skaffe lidt skillinger, og en dag var der opslået en plakat oppe ved Valby Langgade, at Bjerregaard skulle til auktion. Auktionen blev dog opgivet, der blev gjort akkord, og Skovgaard beholdt ejendommen, om end på svære vilkår. Hvad jeg mest undrer mig over nu bagefter er at jeg aldrig mærkede noget, der kunne ligne en bebrejdelse fra

hans kone eller børns side, fordi han havde bragt dem i så trange kår. "

Om årene på "Bjerregaard" skriver Caroline Skovgaard bl.a.:

" Straks efter, at far og mor var kommet til "Bjerregaard" blev huset et samlingssted for mange unge, navnlig studerende, tildels sønner af bekendte fra Jylland. Umådelig må jeg beundre moder i de år, - både måtte hun i høj grad opmuntre fader, der bebrejdede sig det, han jo dog umulig kunne vide forud, og dels forstod hun at bevare hjemmets vante hygge trods stor økonomi.

I de år tog vi pensionærer i huset; deriblandt var N.J. Fjord, pastor Hohlenberg og en sommer hele admiral Seidelins familie hos os, - en generalinde Hagen, en meget elskværdig gammel dame, som boede sommeren før hos os, havde anbefalet "Bjerregaard". . . .

Fader ældedes under sine stadige sorger, men han begyndte altid sine morgener med salmesang, og det styrkede ham til de strenge byture. . . .

Lidt efter lidt kom der ro i tiden og dermed også i faders sager, og Ostenfelds, der da havde solgt "Nyholm" i Salling, søgte ejendom og købte så "Bjerregaard" af fader. De sidste år på "Bjerregaard" var vi gifte børn naturligvis jævnlige gæster, og navnlig kom vi med vore børn og barnepige regelmæssigt om søndagen, hvad der var til stor glæde for alle parter, ligesom Carl og Anna var derude en gang eller to før de tog fra "Bjerregaard", og søster Anna var forlovet med Christiansen, der havde boet hos os fra dreng af. "

I en skildring af sin fader (gengivet dels i "slægterne Tinglev og Wiuff", bilag 4, side 121, og dels i domprovst C. Skovgaard-Petersens erindringer "I vårbruddets tegn", side 49) indleder pastor Eans Skovgaard:

" Når man så min fader, Jes Hansen Skovgaard, i hans ældre manddomstid, - den tid jeg bedst husker, - en harmonisk bygget skikkelse lidt højere af vækst end det gennemsnitlige, med en hovedkrans af hvidgrået hår buet opad som for at være fodstykke til fløjlskalotten, højthvælvet pande, ørneprofil, øjnene med det hurtigt blinkende blik samlede tæt ind i krogene, - når man f.eks. så ham i samtale med en dame vise den ærbødighed for kvinden, som klædte ham så godt og gjorde ham så vindende, - når man hørte hans røst lyde så blødt, - den kunne ellers nok lyde strængt og bestemt nok, men der var altid klangbund i den, dybde i den, -: så gad jeg vidst, om man ikke kunne få det indtryk, at han var af en særlig race.

I så fald tog man ikke fejl: han var sønderjysk bonde, - bonde og dansk sønderjyde i mange slægtled, - og det kan vel nok siges, at den sønderjyske bonde har noget race i sig. "

Endvidere har professor Christian Christiansen skrevet følgende om sin svigerfader:

" Skovgaard var vel af naturen meget ilter og kunne blive hidsig, men det gennemgående træk hos ham var dog det lyse og milde, bagved hvilket der lå en stor gudsfrygt. Imellem alle de mænd, jeg har kendt, står Skovgaard for mig som den mest gudfrygtige.

Han læste også meget, navnlig i Davids salmer, og sang daglig enkelte for sig selv.

Han var en meget smuk mand; det gik op for mig særlig en dag, jeg var til konfirmation hos docent Seidelins broder, kommandøren; der var flere fornemme folk tilstede, men de kunne ikke sammenlignes med Skovgaard i udseende.

Jeg har altid haft det rigtig godt med ham; jeg ved kun een gang, han skændte på mig. Det var en søndag, selv var han ikke rask, derfor blev han hjemme, da vi andre tog ud til middag hos grosserer Petersens i Tårbæk. Da det blev et stærkt tordenvejr, tog jeg hjem før de andre for at se til den gamle; men jeg blev meget slet modtaget; jeg skulle hellere være bleven, hvor jeg var og passet på, at hans kone kom godt hjem. Nå, vi kom til at spille dam, og så gik vreden over. "

I 1868 solgte Jes Skovgaard "Bjerregaard" til sin svigersøn Jens Carl Ostenfeld. I Berlingske Tidende fandtes november 1868 herom følgende notits:

" Propr. J.H. Skovgaard har til propr. J.C. Ostenfeld solgt ejendommen "Bjerregaard", beliggende ved vejen fra Bakkegården til Valby, overfor Søndermarken, med et jordtilliggende af hartkorn 10 tdr. 6 skpr., for købesum 42600 rigsdaler. I købet medfulgte avl, inventarium, besætning. "

I årene inden familien forlod "Bjerregaard", var de fire ældste døtre blevet gift, og Jes Skovgaard flyttede nu ind til byen sammen med sin hustru og datteren Sine; han havde den lykke nu helt at kunne betale de venner, der havde hjulpet ham.

Om hans sidste år har professor Chr. Christiansen skrevet:

" Han led meget af bronchitis og ville gerne sidde i solen, men i den lejlighed, hvor vi boede på Vesterbro, var der kun sol på pigekammeret; der sad han da gerne og læste sine bønner og salmer i solen. Han ville gerne, at vi skulle flytte til en sollys lejlighed, men hans kone ville nødig til det. Efter hans død har hun tit talt til mig om, at det var kedeligt, de ikke var flyttet. "

Først i november 1873 blev han syg. Det tog snart en alvorlig vending, og den 9/11-1873 døde han 68 år gammel. Herom skriver Caroline Skovgaard:

" . . - sidste gang vi var derude (det var Vesterbrogade 123) havde han ondt ved at få luft, vi måtte derfor kun være et øjeblik inde hos ham, og idet jeg gik, udtalte han højt velsignelsen over mit ganske hus.

Så døde han om natten, moder, søster, Sine, Hans og Christian var derhjemme, men døden kom pludseligt, da han ville rejse sig i sengen. "

Hansine (Hanne) Cathrine Skovgaard boede nu indtil sin død sammen med den yngste datter Sine og i de første år efter mandens død tillige sammen med sin svigersøn Christian Christiansen (der på dette tidspunkt var enkemand) - "han var hende en trofast søn".

Om Hanne Skovgaard's sidste år har datteren Caroline Skovgaard skrevet:

" Lille mor boede nu med Sine i Rømersgade nr. 15 og havde der et yndigt lille hjem, hvortil vi alle kunne ty med vore bekymringer og finde råd og trøst hos hende, - tit har jeg bagefter tænkt, at vi lod hende dele vore sorger mere end vore glæder! - - Hvor var hun ikke glad, når hendes børnebørn kom op til hende, og når hun samlede os alle til en festlig middag, - thi hun forstod at gøre det festligt og godt for alle! Hvor svogrene der mødtes i kærlighed, og hvor de var glade for et parti l'hombre i hendes lille stue.

Så et par vintre var moder svag og Sine også, derfor blev det til alvor med at hun flyttede til Skibby, - men det kneb for hende at bestemme sig. Nu kunne vi se op til den vante rude, - men intet mildt ansigt nikkede til os.

Moders fødselsdag 3 juledag 1889, da hun fyldte 78 år, blev hun syg om natten. Natten før kunne hun ikke sove, stod op og skrev et rigtig livligt brev til Hanne, hun vidste vi skulle samles på "Bjerregaard" hendes fødselsdag og ville derfor sende os en hilsen. Det blev det sidste brev, thi nu meldtes stadig, at hun blev svagere, men hun ville ikke, at vi skulle komme. Søndag d. 5 kom et dårligere brev, da vi sad ved frokostbordet, og 1 time efter var jeg på vejen. Hun blev glad ved mig og ville høre alt, - om lille Aja især, men også om alle de andre, - om aftenen kom Ostenfelds, - vi 5 søstre var nu samlede, og det blev også sidste gang hun var vort midtpunkt, - om natten d. 6 januar, bryllupsdagen, gik hun hjem. "

Hun døde den 6/1-1890 i Skibby præstegård, hvor hun i nogen tid havde boet hos sin datter og svigersøn pastor Søren Rasmussen Ostenfeld.

Begravelsen fandt sted den 14/1-1890 fra Frederiksberg kirke, hvor svigersønnen pastor Ostenfeld og sønnen pastor Hans Skovgaard talte. Kisten blev gravsat i gravstedet på Solbjerg kirkegård.

I dette ægteskab var følgende 9 børn:

1) Johanne Antoinette Skovgaard (f. 27/11-1835 i Vonsild, d. 14/12-1895 på Bjerregaard, Valby). - G. 27/10-1860 i Frederiksberg kirke m. proprietær Jens Carl Ostenfeld (f. 20/8-1834 på "Åbogård" ved Århus, d. 18/11-1919 på Bjerregaard, Valby), søn af proprietær Hans O. og hustru Magdalene f. Vinter.

Ifølge Carl Ostenfelds egen beretning (gengivet i "slægterne Tinglev og Wulff", bilag 5, side 125) styrede han efter faderens død gården "Christinedal" ved Århus 1856-60, hvorefter han købte gården "Nyholm" i Salling, som han var ejer af 1860-68. Af sin svigerfar købte han i 1868 gården "Bjerregaard" i Valby, hvor han boede indtil sin død. Denne gård, der var på 70 tdr. land, udstykkede han i de følgende år. I årene 1869-77 var han ejer af "Holmegård" i Hvidovre og i 1883 tillige af "Lykkensminde" i Valby. - Proprietær Ostenfeld var i 12 år sognerådsmedlem, i 15 år forligsmægler, og endvidere var han medstifter af

"Kreditforeningen for Kjøbenhavn og Omegn", "Frederiksberg Sparekasse" og "Kjøbenhavns Låne- og Diskontobank".

I dette ægteskab var 5 børn; om disse se under sidelinier X, side 178-82.

2) Ingine Hansine Skovgaard (f. 26/10-1837 i Vonsild, d. 4/4-1916 på Frederiksberg). - G. 27/10-1863 i Frederiksberg kirke m. pastor Søren Rasmussen Ostenfeld (f. 15/8-1837 i Skjørring, d. 19/11-1900 i Skibby), søn af mølleejer Rasmus Sørensen Ostenfeld og første hustru Marie Christine f. Friis.

Søren Rasmussen Ostenfeld blev student fra Randers 1855, cand. theol. 1861, pers. kapellan til Hvirring og Hornberg 1862, sognepræst til Hylke 1872, til Skibby 1880; afsked 1900.

I dette ægteskab var 5 børn; om disse se under sidelinier XI, side 183-85.

4/2. 3) Caroline Jørgine Skovgaard (f. 9/3-1840 i Vonsild, d. 4/4-1907 i København). - G. 27/10-1863 m. grosserer Martin Peter Vilhelm Petersen (4/1).

Om disse se side 32-40.

4) Bolette Juliane Skovgaard (f. 16/2-1842 i Vonsild, d. 11/5-1900 på Frederiksberg). - G. 24/5-1865 i Vor Frue kirke, København m. Carl Julius Ludvig Seidelin (f. 8/8-1833 i København, d. 20/10-1909 på Oringe sindssygehospital), søn af admiral Jens S. og hustru Anna Elisabeth f. Bonnevie.

Carl Julius Ludvig Seidelin blev cand. polyt. 1859, docent ved polyteknisk læreanstalt i diskriptiv geometri 1861, professor i samme fag 1894-1903, tillige lærer ved det Monradske kursus 1869-90, docent i matematik ved den kgl. landbohøjskole 1876-95, medlem af skolelærereksamens-kommissionen 1865-1901. - R. af Dbg., D.M.

I dette ægteskab var 6 børn; om disse se under sidelinier XII, side 186-89.

5) Hans Skovgaard (f. 6/1-1844 i Vonsild, d. 26/2-1920 i København). - Student 1861 fra Metropolitanskolen, cand. theol. 1866, huslærer hos grev Frijs på Juellinge ved Nakskov 1867--71, underviste i Københavnske skoler 1871-75, lærer ved Nykøbing F. katedralskole 1875, sognepræst til Ørum og Daugård 1884, til Lynge og Bråby 1894, til Kjettinge og Breininge 1902.

G. 28/4-1876 i Halsted m. Johanne Christine Eleonore Wegener (f. 18/11-1847 i Halsted, d. 3/12-1924 i Københavu), datter af sognepræst, folketingsmand Johan Jørgen Stiller W. og hustru Frederikke Malvine Theone f. Plesner.

I dette ægteskab var 4 børn; om disse se under sidelinier XIII, side 190.

6) Jørgen Skovgaard (f. 7/5-1845 i Vonsild, druknet 29/6-1847 i Seest mølledam).

7) Jørgen Skovgaard (f. 25/4-1847 i Seest, d. 11/10-1925 i Peoria, Illinois). - Udvandret til U.S.A. 1868, kolonist i Peoria, Illinois (omtales under levnedsskildringen af 2/1, side 18ff). - G. 27/10-1875 i Peoria, Illinois, m. Maggie Agnes Milleson (f. 31/10-1846, d. 31/7-1935 i Peoria, Illinois), datter af Mr. and Mrs. William M.

I dette ægteskab var 1 datter; om denne se under sidelinier XIV, side 191.

8) Anna Elmi Marie Skovgaard (f. 4/5-1848 i Seest, d. 6/1-1871 i København). - G. 7/5-1869 i Vor Frue kirke, København m. professor Christian Christiansen (f. 9/10-1843 i Lønborg, d. 28/11-1917 på Frederiksberg).

Ægteskabet barnløst.

Efter sin første hustrus død giftede Christian Christiansen sig igen den 30/5-1879 i Valby med en søsterdatter til sin første hustru, Hansine Magdalene Ostenfeld (f. 8/11-1861 på "Nyholm" i Salling, d. 24/11-1937). - Om dette ægteskab samt om yderligere data for professor Christian Christiansen se under sidelinier X, side 178.

9) Hansine Kathrine Jessine Skovgaard (f. 8/7-1849 i Seest, d. 18/3-1916 på Frederiksberg). - Ugift. - Hun boede sammen med moderen og efter moderens død hos sin søster Ingine, gift Ostenfeld. (Findes iøvrigt omtalt side 78f. under levnedsskildringen af 8/3 & 4).

8/5. CARL CHRISTIAN BURMEISTER (f. 7/1-1821, d. 11/12-1898). Morfars far &

8/6. CATHARINA ELISABETH JOHANNA POULS (f. 31/5-1821, d. 25/1-1894). (Tavle 14).

Carl Christian Burmeister fødtes den 7/1-1821 i stedet på hjørnet af Lille Kirkestræde og Amagertorv (daværende nr. 43) på første sal i sidehuset; dåben fandt sted den 15/4 fra Sct. Petri kirke. Faderen Karl Christian Friedrich Burmeister gift med Maria f. Hansen (16/9 & 10, se side 103f) var restauratør. C.C.B. var kun 8 år gammel, da moderen døde, og det følgende år giftede faderen sig igen med en barndomsveninde til sin første hustru, jomfru Henriette Mildenstein.

C.C.B.'s første skolegang fandt sted i en lille pogeskole hos en madam Munk eller Mundt på Amagertorv. Senere blev han sat i Sct. Petri tyske realskole, hvor han gik indtil 10-årsalderen, og til sidst kom han i Borgerdydsskolen i Klareboderne hos professor Nielsen, hvor han gik indtil sit fyldte 15' år. - C.C.B. blev konfirmeret den 9/4-1837 af pastor C.E. Visby i Vor Frelsers kirke på Christianshavn.

Efter endt skolegang var det faderens ønske, at C.C.B. skulle have studeret, "men da jeg følte særlig lyst til praktisk gerning, gav mine forældre efter for mit ønske, og jeg forlod latinen og græsken og blev semesteren 1835 indmeldt som elev på den polytekniske læreanstalts værksteder, der blev ledet af forstander Poulsen. Med den inderligste lyst og interesse til min nu begyndte gerning var jeg knyttet til værkstederne indtil efteråret 1842".

Den uddannelse, C.C.B. fik i disse år på polyteknisk læreanstalt, var af praktisk art, og det er således urigtigt, når man i enkelte tidligere levnedsskildringer har givet det indtryk, at han var "en studeret mand".

I årene på læreanstalten forstod C.C.B. at gøre sig så fordelagtigt bemærket, at læreanstaltens direktør, H.C. Ørsted, lagde mærke til ham. Det var arbejdet med maskinteknik, der var hans speciale, og han skrev en del opgaver til professoren i faget, J.A. Dyssel, som han stod på god fod med. Ørsted fattede interesse for den unge mand, der viste mere end almindelige anlæg og evner, og i de sidste tre år C.C.B. deltog i undervisningen, gik han ham til hånde ved de fysisk-eksperimentale arbejder. Han nød den meget sjældne ære ved flere lejligheder at komme i Ørsteds hjem, hvor han traf mange af de toneangivende inden for kunst og videnskab. Senere omtalte C.C.B. disse besøg hos den berømte lærde som værdifulde introduktioner til "det gode selskab", der havde været ham til god nytte.

C.C.B. var i 1842 med ved de nye forsøg med galvanisk forgyldning, der dengang vakte meget stor opmærksomhed. Den senere telegrafdirektør, etatsråd Peter Faber, var dengang som ung polyteknisk kandidat ivrigt beskæftiget med de samme forsøg. Både han og C.C.B. fik i den anledning en præmie af den Reiersenske fond, og det blev ikke den eneste gang, denne fond hjalp ham.

Af frygt for at blive ledet bort fra sin plan om at uddanne sig til maskinbygger, besluttede C.C.B. - efter samråd med Ørsted - sig til i efteråret 1842 at forlade læreanstalten for at studere ved udlandets maskinværksteder. Den Reiersenske fond kom ham da i møde med en 3-årig understøttelse på 300 rdl. årlig, således, at han allerede den 27/10-1842 kunne tiltræde rejsen til Berlin.

Om sin udenlandsrejse, hvor han støttet af Ørsteds anbefalinger fik indpas i de største og bedste virksomheder, skriver C.C.B. selv:

> " Jeg tilbragte først et årstid i Berlin, hvor jeg arbejdede i Hommels og Borsigs fabriker. Eftersommeren 1843 tog jeg til Wien, hvor jeg fik plads på den der nys anlagte Schweizerfabrik. Sommeren 1844 forlod jeg Wien og tog til St. Gallen, hvor jeg fik en plads på tegnekontoret på moderfabriken til Schweizerfabriken i Wien. Sommeren 1845 forlod jeg St. Gallen for at rejse til Belgien og Frankrig. I Paris fik jeg plads i Frankrigs dengang største maskinfabrik tilhørende M. Carè, der væsentligst var beskæftiget med

marinemaskiner. Her så jeg den første skruepropeller blive forfærdiget, og den blev tilmed forfærdiget af smedejern; den tilhørte tillige med maskineriet en fransk orlogsmand "Chaptal", der endnu gjorde tjeneste under Krimkrigen. I sommeren 1846 forlod jeg Paris for at rejse tilbage til mit fædreland. "

Den omfattende korrespondance C.C.B. førte dels med familien og dels med venner i de år, han var i udlandet, indeholder mange småtræk og episoder, der karakteriserer såvel familien som selve tiden. C.C.B.'s sønnesøn Carl Christian Burmeister har gennemgået det her foreliggende materiale og skriver, at "korrespondancen med familien er holdt i den noget omstændelige og naive, men dog så hjertelige tone, som er typisk for den tid, og - måske med undtagelse af C.C.B.'s stedmoder Henriette f. Mildenstein - synes der at have rådet det inderligste og smukkeste forhold mellem familiens medlemmer".

Som et morsomt eksempel på datidens lægekunst kan anføres uddrag af et brev af 14/1-1846 fra C.C.B.'s fader til sønnen, der på det tidspunkt var i Paris (den i brevet omtalte Hochbrandt er Carl Heinrich Hochbrandt, C.C.B.'s senere svoger):

" Søndagen for nytår begyndte Hochbrandt at skrante, som udviklede sig til en stærk halssygdom, og som var meget farlig. Men ved dr. Christensens dueligheđ blev den snart overvunden. Han havde da i de to dage førend nytår alene 5o igler på halsen og dertil en spansk flue i nakken. Den fare blev da snart overvundet, men så slog det sig til gigtfeber. Han fik nu 8 igler på knæet og 6 dito på hånden, som ialt giver 64 igler og dertil en spansk flue på den ene arm, som han ligger med endnu. Faren er nu såvidt overvunden og gigtfeberen er betydelig aftagen, men den ville jo blive langvarig. "

Intet under at sygdommen forlod et så ubehageligt opholdssted!

Med C.H. Hochbrandt førte C.C.B. en livlig korrespondance. Disse breve er overordentlig hjertelige, næsten som fra en ældre broder; man mærker intet til aldersforskellen mellem dem på 1o år. Hochbrandt synes iøvrigt næsten udelukkende at have opholdt sig i det burmeisterske hjem, hvor han åbenbart nærmere er blevet betragtet som en søn. Senere blev han forlovet med datteren Louise.

Hvornår C.C.B. lærte sin tilkommende hustru Hanne Pöhls (Catharina Elisabeth Johanna Pöhls) at kende, kan ikke siges med bestemthed, men han har næppe været mere end 2o år, da han for alvor begyndte at interessere sig for hende. Herom vidner følgende uddrag af Hochbrandts breve:

" 17/1-1843 til Berlin.
. . . Videre nyt ved jeg kjære ven ikke at meddele Dem, end at Deres veninde H.P. i Store Kongensgade befinder sig ganske vel og beder Dem meget være hilset. "

"27/3-1843 til Berlin.

. . . Du kan tro jeg svingede min gamle krop så det dundrede efter, og jeg må sige dig, at jeg havde den fornøjelse at danse flere danse med min kæreste. Men dit lille lam H.P. var der ikke; havde hun været der, skulle jeg bestemt have engageret hende til en vals og under turen hilset hende fra dig. Hun befinder sig efter Louise Petersens sigende godt, men nogen skriftlig hilsning fra hende til dig har jeg endnu ikke modtaget, og de mundtlige ved jeg du ikke bryder dig om. "

Hochbrandts "kæreste" var naturligvis Louise Burmeister, men på C.C.B.'s spørgsmål herom svarer Hochbrandt, at han ikke kan sige ham det, førend hun også er indforstået dermed.

Hyppigt forekommer i brevene fra hjemmet udtalelser, der udtrykker glæde og bypatriotisk stolthed over Københavns rivende udvikling, som er af en sådan art, at C.C.B., når han engang vender tilbage fra sin udenlandsrejse, næppe vil kunne kende sin fødeby igen. Anlægget af jernbanen København-Roskilde, den første danske jernbane - optager sindene, og grundlæggelsen af Tivoli ved Georg Carstensen, som C.C.B. personlig havde truffet, omtales i Hochbrandts brev af 12/6-1843 således:

" . . . Af nyheder haves ingen, når undtages, at Lieutenant Carstensen nu har fået tilladelse til at indrette en Tivoli uden for Vesterport på den store plads til venstre, hvor beridernes telte er oprejst, og hvortil han har udstedt 2000 aktier a 250, hvilke næsten alle ere opkøbte. Når det kommer i stand, vil det vist blive en dygtig commerce. "

Denne lokalpatriotisme er vel typisk for enhver generation, men han har vel næppe drømt om, at "den store plads" kun få årtier senere skulle blive byens centrum, og han ville vel næppe genkende stedet, om man viste ham vore dages "dygtige commerce" og trafik i Tivoli og på Rådhuspladsen.

I disse år synes venskabet med Hellerung at have haft en vis indflydelse på C.C.B.; Hellerung var vistnok 3 år ældre end han og var ligeledes mekanikus. Han var taget til udlandet nogle år før C.C.B., men de var sammen i Berlin, og Hellerung havde stået C.C.B. bi med råd om, hvorledes han bedst skulle indrette sig, når han tog til udlandet, og hvorledes man bedst skulle få de knappe skillinger til at slå til. Dette sidste punkt synes at have været en kronisk vanskelighed for alle vennerne i denne kreds. Senere overvejede C.C.B. meget alvorligt muligheden af at etablere sig selvstændigt i kompagni med Hellerung, men der blev intet af denne plan. Dels havde Hellerung endnu mindre kapital end C.C.B. (d.v.s. slet ingen) og dels rådede C.C.B.'s forsigtige fader ham til at lade Hellerung løbe, da der var chance for at komme i kompagni med Baumgarten.

Fra Paris tog C.C.B. direkte til København for at konferere med H.C. Ørsted, som havde skrevet til ham, at han havde været i forbindelse med Hans Hein-

rich Baumgarten (f. 29/5-1806 i Holstenbech ved Pinneberg, d. 3/3-1875), der ønskede at få en kompagnon, og Ørsted mente "efter moden overvejelse, at de to kunne gå i spænd sammen". (Mekanikus Baumgarten havde allerede den 18/2-1843 fået kongelig bevilling til at oprette et maskinværksted, og havde siden drevet selvstændig virksomhed). Med Ørsted som mellemmand forhandlede Baumgarten og Burmeister videre, og den 20/7-1846 stiftedes firmaet "Baumgarten & Burmeister"; C.C.B. var da 25 år gammel.

Dette gik ret stille af, men C.C.B. glemte aldrig, at direktøren for polyteknisk læreanstalt, Danmarks navnkundige fysiker H.C. Ørsted, var den første, som kom op i det gamle lokale i Møntergade nr. 139 for at gratulere og udtale håbet om alt godt for fremtiden. Begge de to indehavere tog det som et godt varsel, at det netop var denne mand, der holdt den nye virksomhed over dåben.

Startkapitalen var ringe, så lille, at C.C.B. senere ikke ret forstod, at han havde turdet lægge ud med så store planer. Baumgarten havde intet ud over, hvad han og hans familie skulle bruge for at holde livet oppe, og C.C.B. havde i mønt kun 4000 rigsdaler, hvoraf en del endog var lånt.

Lokalerne i Møntergade, hvor der beskæftigedes 30 mand, viste sig meget hurtigt for trange, og efter megen søgen fandt man ejendommen matr. nr. 170, Overgaden neden Vandet på Christianshavn, hvortil virksomheden flyttede allerede oktober flyttedag 1846, kun tre måneder efter starten. Fra en ringe begyndelse skød virksomheden nu rask i vejret, og alt tyder på, at det var C.C.B., der var drivkraften i den store kommercielle ekspansion, som indlededes så snart man var kommet i orden på Christianshavn. I 1847 byggede man et jernstøberi i større format i tilknytning til maskinfabriken; der beskæftigedes nu 60 arbejdere.

Den første skibsdampmaskine, der gik ud fra værkstederne med "Baumgarten & Burmeister"s mærke, var til dampbåden "Dragen", der skulle sejle på Næstved kanal; det var i efteråret 1847, og maskinen var på 16 hestes kraft.

Den 12/6-1847, et år efter hjemkomsten fra udlandet, holdt C.C.B. bryllup i Sct. Petri kirke med Catharina Elisabeth Johanna (Hanne) Pöhls (f. 31/5-1821 i Schønberg (Mecklenburg) og datter af Christian Heinrich P. og hustru Catharina Sophia f. Hein (16/11 & 12, se side 105)). I de første år boede ægteparret til leje i et lille hus i Overgaden n. Vandet, der stødte op til den heeringske gård. Senere boede de i den nyopførte bygning på hjørnet af Overgaden n. Vandet og Lille Sophiegade. Den underste del var her optaget af maskinværkstedet, på anden sal boede C.C.B. og Baumgarten, og på tredie sal boede C.C.B.'s fader Karl Christian Friedrich Burmeister.

I de nu følgende år vandt jernskibene stedse større indpas, og C.C.B. havde store planer om at udvide virksomheden til et sådant omfang, at der ikke blot

kunne fremstilles dampmaskiner med en efter den tids målestok mægtig kapacitet, men også bygges skibe. C.C.B. varetog den kommercielle side af sagen og havde i sjælden grad lykken med sig. Den besindigere Baumgarten var tilsyneladende ved at køre fast, fordi virksomhedens vækst var så kraftig; han nøjedes i det væsentlige med at se til og passe fabrikens drift.

Firmaet synes i disse år at have lidt under en konstant pladsmangel, der bestandig lagde en dæmper på forretningens umådelige ekspansionstrang. Egnede arealer, hvor der kunne opføres de nødvendige beddinger og værksteder, var det næsten umuligt at få. Dog, efter nogen tids besværlige forhandlinger lejede "Baumgarten & Burmeister" bagved Langebrogade en plads, der lå så godt som ubenyttet hen. Med stor fart anlagdes her tre byggebeddinger.

Efter forhandlinger med den danske postetat lykkedes det at få ordre på et skib, der i 1854 leveredes som byggenummer 1 fra "Baumgarten & Burmeister"s værksteder. Det var hjuldamperen "Hermod", et større træskib. Denne ordre fulgtes snart af flere. Det første danske jernskib, troppetransportfartøjet nr. 1, sattes i spant 1854 og blev afleveret til vor Marine samme år.

Da kapaciteten nu var udvidet så betydeligt, var det muligt at udføre selv de største dampmaskiner til Marinen, og det var derfor naturligt, at firmaet i foråret 1858 indsendte et andragende til Marineministeriet om at komme i betragtning ved udførelsen af 2 maskiner. Den 7/8-1858 blev kontrakten med Ministeriet underskrevet, og den 2o/11-186o løb skruefregatten "Jylland" af stablen på orlogsværftet. Det var en meget stor dag i firmaets historie, da fregatten jo var forsynet med et maskineri på 4oo hestes kraft til en pris af omtrent 2oo.ooo rigsdaler leveret af "Baumgarten & Burmeister". Fra den danske industris side blev dagen markeret ved en sammenkomst i industriforeningen, og det strømmede ind med gratulationer. En stor sejr var vundet, og nye store ordrer fulgte snart efter.

Da Baumgarten var omkring de 6o, ønskede han at trække sig tilbage, hvilket skete i slutningen af 1861 efter 16 års godt samarbejde med C.C.B. C.C.B. havde sikkert ment at kunne klare de store opgaver alene i de første år, og var nu eneindehaver af det store firma. I 1864 indledtes imidlertid forhandlinger med underdirektør ved orlogsværftet, englænderen William Wain (f. 31/3-1819 i nærheden af Manchester, d. 1/5-1882) om et kompagniskab, hvilket blev etableret den 11/5-1865, hvorved firmanavnet ændredes til "Burmeister & Wain". Det blev et overordentlig frodigt samarbejde mellem de to, under hvilket firmaet bestandig udvidedes og renomèet styrkedes.

Blandt de mange store projekter, der i de følgende år udførtes af "Burmeister & Wain", må nævnes "den anden" Knippelsbro, der byggedes 1868-69 efter Wains

tegninger. Ved opførelsen af de fire store piller anvendtes en art dykkerklokke, et helt nyt princip, der vakte kolossal opsigt. Ved broens indvielse bragte pressen i hele europa referater af begivenheden.

C.F. Tietgen trådte nu til og meddelte, at han ville skaffe den til nye, stærkt påkrævede udvidelser nødvendige kapital, såfremt "B. & W." fra at være et interessentskab gik over til at blive et aktieselskab. Den 8/12-1871 holdtes mellem Tietgen, Burmeister og Wain det afsluttende møde på Tietgens kontor, og den følgende dag underskrev de to sælgere købekontrakten med "Aktieselskabet Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeri". Den omfattede samtlige "B. & W." tilhørende ejendomme og maskiner, inventar m.v. for en købesum af 9o7.25o rigsdaler. - De to hidtidige ejere blev nu administrerende direktører.

Allerede ved de første bestyrelsesmøder blev udvidelsesplanerne taget op til overvejelse, og resultatet af de mange forhandlinger blev, at man overtog et areal på den nydannede ø, Refshaleøen, der var fremkommet under havnens omlægning. Fra de nye anlæg løb det første skib (nybygning nr. 84), "Christian d. IX", af stablen den 12/4-1874.

Ved slutningen af halvfjerdserne var "Burmeister & Wain" langt den største virksomhed i landet og beskæftigede over 1loo arbejdere. x)

C.C.B. og Wain boede i mange år - indtil et par år efter at aktieselskabet blev stiftet - i samme hus, nemlig ejendommen på hjørnet af Overgaden neden Vandet og Lille Sophiegade. Der var et meget intimt venskab mellem C.C.B. og Wain i disse år; således kan det nævnes, at de to familier regelmæssigt var sammen hver søndag skiftevis hos hinanden.

C.C.B.'s søn Hans Burmeister indtrådte i virksomheden den 1/1-188o som direktør for skibsværftet på Refshaleøen, hvor han virkede indtil 1/1o-1895.

Den 1/5-1882 afgik etatsråd William Wain ved døden, og som hans efterfølger valgtes den 32-årige skotte David Halley, der forhen havde været ansat ved et stort firma i Glasgow.

I 1864 (?) købte C.C.B. landstedet "Søro" ved Frederiksdal temmelig billigt - vistnok for ca. 7ooo rigsdaler. I 1883 fik han en større sum penge tilbagebetalt, som en herr Weber for adskillige år tilbage var blevet ham skyldig, og som antagelig var blevet afskrevet som tabt. Disse penge anvendte C.C.B. nu til at opføre "Søro" pånyt efter at den gamle, stråtækte bygning var blevet ned-

---

x) Vedr. yderligere detailler om firmaets grundlæggelse og vækst henvises til det ved "B. & W."s loo års jubilæum i 1943 udgivne festskrift tilrettelagt af dr. phil. Johannes Lehmann.

revet. Stedet blev bygget af de bedste håndværkere, men måtte fremfor alt ikke pretendere for meget; det måtte således ikke være større end det gamle "Søro".

Hver sommer tilbragte C.C.B. og hustru ude på "Søro", hvor han - især i de første år - var levende interesseret i alt vedrørende haven. Her dyrkedes blandt andet tomater, men kun som prydplanter - på den tid anså man endnu tomater for at være giftige. "Søro" var et fast mål for familiens udflugter, og der førtes herude stor selskabelighed.

C.C.B. var meget pligtopfyldende og ventede også denne egenskab hos andre. På den tid "Søro" blev købt, var det meget småt med jernbanetrafikken. Det første tog fra Lyngby ankom først til København kl. 9, og C.C.B. ville således ikke kunne være på fabrikken før kl. ca. 9.3o. Da børnene desuden skulle være i skole kl. 8, kørte C.C.B. hver morgen kl. 6.45 fra "Søro" til fabrikken pr. hestevogn og tilbage igen hver aften kl. 6. Det blev i længden lidt anstrengende; han nåede aldrig hjem til middag, og dette varede ved de første 4 a 5 år. Derefter satte jernbanen en enkelt 3' kl. vogn igang fra Lyngby om morgenen, og den blev trukket af en hest til det sted, hvor Gentofte bakke begynder, og derfra trillede vognen så videre af sig selv til Hellerup, hvor den blev hæftet på Klampenborgtoget, og ankom således til København lidt før klokken 8. Denne måde at komme ind på var jo ikke særlig morsom, men til gengæld sparede man jo hestene.

I 1872 købte C.C.B. ejendommen Frederiksholms Kanal 24, som han solgte igen vistnok 1889. I huset her boede C.C.B. med familie på 2' sal, medens de to andre lejligheder var optaget dels af 2 ugifte brødre Pøhls - svogre til C.C.B. - og dels af Frederik Suhr gift med C.C.B.'s svigerinde Ida f. Pøhls. I en lejlighed over gården boede C.C.B.'s ugifte søster Jensine Burmeister.

Ved midsommertid 1889 meddelte C.C.B. Tietgen, at han følte sig træt og ønskede at trække sig tilbage ved indgangen til 189o. Det blev dog først ved udgangen af 189o, at C.C.B. 7o år gammel forlod "B. & W."s kontor efter 44 års arbejde for denne virksomhed. Han var dog efter Tietgens anmodning fremtidig medlem af selskabets bestyrelse.

I forholdet til sine arbejdere var C.C.B. en sjælden forstående arbejdsgiver, og han indrettede allerede i 1863 en fortrinligt ordnet "Syge- og Begravelsesforening", som arbejderne var ham såre taknemmelig for, hvad de gav udtryk for i en skrivelse til ham, hvori de takkede for, hvad han havde gjort. Heri hed det bl.a.: "Det er Deres taknemmelige arbejderes store glæde at kunne bevidne Dem deres hjertes fulde tak", og endvidere undertreges det, at arbejderne "ikke noksom kan påskønne Deres overordentlige gave til Deres arbejdere, der ikke kan bringe Dem anden gengæld end hjertets oprigtige tak". På samtlige arbejderes veg-

ne takkes C.C.B., fordi han altid viser interesse for dem, han har under sig, og for det gode forhold, som råder i alle virksomhedens afdelinger. Det har givet hver enkelt højagtelse for arbejdsgiveren.

To år senere stiftedes på C.C.B.'s initiativ en byggeforening for "B. & W."s arbejdere; denne fik senere betydelig støtte fra Sparekassen for København og Omegn.

C.C.B. stod som helhed på det gammeldags-patriarkalske standpunkt og ville, at såvel i storindustrien som i den lille virksomhed skulle arbejdsgiveren være arbejdernes fader og herre. Med arbejdsorganisationerne lærte han aldrig at sympatisere.

C.C.B. trådte ikke nogensinde personlig frem i det offentlige liv og afslog på et tidspunkt at blive borgerrepræsentant; for politik havde han ingen interesse. Når han var færdig med sit lange dagværk på fabrikkerne, trak han sig tilbage i en snæver familiekreds, udenfor hvilken han kun nødig viste sig. Kun i frimurerlauget, hvor han indtog en meget høj stilling, deltog han gerne. Han var en af byens største godgørende, men det var ham også på dette punkt imod at træde offentligt frem, og de store summer, han årlig gav bort, blev aldrig udbasunerede.

C.C.B., der i 1885 udnævntes til etatsråd, var Dannebrogsmand og desuden dekoreret med Dannebrogsordenens Kommandørkors af 2den Grad.

Kun få år efter, at C.C.B. havde trukket sig tilbage fra al virksomhed, døde hans hustru Hanne (den 25/1-1894). Med hende havde han levet et overordentlig lykkeligt samliv, hvad han har givet udtryk for i en række meget smukke breve, der viser hans ligefrem grænseløse taknemmelighed over at have truffet hende. De sidste 5 år hun levede, var hun syg og sad lænket til en stol. Men altid var han om hende, omsorgsfuld og hjælpsom. Da han mistede hende, følte han det som det hårdeste slag, der kunne ramme ham. Fra nu af var det, som om livet for ham havde mistet sin egentlige mening. Han trak sig mere og mere ind i sig selv uden dog at miste sin interesse for selskabet og dets virke.

Efter hustruens død boede C.C.B. sammen med datteren Caroline indtil dennes bryllup 1897. Herefter blev han passet af sin husholderske frk. Leisner.

Efter at have været enkemand i 5 år døde C.C.B. den 11/12-1898 i sit hjem i Nørre Farimagsgade 15 (nuværende nr. 5) i en alder af 77 år efter nogen tid i forvejen at være blevet ramt af et alvorligt apoplektisk tilfælde.

Begravelsen fandt sted fra Frue kirke den 17/12-1898, hvor stiftprovst Paulli holdt en meget smuk ligtale. Kisten førtes til Holmens kirkegård, hvor den blev nedsat i en fællesgrav side om side med etatsråd Wains.

Til slut skal nævnes de for C.C.B. så uforglemmelige ord, som C.F. Tietgen

udtalte på generalforsamlingen i "B. & W." den 14/3-1891 efter at have meddelt, at man havde rettet en opfordring til C.C.B. om at træde ind i selskabets bestyrelse:

> " Etatsråd Burmeister repræsenterer i sin person den danske industri, dens begyndelse under beskedne forhold indtil den nu er nået samme højdepunkt som udlandets bedste. Han har været kontinuiteten i denne forretning, og når han har holdt sig selv mere i skyggen, har det været et frivilligt offer i forretningens interesse og hverken på grund af mangel på foretagelsesånd eller på betingelser for at kunne hævde første plads. Også for ham har arbejdernes velfærd været en livssag, som han søgte at fremme med råd og dåd, omend under fortidens mere patriarkalske forhold. "

I Carl Christian Burmeisters ægteskab med Hanne Pøhls var følgende 4 børn:

1) Hartvig Carl Christian Burmeister (f. 21/3-1848 i København, d. 24/2-1916 sst.) - . Han ville som ung gerne være boghandler, men faderen ønskede, at han kom i lære på "B. & W.". Efter læretiden her fortsattes den videre uddannelse først i det store skotske firma "Napier & Sons" i Glasgow, og senere på et skibsværft i Marseille. Udlandsopholdet varede i 3 år, ca. 1868-71, og om forholdene som de tegnede sig ved Hartvig Burmeisters hjemkomst, har faderen skrevet følgende i et efterladt brev til børnene (februar 1886):

> > " Da Wain og jeg den 31 dec. 1871 solgte vor forretning til aktieselskabet Burmeister & Wains Maskin- og Skibsbyggeri, troede jeg at gøre ret i, om jeg anbragte noget af min formue i jordejendom, og da min svoger Frederik Suhr, der dengang ejede "Huntly" ved Engelholm i Skåne, ved min svoger Hartvig Pøhls havde erfaret noget derom, så foreslog han mig at købe nævnte hans ejendom for rdl. 150.000; idet han udtalte, at ejendommen til den forlangte pris ville betale sig, og at både han og hans hustru, fru Ida Suhr, ønskede særlig, at jeg fremfor nogen anden måtte blive ejer af ejendommen. Da nu min ældste søn Hartvig Burmeister netop ved den tid kom hjem fra udlandet, hvor han havde opholdt sig en 3 års tid, og da samtidig arbejderforholdene herhjemme havde antaget en højst truende og meget alvorlig karakter, og da endelig min søn under sit ophold i udlandet snarere syntes mig at have udviklet sig i en retning, der just ikke indbød til at have med den truende arbejderstand at bestille, så rettede jeg det spørgsmål til min søn Hartvig, om han kunne have lyst til at drive en landejendom, og da opgive at tage del i forretningen, der jo nu ved at være

overgået til et aktieselskab særlig havde antaget en forandret karakter, forskellig fra den, den havde, da han blev opdraget i den; i så tilfælde ville jeg da købe "Huntly" til fordel for ham. Denne henstilling tiltalte dengang min søn, og han ønskede som følge deraf at blive indsat i ejendommen. . . . . ".

Hartvig Burmeister drev herefter godset "Huntly" indtil omkring 1895, på hvilket tidspunkt bedriften afhændedes og H.B. slog sig ned i Lyngby. Et par år senere bosatte familien sig i Stockholmsgade nr. 41 i København, hvor han nu boede indtil sin død.

Ved faderens død 1898 arvede de 4 søskende ejendommen "Søro" ved Frederiksdal, som Hartvig Burmeister få år senere overtog for at anvende til sommerbolig. Kort før sin død solgte H.B. "Søro" til sin nevø Stanly Burmeister.

Den 21/12-1875 indgik H.B. ægteskab i Citadelskirken med Mathilde Eleonore Christense Markussen (f. 13/9-185o, d. 19/6-1933 i København), datter af ejeren af "Lønsgård" ved Hillerød, Mads Emil Markussen (f. 6/4-1818, d. 2o/9-1884) og hustru Henriette f. Bentin (f. 17/4-1819, d. 12/12-1884).

Ved sine forældres død arvede Mathilde Burmeister sit barndomshjem ved Hillerød, der herefter bortforpagtedes. - Som enke boede Mathilde Burmeister indtil sin død i København, afbrudt af et par års ophold i Paris.

Ægteskabet var barnløst.

2) Caroline Marie Cathrine Burmeister (f. 13/3-185o i København, d. 26/11-1917 sst.). - G. 7/5-1897 i København m. Peter Eiler Hansen (f. 22/1o-1847 i København, d. 6/12-19o2 sst.), søn af direktør professor Johan Frederik H. og hustru Nicoline Christiane Fallesen f. Smith.

Peter Eiler Hansen blev student 1866; cand. med. 1874; reservelæge i hæren 188o-82; praktiserende læge i København fra 188o; læge ved Poliklinikens afdeling for øjensygdomme 1887; fast bestyrer af denne afdeling fra 189o; oprettede privatklinik 1887; læge ved det kgl. Blindeinstitut 189o; forstander for Kommunehospitalets øjenklinik fra 1892.

Ægteskabet var barnløst.

4/3. 3) Hans Johan Albert Burmeister (f. 15/11-1853 i København, d. 9/12-1931 sst.). - G. 18/6-1879 i "The Wesleyan Chapel" i Blackheath, London, m. Ann Jane Hall (4/4).

Om disse se side 58-65.

4) Ida Louise Marie Burmeister (f. 28/8-1857 i København, d. 19/6-1936 sst.). - G. 27/5-1879 i København m. Oskar Nicolai Simon Ekman (f. 7/7-1852, d. 31/12-1898 i København), søn af oberst i borgervæbningen, dampmøller Johan Peter Ferdinand Ekman (f. 3/2-1811, d. 23/3-

1883) og hustru Anine f. Jørgensen. x)

Oskar Ekman var den næstyngste af hjemmets 8 børn. Han stak som ungt menneske til søs og sejlede i nogle år som sømand om bord på sejlskibe, der gik i fart på de store have. I en ret ung alder tog han styrmandseksamen, aftjente herefter sin værnepligt i marinen, hvorfra han afgik som reserveløjtnant efter at have været med på et oversøisk togt til Madaira med fregatten "Jylland". - Efter tjenestens afslutning opgav han imidlertid koffardifarten, og omkring 1877 blev der truffet en overenskomst, hvorefter O.E. skulle overtage den praktiske ledelse af møllerivirksomheden "Svanemøllen", medens det hidtil dertil hørende landbrug blev skilt fra. ("Svanemøllen" var kommet i familien Ekmans besiddelse 1856). Fra 1878 havde O.E. herefter den praktiske ledelse af "Svanemøllen", medens hans et par år ældre broder Ferdinand stod for det merkantile. O.E.'s fader trak sig helt tilbage fra møllens ledelse i 188o.

I december måned 1892 nedbrændte "Svanemøllen" for ikke senere at blive genopbygget, og familien flyttede herefter til Stockholmsgade. I sine sidste år var Oskar Ekman svagelig. Det var formentlig følgerne af en overanstrengelse han udsatte sig for, da han i 1878 søgte at frelse 2 mand fra døden i en af gasarter forgiftet brønd på "Svanemøllen".

I dette ægteskab fødtes 8 børn. Om disse se sidelinier XV, side 192-94.

- -

8/7. WILLIAM GEORGE STRAUGHAN HALL (f. 2/1-1819, d. 6/2-1888). Mormors far &

8/8. SUSANNAH ELEANOR GRAY (f. 7/3-1821, d. 5/12-1881).
(Tavle 14).

William George Straughan Hall, søn af kaptajn John Hall og hustru Dorothy f. Wilson Straughan (16/13 & 14, se side 1o6ff), var født den 2/1-1819.

W.H. var koffardikaptajn og indskrevet i "R.N.R." (Royal Navy Reserve). Han sejlede mest på Spanien.

Den 12/2-185o holdt han bryllup i United Secession Church, Blyth, med Susannah Eleanor Gray. Hun, der var født 7/3-1821 i Earsdon (Northumberland) og

---

x) Nærmere oplysninger om slægter Ekman findes i H.P. Prior: "Erindringer fra barndomstiden", København 1939. En udførligere levnedsskildring for Oskar Ekman findes i nævnte bog, side 115-126.

datter af Matthew Gray og hustru Anne Jane f. Bryham (16/15 & 16, se side 108), havde allerede været gift een gang før, idet hun var enke efter John Storey Patterson med hvem hun havde 1 søn, George Matthew Patterson. Det første ægteskab var indgået i Earsdon den 19/1-1845.

Susannah Eleanor havde fra naturen ikke noget stærkt hjerte, og de mange fødsler - 10 ialt - tog på hende således, at hun allerede i børnenes barndom var meget svagelig. Børnene måtte derfor altid arbejde meget med i hjemmet, og den ældste datter Nellie, der forestod madlavningen, blev nærmest som en moder for sine yngre søskende. Den næstældste Lizzie tog sig af vask og strygning, medens Ann Jane, der var "the brainy one", underviste sine yngre søskende.

Familien boede allerførst i Newcross, derpå i Lee (6 Lee Place) og senere i "The Cheviots", Eltham i Kent. Sidstnævnte sted døde begge ægtefællerne, hun den 5/12-1881, han den 6/2-1888; begge blev begravet i Eltham.

I dette ægteskab var følgende 9 børn:

1) Ellen Hall (kaldet Nellie) (f. 15/12-1850, d. 10/8-1908). - G.1. 18/2-1874 m. George Septimus Warmington (f. 4/4-1844, d. 1/8-1908). Han var sagfører, og de boede mange år i Lee, Kent. - Nellie var meget religiøs, overordentlig musikalsk og havde en levende interesse for sociale spørgsmål; hun var et år "Mayress of Lewisham". Efter George Warmingtons død flyttede hun til Blackheath nær Lee, og ikke længe efter giftede hun sig igen, denne gang med Jack M. Sommerville, der i en årrække havde været en god ven af huset. Denne hendes anden mand overlevede hende.

I andet ægteskab var ingen børn, medens der i første ægteskab var 6 børn; om disse se sidelinier XVI, side 195.

2) Mary Elizabeth Hall (kaldet Lizzie) (f. 6/3-1852, d. 26/6-1934). - G. 23/4-1879 med Alfred Butler Ebbs. - Han var bogtrykker i London, "Smith & Ebbs Ltd.". Hver sommer foretog ægteparret rejser rundt omkring i England og besøgte fortrinsvis forskellige udgravninger, idet han var meget arkæologisk interesseret; også i den øvrige del af Europa rejste de meget. - En tid boede de i Sidcup, Kent, men flyttede senere til Bromley, hvor deres villa hed "Tuborg", opkaldt efter Johan C.K. Hansens villa i Hellerup. Hjemmet var ret velhavende og meget strengt religiøst - ikke engang syning måtte finde sted om søndagen.

I ægteskabet var der 3 børn; om disse se under sidelinier XVII, side 196.

4/4. 3) Ann Jane Hall (kaldet Jennie) (f. 2/5-1854 i Lee, Kent, d. 30/11-1931 i København). - G. 18/6-1879 m. ingeniør Hans Johan Albert Burmeister (4/3).

Om disse se iøvrigt side 58-65.

4) John Hall (f. 6/6-1855, d. 6/9-1855 og begravet i Deal). Tvilling.

5) William Hall (f. 6/6-1855, d. 26/3-1856 og begravet i Lee Road). Tvilling.

6) Dorothy Hall (f. 2/10-1857). - G. 31/7-1884 m. Stanley Bartrum (f. 10/4-1858). - Han handlede med manufaktur en gros, især med herreklæde, og de førte i mange år et stort hjem, "Coniston", i Bromley. - Hun blev allerede i sin ungdom tunghør; en stor støtte mod denne lidelse fandt hun i sin religion (Christian science).

I dette ægteskab var 3 børn; om disse se under sidelinier XVIII, side 198.

7) John (Jack) Hall (f. 1/12-1858, d. 5/3-1884).

8) Wilhelmina Hall (kaldet Mina) (f. 22/5-1860, d. 15/3-1940). - G. 18/8-1886 m. Johan Frederik Christian Hansen, hvis farmor, født Pøhls, var en datter i ægteskabet mellem 16/11 & 12 (se side 105).

Johan Hansen var født 14/11-1861 og kom i 1879 ind i faderens forretning, firmaet "C.K. Hansen", hvor han i 1897 blev optaget som kompagnon. Ved faderens død blev han i 1913 eneindehaver af firmaet. Johan Hansen, der i årene 1910-15 var generalkonsul for Østrig-Ungarn, blev Danmarks første handelsminister (1908-09) i ministerierne Neergaard og Holstein. - Johan Hansen døde i København den 27/6-1943.

Ægteskabet mellem Wilhelmina og Johan Hansen blev efter 17 års forløb opløst i 1903. Han giftede de sig senere igen.

Wilhelmina var meget litterært og kunstnerisk interesseret, og næsten hvert år foretog hun rejser til udlandet, jævnlig til England, ofte til Meran eller Tyskland. - Hun døde den 15/3-1940 på Sct. Lucas stiftelsen i København efter at have været svagelig et års tid.

I hendes ægteskab var 3 børn; om disse se under sidelinier XIX, side 199.

9) William George Seth Hall (f. 29/9-1864, d. 19/6-1877). Omkom ved en rangerulykke i Spanien; begravet i Gibraltar.

G E N E R A T I O N 5.

I denne generation bestående af 16 tip-oldeforældre kendes samtlige, nemlig:

16/1. PEDER JENSEN (f. 177o, d. 25/5-1846). Farfars farfar &

16/2. ANNE MATHIASDATTER (f. 1777, d. 18/11-1852).
(Tavle 14).

Peder Jensen - søn af Jens Madsen og hustru Anne Pedersdatter (32/1 & 2, se side 11o) - var efter aldersangivelsen ved sin død at regne født i oktober 1768, men ved folketællingerne både i 1787 og i 1845 er det opgivet, at hans fødselsår er 177o. Ligesom faderen har Peder Jensen sikkert været landmand.

P.J. var gift med Anne Mathiasdatter - datter af Mathias Christensen og hustru Karen Boilesdatter (32/3 & 4, se side 11o).

I 1845 var P.J. på aftægt hos sin søn gårdmand Jens Pedersen og dennes hustru Katrine, der boede i Kiufling (nu Kyvlinge) i Ringkøbing amt. - P.J. døde den 25/5-1846, hans enke overlevede ham indtil den 18/11-1852.

I ægteskabet ses at have været følgende børn:

8/1. 1) Mathias Pedersen (f. 16/2-18o1, d. 17/8-1893). - G. m. Charlotte Amalie Wilhelmine Graff (8/2). Om disse se side 7off.

2) Jens Pedersen (f. 18o2). - Gårdejer i Kiufling. G. m. Anne Katrine (f. 18o1). 3 børn.

3) Ane Kathrine Pedersdatter (d. 1894). - G. m. gårdejer Christen Nielsen af Vostrup, Lønborg sogn (d. 3o/5-1881). 1 barn.

4) Karen Pedersdatter (f. 25/8-1816 i Kiufling, d. 17/2-19o3 i Vostrup). - G. m. gårdejer Christen Andersen af Vostrup, Lønborg sogn. 1 barn.

16/3. JOHANNES CHRISTIAN GRAFF (f. 177o, d. 13/5-1845). Farfars morfar &

16/4. MAREN JENSDATTER THOMSEN (f. 1775, d. 24/1-1849).
(Tavle 14).

Johannes Christian Graff blev døbt den 27/5-1770 i Garnisons kirkes tyske menighed. Han var søn af skræddermester Frantz Herman Graff og hustru Maria Angenetha f. Franck (32/5 & 6, se side 111f). Faderen døde allerede, da sønnen kun var 2 år gammel, og hans moder sad de tilbage i trange økonomiske kår med 5 børn. Efter moderens død i 1777 kom sønnen den 18/7-1777 på opfostringshuset, af hvis direktion han straks efter konfirmationen 1785 blev sat i skrædderlære i København. Efter at have stået i lære i 6 år, blev han svend i 1791. Han arbejdede nu som skræddersvend i København indtil han 29 år gammel i 1799 ønskede at slå sig ned i Næstved. Lærerbrevet i København blev dateret den 13/10-1798, og den påfølgende 9 maj aflagde han sin borgerlige ed og blev skræddermester i Næstved.

J.C.G. boede nu indtil sin død i Næstved. I januar 1843 opsagde han sit borgerskab, og den 13/5-1845 døde han 75 år gammel og blev begravet på Herlufsholms kirkegård.

Han var gift med Maren Jensdatter Thomsen - datter af Jens Thomsen og hustru Johanne Jensdatter (32/7 & 8, se side 112f) - født 1775 i Holsted, død den 24/1-1849 og begravet i Næstved fra Sct. Mortens kirke.

Af deres 5 overlevende børn kendes følgende 2 [x]:

8/2. 1) Charlotte Amalie Wilhelmine Graff (f. 16/6-1812, d. 17/10-1848). - G. m. murermester Mathias Petersen (8/1). Om disse se side 70ff.

2) Christen Julius Grahf (f. 28/12-1815 i Næstved, d. 8/11-1858 i Ringsted). - G. m. Marie Elisabeth Petersen fra Holsted.

En søn i dette ægteskab var den kendte Ringstedborger, skræddermester A.C. Grahf, der etablerede sig i Ringsted 1873. Herfra drev han en meget betydelig skrædderforretning og fik kunder rundt om i landet. Han var i mange år formand for Ringsted industriforening og for byens tekniske skole, og han tog sig med stor interesse af begge disse institutioner. Han var dekoreret med fortjenstmedaljen i sølv.

16/5. HANS MATTHIASEN (SKOVGAARD) (f. 1762, d. 23/2-1820). Farmors farfar &

16/6. INGER (MARIA) HANSDATTER (f. 6/5-1764, d.e. 1820).
(Tavle 14).

---

x) Næstved skifteprotokol 1845, fol. 407.

Hans Matthiasen kaldet Skovgaard blev døbt i Vonsild den 16/5-1762 og blev senere gårdejer samme sted. Han var søn af Mathias Nicolaisen og hustru Bodel Hansdatter (32/9 & lo, se side 113). - Hans Matthiasen, der havde tilnavnet Skovgaard, døde i Vonsild den 23/2-182o som følge af en blodstyrtning.

Den 13/7-1792 indgik Hans Matthiasen ægteskab med Inger (Maria) Hansdatter - datter af Hans Matthiassen og hustru Ellen Pedersdatter (32/11 & 12, se side 113f) - født i Sillerup den 6/5-1764, død efter 182o.

I dette ægteskab var 7 børn: x)

1) Bodil Christina (Hansdatter) Stouagger (f. 19/6-1795 i Vonsild, d. 18/4-1835 i Stubbom, Aller sogn). - G. 1/7-1826 i Aller m. Troels Jepsen (Slifsgaard) (f. 17/lo-1794 i Aller, d. 9/12-1846 sst.). 4 børn.

2) Ellen Maria Skovgaard (f. 25/8-1796 i Vonsild, d. 17/5-1867 i Heils). - G. 31/8-1822 m. gårdejer Hans Pedersen Holst (f. 24/3-18o2 i Heils, d. 29/11-1866 sst.). 4 børn.

3) Matthias Hansen Skovgaard (f. 1/9-1798 i Vonsild, d. 4/1-185o i Vrannerup i Seest). - G. 11/lo-1834 i Seest m. Ane Elisabeth Pedersdatter (f. 23/lo-1814 i Vrannerup, d. 23/11-1887 sst.). 5 børn.

   En søn i dette ægteskab, gårdejer Hans Peter Skovgaard, har meddelt følgende tildragelse fra sit barndomshjem xx): "Den 23 april 1849 stod kampen ved Kolding og Ejstrup jo, og vor gård lå midt i kampplads en; om formiddagen stod danskerne på vor mark og inde i gården og skød på tyskerne, der lå ca. looo alen længere syd på. Vi lå inde i stuehuset langs væggene, og min mormoder lå lig oppe i salen. Da danskerne trak sig ud af Kolding trak vore soldater sig også bort fra stillingen ved vor gård, og tyskerne stormede frem og trængte ind i gården, sprængte døren ind til os og optrådte på en grov og uforskammet måde. Da gik fader hen og lukkede døren op ind til salen, hvor mormoder lå, - men da de så liget, blev de tavse og mere medgørlige."

4) Hans Hansen Skovgaard (f. 19/11-18oo i Vonsild, d. 12/5-1811 sst.).

5) Jes Hansen Skovgaard (f. 18/12-18o2 i Vonsild, d. 16/2-18o3 sst.). (Tvilling).

---

x) Efterkommere af disse børn er nærmere omtalt i "Slægterne Tinglev og Wiuff", side lo-15 og 38-51.

xx) Gengivet efter "Slægterne Tinglev og Wiuff", bilag 3, side 12o.

6) Matz Hansen Skovgaard (f. 18/12-18o2 i Vonsild, d. 9/4-1839 i Åstorp, Taps) (tvilling). - G. 2o/7-1833 i Taps m. Mette Cathrine Friis (f. lo/l-18ol i Åstorp, d. 4/2-1879 sst.). 3 børn.

8/3. 7) Jes Hansen Skovgaard (f. 1/4-18o5 i Vonsild, d. 9/11-1873 i København). - G. m. Hansine Cathrine Jørgensen (8/4). Om disse se side 76-84

16/7. JØRGEN JØRGENSEN (f. 4/6-1779, d. 17/5-1848). Farmors morfar &

16/8. JOHANNE ANTHONETTE DIECHMANN (f. 18/lo-1786, d. 6/4-1817). (Tabel 14).

Jørgen Jørgensen - søn af Nicolai Hendrich Jørgensen og hustru Anna (Birgitte) Hansdatter (32/13 & 14, se side 114f) - fødtes i Kolding den 4/6-1779. Han var ejer af Seest møllegård - også kaldet Vrannerup mølle - i årene 1799 (skøde af 19/3-1799) til 1845; der hørte dengang ca. 7o tønder land til møllen, som lå ½ mil fra Kolding. (Faderens virksomhed, slotsmøllen i Kolding, overtog Jørgen Jørgensens ældre broder Hans i 18o9).

Den 28/9-18o9 holdt han bryllup i Kolding med jomfru Johanne Anthonette Diechmann - datter af Hans Diechmann og hustru Maria Elisabeth Birch (32/15 & 16, se side 115f); under hjemkørslen fra Kolding til møllegården i Seest fortælles det, at beboerne i Seest skal have illumineret. J.J. blev tidligt enkemand, idet hans hustru døde efter en tvillingfødsel den 6/4-1817 i Seest kun 3o år gammel efter at have født ialt 9 børn, hvoraf dog kun 4 sønner og 2 døtre levede ved moderens død.

Omkring 1821 giftede J.J. sig igen med Karine Madsen, datter af gæstgiver Madsen i Kolding. Hun var født i Kolding den 6/5-1782 og døde i Seest den 31/3-1839.

I nogle erindringer omtaler Jørgen Jørgensens barnebarn, Caroline Skovgaard, følgende episode fra bedstefaderens liv: "Han skyldte en del bort på møllen og havde nu fået samlet en sum som han kunne afbetale; men dagen før afbetalingen får han tilfældigt at høre om statsbankarotten (1813) og at sedler ikke mere gjaldt for den pålydende værdi; hans sum lå parat i sedler, og skønt ingen på egnen vidste noget om bankarotten, udbetalte han ikke".

I 1845 solgte J.J. Seest mølle til sin svigersøn, Jes Hansen Skovgaard x),

---

x) Jes Hansen Skovgaard solgte senere møllen - skøde af lo-17/6-1856 - til sin svoger Johannes Anton Jørgensen.

og købte derefter selv en gård i Dollerup, Skanderup sogn, kaldet "Lille Dollerupgård", der lå 1 mils vej fra Seest. Han besøgte herefter ofte sin datter og svigersøn på møllegården i Seest, hvor han synes at have været særdeles velanskreven. - Hans barnebarn Caroline Skovgaard mindes, at han så ofte sagde: "Af megen tale kommer megen fortrydelse!".

Den 17/5-1848 døde Jørgen Jørgensen af et slagtilfælde 69 år gammel i Dollerup. Hans kiste blev ført fra "Lille Dollerupgård" til hans gamle hjem i Seest. Det var under krigen i 1848, og Seest mølle havde på det tidspunkt tysk indkvartering. Caroline Skovgaard skriver herom, at "her var også 2 officerer, der var meget nette. De havde boet i længere tid hos os, så vor sorg og hjalp os med at bygge et lille "tempel" af graner udenfor trappen, hvor ligvognen, som bragte bedstefader fra hans nuværende hjem, gjorde holdt. Der blev derpå talt og sunget, og jeg husker, at de preussiske officerer græd med os".

Jørgen Jørgensen blev begravet på Seest kirkegård den 22/5-1848.

I Jørgen Jørgensens første ægteskab med Johanne Anthonette Diechmann var følgende 9 børn:

1) Nicolai Henrich Jørgensen (f. 3o/9-18o9, d. 5/1-19o5 i Kolding og begravet på Seest kirkegård. Præst. - G. 1/6-1845 m. Ane Kirstine Hørling (f. 31/12-18o7, d. 5/2-1886).

2) Anne Elisabeth Jørgensen (f. 3o/11-181o, d. 7/2-1812). Tvilling.

3) Hans Diechmann Jørgensen (f. 3o/11-181o, d. 7/12-181o). Tvilling.

8/4. 4) Hansine Cathrine (Hanne) Jørgensen (f. 27/12-1811 i Seest, d. 6/1-189o i Skibby og begravet på Frederiksberg.) - G. m. gårdejer Jes Hansen Skovgaard (8/3). Om disse se side 76-82.

5) Hans Michael Jørgensen (f. 3/4-1813, d. 1/8-1829).

6) Ludvig Christian Jørgensen (f. 3/5-1814, d. 3/3-1815).

7) Ludvig Christian Jørgensen (f. 1/11-1815, d. 3/6-1891). Fra 184o (evt. 1843) ejer af Dons mølle. - G. 28/9-1842 m. sin kusine fra slotsmøllen i Kolding, Hansine Bothilde Jørgensen (f. 29/1o-1814, d. 8/11-1872 i Dons). - Den 7/5-1849 skød preusserne Dons mølle (6 km. n.f. Kolding) i brand så hele gården nedbrændte. Familien var stærkt udsat for fjendens kugler, men ingen kom til skade. - I 1875 overdrog han møllen til sin ældste søn Ludvig.

8) Ane Marie Jørgensen (f. 31/3-1817, d. 13/2-1833). Tvilling.

9) Johannes Anton Jørgensen (f. 31/3-1817, d. 12/1-189o). Tvilling. - G. 2o/9-1849 m. Severine Marie Ostenfeld (datter

af proprietær Hans Ostenfeld) (f. 18/3-1832 i Andst) - Han købte 1856 Seest møllegård af svogeren Jes Hansen Skovgaard og solgte den igen 1879 til sine sønner Jørgen og Ludvig Diechmann Jørgensen.

I Jørgen Jørgensens andet ægteskab med Karine Madsen var der sønnen:

Jeppe Vilhelm Jørgensen (f. 28/5-1824 i Seest). - G. 1860 i Vonsild m. Catharine Tingleff (f. 11/8-1830 i Vonsild, d. 24/4-1872 sst.).

16/9. KARL CHRISTIAN FRIEDRICH BURMEISTER (f. 2/7-1794, d. 19/11-1859).

Morfars farfar &

16/10. MARIA HANSEN (f. 7/8-1794, d. 15/5-1829).

(Tavle 14)

Karl Christian Friedrich Burmeister - søn af Christian Friedrich Burmeister og hustru Magdalene Louise Friederiche Bielefeldt (32/17 & 18, se side 118f) - fødtes 2/7-1794 i Dütschow i Mecklenburg-Schwerin; i 1808 blev han konfirmeret i Neustadt.

K.C.F.B. kom i lære som kok i det storhertugelige køkken i Ludwigslust. Da han havde fået brev på at være udlært, indvandrede han til Danmark, hvor han først var kok eller køkkenmester på et hotel i Rendsborg og derefter tog tjeneste hos konferensråderne Erichsen og Ryberg, indehavere af to meget store handelshuse, der nåede deres højdepunkt i slutningen af det 18 århundrede, men senere vistnok som følge af statsbankarotten eller snarere på grund af landets ulykkelige krige 1801-07 fallerede.

Konferensråd Ryberg ejede "Drejls-, Linned- og Damaskværeriet i Kjong" mellem Næstved og Vordingborg, og familien Ryberg tilbragte en del af sommeren i Kjøng, hvor K.C.F.B. gjorde sin senere hustru Maria Hansens bekendtskab. Hun var datter af Christian Hansen og hustru Karen Madsdatter (32/19 & 20,se side 119f). Maria Hansens fader var mester på fabrikken i Kjøng. De blev forlovede og den 14/4-1820 ægteviede i Kjøng kirke ved præsten Tage Møller (senere biskop i Ribe) og med konferensråd Ryberg som forlover.

Da Ryberg var gået fallit, blev virksomheden overtaget af staten, og K.C.F.B. måtte se sig om efter en ny plads. Efter at have haft ialt 5 gode pladser satte han foden under eget bord som restauratør.

Den 29/8-1820 tog han borgerskab som "spisevært" (restaurateur) i København. Hans restaurant var vistnok beliggende i Silkegade, senere på hjørnet af Lille Kirkestræde og Amagertorv (daværende nr. 43) og tilsidst på hjørnet af

Toldbodgade og Amaliegade, "Toldbodbørs". Hans mad blev snart berømt, og han tjente gode penge; det var ikke så lidt af en modesag at gå til Burmeister, når man ville glæde ganen.

K.C.F.B. synes at have været et eksempel på den pertentlige, forsigtige småborger. Det ses således af de breve, der medfulgte forsendelser af penge til den ældste søn, medens denne var på studierejse i udlandet. I disse breve formaner han bestandig sønnen til forsigtighed, samtidig med at han udtaler sin bekymring for, at denne skal komme i pekuniære vanskeligheder.

Samme karakteristiske træk findes også fremhævet i en artikel i "Nationaltidende" for den 18/4-1915 med titlen "Gennem hundrede år. Spredte bidrag til det københavnske cafélivs historie". Det hedder heri:

> ". . . . Går vi nu frem i tiden til begyndelsen af 183o'erne, finder vi tilsvarende oplysninger i en snurrig lille bog, der er udgivet af handelscomptorist G. Holst, og dens omstændelige titel er: "Muntre vignetter af københavnske hoteller, gæstgiversteder, restaurationer, conditorier, billard-, vin- og ølhuse". Hvert enkelt sted karakteriserer han i et naivt lille vers. Det hedder heri bl. a.: ". . . Anderledes er det hos Burmeister. Han har ganske vist en rask og duelig opvartningspige, og han leverer excellente buddinger, men
>
> hvad jeg ilde der har tålt,
> er det, at brødet bli'r tilmålt."
>
> I en fodnote henstilles det til hr. Burmeister at sætte hele brødbakken på bordet, så at gæsterne ikke skal nøjes med et eneste stykke brød."

Den 19/11-1859 døde K.C.F.B. i København som particulier og blev begravet på Assistens kirkegård. Hans første hustru, der var født i Kjøng den 7/8-1794, døde allerede den 15/5-1829 i København efter en fødsel.

Den 24/4-183o giftede K.C.F.B. sig igen med Martine Henriette Mildenstein, en barndomsveninde af hans første hustru. Hun var født den 2/2-18o3 i København og døde den 8/9-1876 sammested.

Martine Henriette Mildenstein var datter af en fra Femern indvandret vinhandler Markus Heinrich Mildenstein, hvis hustru født Koefoed, var en descendent af den fra Bornholms befrielse kendt kaptajn Jens Pedersen Koefoed til Maglegård.

I K.C.F.B.'s ægteskab med Maria Hansen fødtes 2 sønner og 3 døtre:

8/5. 1) Carl Christian Burmeister (f. 7/1-1821, d. 11/12-1898). - G. m. Catharina Elisabeth Johanna (Hanne) Pöhls (8/6). Om disse se side 84-93.

2) Thorvald Heinrich Burmeister (f. 2/9-1822 i København, d. 8/3-1883 sst.). Islandsk købmand. - G. 24/11-1855 m. Kathinka Gurine Gudman (f. 16/11-1822 i København, d.

15/6-1865 sst.). - 4 børn.

3) Louise Caroline Friederike Burmeister (f. 2/5-1824 i København, d. 17/2-1858). - G. 22/11-1845 m. Carl Heinrich Hochbrandt (f. 2/9-1811 i København, d. 1/3-1869 sst.). - 4 børn.

4) Jensine Sofie Burmeister (f. 7/12-1827 i København, d. 15/5-1916). - Ugift.

5) Marie Burmeister (f. 11/5-1829 i København, d. 21/8-1831 i Vordingborg).

I K.C.F.B.'s ægteskab med Martine Henriette Mildenstein var der 1 søn:

1) Paril Jakob Burmeister (f. 4/3-1838 i København, d. 18/5-1874 sst.). - G. 4/3-1862 m. Agnes Johanne Constance Løwener (f. 22/1-184o i København, d. 9/12-1876 sst.) - 2 børn.

16/11. CHRISTIAN HEINRICH PÖHLS (f. 11/9-1782, d. 11/9-1829). Morfars morfar &

16/12 CATHARINA SOPHIA HEIN (f. 13/5-179o, d. 25/3-1843).
(Tavle 14)

Christian Heinrich Pöhls - søn af Hartvig Lorenz Pöhls og hustru Magdalene Sophie f. Stegman (32/21 & 22, se side 12o.) - var født den 11/9-1782 i Schönberg (Mecklenburg-Strelitz), hvor han ved sin død den 11/9-1829 (slagtilfælde) var bagermester og senator.

Ifølge en beretning hedder det, at C.H.P. etablerede sig som bagermester i København, og at han virkelig synes at have haft en nær tilknytning til Danmark fremgår af, at praktisk talt alle hans børn, skønt født i Tyskland, levede deres liv i Danmark. Mod denne beretnings sandsynlighed taler dels det ovenfor anførte om, at C.H.P. ved sin død var bagermester og senator i Schönberg, og dels, at de foreliggende kilder angiver, at alle børnene er født i Schönberg.

Den 26/1o-181o indgik C.H.P. ægteskab med Catharina Sophia Hein - datter af Joachim Christian Hein og hustru Catharina Hedwig f. Woisin (32/23 & 24, se side 121.) - født 13/5-179o.

I dette ægteskab var 4 sønner og 3 døtre:

1) Christian Hartvig Gottfried Pöhls (f. 18/1-1812 i Schönberg).

2) Catharina Maria Pöhls (f. 18/1-1814 i Schönberg, d. 31/8-1895 i København). - G. m. grundlæggeren af firmaet C.K. Hansen, Christian Kjellerup Hansen (f. 13/7-1813, d. 1/6-1868).

3) Hartvig Johann Christian Pöhls (f. 7/1-1817 i Schönberg, d. 17/4-1899). - Ejer af "Lundegård" ved Høstkøb, hvilken gård han drev sammen med en af sine brødre. Ugift.

4) Ida Caroline Elisabeth Pöhls (f. 26/6-1819 i Schönberg, d. jan. 1891 i København). - G. m. Frederik Suhr (f. 21/1o-1818 i København, d. sst.). Ejer af godset "Huntly" ved Engelholm, Skåne.

8/6. 5) Catharina Elisabeth Johanna (Hanne) Pöhls (f. 31/5-1821, d. 25/1-1894). - G. m. Carl Christian Burmeister (8/5). Om disse se side 84-93.

6) Christian Friedrich Lorenz Pöhls (f. 17/5-1823 i Schönberg, d. 19/2-1889).

7) Johann Carl Ludwig Pöhls (f. 11/3-1825 i Schönberg, d. 14/6-1879) - . Pakhusforvalter hos firmaet J.P. Suhr & Søn i København.

Efter Christian Heinrich Pöhls' død giftede hans enke sig i 1831 igen med bagermester Joachim Daniel Christoph Methling (f. 1o/6-1796 i Marlow, d. 1o/6-1876 i København.).

Joachim Daniel Christoph Methling var ældste søn af bagermester Hermann Johann Medling i Marlow og hustru Friedericia Christiane f. Priesen, i hvilket ægteskab der var 3 sønner og 1 datter. Alle 4 børn var døbt Medling, men de to ældste sønner stavet fra deres konfirmation at regne navnet Methling.

Efter Catharina Sophia's død i 1843 giftede J.D.C. Methling sig igen i 1844 med Luise Sophie Elisabeth Kniep (død 1871 i København), en niece til hans første hustru.

I dette J.D.C. Methlings andet ægteskab var 5 børn, hvoriblandt Ludvig Methling (f. 14/2-185o, d. 15/11-19o3), g. m. Harriet f. Hansen (disse omtales under 4/3 & 4, side 62.).

- - - -

7/6-18o3 kom han ind i The Royal Navy som helbefaren sømand og kom her om bord på "Cerberus", der havde 32 kanoner; kaptajnen hed Selby. John Hall var med ved bombardementet af Granville (formentlig byen på den franske vestkyst). Den 2/1-18o7 blev han i Martinique 1ste styrmand på "Pearl Rock". I juli 18o8 gjorde han tjeneste på "The Leviathan" under kaptajnerne John Harvey og Donald Campbell; en tid lang gjorde han tjeneste i Cadiz.

Den 1/8-1811 blev John Hall udnævnt til fungerende søløjtnant, og med "York" (74 kanoner) sejlede han fra 4/9-1812 til 31/8-1815. Derefter kom han om bord på "Surprise" under kaptajn Sir Thomas Cochrane.

Under sin tjeneste i flåden var han gentagne gange blevet berømmet for sin tapperhed. Han besluttede imidlertid at forlade denne gerning, og det fortælles, at han derefter solgte sine guldepauletter og i stedet fik sølvskeer - "they were so heavy and good".

På en rejse i det nordlige England, hvor han besøgte nogle venner, havde han mødt Dorothy Wilson Straughan [x] (forfædre ukendte), med hvem han den 2o/4-1816 giftede sig; brylluppet stod i Earsdon i Northumberland.

De nygifte boede nu i Blythe i Northumberland nogle år, og John Hall gik ved denne tid atter ind i handelsflåden. Gentagne gange blev han anmodet om at vende tilbage til The Royal Navy, men han mente, at det nu ville være økonomisk uforsvarligt og afslog tilbudene.

I 1832 flyttede familien til Princess Square i London og senere flyttede de til Lewisham. John Hall havde nu købt flere kulskibe og fragtede hovedsagelig kul til Rusland og København; hans næstældste søn William Georg Straughan Hall (8/7) var som ganske lille en gang med på en af disse ture.

Senere gik John Hall i kompagniskab med Weston Wood.

I en alder af 9o år foretog han i 1874 en fornøjelsesrejse til Spanien.

John Hall døde knapt 92 år gammel den 23/1-1876 Sandwell Place, Lewisham Rd., Kent, og blev begravet på Lewisham kirkegård. Ved sin død havde han været enkemand i 13 år, idet hans hustru var død den 2o/12-1862.

I ægteskabet var ialt 9 børn, 5 sønner og 4 døtre:

1) John Hall (f. 12/4-1817, d. 26/1o-189o). Skibsreder og mægler i London. - G. m. Kathrine Barret af Scarborough. - Ingen børn.

8/7. 2) William George Straughan Hall (f. 2/1-1819, d. 6/2-1888). - G. m. Susannah Eleanor Gray (8/8). Om disse se side 95f.

---

x) Et enkelt sted findes navnet stavet Strachan.

3) Cresswell Hall (f. 17/2-1821, d. ? på Guinea kysten). - G. m. Mary Cresswell (f. ?, d. 1869). - Han var i mange år tilknyttet handelsflåden og sejlede da især til Indien og Kina. Senere bosatte familien sig i Newcross, Kent. - I ægteskabet var mange børn, der døde som små, men 2 sønner overlevede forældrene.

4) Henry Hall (f. ?, d. ? som barn).

5) Mary Elisabeth Hall (f. 28/3-1823, d. 1894 (el. 1895)). - G. 1847 m. Henry Taylor Purvis fra Alnwick, Northumberland, (d. 19oo). Han var isenkræmmer af profession. - 4 sønner og 2 døtre.

6) Dorothy Hall (f. 1o/12-1824, d. 7/9-19o6). - G. 15/5-1849 i Lewisham, Kent, m. Sir William Gray af Greatham, Durham, (f. 18/1-1823 i Earsdon, d. 12/9-1898 i Greatham), søn af 16/15 & 16. Om denne se iøvrigt side 1o9. - 6 døtre og 2 sønner.

7) Jane Hall (f. 1/3-1827, d. 3/1o-19o9). - Ugift.

8) Elisabeth Hall (f. 8/3-1832, d. sept. 19o6). - G. 22/1o-1853 i London m. Alfred Kennedy (f. 24/4-1828, d. ?). Han var bankier i London. - 2 sønner og 6 døtre.

9) Joseph Hall (f. 15/9-1834, d. 1918 i Sydney (Australien)). Han var oprindelig mægler i London, men rejste til Australien, hvor han levede i 46 år. - Ugift.

16/15. MATHEW GRAY (f. 1795, d. 22/2-1851). Mormors morfar &

16/16. ANNE JANE BRYHAM (f. 1797, d. 24/6-1859).
(Tavle 14)

Mathew Gray - søn af Robert Gray og hustru Dorothy (32/29 & 3o, se side 122) - var født 1795 i Blythe og døde den 22/2-1851; begravet i Blythe. (Iflg. anden opgivelse f. 17/3-1797, d. 22/2-1854). Han var gift med Anne Jane Bryham (forældre ukendte), født 1797 og død 24/6-1859. (Iflg. anden opgivelse f. 25/5-1798, d. 1859).

I dette ægteskab var 2 sønner og 3 døtre:

1) Jane Gray (f. 1819 i Earsdon, d. ?). - G. 19/12-1838 m. Henry Taylor fra Liverpool. - 2 døtre og 1 søn.

2) Robert Gray (f. 182o i Earsdon, d. ?). - G. 1849 m. Annie Story fra Rothbury. - 7 døtre.

8/8. 3) Susannah Eleanor Gray (f. 7/3-1821, d. 5/12-1881). - G. 1. m.

George Patterson. G. 2. m. William George Straughan Hall (8/7). Om disse se side 95f.

4) William Gray (f. 18/1-1823 i Earsdon, d. 12/9-1898). - G. 15/5-1849 i Lewisham, Kent, m. Dorothy Hall (f. 1o/12-1824, d. 7/9-19o6), datter af 16/13 & 14 (se side 1o8). - William Gray boede først på "Cliff Terrace" i Hartlepool, hvor han drev en manufakturforretning "Gray & Peverall", flyttede derpå til "The Cottage" i Greatham nær Hartlepool. Her grundlagde han skibsværftet "Grays Shipbuilding Yard" og senere et værft i Middlesborough. Han blev 1861/62 valgt til den første borgmester i Hartlepool, og i 1887 blev han borgmester i West Hartlepool (den nyere del af Hartlepool). I 189o blev han adlet af dronning Victoria, og efter hans død blev der rejst en statue af ham i West Hartlepool. - 6 døtre og 2 sønner.

5) Dorothy Wilson Gray (f. 29/1-1826 i Earsdon, d. ?). - G. 8/7-1852 m. James Smith fra New Castleton, kaptajn, (f. 22/5-1816, d. 26/1o-1874). - 2 sønner og 2 døtre.

G E N E R A T I O N 6.

I denne generation bestående af 32 2xtip-oldeforældre kendes ialt 28, nemlig:

32/1. JENS MADSEN (f. 1736, d. ml. 18o1 & 1815). Farfars farfars far &

32/2. ANNE PEDERSDATTER (f. 1734, d. ml. 18o1 & 1815).
(Tabel 14).

Jens Madsen - søn af Mads Jensen og hustru Anne Hansdatter (64/1 & 2, se side 123) - kendes kun fra folketællingen 1787. Han var på det tidspunkt fæster og gårdmand i Kjüfling (nu Kyvlinge) i Lønborg sogn, Ringkøbing amt. Han var født i Kjüfling 1736 og døde formentlig sammesteds mellem 18o1 og 1815.

Jens Madsen var gift to gange. Med hustruen Anne Pedersdatter - datter af Peder Andersen og hustru Karen f. Jensdatter (64/3 & 4, se side 123), havde han 2 børn:

16/1. 1) Peder Jensen (f. 177o, d. 25/5-1846). - G. m. Anne Mathiasdatter (16/2). Om disse se side 98.

2) Mads Jensen (f. 1775).

- -

32/3. MATHIAS CHRISTENSEN (f. 1739, d. 18/12-1821). Farfars farmors far &

32/4. KAREN BOILESDATTER (f. 1747, d. 31/1-1822).
(Tabel 14).

Mathias Christensen - søn af Christen Mathiasen og hustru Anne f. Christensdatter (64/5 & 6, se side 123f) - var ved folketællingen 1787 fæster og boelsmand i Lønborg, Ringkøbing amt, og senere boelsmand i Lavstrup i Lønborg sogn. Han var født 1739 i Lønborg sogn og døde 82 år gammel i Lavstrup den 18/12 -1821.

Mathias Christensen var gift med Karen Boilesdatter - datter af Boile Eskesen og hustru Anna Christensdatter (64/7 & 8, se side 124). - I dette ægteskab var kun 1 barn:

16/2. Anne Mathiasdatter (f. 1777, d. 18/11-1852). - G. m. gårdmand Peder Jensen (16/1). Om disse se side 98.

- -

32/5. FRANTZ HERMAN GRAFF (f. 1734, d. 1772). Farfars morfars far &

32/6. MARIA ANGENETHA FRANCK (f. 1733, d. 1777).
(Tabel 14).

Frantz Herman Graff var født i Tyskland 1734. Hans forældre kendes ikke, og hvornår han kom til Danmark vides ej heller, men første gang, man her hører om ham, er den 23/8-1759, idet han på denne dato i Garnisons kirkes tyske menighed holdt bryllup med Maria Agnethe Franck. Han var da skrædderssvend, og ægteparret kom til at bo i Lille Regensgade.

Hans hustru var datter af Peter Franck og Anne Marie Boldtzdatter (64/11 & 12, se side 124) og var iflg. Garnisons kirkes dåbsprotokol den 3/11-1733 døbt Maria Angenetha, men hun kaldte sig senere for Maria Agnethe.

Frantz Herman Graff løste borgerskab som skræddermester i København den 31/1-1763, men hans virksomhed har ikke været meget omfattende, idet det af skrædderlaugets svendeprotokol for årene 1749-1816 fremgår, at han i dette tidsrum kun har ladet 1 svend indskrive.

Kun 38 år gammel døde han - vistnok af blindtarmsbetændelse - og blev den 24/9-1772 begravet på Petri kirkegård, hvor han fik jorden frit.

Efter at Maria Agnethe Graff havde været enke i 5 år, døde hun 44 år gammel. Hun boede da i Lille Brøndstræde nr. 17o, det sidste hus før Store Brøndstræde. Lejligheden her kostede årligt 16 rdl. i leje, men de 12 fik hun ind igen ved at udleje værelset mod gården til et par skrædderssvende. Dødsårsagen angives at være "Schlag". Hun blev begravet den 9/6-1777 "vor das Thor" på Petri kirkegård, og begravelsen kostede 13 rdl. 2 m. 8 sk., som skrædderlauget lagde ud, men senere fik godtgjort af boet.

En opgørelse viser, at boets yderst sparsomme effekter udgjordes af en skammel, et gammelt thebord og en dito bænk, en gammel fyrre-dragkiste, en grønmalet himmelseng med et gammelt, grønt stofomhæng, et gammelt slagbord, 4 stole og 1 taburet, et lidet spejl i forgyldt ramme og 1 pyramide, 1 gammel slagbænk og 1 haspe; desuden en del sengetøj og husgeråd, hvoriblandt 4 gamle tintallerkener, 1 skål, 1 thepotte og 1 lysestage, hvilke sidste ting sikkert også var af tin. "Biblioteket" udgjordes af 2 bøger, nemlig en gammel tysk bibel, som manden sikkert har haft med fra Tyskland samt en lille tysk bog. Boets effekter solgtes ved en auktion den 14/8-1777 og indbragte ialt 49 rdl. 1 m. lo sk. Til deling mellem arvingerne blev der kun lo rdl. 5 m. 8 sk., hvoraf sønnen Johannes fik 4 rdl. 2 m. 3 1/5 sk., medens hver af døtrene fik 2 rdl. 1 m. 13/5 sk. x)

---

x) Iflg. hof- og stadsrettens skifteprotokol 5C for 1776-78.

I ægteskabet var 5 børn:

1) Anna Catharina Elisabeth (døbt 19/8-176o).

2) Maria Magdalena (døbt 26/9-1762).

3) Sophia Juliana (døbt 29/9-1764).

4) Charlotte Wilhelmina (døbt 9/1-1767, begr. 27/8-1772).

16/3. 5) Johannes Christian Graff (døbt 27/5-177o, d. 13/5-1845). - G. m. Maren Jensdatter Thomsen (16/4). Om disse se side 98f.

Alle børnene var døbt i Garnisons kirkes tyske menighed.

- -

32/7. JENS THOMSEN (f. 1736, d. 1817). Farfars mormors far &

32/8. JOHANNE JENSDATTER (f. 1737, d. 1812).
(Tabel 14).

Jens Thomsen - døbt i Toksværd sogn den 17/6-1736 - var søn af Thomas Madsen (smed) (64/13, se side 124f). Han giftede sig i en alder af 28 år en gård til i Holsted i Herlufsholm sogn. Brylluppet stod den 14/1o-1764 i Herlufsholm kirke, og bruden var den 1 år yngre enke Johanne Jensdatter - datter af Jens Knudsen og hustru Maren f. Jensdatter (64/15 & 16, se side 125).

De boede nu på gården i Holsted i nogle år, men flyttede derpå til Lille Næstved i Herlufsholms sogn, hvor han sad til leje og gik i dagleje.

Johanne Jensdatter var døbt i Herlufsholm den 22/5-174o og blev gift første gang den 11/3-1759 med gårdmand i Holsted Hans Sørensen. De var blevet trolovede den 24/1 s.a. kun 3 uger efter hans første hustru Mette Jensdatters begravelse; men sådan var det skik blandt bønderne dengang - hjemmet krævede en ny madmoder.

Efter Hans Sørensens død giftede hun sig som ovenfor anført med Jens Thomsen.

I deres ægteskab var 6 børn:

1) Thomas (døbt 4' søndag efter trinitatis 1767). (12/7-1767).

2) Anders (døbt dom. misericord 1769). (9/4-1769).

3) Knud (døbt 2o' søndag efter trinitatis 177o, (28/1o-177o) begr. 6/6-1788 i Herlufsholm).

4) Nite (døbt festo annunciat 1772). (25/3-1772).

5) Maren (døbt allehelgensdag 1773, (1/11-1773) begr. 18/11-1773).

16/4. 6) Maren Jensdatter Thomsen (døbt dominica rogate 1775, (21/5-1775) d. 24/1-1849). - G. m. skræddermester i Næstved Johannes Christian Graff (16/3). Om disse se side 98f.

- -

32/9. MATHIAS NICOLAISEN (f. ca. 1725, d. 15/6-1793). Farmors farfars far &

32/1o. BODEL HANSDATTER (f. 1734, d. 1798).
(Tabel 14).

Mathias Nicolaisen - søn af Nicolaus Hansen og hustru Catharina (64/17 & 18, se side 125f) - fødtes omkring 1725. Han blev ligesom faderen gårdmand i Vonsild, hvor han døde den 15/6-1793. Den 4/3-1757 blev han i Vonsild gift med Bodel Hansdatter. Hun var hjemmedøbt den 22/1o-1734 i Vonsild og datter af Hans Petersen og hustru Mette Cathrine f. Pedersdatter (64/19 & 2o, se side 126.). I 5½ år overlevede Bodel Hansdatter sin mand og døde den 28/12-1798 i Vonsild.

I deres ægteskab var der 3 sønner: x)

1) Nicolai Mathiasen Stouagger (frmst. 24/4-1757 i Vonsild, d. der 19/2-1818 af vattersot). Boelsmand og stenkløver. - G. 1. 27/8-1782 i Vonsild m. Christine Jessdatter (f. ca. 1764, d. 3/5-1799 i Vonsild). G. 2. 3/7-18o4 i Vonsild m. Inger Maria Nielsdatter (d. før 1818). 5 sønner og 2 døtre.

16/5. 2) Hans Matthiasen (Skovgaard) (f. 1762, d. 23/2-182o). - G. m. Inger (Maria) Hansdatter (16/6). Om disse se side 99f.

3) Matz Matthiasen (f. 21/1-1767 i Vonsild, d. der 25/8-18o2). Gårdmand. - G. 15/12-1792 i Vonsild m. Mette Catharina Jenses (f. 9/1o-1773 i Vonsild, d. 24/3-1838 i Vonsild). 2 døtre.

- -

32/11. HANS MATTHIASSEN (f. 173o, d. 8/3-18o8) Farmors farmors far &

32/12. ELLEN PEDERSDATTER (f. 24/6-1742, d. 9/4-18o1).
(Tabel 14).

Hans Matthiassen - søn af Matthias Hansen og hustru Inger Clausdatter

---

x) Efterkommere af disse børn er omtalt i "Slægterne Tinglev og Wiuff med kvindelinier", side 9-15.

(64/21 & 22, se side 126f.) - var født i Sillerup 173o og døde sammested den 8/3-18o8. Han var gårdmand i Sillerup, Fjelstrup sogn (6 km. n.ø. f. Haderslev).

Han var gift med Ellen Pedersdatter - datter af Peder Jensen (hjuler) og hustru Inger Christensdatter (64/23 & 24, se side 127). - Hun var født i Sillerup den 24/6-1742 og døde sammested den 9/4-18o1.

I ægteskabet var datteren:

16/6. Inger (Maria) Hansdatter (f. 6/5-1764, d.e. 182o). - G. m. Hans Matthiasen (Skovgaard) (16/5). Om disse se side 99f.

- -

32/13. NICOLAI HENDRICH JORGENSEN (f. 18/1-175o, d. 15/5-1818) Farmors morfars far &

32/14. ANNA (BIRGITTE) HANSDATTER (f. 1746, d. 8/4-1816).
(Tavle 14 & 11).

Nicolai Hendrich Jørgensen - søn af Hans Jørgensen og hustru Ann Cathrin Gorrisen (64/25 & 26, se side 127.) - var født den 18/1-175o i Bjerndrup mølle, Kliplev sogn, Åbenrå amt. Han købte den 13/7-1774 Kolding maltmølle for 299o rigsdaler af sin svoger Hans Hansen Lautrup. Kort efter at han havde købt møllen - der senere kaldtes "Slotsmøllen" - flyttede N.H.J. til Kolding. Med kgl. tilladelse af 1o/3-18o3 lod han opføre en vindmølle på en af slotsmøllens tofter. Denne kom til at ligge omtrent over for det nuværende "Kronborg" og stod indtil 1846, da den brændte. Af virksomheden svaredes 1o rdl. årligt til kongens kasse. I 18o9 solgte N.H.J. "Slotsmøllen" (nu både vand- og vindmølle) til sin søn Hans for 7384 rdl; sønnen lod dog først skødet tinglæse den 5/7-1825.

N.H.J. døde i Kolding den 15/5-1818. Han havde den 11/1o-1776 sammested holdt bryllup med Anna (Birgitte) Hansdatter - datter af Hans Jepsen og hustru Maren Jensdatter (64/27 & 28, se side 128). Hun var døbt 2o/11-1746 i Geising, Andst sogn, Ribe amt, og døde den 8/4-1816 i Kolding. Ved det første barns fødsel er hendes navn anført at være Anna Birgitte Hansdatter, men hun var kun døbt Anna Hansdatter.

På Kolding kirkegård fandtes der endnu for få år siden to støbte jernkors som gravminde over N.H.J. og hustru.

I ægteskabet var ialt 1o børn:

1) Anna Cathrina Jørgensen (f. 26/12-1776, d. 16/1-1777).

2) Hans Jørgensen (f. 5/12-1777 i Kolding slotsmølle, d. i Ribe 29/8 -1861). Krigsassessor. - G. 9/11-18o4 m. Botilte Kjerstine Rasmussen fra "Dyrehavegård". - Han

overtog 1809 "Slotsmøllen" i Kolding efter sin fader, men solgte den igen 1830 til propr. Hans Vilhelm Lange for 7500 specier (skøde af 5/6-1832), idet han på samme tidspunkt købte Dons mølle (6 km. n. for Kolding). Denne solgte han 1840 (el. 1843) til sin nevø (broderen Jørgens søn) og svigersøn Ludvig Christian Jørgensen. - I hans ægteskab fødtes ialt 15 el. 16 børn, alle født i "Slotsmøllen".

16/7. 3) Jørgen Jørgensen (f. 4/6-1779 i Kolding, d. 17/5-1848 i Dollerup) G. 1. m. Johanne Anthonette Diechmann (16/8). Om disse se side 1olf.

4) Anne Kathrine Jørgensen (f. 30/1o-178o). - G. m. købmand i Kolding Gyde Jørgensen. - 9 børn, alle født i Kolding.

5) Lene Kierstine Jørgensen (f. 12/1-1782, d. 24/5-178(3)).

6) Lene Kierstine Jørgensen (f. 6/5-1783, d. 17/5-1783).

7) Kristine Jørgensen (f. 3o/1-1785, d. 2/5-1849). - G. m. farver i Kolding Michael Lauesen Utzon. - 14 børn, alle født i Kolding.

8) Margrethe Elisabeth Jørgensen (f. 26/4-1786, d. 8/8-1786).

9) En dødfødt søn (d. 24/5-1788).

1o) Anne Marie Jørgensen (f. 4/6-179o, d. 1o/4-1791).

- - - -

tid ansættelse, og det var sikkert også gennem dennes anbefaling i forbindelse med kongens gamle løfte til hans fader, at han i 1784 opnåede et embede. Hoffmann skriver, at han er overbevist om, at tjenesten ej bedre kan besættes, og den 22/1o-1784 udnævntes H.D. til by- og rådstueskriver i Kolding x). Samme dag blev han tillige udnævnt til herredsskriver i Andst og Slog herreder. Indkomsten af by- og rådstueskrivertjenesten var omkring 3oo rdl. årligt.

Den 9/12-1785 udnævntes Diechmann til vicerådmand, og ikke længe efter blev han efter tur virkelig rådmand. 1787 blev han overretsprokurator og den 12/5-1795 borgmester og byfoged i Kolding, 1797 herredsfoged i Andst, Jerlev og Slog herreder. I året 18oo blev H.D. kancelliråd og 18o4 justitsråd. Ved hans bestræbelser fik borgervæbningen i Kolding en bedre organisation, og han blev i 18o3 chef for denne.

Borgmester Diechmann synes at have været særdeles velhavende. Da han døde kun 52 år gammel den 6/12-18o8 i Kolding ejede han foruden den ham beboede gård - "Niels Pedersens gård" på rendebanen - flere andre ejendomme i byen, således nabogården "Peter Mallings gård", et hus i Låsbygade, et andet hus i Vestergade med tilliggende stor have, et lejehus til 4 familier, forskellige markjorder sønden og norden for byen m.m.

"Niels Pedersens gård", som han havde købt i 18o2, vurderedes alene til 2ooo rdl., og med skifteretsprotokollen som kilde kan man så nogenlunde danne sig et billede af borgmesterhjemmet. Her findes 5 opholdsstuer og 5 soveværelser, fadebur, køkken med en stor rigdom af kobbertøj og et destillertøj, spisekammer, mælkekammer, bryggers m.m., stald med 7 heste og 1 kvie og i laden står der 4 køer. I haven, der strækker sig mod syd ned til Kolding å, findes et lysthus med havestue.

Hans Diechmann var første gang gift med Maria Elisabeth Birch - datter af Andreas Birch og hustru Charlotte Marie f. Gardenholtz (64/31 & 32, se side 129ff) Hun var født 2o/9-1754 kl. 15 i København, døbt i Slotskirken den 25/9-1754 og døde kun 38 år gammel i barselseng i Kolding den 3o/12-1792. Hun blev begravet i Fredericia kirke.

Et år senere - den 28/12-1793 - ægtede Hans Diechmann i Kolding rådmand Knud Bruun's enke, madam Elisabeth Cathrina Thomsen xx). Hun blev efter Hans Diechmann's død tredie gang gift med overkrigskommissair L. Risom og døde 78 år

---

x) Jyske register nr. 394 og 395.

xx) Om hende findes oplysninger i Elvius og Hiort-Lorenzen: "Patriciske slægter", side 58.

gammel den 27/3-1837.

På Kolding kirkegård findes endnu en smuk, velbevaret opretstående gravsten, hvorpå står:

HERUNDER HVILE
HANS DIECHMANN
JUSTITSRAAD
BORGMESTER OG BYFOGED
DØD DEN 6TE DECEMBER 1808
I HANS 51DE AAR

OG

ELISABETH CATHR. THOMSEN
GIVT

ITE GANG MED RAADMAND K. BRUUN
IIDEN GANG MED JUSTITSR. H. DIECHMANN
IIIDIE GANG MED OVERKR.K.M.SAIR L. RISOM

DØD DEN 27DE MARTS 1837
I HENDES 78DE AAR

FRED MED DERES STØV

I borgmester Diechmann's første ægteskab med Maria Elisabeth Birch fødtes 7 børn:

1) Fridrich Christian (f. 16/8-1785, d. 1814). - Cand. juris. Var ved sin død kopist ved den kongelige hof- og stadsrets arkivkontor.

16/8. 2) Johanne Anthonette (f. 18/10-1786, d. 6/4-1817). - G. m. møller Jørgen Jørgensen (16/7). Om disse se side 1olf.

3) Andreas (f. 20/9-1788, d. 1862). - Var ved sin død major i Altona. G. m. Amalia Meyer. (3 børn).

4) Fridrich Julius Carl (f. 9/5-1790, d. 1840). - Blev landmand og døde på "Follerupgård". G. m. ? . (3 børn).

5) Scharlotte Maria Birch Diechmann (f. 12/8-1791, d. 11/10-1825). - Tvilling. G. m. David Seidelin, præst i Rimsø (f. 30/5-1793, d. 8/9-1837). 1 barn.

6) Carl Andreas Christian Birch Diechmann (f. 12/8-1791, d. 1840). - Tvilling. Major. - G. m. Anna Elisabeth Lassen (f. 1792). (8 børn).

7) Johan Ernst (f. 30/12-1792, d. 11/3-1793).

I Hans Diechmann's andet ægteskab med madam Elisabeth Cathrina Thomsen fødtes 5 børn.

1) Maria Elisabeth (f. 17/12-1793). - G. m. cand. phil. Hans Bang Wellejus. (Ingen børn).

2) Knudine (f. 13/3-1795, d. 2/5-1800).

3) Christine Elisabeth Birgitte (f. 9/10-1796, d. 1840). G. m. købmand i Varde Christian Gyberg Krarup (f. 1800).

4) Peder (f. 21/11-1797, d. 27/7-1799).

5) Knudine (f. 28/8-1801). - G. m. justitsråd toldinspektør Claudius Groos i Kolding. (1 søn).

- -

32/17. CHRISTIAN FRIEDRICH BURMEISTER (f. 12/12-1765, d. ?). Morfars farfars far &

32/18. MAGDALENE LOUISE FRIEDERICHE BIELEFELDT (f. 28/2-1760, d. 15/10-1795). (Tavle 14).

Christian Friedrich Burmeister - søn af Burmeister og hustru Anna Catharina f. Schröder (64/33 & 34, se side 131.) - fødtes den 12/12-1765 i Eldena; hvornår han døde vides ikke. Han var mejeriforpagter ("hollænder") i Mecklenburg-Schwerin og boede i årene 1793-98 i Dütschow b/Neustadt, 1799-1816 i Neuhof (en forstad til Neustadt) og 1816-25 i Dambeck ved Balow.

Han var gift to gange, første gang med Magdalene Louise Friederiche Bielefeldt, datter af Hartvig Joachim Bielefeldt og hustru Agnete Magdalene Dorothea Vieregge (64/35 & 36, se side 131f). Hun var født den 28/2-1760 og blev døbt i Leussow den 2/3-1761. Den 15/10-1795 døde hun i barselseng med en dødfødt søn og blev begravet i Dütschow.

En søn i dette ægteskab var:

16/9. Karl Christian Friedrich Burmeister (f. 2/7-1794, d. 19/11-1859). - G. m. Maria Hansen (16/10). Om disse se side 103f.

Endvidere har der i dette ægteskab formentlig været en datter, der blev gift med en preussisk embedsmand.

Efter sin første hustrus død giftede C.F.B. sig anden gang med Eva Friederike Dorothea Bühring, med hvem han fik følgende 11 børn, 5 sønner og 6 døtre:

1) Dorothea Christina Friederike Burmeister (f. 7/4-1797 i Spornitz (Dütschow), d. sst. 20/1-1798).

2) Johann Christian Friedrich Burmeister (f. 26/6-1798 i Spornitz (Dütschow), d. sst. 24/8-1798).

3) Katharina Margarethe Dorothea Burmeister (f. 11/9-1799 i Neuhof, d. ?).

4) Heinrich Julius Christoph Burmeister (f. 7/9-1801 i Neuhof, d. sst.). - Vistnok skrædder.

5) Gottfried Christian Ulrich Burmeister (f. 27/9-1802 i Neuhof, d. ?).

6) Henriette Louise Maria Burmeister (f. 23/10-1803 i Neuhof, d. 26/9-1876).

7) Maria Louisa Dorothea Burmeister (f. 10/4-1805 i Neuhof, d. ?).

8) Sophia Helena Dorothea Burmeister (f. 21/6-1806 i Neuhof, d. sst. april 1810.)

9) Johann Friedrich Christian Burmeister (f. 20/9-1807 i Neuhof, d. 10/1-1861 i Mesckow b/Perleberg). - Vistnok snedker.

10) Friederike Henriette Maria Burmeister (f. 22/1-1809 i Neuhof, d. ?).

11) Georg Joachim Franz Burmeister (f. 5/10-1813 i Neuhof, d. ?).

32/19. CHRISTIAN HANSEN (f. ca. 1770, d. 22/5-1829). Morfars farmors far &

32/20. KAREN MADSDATTER (f. ca. 1757, d. 23/2-1850).
(Tabel 14).

Christian Hansen var mester på konferensråd Rybergs virksomhed "Drejls-, linned- og damaskvæveriet i Kjøng" mellem Vordingborg og Næstved. Han var "en ganske ejendommelig mand, der var kendt for sin store dygtighed"; de, der havde lært hos mester, kunne deres fag. Han var dertil venlig og altid kærlig mod børn, "derfor havde han også mange løbende med sig, hvor han gik og stod. Altid spøgte han, og ofte var det så, at man måtte få det indtryk, at han levede kun for de små".

Navnet på Christian Hansens hustru i første ægteskab kendes ikke, men det vides, at der her var flere børn. Sit andet ægteskab indgik han den 18/10-1793 med den 13 år ældre enke efter hørtilbereder Jens Munck fra Kjøng, Karen f. Madsdatter - datter af Mads Larsen og hustru Kirsten Jørgensdatter (64/39 & 40, se side 132).

Den 22/5-1829 døde Christian Hansen i Kjøng omkring 60 år gammel. Hans yngste datter i første ægteskab, Maria, var død 7 dage i forvejen, hvilket dog ikke blev ham meddelt.

Karen Madsdatter var født i Sønderby formentlig i 1757 og blev gift første

gang den 22/12-1779 med hørtilbereder ved Kjøng fabriken Jens Munck med hvem hun havde følgende 6 børn, 3 sønner og 3 døtre:

1) Cathrine Munck (f. 28/8-178o, d. ?).

2) Kirstine Maria Munck (f. 3o/5-1782, d. ?).

3) Christian Peder Munck (f. 9/5-1784, d. 27/8-1785).

4) Christian Peder Munck (f. 14/7-1786, d. ?).

5) Mas Frederick Munck (f. 22/2-1789, d. ?).

6) Jensine Munck (f. 18/12-1791, d. ?). - G. 14/4-182o m. gæstgiver Jakob Mildenstein, (f. ca. 1785 på Femern, d. 31/1o-1856 i Vordingborg).

Den 2/12-1791 døde Jens Munck, og den 18/1o-1793 giftede hans enke sig som ovenfor nævnt med Christian Hansen. Karen Madsdatter overlevede i 2o år sin anden mand og døde 93 år gammel den 23/2-185o i Kjøng.

I deres ægteskab var der kun 1 barn, nemlig:

16/1o. Maria Hansen (f. 7/8-1794, d. 15/5-1829). - G. m. restauratør Karl Christian Friedrich Burmeister (16/9). Om disse se side 1o3f.

- -

32/21. HARTVIG LORENZ PÖHLS (f. 26/2-1753, d. 1/1o-18o9). Morfars morfars far &

32/22. MAGDALENE SOPHIE STEGMAN (f. 15/3-1755, d. 8/1o-1793). (Tabel 14).

Bagermester Hartvig Lorenz Pöhls var af tysk nationalitet og søn af Franz Joachim Pöhls og hustru Gret Lise f. Kniep (64/41 & 42, se side 133).

Hartvig Lorenz Pöhls blev gift første gang den 13/1o-1775 med Magdalene Sophie Stegman (et sted angives hendes navn at være An Lehn Stegmanns). Efter at hun 38 år gammel var død i barselseng den 8/1o-1793, giftede han sig anden gang den 1o/1-1794 med Dorthea Liesch Lembken; i andet ægteskab var 3 børn.

I H.L.P.'s første ægteskab var der 3 sønner og 1 datter, nemlig:

1) Hartvig Pöhls (f. 27/12-1777 i Schönberg (Mecklenburg-Strelitz), d. 12/12-1859 i København).

2) Johan Heinrich Pöhls (f. 18/4-1779 i Schönberg, d. 18/5-1845 i København.

16/11 3) Christian Heinrich Pöhls (f. 11/9-1782, d. 11/9-1829). - G. m. Catharina Sophia Hein (16/12). Om disse se side 1o5f.

4) Catharina Dorothea Pöhls (f. 6/1o-1793, d. ?).

32/23. JOACHIM CHRISTIAN HEIN (f. 11/6-1748, d. 6/2-1821). Morfars morfars far &

32/24. CATHARINA HEDWIG WOISIN (f. 15/11-175o, d. ?).
(Tabel 14).

Joachim Christian Hein (måske Johann Christian Hein), grovsmed og "Kirchenjurat" i Schönberg (Mecklenburg-Strelitz), var søn af Christian Ernst Hein og hustru Anna Marie f. Påsch (64/45 & 46, se side 134).

Den 6/11-1778 giftede han sig med Catharina Hedwig Woisin, hvis forfædre er ukendte. Hendes efternavn er et par steder angivet at være Moisin, men formen Woisin antages at være den rette.

I dette ægteskab var følgende 2 sønner og 3 døtre, alle født i Schönberg:

1) Christian Ernst Hein (f. 18/11-1778 (dvs. 12 dage efter forældrenes bryllup), d. ?).

2) Greth Marie Hein (f. 3o/12-178o, d. ?).

3) Joachim Fridrich Hein (f. 22/11-1783, d. 2/2-183o). - Smedeoldermand.

4) Maria Sofia Hein (f. 27/4-1788, d. 8/3-1872). - G. m. Johan Friedrich August Kniep.

16/12 5) Catharina Sophia Hein (f. 13/5-179o, d. 25/3-1843). - G. m. Christian Heinrich Pöhls (16/11). Om disse se side 1o5f.

32/25. WILLIAM HALL (f. ?, d. 2/5-1795). Mormors farfars far &

32/26. DOROTHY CRESSWELL (f. 22/11-1744, d. 1o/12-1793).
(Tabel 14).

Slægten Hall stammer fra Otterburne i det vestlige Northumberland, hvor generationer er begravet. De drog mod øst til Bondicarr, da de måtte forlade deres hidtidige hjem efter at have deltaget i en fejde med jarlen af Derwentwater. De var landmænd og giftede sig ind i familien Cresswell "and got on well".

William Hall - forfædre ukendte - var ejer af "Bondicarr" i Northumberland. Han giftede sig den 14/7-1769 med Dorothy Cresswell - datter af William Cresswell og hustru Elisabeth (64/51 & 52, se side 134).

Hun var født i Warkworth (Northumberland) den 22/11-1744 og døde sst. den

1o/12-1793. William Hall døde den 2/5-1795 og blev begravet i Warkworth.

I dette ægteskab var der 5 sønner og 2 døtre, alle født i Warkworth:

1) William Hall (f. 1771, d. 1841).

2) Frances Hall (f. 25/8-1772, d. ?).

3) Elisabeth Hall (f. 21/9-1773, d. ?).

4) Joseph Hall (f. 19/1-1775, d. ?).

5) Henry Hall (f. 9/7-1776, d. ?).

6) Dorothy Hall (f. 8/7-1777, d. ?).

16/13 7) John Hall (f. 26/4-1784, d. 23/1-1876). - G. m. Dorothy Wilson Straughan (16/14). Om disse se side 1o6f.

- -

32/27. Ubekendt.

32/28. Ubekendt.

- -

32/29. ROBERT GRAY (f. 1769, d. 29/6-1832). Mormors morfars far &

32/3o. DOROTHY .... (f. 177o, d. 11/8-1849).
(Tabel 14).

Robert Gray (evt. Robert Wilson Gray) (forfædre ukendte) født 1769 var fra Blyth i Northumberland. Han døde 29/6-1832 og blev begravet i Blyth. Hans hustru Dorothy var født 177o, døde 11/8-1849 og blev begravet i Blyth; hendes forfædre er ligeledes ukendte.

En søn i dette ægteskab var:

16/15 Mathew Gray (f. 1795, d. 22/2-1851. Iflg. anden opgivelse f. 17/3-1797, d. 22/2-1854). - G. m. Anne Jane Bryham (16/16). Om disse se side 1o8.

- -

32/31. Ukendt.

32/32. Ukendt.

G E N E R A T I O N 7.

I denne generation bestående af 64 3xtip-oldeforældre kendes ialt 41, nemlig:

64/1. MADS JENSEN (f. før 1722, d.e. 1768). Farfars farfars farfar &

64/2. ANNE HANSDATTER (f. før 1722, d. e. 1768).
(Tavle 14)

Forfædre til 64/1 & 2 kendes ikke.

Mads Jensen var gårdmand i Kjüfling (nu Kyvlinge) i Lønborg sogn, Nørre Horne herred, Ringkøbing amt, og findes omtalt i årene 1734-68. Han var gift med Anna Hansdatter, og en søn i dette ægteskab var:

32/1. Jens Madsen (f. 1736, d. ml. 1801 og 1815). G. m. Anna Pedersdatter (32/2). Om disse se side 110.

- -

64/3. PEDER ANDERSEN (f. før 1720, d. (1761)). Farfærs farfars morfar &

64/4. KAREN JENSDATTER (f. før 1720, d. (e. 1761)).
(Tavle 14)

Forfædre til 64/3 & 4 kendes ikke.

Peder Andersen var gårdmand i Lønborg og findes omtalt i årene 1728-61. Han var gift med Karen Jensdatter, og en datter i dette ægteskab var:

32/2. Anne Pedersdatter (f. 1734, d. ml. 1801 og 1815). G. m. Jens Madsen (32/1). Om disse se side 110.

- -

64/5. CHRISTEN MATHIASEN (f. før 1725, d. (1759)). Farfars farmors farfar &

64/6. ANNE CHRISTENSDATTER (f. før 1725, d. ?).
(Tavle 14)

Forfædre til 64/5 & 6 kendes ikke.

Christen Mathiasen var gårdmand i Lønborg og findes omtalt i skattemandtalslisterne for årene 1733-59. Han var gift med Anne Christensdatter, og en søn i dette ægteskab var:

32/3. Mathias Christensen (f. 1739, d. 18/12-1821). G. m. Karen Boilesdatter (32/4). Om disse se side 11o.

- -

64/7. BOILE ESKESEN (f. før 1733, d. før 1772). Farfars farmors morfar &

64/8. ANNA CHRISTENSDATTER (f. før 1733, d. e. 177o).
(Tavle 14).

Boile Eskesen - søn af Eske Boilesen (128/13, se side 136.) - var ligesom faderen landmand i Lavstrup i Lønborg sogn. B.E. må være død før 31/12-1772, idet der i Lønborggårds skifteprotokol (fol. 148 b) findes en specifikation over, hvad hans enke Anna Christensdatter på dette tidspunkt indfører i sin anden mand - Jørgen Christensens - bo.

En datter i dette ægteskab var:

32/4. Karen Boilesdatter (f. 1747, d. 31/1-1822). G. m. Mathias Christensen (32/3). Om disse se side 11o.

- -

64/9. (Ubekendt).

64/1o. (Ubekendt).

- -

64/11. PETER FRANCK (f. ?, d. ?). Farfars morfars morfar &

64/12. ANNE MARIE BOLDTZDATTER (f. ?, d. ?).
(Tavle 14).

Forfædre til 64/11 & 12 kendes ikke.

Peter Franck var soldat i kaptajn Holsteins kompagni. Han var gift med Anne Marie Boldtzdatter, og en datter i dette ægteskab var:

32/6. Maria Angenetha Franck (f. 1733, d. 1777). G. m. Frantz Hermann Graff (32/5). Om disse se side 111f.

- -

64/13. THOMAS MADSEN (SMED) (f. ?, d. 29/1-1747). Farfars mormors farfar.
(Tavle 14).

Det er konstateret, at Jens Thomsen (32/7) er søn af Thomas smed i Sørup (8 km. ø.f. Næstved). Denne formodes at være identisk med den den 29/1-1747 uden aldersangivelse afdøde Thomas Madsen, hvis hustru er ubekendt.

Thomas smeds søn var:

32/7. Jens Thomsen (f. 1736, d. 1817). G. m. Johanne Jensdatter (32/8). Om disse se side 112.

- -

64/15. JENS KNUDSEN (f. ?, d. 1743). Farfars mormors morfar &

64/16. MAREN JENSDATTER (f. 1698, d. 1773).
(Tavle 14).

Forfædre til 64/15 & 16 kendes ikke.

Jens Knudsen var gårdmand i Holsted (umiddelbart n.f. Næstved) og blev den 27/5-1735 i Herlufsholm viet til Maren Jensdatter. Han blev begravet den 30/3-1743, og enken giftede sig senere igen med gårdmand i Holsted Hans Jensen. - Maren Jensdatter blev begravet i Herlufsholm den 4/1-1773, 75 år gammel.

En datter i dette ægteskab var:

32/8. Johanne Jensdatter (f. 1737, d. 1812). G. m. Jens Thomsen (32/7). Om disse se side 112.

- -

64/17. NICOLAUS HANSEN (f. 4/12-1702, d. 25/8-1770). Farmors farfars farfar &

64/18. CATHARINA (MADSDATTER STOUAGGER (?)) (f. 1695, d. 19/2-1773).
(Tabel 14 & 12).

Nicolaus Hansen var søn af Hans Nissen Tingleff og hustru Maren f. Nielsdatter (128/33 & 34, se side 136ff.). Hans hustru Catharina var rimeligvis en datter af Mads Stouagger.

N.H. fødtes i Vonsild den 4/12-1702 og døde sammesteds den 25/8-1770. Han var gårdmand i Vonsild. Hans hustru Catharina døde i Vonsild den 19/2-1773, 78 år gammel, af en smitsom sygdom, der betegnes som "hidsig syge".

I deres ægteskab var 5 børn [x], nemlig:

---

x) Yderligere oplysninger om disse 5 børn samt disses efterkommere findes i "Slægterne Tinglev og Wiuff", side 9-16 og 52-62.

32/9. 1) Mathias Nicolaisen (f. ca. 1725, d. 15/6-1793).- G. m. Bodel Hansdatter (32/1o). Om disse se side 113.

2) Maria Nicolaisdatter (hjd. 11/5-1727 i Vonsild, d. der 29/5-1784) - G. 1. 1o/7-1749 i Vonsild m. gårdmand Jens Hansen (begr. der 6/1-1752). G. 2. 2/12-1752 i Vonsild m. gårdmand Trouls Hansen (f. 1722, d. 6/1o-1772 i Vonsild. - 1o børn.

3) Catharina Nicolaisdatter (hjd. 2/7-1729 i Vonsild, d. der 9/12-1812). - G. 18/6-1761 i Vonsild m. gårdmand, kirchenjurat Peder Hansen (hjd. 22/9-1738 i Vonsild d. der 13/12-1813). - 4 børn.

4) Hans Nicolaisen (Tingele), (hjd. 17/7-1732 i Vonsild, d. der 4/1o-18o8). Husmand og daglønner. - G. 3o/1o-1764 i Vonsild m. sin kusine Zedtzel Nielsdatter Tingler (hjd. 18/4-1739 i Vonsild, d. der 3o/4-1797). - 7 børn.

5) Kierstina (hjd. 1/11-1737 i Vonsild, d. der 7/2-1814). - G. 26/6-1761 i Vonsild m. gårdmand Hans Matzen (d. før 1782). 6 børn.

64/19. HANS PETERSEN (f. 1714, d. 1/6-1793). Farmors farfars morfar &

64/2o. METTE CATHRINE PEDERSDATTER (f. 171o, d. 19/4-1773). (Tavle 14).

Forfædre til 64/19 & 2o kendes ikke.

Hans Petersen blev den 8/7-1734 i Vonsild gift med Mette Cathrine Pedersdatter. Han døde den 1/6-1793, 78 år og 6½ måned gammel, medens hustruen døde den 19/4-1773, 63 år gammel.

En datter i dette ægteskab var:

32/1o Bodel Hansdatter (f. 1734, d. 28/12-1798). - G. m. Mathias Nicolaisen (32/9). Om disse se side 113.

64/21. MATTHIAS HANSEN (f. 17o6, d. 21/8-1778). Farmors farmors farfar &

64/22. INGER CLAUSDATTER (f. 17o3, d. før 1737). (Tavle 14).

Forfædre til 64/21 & 22 kendes ikke.

Matthias Hansen var gårdmand i Sillerup i Fjelstrup sogn (6 km. n.ø.f. Ha-

derslev). Han blev trolovet i Tyrstrup den 28/9-173o med Inger Clausdatter, der var født 17o3 og døde i Sillerup før 1737. Selv døde han i Sillerup den 21/8-1778.

En søn i dette ægteskab var:

32/11 Hans Matthiassen (f. 173o, d. 8/3-18o8). - G. m. Ellen Pedersdatter (32/12). - Om disse se side 113f.

64/23. PEDER JENSEN (HJULER) (f. 1712, d. 1763). Farmors farmors morfar &

64/24. INGER CHRISTENSDATTER (f. 1714, d. 4/7-1789).
(Tabel 14)

Forfædre til 64/23 & 24 kendes ikke.

Peder Jensen (hjuler) var gårdmand i Sillerup i Fjelstrup sogn (6 km. n.ø. f. Haderslev). Han var gift med Inger Christensdatter, der døde den 4/7-1789. Selv blev han begravet i Fjelstrup den 2/6-1763.

En datter i dette ægteskab var:

32/12 Ellen Pedersdatter (f. 24/6-1742, d. 9/4-18o1). - G. m. Hans Matthiassen (32/11). Om disse se side 113f.

64/25. HANS JØRGENSEN (f. 17o7, d. 3o/1o-1758). Farmors morfars farfar &

64/26. ANN CATHRIN GORRISEN (f. ca. 17o9, d. 14/4-1772).
(Tavle 11 & 14).

Hans Jørgensen, søn af Jürgen Hansen og hustru Maren Petersdatter (128/49 & 5o, se side 138.), blev døbt den 2o/11-17o7 i Kliplev og døde den 3o/1o-1758. Hans hustru Ann Cathrin Gorrisen var datter af møller Gorris Asmussen og hustru Stincke (128/51 & 52, se side 138f).

Hans Jørgensen fik utvivlsomt Bjerndrup mølle med sin kone, idet to brødre af hende døde som børn, og det ses ikke, at hun har haft andre søskende.

I deres ægteskab var følgende 5 børn:

1) Hans Peter Jørgensen (f. ca. 173o, d. 8/11-1791). Boelsmand i Bjerndrup. - G. m. Christina (d. 66 år gammel den 18/12-18o4), datter af boelsmand Hans Gottschen og hustru Trinke f. Jensen. 8 børn.

32/13 2) Nicolai Hendrich Jørgensen (f. 18/1-175o, d. 15/5-1818). - G. m. Anna (Birgitte) Hansdatter (32/14). Om disse se side 114f.

3) Anna Cathrine. - G. 5/5-1773 m. Jes Paulsen i Bjerndrup.

4) Margrethe Lisbeth (Elisebeth), (f. ca. 1754, d. 7/1-1786). - G. 17/6-1774 m. boelsmand og lensfoged Henning Jürgensen (hendes fætter) (f. ca. 1736, d. 22/1o-1797), boelsmand og lensfoged over Søgård len.

5) Christine (f. ca. 1735, d. 18/12-1769). - G. m. møller i Bjerndrup Hans Hansen Lautrup, der senere, den 5/7-1771, giftede sig med Anna Maria Nissen.
Til møller Hans Hansen blev der den 3o/11-1764 udstedt arveforpagtningskontrakt på "den til Søgård gods hørende kornmølle i Bjerndrup tillige med de fra ham i nedstigende linie kommende arvinger efter sin svigermoder Anna Catharina Jürgensens død, og foruden møllen den halve boel i Behrendorff, som hans kones bedstefader, fader og han selv har sat "im baulichem Stande"".

- -

64/27. HANS JEPSEN (f. 1695, d. 1765). Farmors morfars morfar &

64/28. MAREN JENSDATTER (f. 17o5, d. 1794).
(Tabel 14).

Forfædre til 64/27 & 28 kendes ikke.

Hans Jepsen var gårdmand ved Gejsing (12 km. v.f. Kolding). Han var gift med Maren Jensdatter, men vielsen har hverken fundet sted i Geisten eller i Andst. Han begravedes i Andst den 22/5-1765, 7o år gammel,og hans hustru begravedes sst. 1/6-1794, 89 år gammel. Ved Hans Jepsens død ses det, at der i ægteskabet foruden nedennævnte datter Anna tillige var børnene Maren, Else, Marie, Hans, Ane Marie og Karen.

En datter i ægteskabet var:

32/14 Anna (Birgitte) Hansdatter (f. 1746, d. 8/4-1816). - G. m. Nicolai Hendrich Jørgensen (32/13). Om disse se side 114f.

- -

64/29. ANDREAS DIECHMANN (f. 14/1o-1716, d. 11/1o-1769). Farmors mormors farfar &

64/3o. JOHANNE THOMSEN (f. 24/2-1721, d. 23/5-1775).
(Tavle 13 & 14).

Andreas Diechmann (forfædre ukendte) var født den 14/1o-1716 i Wernigerode i Preussen og kom som den første af denne slægt til Danmark. Antagelig ved krigs-

råd Barthold Brandts død i 175o overtog han dennes embede som proviant-, ammunitions- og materialforvalter ved Fredericia fæstning, og 4 år senere, den 6/2-1754, ægtede han krigsråd Brandts enke Johanne f. Thomsen, der tilhørte Fredericias patriciat. Hun var født den 24/2-1721 i Fredericia, datter af Hans Thomsen og hustru Elisabeth f. Reimer (128/59 & 6o, se side 139f.) og var første gang blevet gift den 8/8-1742 i Fredericia med krigsråd Barthold Brandt.

I anledning af brylluppet blev Andreas Diechmann den 1/3-1754 udnævnt til kancelliråd, for at hans hustru ikke skulle degraderes fra frue til madam. Det har sandsynligvis været den bekendte amtmand H. de Hoffman, der har udvirket denne udnævnelse; thi Diechmann var de Hoffmans højre hånd navnlig i hedesagen og udskiftningssagen, hvor han i 7 år bistod ham uden at få sine rejseudgifter godtgjort eller at erholde diæter. Han fik derfor løfte af kongen om bedre vilkår ved først givne lejlighed, men døde inden der var foretaget videre i sagen den 11/1o-1769 i Fredericia.

Hans hustru overlevede ham i godt 5 år, døde 23/5-1775 i Fredericia og blev begravet den 1/6-1775 i Fredericia Michaelis kirke.

I deres ægteskab var følgende 6 børn:

1) Barthold Ernst Diechmann (død som ung).

2) Elisabeth Diechmann (d. 1799). - G. m. provst i Høien og Jerlev Jacob Holm. (1 barn).

32/15 3) Hans Diechmann (f. 1756, d. 6/12-18o8). - G. m. Maria Elisabeth Birch (32/16). Om disse se side 115ff.

4) Sophie Charlotte Diechmann (f. 1761, d. 1837). - G. m. rektor i Helsingør magister Peder Jacobsen Loft. (1 barn).

5) Ernestine Diechmann (d. 1829). - G. m. købmand Johan Linnemann i Vejle.

6) Johan Ernst Diechmann (d. 18o8). Kancelliråd og byfoged i Slagelse. - G. 1. m. Maria Elisabeth Harboe (f. 1762, d. 18o2), g. 2. m. Cathrine Maria Hamborg (f. 1786).

64/31. ANDREAS BIRCH (f. 1716, d. 16/5-1763). Farmors mormors morfar &

64/32. CHARLOTTE MARIE GARDENHOLTZ (f. ca. 1727, d. 1763).
(Tavle 13 & 14).

Andreas Birch var ældste søn i ægteskabet mellem Lars Andersen Birch og hustru Maren Larsdatter f. Gumløs (128/61 & 62, se side 14off). Han var født i Al-

linge og ikke - som anført i biografisk leksikon - i Rønne.

På det kongelige bibliotek findes et pragtfuldt foliomanuskript x) "Museum mineralogicum Danicum eller dansk mineralkabinet, indeholdende danske og norske metaller, mineraler og fossiler, som efter kgl. allernådigst befaling siden 175o ere dels fundne, samlede og udi systematisk orden beskrevne af Andreas Birch" (afsluttet 1761). Dette medførte, at han fra august 1752 at regne blev udnævnt til mineralinspektør. Han anlagde for kongelig regning et mineralfarveværk i Skanderborg, men efter at værket i 1754 var blevet flyttet til Kastrup, blev det nedlagt.

I 1758 blev han udnævnt til byskriver i København dog således, at når han enten ved sin inspektionstjeneste eller ved sygdom var forhindret i personligt at varetage byskrivertjenesten, da på eget an- og tilsvar kunne lade denne forrette ved sin fuldmægtig Søren Bochelmann eller en anden dertil bekvem person (Sjæll. reg. nr. 443.).

Omkring 1752 havde han indgået ægteskab med Charlotte Marie Gardenholtz (64/32), datter af Anton Thomas Gardenholtz (128/63, se side 143). Hun var formentlig født før faderen i 1727 kom her til landet og døde kun 36 år gammel (4/4-1763) få måneder efter fødslen af en datter. Hun blev begravet i en muret grav i Frue kirke i den smalle kirkegang tæt ved siden af etatsråd Torm's og geheimeråd Holstein's begravelser.

Manden overlevede hende kun i en måned, døde 16/5-1763 og blev 47 år gammel begravet i Frue kirke ved sin hustrus side den 21/5-1763. Tilbage stod da 8 små børn, af hvilke den ældste var lo år, den yngste kun nogle få måneder gammel.

Børnene - alle døbt i Slotskirken - var:

1) Carl Christian Laurentius Birch (f. 1753, d. 18o8). Dr. theol. sognepræst til Brahetrolleborg.

32/16 2) Maria Elisabeth Birch (f. 2o/9-1754, d. 3o/12-1792). G. m. justitsråd, borgmester i Kolding Hans Diechmann (32/15). Om disse se side 115ff.

3) Antonette Charlotte (f. 1756, d. 1835). - G. m. sognepræst Eskild Lobedantz i Hårby.

4) Anne Dorothea Birch (f. 1757, d. 18o9). - G. m. præst ved Christiansborg Slotskirke, siden dr. theol., sognepræst ved Helligånds kirken i København, Børge Poscolan Kofod (f. 1752, d. 1839).

---

x) Gl. kgl. samling, fol. nr. 723. Hans koncept til manuskriptet findes i Kallske samling, fol. nr. 25.

5) Andreas Birch (f. 1758, d. 1829). Biskop i Århus; tidligere domprovst i Roskilde. - G. m. Charlotte Marie Birch (f. 1779, d. 1839) datter af den under 1) nævnte broder C.C.L. Birch.

6) Christian Birch (f. 176o, d. 1829). Konferensråd. Deputeret i finanskollegiet. For at dække et tab, han havde lidt ved at spille i tallotteriet, bedrog han staten for ca. 1/2 mill. rbd. Han idømtes herfor livsvarigt fængsel og døde i kastellet.

7) Sophia Christiane (f. 1761, d. s.a.).

8) Sophia Christiane (f. 1763, d. 1781).

64/33. . . . . BURMEISTER (f.(173o), d.(1785)). Morfars farfars farfar &

64/34. ANNA CATHARINA SCHRØDER (f.(173o), d. 15/2-18o1).
(Tabel 14)

Slægten Burmeister stammer fra Mecklenburg og har formentlig antaget navnet Burmeister, fordi en af forfædrene har været "Burmeister", d.v.s. sognefoged (plattysk).

Forfædre til 64/33 & 34 kendes ikke.

Ovennævnte Burmeister, hvis fornavn er ubekendt, var mejeriforpagter ("hollænder") i Eldena, Mecklenburg. Han fødtes omkring år 173o og er i hvert fald død før 1793 (evt. i 1785) i Eldena. Hans hustru Anna Catharina Schröder var født omkring 173o og døde i Neustadt af alderdom den 15/2-18o1.

En søn i dette ægteskab var:

32/17 Christian Friedrich Burmeister (f. 12/12-1765, d. ?). - G. m. Magdalene Louise Friederiche Bielefeldt (32/18). Om disse se side 118f.

64/35. HARTVIG JOACHIM BIELEFELDT (f. 1732, d. 16/8-1762). Morfars farfars morfar &

64/36. AGNETE MAGDALENE DOROTHEA VIEREGGE (f. 1732, d. 8/12-1774).
(Tabel 14).

Hartvig Joachim Bielefeldt - søn af Johann Friedrich B. og hustru Maria Dorothea f. Langhoff (128/69 & 7o, se side 143) - fødtes i Jarmstorf (Mecklenburg-Schwerin) og blev døbt i Gadebusch den 16/11-1732. Han døde den 16/8-1762 i

Leussow, hvor han havde været smedemester. Den 12/7-1754 indgik han ægteskab i Leussow med Agnete Magdalene Dorothea Vieregge - datter af skovridder Johann Heinrich Vieregge og hustru Sofie Marie f. Barthels (128/71 & 72, se side 143.). Hun var født i Alt Kreuzlein 1732 og døde i Leussow den 8/12-1774 (en enkelt udskrift af en kirkebog angiver dog hendes fødselsår til 1723).

Agnete Magdalene Dorothea Vieregge var gift ialt 3 gange, nemlig:

1) den 14/2-1744 med smedemester i Leussow, Andreas Heinrich Stein (f. 1708, d. 11/8-1753 og begravet i Leussow).

2) den 12/7-1754 med smedemester i Leussow Hartvig Joachim Bielefeldt (64/35) (som ovenfor anført).

3) den 18/2-1763 med Andreas Albrecht Korup boende i Leussow, hvor han ligesom de to foregående mænd var smed. Denne hendes tredie mand overlevede hende.

I hendes ægteskab med Hartvig Joachim Bielefeldt var datteren:

32/18 Magdalene Louise Friederiche Bielefeldt (f. 28/2-1760, d. 15/10-1795). - G. m. Christian Friedrich Burmeister (32/17). Om disse se side 118f.

64/37. Ubekendt.

64/38. Ubekendt.

64/39. MADS LARSEN (f. ca. 1710, d. 1770). Morfars farmors morfar &

64/40. KIRSTEN JØRGENSDATTER (f. ca. 1717, d. ca. 1805).
(Tavle 14).

Mads Larsen, hvis forældre er ukendte, er født ca. 1710 i Melby (Kjærum sogn, Båg herred (?)) og blev begravet i Sønderby den 14/3-1770. Han var husmand under "Frederiksgave" og blev i ca. 1743 gift i Sønderby med Kirsten Jørgensdatter, datter af Jørgen Nielsen og hustru Maren f. Hansdatter (128/79 & 80, se side 144).

I dette ægteskab var der 2 sønner og 3 døtre, nemlig:

1) Lars Madsen (f. ca. 1744 i Sønderby, d. formentlig 1803). Han har antagelig været familietraditionens "Ostindiefarer".

Det formodes at være Lars Madsen, der henty-
des til, når der i Carl Christian Burmeisters
(8/5) efterladte papirer er anført:
"Man har fortalt mig, at min mormoder [x]
skal have haft en broder, der i en meget ung alder
kom til søs, og at han fra Ostindien skal have
sendt kolonialvarer hjem til min mormoder og min
moders halvsøstre, og at man aldrig senere skal ha-
ve hørt noget fra ham. - Adskillige år senere -
omkring 1830/40 - skal der fra England være efter-
søgt arvingerne til en i Ostindien afdød og i Kø-
benhavn hjemmehørende Matzfield (Madsen), der tid-
ligere havde været sømand. Samme Matzfield skulle
have efterladt sig en stor formue. - Kirken, hvori
han var døbt, sagdes imidlertid at være brændt til-
lige med kirkebøgerne, hvilket skal have været
grunden til, at der savnedes de nødvendige oplys-
ninger til at bevise den ostindiske købmand Matz-
fields identitet som min morbroders broder".

2) Jørgen Madsen (f. 1746, d. 1803). Han var husmand og skrædder i Brydegård by, Dreslette sogn, Båg herred, Assens amt, født i Sønderby og begravet den 30/10-1803. - Den 3/11-1773 blev han i Dreslette gift med enken Sidsel Madsdatter. I dette ægteskab var ingen børn.

3) Maren Madsdatter (f. ca. 1748 i Sønderby). - G. 9/11-1774 i Sønderby m. kalkbrænder Søren Bendixen.

4) Birthe Madsdatter (f. ca. 1757 i Sønderby). - Ugift.

32/20 5) Karen Madsdatter (f. ca. 1755 i Sønderby, d. 23/2-1850 i Kjøng). G. 1. ca. 1779 m. hørtilbereder Jens Munck og 2. m. Christian Hansen (32/19). Om disse se side 119f.

64/41. FRANZ JOACHIM PÖHLS (f. ?, d. ?). Morfars morfars farfar &

64/42. GRET LISE KNIEP (f. ?, d. ?).
(Tavle 14).

Forfædre til 64/41 & 42 kendes ikke.

Franz Joachim Pöhls var bagermester og af tysk nationalitet.

En søn i dette ægteskab var:

---

x) dvs. Karen Hansen f. Madsdatter (32/20).

32/21 Hartvig Lorenz Pöhls (f. 26/2-1753, d. 1/1o-18o9). - G. 1. m. Magdalene Sophie Stegman (32/22). Om disse se side 12of.

- -

64/43. Ubekendt.

64/44. Ubekendt.

- -

64/45. CHRISTIAN ERNST HEIN (f. ?, d. ?). Morfars mormors farfar &

64/46. ANNA MARIE PAASCH (f. ?, d. ?).
(Tavle 14).

Forfædre til 64/45 & 46 kendes ikke.

Christian Ernst Hein var smedemester og af tysk nationalitet.

En søn i dette ægteskab var:

32/23 Joachim Christian Hein (f. 11/6-1748, d. 6/2-1821). - G. m. Catharina Hedwig Woisin (32/24). Om disse se side 121.

- -

64/47. Ubekendt.

64/48. Ubekendt.

64/49. Ubekendt.

64/5o. Ubekendt.

- -

64/51. WILLIAM CRESSWELL (f. ?, d. 21/5-1766). Mormors farfars morfar &

64/52. ELISABETH . . . . (f. ?, d. ?).
(Tavle 14).

William Cresswell af Hauxley (Northumberland) var født i Warkworth og døde sammesteds. Han var gift med Elisabeth, om hvem ingen oplysninger haves. Ej heller William Cresswell's forfædre er kendte.

I dette ægteskab var 3 sønner og 3 døtre, alle født i Warkworth, nemlig:

1) William Cresswell (f. ?, d. ?).

2) Henry Cresswell (f. 1o/2-1742, d. ?).

32/26 3) Dorothy Cresswell (f. 22/11-1744, d. 1o/2-1793). - G. m. William Hall (32/25). Om disse se side 121f.

4) Robert Cresswell (f. 24/4-1746, d. ?).

5) Elizabeth Cresswell (f. 17/5-175o, d. ?).

6) Jane Cresswell (f. 1o/7-1753, d. ?). - G. 23/3-1797 m. John Story af Blyth, Northumberland.

64/53. Ubekendt.

64/54. Ubekendt.

64/55. Ubekendt.

64/56. Ubekendt.

64/57. Ubekendt.

64/58. Ubekendt.

64/59. Ubekendt.

64/6o. Ubekendt.

64/61. Ubekendt.

64/62. Ubekendt.

64/63. Ubekendt.

64/64. Ubekendt.

G E N E R A T I O N 8.

I denne generation bestående af 128 4xtip-oldeforældre kendes ialt 18, nemlig:

128/13. ESKE BOILESEN (f. ?, d. ?). Farfars farmors morfars far.

E.B. (forfædre ukendte) var gårdmand i Lavstrup i Lønborg sogn og findes omtalt i årene 1711-14.

En søn af ham var:

64/7. Boile Eskesen (f. før 1733, d. før 1772). - G. m. Anna Christensdatter (64/8). Om disse se side 124.

- -

128/33. HANS NISSEN TINGLEFF (f. 24/9-1659, d. 1736). Farmors farfars farfars far &

128/34. MAREN NIELSDATTER (f. ?, d. 1748).
(Tabel 12).

Hans Nissen Tingleff - søn af Niss Hansen Tingleff og hustru Birgitte f. Nisdatter (256/65 & 66, se side 145ff) - var født i Tinglev den 24/9-1659 og blev 76 år gammel begravet den 22/2-1736 i Vonsild.

Han overtog gården "Sønderholm" efter sin fader. Denne gård var en såkaldt halvgård, der i 1709 havde 14 fag stuehus og 35 fag lade. Til gården hørte en lille frugthave med kun 5 æbletræer. Hans udsæd angives således: rug 4 tdr. 2 skpr., byg 10 tdr. 2 skpr., havre 31 tdr. 4 skpr., boghvede 2 tdr. 2 skpr. Græsningen anslås tilstrækkelig til 33½ stk. kvæg, og af hø kan avles ca. 42 læs. Besætningen var på 3 heste og 2 føl foruden 3 heste, der egentlig tilhørte hans broder, 8 køer, 2 kvier, 8 stude og 6 ungstude, 2 kalve og 4 får [x].

H.N.T. synes at have stået sig godt. Der har næppe været nogen gæld på gården, og tilmed kunne han låne penge ud; bl. a. havde han lånt en borgmester i Kolding en sum "hvoraf ikke meget er at håbe".

I maj måned 1698 blev han trolovet og mod jul gift med den ærbare meget dydefulde, fromme og gudfrygtige Christin Jespersdatter Brun, der da var 18 år gammel, født 1/8-1680 i Vonsild. 16 år gammel kom hun første gang til guds bord og for-

---

x) Gengivet efter "Slægterne Tinglev og Wiuff", bilag 8, side 128-131.

holdt sig i hendes pigestand stille og indgetogen, som en æreelskende mø vel anstår; ikke mindre har hun i hendes ægtestand begået sig med naboer og venner kærlig og tjenstagtig. Deres ægteskab var yndigt i alles øjne og dem selv indbyrdes fornøjelig, og da gud havde velsignet hende med livets frugt, tog hun sig vel iagt og gik og færdedes varligen. På helligtrekongers aften var hun vel til mode, forsynede huset med den hellige aftens nadver og tog selv, hvad hun lystede, men snart efter mærkede hun nogle veer mellem hendes skuldre og for brystet, hvorfor hun lagde sig til sengs og dydige hustruer af nabolaget tilkaldtes, men inden de kom, var hun med et indvortes slag betagen og mistede sit mål, og da man så til hendes øjne, var de ubevægelig stående og så godt som brustne, hvorfor der ikke mere var håb til fødslen eller til livet. Hun udåndede 2o år og 23 uger gammel. Hun var datter af sognefoged Jesper Clausen Brun og hustru Maren Matthsdatter f. Halck. x)

Denne Hans Nissen Tingleff's unge hustrus uventede død tog stærkt på ham, og medens det ellers var skik og brug blandt bønderne, at et nyt ægteskab fulgte hurtigt efter det gamle, gik der halvandet år, inden han den 27/6-17o2 hentede sig en anden hustru, nemlig Maren Nielsdatter (128/34) (forfædre ukendte). Hun var fra Dons og overlevede sin mand i 12 år, idet hun først blev begravet den 28/2-1748 i Vonsild.

I dette sidste ægteskab fødtes 8 børn, nemlig: xx)

64/17 1) Nicolaus Hansen (f. 4/12-17o2, d. 25/8-177o). G. m. Catharina (64/18). Om disse se side 125f.

2) Jacob Hansen Tingel (f. 25/1o-17o4 i Vonsild, begr. der 22/3-1748 Gift der 1. 11/8-1729 m. Maren Hansdatter (begr. der 25/11-1742). - Gift der 2. 27/8-1744 m. Bodil Clausdatter, der senere synes fraflyttet Vonsild. 6 børn.

3) Niels Hansen Tingelev (Tingel) (f. 18/9-17o6 i Vonsild, begr. der 12/3-1755). G. der 23/8-1731 m. Chatrine Matzdatter (f. 1711, d. 12/1o-1771 i Vonsild). 6 børn.

4) Hans Tingelev (d. som barn).

---

x) Dette afsnit er gengivet efter optegnelser foretaget af sognepræsten i Vonsild, provst Johan Ryde, i Vonsild kirkebog 1698-17o3, fol. 189. - Optegnelserne findes i sin helhed aftrykt som bilag 2 i "Slægterne Tinglev og Wiuff" side 119-12o.

xx) Om disse 8 børn og deres efterkommere se nærmere i "Slægterne Tinglev og Wiuff" side 9-28 o.flg.

5) Hans Hansen Tingleff (Tingel), (f. 1711 i Vonsild, d. der 11/7-177o). Gårdmand i Vonsild. G. der 21/12-1734 m. Maria Hansdatter (f. 17o9, d. 29/4-179o i Vonsild). 5 børn.

6) Christina Tingleff (d. som barn).

7) Christina Hansdatter (f. 1717 i Vonsild, d. der 3/2-1773). G. der 3/11-1735 m. husmand Peder Jepsen (f. 17o8, d. 1/3-178o i Vonsild). - 12 børn.

8) Jens Hansen (f. 1719 i Vonsild).

- -

128/49. JURGEN HANSEN (f. 1671, d. ca. 1732). Farmors morfars farfars far &

128/5o. MAREN PETERSDATTER (f. ?, d. ?).
(Tabel 11).

Jürgen Hansen - søn af Hans Jürgensen (256/97, se side 147f) - blev døbt den 3o/4-1671 i Kliplev, hvor han døde omkring 1732. Han arbejdede sammen med faderen indtil dennes død. Af kirkeregnskaberne fremgår det, at han udførte alt tømrer- og murerarbejde ved kirken, og han benævnes i 1714 udtrykkelig ved "mauermann".

Den 29/4-1694 ægtede han Maren Petersdatter (128/5o) (forfædre ukendte). I dette ægteskab var børnene:

1)
2) Tvillinger (begravet 3/3-1695).

3) Ellen (døbt 8/2-1696).

4) Hans Jürgensen (døbt 6/1-1698, vistnok begr. aug. 17o1).

5) Peter Jürgensen (døbt 19/6-17o1, d. 22/12-178o). Lensfoged og boelsmand i Kliplev.

64/25 6) Hans Jørgensen (døbt 2o/11-17o7, d. 3o/1o-1758). G. m. Ann Cathrin Gorrisen (64/26). Om disse se side 127f.

- -

128/51. GORRIS ASMUSSEN (f. ?, d. ?). Farmors morfars farmors far &

128/52. STINCKE GORRISEN (f. ?, d. ?).
(Tabel 11).

Gorris Asmussens far var vistnok Asmus Müller (død 1698).

G.A. fik arvefestebrev på Bjerndrup mølle (2o km. n.f. Ribe) den 1o/4-1722.

Hans hustru var antagelig den Stincke Gorrisen, der i kirkebogen nævnes som fadder 1715.

I ægteskabet synes at have været 3 børn, nemlig:

1) En søn (f. 11/8-1711, d. 16/8-1711).

2) Iver Gorrisen (begr. 22/4-1712).

64/26 3) Ann Cathrin Gorrisen (f. ca. 17o9, d. 14/4-1772). G. m. Hans Jørgensen (64/25). Om disse se side 127f.

128/59. HANS THOMSEN (f. 12/2-1687, d. 1751). Farmors mormors farmors far &

128/6o. ELISABETH REIMER (f. 1695, d. 23/6-1775).
(Tabel 1o).

Hans Thomsen - søn af Thomas Mortensen og hustru Mette (256/117 & 118, se side 148) - var født i Fredericia den 12/2-1687. 11 år gammel kom han ud af skolen og til søs med faderens krøyert. I 17o2 lærte han navigation i Bergen og var i 17o5 styrmand hos faderen. 17o7 købte han gallioten "den vandrende Jacob" for 82o rdl. og begyndte for sig selv. 3 år senere tog han borgerskab som køb- og handelsmand i Fredericia, hvor han ejede en gård på nordsiden af Danmarksgade med siden til Vendersgade; gården havde 4 lindetræer foran døren. Han handlede med tømmer og grove varer, og sammen med broderen Bertel ejede han flere skibe, bl.a. gallioten "Elisabeth for brødrene", som han i 1723 havde købt af Jørgen Fabricius i Fåborg for 95o rdl.

1731 rejste han sammen med Frederik Amager i byens anliggende til København. Henrejsen varede fra 16/1 til 22/1. De gav 3 mark ugentlig for et kammer, men måtte holde sig med ekstra brændsel; kosten kostede 2 rdl. Tilbagerejsen varede fra 28/2 til 6/3. Til rejsens bekostning og fortæring havde de, fornøjelser fraregnet, ialt brugt 4o rdl. Et af rejsens resultater var Hans Thomsens udnævnelse den 18/5-1731 til vice-rådmand. 1733 blev han vice-borgmester og i 1734 borgmester. 1749 nedlagde han grundstenen til et hospital, som han blev forstander for. 1736 skænkede han en tavle til Trinitatis kirke: "Fremstillingen af de saliges og fordømtes tilstand" (Pontoppidans danske atlas). 172o købte han for 3o rdl. en begravelse i Trinitatis kirkes søndre gang.

Han begyndte omkring 17o8 at føre en dagbog, som de første år nærmest dre-

jer sig om hans rejser, men senere dukker familiedata og begivenheder i byen op. Bag i bogen findes forskellige regnskaber og priser, fortegnelse over mål og vægt i de lande, han kom i berøring med, samt et "brevarium" over latinske og franske gloser brugt i daglig tale; dette slutter med "Qui Dieu conduisse", som man skal skrive uden på et brev, man forsender til en god ven.

I 17o9 holdt han bryllup med en datter af sognepræsten i Herslev, Anders Iversen Bruun, ved navn Johanne. I medgift fik han 15o rdl. samt 2 gode senge, et sengested, en gemen seng, et bord, 6 stole, bryggekedel og brændevinskedel, 2 kar til 5 tønder, der kostede 3 rdl. stykket. Endvidere 1 dusin fade, 2 små kobberkedler, 1 tinskål, 1 messingdørslag, 1 lille messingkedel, 1 fyrbækken, 6 par hørgarns- og 6 par blågarnslagener, 6 drejlsduge, 2 dusin servietter af drejl, 1 spejl, 1 kande af sølv (6o lod) og 12 sølvspiseskeer (16 lod).

I dette ægteskab var der 5 børn, og efter denne hustrus død 1719 giftede Hans Thomsen sig 14/6-172o i Fredericia med Elisabeth Reimer (128/6o), datter af sognekapellan Joachim R. og hustru Dorthea Cirsovius (256/119 & 12o, se side 148f). Hun var født i Fredericia 1695 og døde sst. 23/6-1775.

I Hans Thomsens andet ægteskab var der ligeledes 5 børn, blandt hvilke den ældste datter var:

64/3o Johanne Thomsen (f. 24/2-1721, d. 23/5-1775). G. 1. m. krigsråd Barthold Brandt; g. 2. m. kancelliråd Andreas Diechmann (64/29). Om disse se side 128f.

128/61. LARS (LAURS el. LAURITZ) ANDERSEN BIRCH (f. ca. 1682, d. 1754).

Farmors mormors morfars far &

128/62. MAREN LARSDATTER GUMLØS (f. 1688, d. 1768).

(Tabel 13).

Lars Andersen Birch var søn af Anders Larsen og hustru Lisbeth f. Hansdatter (256/121 & 122, se side 149f.).

Navnet Birch var et tilnavn, han antagelig har fået som følge af sin stilling. Han benyttede kun dette navn i sine sidste år, men alle hans efterkommere brugte det, og hans enke betegnes dermed ved sin død.

Indtil Lars Andersen var omkring de 3o år, boede han hjemme hos forældrene og arbejdede på faderens gård. Han "forfremmet deres arbejde til lands og til

vands", men "som han havde lyst til at forsøge sig fremmede steder og hans forældre det benam, da de det ham afslog og tilsagde ham at opbygge hus og gård på den plads han iboer, og det fri at have", hvorimod han ingen andel skulle have i sin faders gård. Således forklarede Lars Andersen på skiftet efter moderen, men hans fader Anders Larsen benægtede det og sagde, at han ikke havde tilsagt sønnen gården anderledes, end at de andre søskende skulle have lige vederlag mod ham. Lars Andersen havde gået hjemme i 5 år længere end sine søskende i sin faders arbejde, hvorfor han begærede 1oo daler eller 2o daler årlig og begærede endvidere, at det måtte vente med at træffe en afgørelse om gården til hans svigerfader Lars Gumløs kom hjem fra København, for at han kunne vide om denne var fornøjet dermed, "eftersom det ej anderledes blev lovet som er meldt, førend han fik Gumløs' datter til ægte"; men skifteretten gav ham på intet punkt ret.

Hvorom alting er, så byggede faderen, da Lars Andersen skulle giftes, en gård til ham; brylluppet fandt sted omkring 1712, og bruden var den 6 år yngre Maren Larsdatter Gumløs (128/62), datter af løjtnant Lars Nielsen Gumløs og hustru Anne Dorthea f. Nielsdatter (256/123 & 124, se side 15of.).

Samtidig med, at han drev landbrug, havde han tjent i borgerskabet under sin fader og var avanceret fra menig til vagtmester. Ved sit ægteskab var han kommet ind i en særdeles anset slægt, så det var intet under, at han stilede højere, og den 7/1o-1713 lykkedes det ham at blive udnævnt til birkeskriver ved Hammershus birk. Hertil hjalp det sikkert, at han under sin militærtjeneste havde virket som mynsterskriver, og at han siden 1716 havde været kirkeværge i Allinge; endvidere havde han deltaget i udspioneringen af de svenske. Dette var i hvert fald en medvirkende årsag til, at han fik det næste embede, idet han den 15/12-1719 (Sjæll. reg. nr. 3o6) erholdt bestalling som byskriver i Hasle og herredsskriver i Nørre herred på Bornholm, hvilket embede han beklædte i 25 år.

Ved siden af sin embedsgerning, der kun gav ham en ringe indtægt, drev han et betydeligt avlsbrug, medens han ikke synes at have givet sig videre af med fiskeri.

Hvornår Lars Andersen Birch døde kan ikke med bestemthed siges, da indførelse af de stedfundne begravelser mangler i Allinge kirkebog for årene 1751-6o. Skifteforretningen blev imidlertid afholdt den 8/8-1754 i Allinge [x] og af det i skifteprotokollen anførte fremgår, at hans gård (bygningerne) med tilhørende have og frugthave vurderedes til 25o sletdaler, medens den tilliggende jord var ansat til 1152 sletdaler. Det var før udskiftningen, og jorden ses at være beliggende

---

x) Hammershus birks skifteprotokol 1742-87, fol. 1oo.

ikke mindre end 17 forskellige steder. Besætningen bestod af 8 heste, 14 køer, 11 svin samt 7-8 får og lam.

Den velfornemme byskriver har sikkert taget sig pyntelig ud, når han bevægede sig mellem folk, hvilket man kan se af de klædningsstykker, der efter hans død fordeltes mellem børnene. Der var en sort fin klædeskjole, en grøn, ny, fin klædeskjole, et par fine, grønne klædesbukser, en sort, ny fløjelsvest, en brun silkestoffes-kjole med gult silkefoer, en sort sarduskis vest med silkefoer og et par sorte sarduskis-bukser.

Af fortegnelsen over inventaret i stuerne får man indtryk af ret spartanske forhold; den gode byskriver har ikke sat sine penge i møblementet. Huset synes derimod at have været velforsynet med sølv- og tinsager; bl. a. fandtes en sølvkande, ungefær 32 lod, der vurderedes til 4o sletdaler eller lige så meget som 5 køer.

Lars Andersen blev begravet 1754, og det ses, at præsten hr. Mahler fik 12 sletdaler for at holde ligprædiken, medens degnen måtte nøjes med det halve. Ligklædet til at brede over kisten (dengang brugte man ikke kranse) kostede 1 mark og 8 skilling, og klokkeringningen kostede 1 daler. Hertil kom, da byskriveren blev begravet inde i kirken, 6 sletdaler for at åbne kirkens gulv. Trods disse udgifter blev der dog den pæne sum af 1o91 daler 3 mark og 1 skilling til fordeling mellem arvingerne.

Byskriver Lars Andersen Birch's enke, Maren Larsdatter f. Gumløs, blev begravet den 15/9-1768 i sit 8o' år.

I ægteskabet var følgende børn:

1) Anne Elisabeth (f. ca. 1714). G. 1. m. avlsbruger i Allinge Jørgen Johansen (d. 1758). G. 2. m. Hendrich Hyllebrandt i Allinge.

64/31 2) Andreas Birch (f. 1716, d. 1763). G. m. Charlotte Marie Gardenholtz (64/32). Om disse se side 129f.

3) Lars Andersen Birch (f. ca. 172o, d. 1772 i Allinge). Ugift. Efterfulgte faderen som byskriver, den 1/7-1745.

4) Niels Birch (f. 1724). Inspektør.

5) Margrethe (døbt 19/1o-1727). G. 1. m. Sebastian Gerhard Wessel, der døde på en rejse til Kina. - G. 2. m. Mads Pil vistnok fra pilegården i Klemmensker.

6) Anna Dorothea (f. 1732). G. m. præst i Østre Larsker og Gudhjem Johan Mortensen Neth, tidligere præst i Trankebar og på Christiansø. - 7 børn.

128/63. ANTON THOMAS GARDENHOLTZ (f. ?, d. e. 1789). Farmors mormors mormors far.

Anton Thomas Gardenholtz var sølvpop hos fyrstinden af Ostfriesland og havde i henhold til en oplysning i fyrstindens dødsbo været i hendes tjeneste fra omkring 1729. I 1764 benævnes han "forrige sølvpop", og var altså afskediget; men endnu 1789 nævnes han i Frue kirkebog. Han var formentlig tysker.

En datter af ham antages at være:

64/32 Charlotte Marie Gardenholtz (f. ca. 1727, d. ?). G. m. Andreas Birch (64/31). Om disse se side 129f.

- -

128/69. JOHANN FRIEDRICH BIELEFELDT (f. 1694, d. ?). Morfars farfars morfars far &

128/7o. MARIA DOROTHEA LANGHOFF (f. ?, d. ?).

Johann Friedrich Bielefeldt - søn af Hartvig Bielefeldt og hustru Marie f. Oldag (256/137 & 138, se side 151) - blev døbt den 24/6-1694 i Gadebusch (Mecklenburg), hvor han senere ernærede sig som smed; han var oldermand i smedelauget for Gadebusch distriktet. - Den 21/1o-1725 blev han i Gadebusch gift med Maria Dorothea Langhoff (128/7o) (forfædre ukendte).

En søn i dette ægteskab var:

64/35 Hartvig Joachim Bielefeldt (f. 1732, d. 16/8-1762). G. m. Agnete Magdalene Dorothea Vieregge (64/36). Om disse se side 131f.

- -

128/71. JOHANN HEINRICH VIEREGGE (f. ?, d. 1739). Morfars farfars mormors far &

128/72. SOFIE MARIE BARTHELS (f. ?, d. 1747).

Johann Heinrich Vieregge (forfædre ukendte) var skovridder i Alt Kreuzlein, og det vides, at han blev begravet i Sicher den 11/5-1739. Hans hustru Sofie Marie f. Barthels (forfædre ukendte) var af forpagterfamilie fra Boldela. Hun blev den 3o/1-1747 begravet i Sicher.

En datter i dette ægteskab var:

64/36 Agnete Magdalene Dorothea Vieregge (f. 1732, d. 8/12-1774). G. m. Hartvig Joachim Bielefeldt (64/35). Om disse se side 131f.

- -

128/79. JØRGEN NIELSEN (f. ?, d. 25/7-1753). Morfars farmors mormors far &

128/8o. MAREN HANSDATTER (f. ?, d. ?).

Jørgen Nielsen (forfædre ukendte) var født i Sønderby, Båg herred, Assens amt, hvor han senere arbejdede som snedker og husmand under "Frederiksgave". Omkring 1715 blev han gift med Maren Hansdatter (128/8o) (forfædre ukendte) med hvem han fik 2 døtre, nemlig:

1) Karen Jørgensdatter, G. før 1753 m. husmand Peder Jørgensen.

64/4o 2) Kirsten Jørgensdatter (f. ca. 1717, d. ca. 18o5). G. m. Mads Larsen (64/39). Om disse se side 132f.

G E N E R A T I O N 9.

I denne generation bestående af 256 5xtip-oldeforældre kendes ialt 13, nemlig:

256/65. NISS HANSEN TINGLEFF (f. 163o, d. ml. 17o8 og 1726). Farmors farfars farfars farfar &

256/66. BIRGITTE NISSDATTER (f. ?, d. ?).
(Tabel 12).

Niss Hansen Tingleff var søn af Hans Hansen og hustru Catharina f. Castendatter (512/129 & 13o, se side 152.). Han var født i juni måned 163o og døbt i Tinglev 24/6-163o.

Efter først at være blevet undervist af faderen, kom han 9 år gammel i Flensborg skole, hvor han fik kost og logis hos rektoren Georg Lossius. Da svenskerne ved juletid 1643 faldt ind i landet, blev skolen opgivet, og N.H.T. vendte tilbage til Tinglev. Kort tid efter blev han knyttet til det Pentziske regiment, hvor han på grund af sin skrivefærdighed inden længe avancerede til sekretær hos oberst Christian Pentz, Christian d. IV's svigersøn. Da regimentet efter et års tids forløb rejste ud af landet, forlod han sin stilling og havde i de følgende pa år 3 forskellige pladser som huslærer og skriver.

Som kammertjener hos Peter Rantzau, der agtede sig til en rideskole i Frankrig, rejste han derefter sydpå. De gik om bord i Altona sammen med et regiment fodfolk, som skulle tjene i Frankrig, og landede senere i Calais. På opfordring af major Schwab sluttede Rantzau og hans kammertjener sig til regimentet, hvorved Rantzau fik et visir og kammertjeneren en halvlang pique, der skulle betegne hans rang over de menige. I de følgende år, hvor N.H.T. var tilsluttet regimentet, deltog han således i den fransk-spanske krig (en fortsættelse af 3o-årskrigen), Indtagelsen af Dunkerque, kampene ved en række byer i spansk Flandern, det store slag ved Lenz 1647 og den forgæves belejring af Gent i 1648.

Da spanierne indtog Ypres, blev N.H.T. skudt gennem begge sine lænder og var muligvis forblødt på grund af feltskærerens forsømmelighed, hvis han ikke selv havde stoppet blødningen ved at lave charpi af sit sønderrevne tørklæde. Nu hjalp hans herre og en soldat ham til et jomfrukloster, hvor han fik den første pleje. Under spaniernes fremrykning måtte han imidlertid tage bort herfra og kom derefter til Dunkerque, hvor han fik kur og pleje i det ny fængsel. Da han nu var nogen lunde restitueret fik han efter indstændig anmodning sit afskedspas bevilliget af grevens hofmester med tilbud om at komme igen, når han i Holland var blevet fuld-

stændig kureret.

På "Cramper Hof" i Amsterdam fik han nu den nødvendige behandling og blev fuldstændig rask, hvorpå han begav sig hjem; det var i året 1650.

Efter en rejse på 4 uger og 5 dage landede han i Tønningen og fandt sine forældre i velstand. Hans fader syntes imidlertid ikke, at han skulle vende tilbage til Frankrig igen, og han blev derefter hjemme.

N.H.T. hjalp nu vistnok faderen indtil denne omkom i 1659 og fortsatte derefter som degn i Tinglev. Efter krigen var han imidlertid kommet i strid med sin sognepræst hr. Johannes Rathenborg i anledning af, at Tinglev kirkes kalk og disk, som hans fader i fjendetiden havde skjult i en mose, nu ikke kunne findes igen. De blev dog kristeligt forsonede inden N.H.T. i 1665 opgav degnekaldet og nedsatte sig som gårdmand i Vonsild. Præsten gav degnen en attest på, at han ikke undte og ønskede ham andet end godt.

I Vonsild sogn, Kolding herred, overtog han nu i 1665 en halvgård "Sønderholm", der var i en yderst slet stand; men ved flittigt arbejde fik han dog gården bragt på fode. Når "Sønderholm" betegnes som en halvgård, betyder det, at kun en halv plov var nødvendig til jordens behandling. x)

I 1670 oprettedes et nationalt rytteri, idet en del af krongodset og den kongerigske del af Sønderjylland indlagdes til ryttergods, således at de pågældende bønder enten selv skulle ride for deres gård eller holde en med hest og våben forsynet karl. N.H.T. valgte at spare karlen og selv ride for sin gård, uagtet han da var 40 år. Han måtte nu ud af landet og deltog herefter i belejringen af Wismar, som siden 1648 havde tilhørt Sverrig. Christian d. V'te belejrede byen fra den 21/10 til 13/12-1675, da den overgav sig. Den danske hær led meget af sygdom under belejringen, og N.H.T. blev også syg og fik hjemlov. Det var et maveonde han havde pådraget sig, og han kom syg hjem og valgte formedelst 40 rdl. at stille en anden for sig. Han forvandt sin sygdom, fik omsider en god og sund natur og var ikke mere syg.

I 1683 dikterede han disse meddelelser om sin slægt og sit liv til provst Johan Ryde i Vonsild for at de som hans "personalia" kunne blive læst op ved hans begravelse, og præsten indførte den 1694 i Vonsild kirkebog xx).

N.H.T. levede endnu i 1708, da han var til alters i Vonsild kirke sammen

---

x) Yderligere oplysninger om gården "Sønderholm" findes i "Slægterne Tinglev og Wiuff", bilag 8, side 128.

xx) I "Slægterne Tinglev og Wiuff" side 110-113 er disse meddelelser gengivet i sin helhed og forsynet med kommentarer.

med sin hustru, og er rimeligvis død i tidsrummet inden 1726, idet Vonsild kirkebog mangler for tidsrummet 1708-26.

Allehelgens dag, den 1/11-1657, havde N.H.T. holdt bryllup i Tinglev med Birgitte Nissdatter (256/66) (forfædre ukendte). Hun var hans bysbarn og overlevede ham.

De havde sammen 6 børn, nemlig:

1) Trincke Tingleff (f. 18/11-1656 i Tinglev. d. som lille).

128/33 2) Hans Nissen Tingleff (f. 24/9-1659, d. 1736). G. m. 1) Christin Jespersdatter Brun, og 2) Maren Nielsdatter (128/34). Om disse se side 136ff.

3) Marin Nisdatter (f. 27/11-1661 i Tinglev, d. efter 1708).

4) Trincke (Catharin) Nisdatter (f. 28/9-1663 i Tinglev, d. smst. 28/12-1663).

5) Nis Nissen Tingleff (f. 23/3-1665 i Tinglev, d. 1729). Ugift.

6) Catharina Nisdatter (f. 4/6-1670 i Vonsild, d. smst. 5/9-1670).

256/97. HANS JURGENSEN (f. ?, d. 1710). Farmors morfars farfars farfar. (Tabel 11).

Slægten Jørgensen (Jürgensen) stammer fra Bjerndrup, Kliplev sogn, Åbenrå amt, hvor den har boet i mange generationer. Der gik sagn om, at slægten skulle stamme fra emigranter bærende navnet Mohrenholtz, der havde ejet store godser i Sachsen. Flere af familien skal have søgt at opklare dette enten ved studium af kirkebøgerne i Kliplev eller ved undersøgelser i Kliplev kirke, hvor der sagdes at være "bevisligheder". Imidlertid ved den nulevende slægt intet derom udover en formodning om, at nævnte afstamning er på kvindesiden. Sagen blev vistnok sidst undersøgt af Nicolaj Henrik Jørgensen - en af slotsmøller Hans Jørgensens sønner -, men hans eventuelle optegnelser herom er gået tabt.

Hans Jürgensen var formentlig en søn af Jürgen Hansen (512/193, se side 152). Han blev begravet den 18/5-1710 i Kliplev. H.J. var tømmermand i Bjerndrup [x], og i kirkeregnskaberne kaldes han i reglen for "Hans Sager" eller "Hans Zimmermann".

Hans søn var:

---

x) Bjerndrup ligger midt mellem Kliplev og Tinglev, 17 km. vest for Gråsten.

128/49. Jürgen Hansen (f. 1671, d. ca. 1732). G. m. Maren Petersdatter (128/5o). Om disse se side 138.

256/117. THOMAS MORTENSEN (f. 2/4-1649, d. 2/2-1726). Farmors mormors farmors farfar &

256/118. METTE (f. 19/1o-1653, d. 14/1-1725).
(Tabel 1o).

Thomas Mortensen var søn af Morten Thomsen og hustru Kirstine Pedersdatter (512/233 & 234, se side 152f.). Han kom som ganske ung til søs, og efter at have sejlet i 12 år for andre og ved sin gudsfrygt, flittighed, troskab og redelighed vundet god yndest, samt ved god husholdning samlet en del penge sammen, blev han sammen med borgmester Hans Just i Middelfart halvreder i 1o år i det skib, han tidligere havde ført.

T.M. blev gift med en datter af rådmand i Kolding Hans Marcussen (512/235, se side 153.). Hun hed Mette, født 19/1o-1653, død 14/1-1725, og styrede før sit ægteskab hus for sin broder, købmand i Fredericia Hans Marcussen.

I 169o tog T.M. borgerskab som køb- og handelsmand i Fredericia, hvor ægteparret tog bolig i Michaelis sogn. I 1696 lod han i Lübeck bygge en krøyert og indkøbte derefter korn ved Fredericia og Fyn, som han så fragtede til Lübeck eller Norge. Til gengæld førte han så sild, salt og tømmer hjem.

Begge ægtefæller blev begravet i Fredericia Michaelis kirke lige for kordøren, og deres 3 sønner lagde en stor sten over dem, indkøbt i Flensborg for 2o rdl. Det kostede 2½ rdl. at fragte stenen fra Flensborg til Fredericia; at få den tilhugget kostede 25 rdl., og kirken fik 2 rdl. for dens anbringelse.

I ægteskabet var 3 sønner:

128/59. 1) Hans Thomsen (f. 12/2-1687, d. 1751). G. 2. m. Elisabeth Reimer (128/6o). Om disse se side 139f.

2) Morten Thomsen (f. 1688, d. 1756). Provst og magister i Lunde. Stamfader til familien Bredsdorff.

3) Bertel Thomsen (f. 169o, d. 1754). Rådmand i Fredericia.

256/119. JOACHIM REIMER (f. 1645, d. 171o). Farmors mormors farmors morfar &

256/12o. DORTHEA CIRSOVIUS (f. ca. 1668, d. 1756).
(Tabel 1o).

Joachim (el. Jochum) Reimer (forfædre ukendte) var født 1645 i Haderslev. Han blev den 5/3-1677 kaldet til sognekappellan ved Fredericia Michaelis kirke og døde her 171o; begravelsen fandt sted den 17/7-171o.

Han var gift første gang (bevilling af 24/1o-1677) med Hagar Berends og blev efter hendes død gift med Dorthea Cirsovius, datter af sognepræst Immanuel Cirsovius og hustru Dorthea f. Harder (512/239 & 24o. Om disse se side 153f). Dorthea Cirsovius var født ca. 1668 og døde 1756.

I J.R.'s andet ægteskab skal der have været 14 børn, hvoriblandt:

128/6o Elisabeth Reimer (f. ?, d. ?). G. m. Hans Thomsen (128/59). Om disse se side 139f.

- -

256/121. ANDERS LARSEN (f. ?, d. 1721). Farmors mormors morfars farfar &

256/122. LISBETH HANSDATTER (f. ?, d. 1713).
(Tabel 13).

Anders Larsen (forfædre ukendte) var kaptajn i Allinge, hvor han ejede en gård og samtidig drev noget fiskeri fra egen båd.

Antagelig i begyndelsen af 168o'erne holdt han bryllup med Lisbeth Hansdatter (forfædre ukendte). Hun døde i 1713.

Efter hustruens død skiftede A.L. med sine børn, og af en vurdering, der i denne anledning blev foretaget, ses det, at den af ham selv beboede gård (bygningerne) blev ansat til 251 daler, medens en gård, som han havde bygget til sin ældste søn, på samme måde vurderedes til 176 daler. Hertil kommer så en vandmølle med behørige redskaber, hulkværn og kar, hvilken blev ansat til 6o daler. De ham tilhørende marker med sæd vurderedes til 539 daler, og besætningen, der bestod af 11 heste, 18 køer, 14 får, 1 vædder, 1o lam samt 12 svin (?) til ialt 144 daler.

Det ses endvidere at Anders Larsens jord var opdelt i 22 forskellige lodder, nemlig: "kampeløkken", "birrestuben", "langeløkken", "mulhestløkken", "Kransløkke", "knolden", "underbrinken", "overbrinken", "grummeløkken", "ungerløkken", "reinholdsløkke", "langageren", "storeløkke", "kærengen sønden for bækken" (med lille havreager), "kærengen norden for bækken", "engen på volden", "den nordre eng", "husengen", "nordløkke", "kalveløkkeskoven", og liden åpart med noget storbuskeri kaldet "lønhollet" og "åen nedenfor og til pilegården".

Den 21/4-1694 blev Anders Larsen ansat som kaptajn ved Sandvig og Allinge borgerkompagni (militæretaterne). Han synes at have arbejdet sig frem til solid velstand og var vistnok en anset mand.

Da Anders Larsen havde bygget gården til sin ældste søn, syntes han vel, at han også skulle gøre noget for sine to andre sønner Hans og Jens, der som ungkarle boede hjemme hos ham. Han havde allerede ved skiftet efter moderen tilstået Anders og Jens 2o daler hver som godtgørelse, fordi han havde givet sønnerne Lars og Hans skønne nye klæder med sølvknapper, og den 16/4-1714 tilskødede han sine endnu hos sig værende sønner Hans og Jens et stykke jord, "tampeløkken" og "munkeløkken", samt sin andel i vandmøllen etc. for 284 sletdaler, en sum som Lars Andersen senere hævdede aldrig var blevet betalt x).

Da den "edle og mandhafte" kaptajn Anders Larsen døde i Allinge 1721 xx) var de tre sønner Lars, Hans og Jens deres egne værger, hvorimod Anders Andersen havde tilsynsværge, hvoraf kan sluttes, at han næppe har haft sin fulde forstand.

I ægteskabet var følgende 6 børn: xxx)

128/61 1) Lars (Laurs el. Lauritz) Andersen Birch (f. ca. 1682, d. 1754). G. m. Maren Larsdatter Gumløs (128/62). Om disse se side 14off.

2) Anna Maria (f. ca. 1685). G. m. korporal i Rudsker Laurs Thorsen.

3) Johanne Andersdatter (f. ca. 1687).

4) Hans Andersen (f. 1689).

5) Anders Andersen (f. 1691).

6) Jens Andersen (f. 1696).

256/123. LARS NIELSEN GUMLØS (f. 1657, d. 1717). Farmors mormors morfars morfar &

256/124. ANNE DORTHEA NIELSDATTER (f. ?, d. ?). (Tabel 13).

Lars Nielsen Gumløs, født i Hasle 1657, var søn af Niels Nielsen Gumløs og hustru Annicke (512/245 & 246, se side 154ff).

Den 18/6-1695 blev L.N.G. løjtnant ved borgerkompagniet i Hasle, hvad der tyder på, at han har været en anset mand. Af Hammershus birks skøde- og panteprо-

---

x) Jvnf. Hammershus birks skøde- og panteprotokol 1693-1747, fol. 31 b.

xx) Skifte 12/3-1721 i Hammershus birks skifteprotokol for 1685-1742.

xxx) Fremgår af skiftet efter hustruens død afholdt den 21/6-1713. Hammershus birks skifteprotokol 1685-1742, fol. 36.

tokol kan det ses, at han må have været ret velstitueret, da han gentagne gange har lånt penge ud.

Omkring 1687 giftede han sig med Anne Dorthea Nielsdatter (forfædre ukendte).

Lars Nielsen Gumløs døde 61 år gammel i 1717 og blev begravet den 1/2-1717 i Hasle. Ved det efterfølgende skifte blev boets samtlige værdier opgjort til 1377 daler og 3 mark, hvoraf gårdens bygninger med have udgjorde 25o daler og jordene 86o daler.

I ægteskabet var følgende 8 børn:

128/62 1) Maren Larsdatter Gumløs (f. 1688, d. 1768). G. m. byskriver Lars Andersen Birch (128/61). Om disse se side 14off.

2) Kirstine (f. 1691).

3) Margrethe (f. ca. 1695).

4) Niels (f. 1698, d. som lille).

5) Anne (f. ca. 17o1).

6) Anne Dorthe (f. ca. 17o4).

7) Lene Cathrine (f. ca. 17o7).

8) Laurs Laursen (f. ca. 1712). Blev vistnok senere skipper i Rønne.

256/137. HARTVIG BIELEFELDT (f. ?, d. ?). Morfars farfars morfars farfar &

256/138. MARIE OLDAG (f. ?, d. ?).

H.B. (forfædre ukendte) var smed i Jarmstorf, Mecklenburg-Schwerin. Han blev den 13/6-1682 gift i Gadebusch med Marie Oldag (forfædre ukendte).

En søn i dette ægteskab var:

128/69 Johann Friedrich Bielefeldt (f. 1694, d. ?). G. m. Maria Dorothea Langhoff (128/7o). Om disse se side 143.

G E N E R A T I O N 1o.

I denne generation bestående af 512 6xtip-oldeforældre kendes ialt 1o, nemlig:

512/129. HANS HANSEN (f. ?, d. 17/1-1659). Farmors farfars farfars farfars far &

512/13o. CATHARINA CASTENSDATTER (f. ?, d. ?).
(Tabel 12).

Hans Hansens farfars farfar var Matths Wippel (8192/2o49, se side 16o).

H.H. også kaldet Hans Küster eller Hans Küster Tingel var født i Vippel, Tinglev sogn, i hvilket sogn han senere blev sædedegn; som sådan modtog han offer og lønnedes desuden med have og jord. Det var en betingelse, at ingen kunne få degnekaldet uden at være student, og at Hans Hansen har været akademiker fremgår af, at han lærte latin med sin søn.

H.H.'s første hustru var Catharina Castensdatter, datter af Casten Matthsen og hustru Anna (1o24/259 & 26o, se side 157).

Anden gang var H.H. gift med Christine, der døde 27/2-1674 i Tinglev; selv var han druknet i Tinglev den 17/1-1659.

En søn i første ægteskab var:

256/65 Niss Hansen Tingleff (f. 163o, d. ml. 17o8 & 1726). G. m. Birgitte Nissdatter (256/66). Om disse se side 145ff.

- -

512/193. JURGEN HANSEN (f. ?, d. 1681). Farmors morfars farfars farfars far (?).
(Tabel 11).

J.H. blev begravet den 18/12-1681 i Kliplev.

Idet hans sønnesøn antages at være opkaldt efter ham, antager vi, at hans søn var:

256/97 Hans Jürgensen (f. ?, d. 171o). G. m. ?. Om denne se side 147.

- -

512/233. MORTEN THOMSEN (f. ?, d. ?). Farmors mormors farmors farfars far &

512/234. KIRSTENE PEDERSDATTER (f. ?, d. ?).
(Tabel 1o).

M.T. (forfædre ukendte) var i Christian d. IV's dødsår gårdmand i Tved ved Kolding og gift med Kirsten Pedersdatter (forfædre ukendte). Deres gård blev først plyndret af svenskerne, siden flygtede de for polakkerne, der skulle hjælpe Danmark mod Karl d. X.' Gustav. De flygtede ind i en skov, hvor deres 8-årige søn, der under krigen var kommet bort fra forældrene, siden fandt dem. De mistede alt under krigen, og Morten Thorsen gav sig herefter af med skibsbyggeri (jvnf. personalhistoriske samlinger I, s. 2o9 og Vejle amts årbøger 1923, s. 1).

En søn i dette ægteskab var:

256/117 Thomas Mortensen (f. 2/4-1649, d. 2/2-1726). G. m. Mette Hansdatter Marcussen (256/118). Om disse se side 148.

- -

512/235. HANS MARCUSSEN (f. ?, d. ?). Farmors mormors farmors farmors far &

512/236. ANNE HANSDATTER (f. ?, d. ?).
(Tabel 1o).

H.M. (forfædre ukendte) var rådmand i Kolding.

Af hans børn kendes datteren:

256/118 Mette Hansdatter Marcussen (f. 19/1o-1653, d. 14/1-1725). G. m. Thomas Mortensen (256/117). Om disse se side 148.

- -

512/239. IMMANUEL CIRSOVIUS (f. ?, d. ?). Farmors mormors farmors mormors far &

512/24o. DORTHEA HARDER (f. ?, d. ?).
(Tabel 1o).

I.C. (forfædre ukendte) var født i Pommeren. Han blev den 23/1o-1665 kaldet til embedet som den første sognepræst ved den nyopførte Fredericia Michaelis kirke. Den 6/11-1665 aflagde han ed for biskoppen; gudstjenesten afholdtes på tysk.

I 1666 fik I.C. bevilling til ægteskab med Dorthea Harder (forfædre ukendte), enke efter (evt. datter af) den perlestikker Claus Harder, der nævnes i L.Bobé: "Die deutsche St. Petri Gemeinde 1575-1925", side 22.

I næsten 3o år var I.C. præst i Fredericia, hvor et maleri af ham blev ophængt i Michaelis kirke, hvilket sted det stadig har sin plads. I præstegården i Fredericia findes endvidere et maleri, der menes at forestille I.C.'s hustru Dorthea.

Fra I.C. stammer bl. a. slægterne Troels-Smith og Marstrand samt Alexander

Foss' slægt.

En datter af pastor Cirsovius blev gift med hans efterfølger pastor Nicolai Wichmann; en anden datter var:

256/120 Dorthea Cirsovius (f. ca. 1668, d. 1756). G. m. pastor Joachim (el. Jochum) Reimer (256/119). Om disse se side 148f.

512/245. NIELS NIELSEN GUMLØS (f. ?, d. 31/10-1664). Farmors mormors morfars morfars far &

512/246. ANNICKE (f. 1621, d. 1699).
(Tabel 13).

Niels Gumløs (forfædre ukendte) x) er antagelig født i et bondehjem i Skåne, der på dette tidspunkt hørte under Danmark. Det var på trediveårskrigenes tid, hvor mellemeuropa omskabtes til valplads. Krigerlivet har sikkert lokket den unge skåning, der som hvervet rytter kom til Bornholm i året 1646.

Det var året efter svenskernes første overfald på Bornholm, hvor admiral C.G. Wrangel i løbet af 9 junidage indtog hele øen. Senere på året ved Brømsebrofreden vendte øen imidlertid tilbage til Danmark.

Den nye danske lensmand, der nu blev indsat, hed Ebbe Ulfeld, og han tog straks fat på genopbygningen af det sammenbrudte krigsværn. Bornholms milits havde hidtil været ført af øens egne folk, men nu sammenkaldtes i stedet 4 tyske kaptajner og en tysk kommandant. Samtidig hvervedes et kompagni på 300 soldater samt en del ryttere, blandt hvilke Niels Gumløs har været.

Forholdet mellem Ulfeld og hans ryttere på den ene side og Bornholms befolkning på den anden blev snart meget dårligt. For at skaffe rytterne husrum indkvarteredes de hos fæstebønderne, og i flere tilfælde greb Ulfeld til at sætte bønderne ud af deres gårde, som derpå skænkedes de ryttere, der nød lensmandens særlige gunst. Når dertil kom, at disse ryttere ofte foretog plyndringer, er det forståeligt, at der opstod en voldsom harme mod Ebbe Ulfeld, der da også til sidst i 1651 efter en forudgående rettergang blev sat fra sit embede.

Det er ikke underligt, at den skånske bondeknøs i Ebbe Ulfelds skole tog villigt ved lære. De første beretninger, man hører om Gumløs' færd på øen, er absolut ikke særlig smigrende. En dag tog han således fra bonden Klavs Pedersen i

---

x) Oplysningerne om Niels Nielsen Gumløs er gengivet efter læge M.K. Zahrtmann's beretning i "Bornholmske samlinger XVII" (1926), s. 33-41.

Knudsker dennes eneste stud, så han blev plovlam, og en anden gang fortælles det, at han sammen med 6 andre ryttere trængte ind på hakelejersgården og krævede havre til deres heste. Da bonden hævdede, at han kun havde skovhavre, slog de ham i gulvet. Gumløs slog også bondens svigersøn i hovedet, skønt denne sad roligt ned på en kurveseng. Det kom til et håndgemæng, hvorunder Niels Gumløs kunne takke sin haglpung for, at han ikke blev alvorligt såret af svigersønnens kniv. Rytterne trak deres pallasker og bøsser inde i stuen, og bondens familie måtte ilsomt flygte ud i gården.

I 1648 gjorde Ulfeld et forsøg på at sætte Gumløs ind på bonden Lavrids Lavridsens gode fæstegård i Rutsker, men dette mislykkedes.

Omkring 1649 giftede Gumløs sig med Annicke (Anneke) (512/246) (forfædre ukendte) og fik sit hjem i Hasle, hvor Ulfeld 1650 satte ham til byfoged.

I Hasle vakte byfoged Gumløs ingen strid. Hans rytterufærd havde kun bragt ham uheld, og da han så sin herre og mester Ebbe Ulfeld afsat som lensmand i 1651, faldt han til ro i den lille by blandt dens rankryggede og raphændede 60 borgere. Her lagde han for dagen, at han ejede fastere tømmer i sig, end hans vilde rytterstilværelse havde ladet se. Hans medborgere byggede trygt på ham, da svenskernes tyngende fjendevælde i efteråret 1658 kaldte dem frem til dristig dåd. Her, hvor det gjaldt ærefuld krigerfærd mod fjenden, viste han sig hvervet voksen.

Den ros vil altid følge Hasleborgerne, at de var de første til at ville afkaste fjendevældets ulidelige åg. Deres byfoged har sikkert været med i sammensværgelsen fra første dag, og i opstandsdøgnet 8 og 9 december 1658 greb Niels Gumløs kraftigt ind. Drabsdagen var han ved Jens Kofods side, da denne trængte ind til den svenske landshøvding Printzenskiöld, som opholdt sig i borgmesterens stue i Rønne. Under en voldsom kamp fik de ham overmandet og ført ud på gaden. Da landshøvdingen her var fældet død til jorden for Villum Clausens skud, gav Kofoed og Gumløs ham hver et skud for at vise, at de stod last og brast med drabsmanden. Sammen red de to kampfæller fra Rønne til Ruts præstegård for her at give opstandens leder, præsten Poul Ancher, besked om, hvad der var forefaldet.

Den følgende morgen, stordådsdagen, som gjorde bornholmerne til herrer på fæstningen Hammershus og dermed over deres genvundne land, mødte Niels Gumløs i spidsen for Hasleborgerne frem foran fæstningen sammen med alle de andre deltagere i opstanden. Hammershus overgav sig til dem og blev udplyndret. Om hvad del, Niels Gumløs særligt kan have taget i disse optrin, er intet fortalt.

Som i selve opstandsdøgnet, således fulgtes de to våbenbrødre Kofod og Gumløs troligt ad også i deres herpå grundende forfremmelser. Side om side stod deres navne som nr. 2 og 3 blandt de i opstanden 9 fremmeste Hasleborgere på den liste, som bornholmernes sendemænd overgav den danske regering den 29 december på atter-

komstdagen til Danmark.

Da oberstlieutenant Mikael Eckstein den 8/1-1659 var kommet til Bornholm som landets danske kommandant, var genoprettelsen af dets milits hans første opgave, og den 14 januar satte han Kofod og Gumløs til dennes landkapitajner og tillagde dem hver en officersgård samt loo kurantdaler i knægtepenge. Gumløs fik Vestre og Nørre herreds unge våbendygtige mandskab, 25o bondeknøse, at føre og uddanne. Den store frændegård i Ibsker åbnede sine porte på vid gab for ham, men han foretrak dog at blive boende i Hasle. Den 15/12-166o modtog Kofod og Gumløs samtidig deres faste udnævnelse til landkapitajner med den høje sold af 2oo rigsdaler. Uforstyrret hævede de samtidig deres bornholmske knægtepenge, men da kongen erfarede dette, inddrog han den 24/9-1663 deres særlige sold.

Oprindelig simpel rytter var Gumløs nu nået lige så langt frem som Kofod, der var af bornholmsk frimandsbyrd. Lige indtil freden sluttedes med svenskerne den 27/5-166o, havde landkapitajn Gumløs strenge dage med idelige alarmeringer, marcher ud til kysten og mønstringer for at holde sit mandskab kampdygtigt.

Kampens dag kom den 4/7-1659, da svenskerne gjorde et alvorligt forsøg på landgang i Allinge, men blev slået tilbage. Den 25/9-1661 blev en festlig dag for ham, idet han da førte hele sit landkompagni frem for grev Christian Rantzau i Allinge og der afgav sin arvehyldningsed.

Knapt 6 år ialt tjente Niels Gumløs som landkapitajn. Efter hans død i Hasle den 31/1o-1664 ophængtes i byens kirke hans kårde og spore samt en æresfane med inskriptionen:

"Herunder hviler Niels Nielsen Gumløs,
capitajn ved Nørre herreds udskrevne
compagnie, som døde i året 1664 den
31 oktober."

Mindst gennem 9o år holdt den mindet om ham ved lige, men nu er den forsvundet. Forsvundet er også slægtsnavnet Gumløs i løbet af det attende århundrede.

Hans enke Annicke (Anneke) - født 1621 - døde januar 1699 i en alder af 77 år, 8 måneder, o uger og 1 dag og blev begravet i Hasle.

En Søn i dette ægteskab var:

256/123 Lars Nielsen Gumløs (f. 1657, d. 1717). G. m. Anne Dorthea Nielsdatter (256/124). Om disse se side 15of.

G E N E R A T I O N 11.

I denne generation bestående af 1o24 7xtip-oldeforældre kendes 2, nemlig:

1o24/259. CASTEN MATTHSEN (f. ?, d. ?). Farmors farfars farfars farfars morfar &

1o24/26o. ANNA (f. ?, d. ?).
(Tabel 12).

Casten Matthsen (forfædre ukendte) var en i de tider navnkundig skipper og købmand i Flensborg. Hans hustru Anna var datter af sognepræst i Tinglev Jacobus Nielsen (2o48/519, se side 158).

En datter i dette ægteskab var:

512/13o Catharina Castensdatter (f. ?, d. ?). G. m. Hans Hansen (512/129).
Om disse se side 152.

G E N E R A T I O N 12.

I denne generation bestående af 2048 8xtip-oldeforældre kendes 1, nemlig:

2048/519. JACOBUS NIELSEN (f. ca. 1520, d. ca. 1605). Farmors farfars farfars farfars mormors far. (Tabel 12).

Om Jacobus Nielsen (forfædre ukendte) berettes det, at han var sognepræst i Tinglev og endvidere, at han døde i 1605 efter at have levet i 80 og tjent i 53 år. I Ahrends "Gejstligheden i Slesvig Holsten" (II, s. 108) er det anført, at han var født i Tørning ca. 1520. Han er den første lutherske præst, man kender i Tinglev. - En søn af ham førte navnet Brun.

Af hans børn kendes datteren:

1024/260 Anna (f. ?, d. ?). G. m. skipper og købmand Casten Matthsen (1024/259). Om disse se side 157.

G E N E R A T I O N 13.

I denne generation bestående af 4o96 9xtip-oldeforældre kendes ingen.

G E N E R A T I O N 14.

I denne generation bestående af 8192 loxtip-oldeforældre kendes 1, nemlig:

8192/2o49. MATTHS WIPPEL (d. før reformationen). Farmors farfars farfars farfars farfars farfars far. (Tabel 12).

Matths Wippel (forfædre ukendte) har ganske sikkert sit navn fra Vippel by i Tinglev sogn. Her lå en hovedgård, "Vippelgård", som i 1491 tilskødedes Løgumkloster af Hans Ahlefeldt. Matths Wippel må have været en from og mod klostret gavmild mand, siden han i den katolske tid blev begravet i Løgumkloster iført munkehætte og kappe "som da formeentis den saligste maade at kome aff verden hen". Det var at betragte som en tak fra klostret til den, der havde skænket det større gaver at blive begravet i dets ordensdragt.

Matths Wippels sønnesøn var frimand og som sådan berettiget til at føre skjold og hjelm, og må vistnok således henregnes til den lavere adel.

Hans sønnesøn igen var:

Hans Hansen (f. ?, d. 17/1-1659). G. m. Catharina Castensdatter (512/13o). Om disse se side 152.

S I D E L I N I E R I.

(Skovgaard-Petersen)

Carl Axel Skovgaard-Petersen (se side 41ff.) g. 1. m. Marie Magdalene Frimodt, g. 2. m. Inga Hjorth-Petersen.
6 børn (B 1 - 6): (5 børn i første ægteskab, 1 barn i andet).

B 1. Rudolph Johannes Skovgaard-Petersen (f. 22/1-1900 i Alslev, d. 9/10-1921 på Bispebjerg hospital).

B 2. Eigil Skovgaard-Petersen (f. 27/8-1901 i Mårum). - Student 1920 fra Metropolitanskolen; cand. theol. 1926; udnævnt til sognepræst for Emmerlev og Hjerpsted sogne i Tønder provsti, Tønder amt, fra 1/11-1927; udnævnt til sognepræst for Roholte sogn, Fakse herred, Præstø amt, fra 1/7-1937. - G. 7/2-1928 i Solbjerg kirke, Frederiksberg, m. Eva Ostenfeld (f. 25/3-1900 på Frederiksberg) datter af biskop Harald O. (se sidelinier XI, side 183) og hustru Johanne f. Seidelin (se sidelinier XII, side 187). E.O. blev student fra M. Kruses skole 1919; cand. phil. 1920; lærerinde-eksamen fra Zahle's seminarium 1923.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Finn Skovgaard-Petersen (f. 19/4-1929 på Tønder sygehus).

C 2. Vagn Skovgaard-Petersen (f. 31/5-1931 i Emmerlev præstegård).

C 3. Harald Ostenfeld Skovgaard-Petersen (f. 22/1-1936 i Emmerlev præstegård).

B 3. Gerda Skovgaard-Petersen (f. 1/1-1903 i Mårum, d. 11/5-1910 sst.).

B 4. Arne Skovgaard-Petersen (f. 17/6-1904 i Mårum). - Student 1923 fra Østersøgades gymnasium; 1923-27 ved Rolsteds boghandel på Frederiksberg; 1928 soldat ved motor-artilleriet; 1928-29 studierejse til Leipzig og Oxford; 1929-32 ansat ved Gyldendals forlag; fra 1932 fuldmægtig ved Gads forlag. - G. 3/11-1933 i Frederiksberg kirke m. Jonna Ruth Aneva Wedel-Larsen (f. 28/8-1912 i Hvalsø) datter af Alfred Michael W.-L. og hustru Carla Anna f. Rostgaard-Nielsen.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Lillian Skovgaard-Petersen (f. 5/7-1937 i København).

C 2. Alvar Jan Skovgaard-Petersen (f. 15/4-1942 i København).

B 5. Else Skovgaard-Petersen (f. 28/3-1906 i Mårum). - Student 1925 fra Zahle's skole; 1937-4o sekretær i den kristelige gymnasiastbevægelse (for kvindelige gymnasiaster); fra 194o ansat i Dansk Røde Kors, kontoret for udenlandske anliggender.

B 6. Kirsten Skovgaard-Petersen (f. 11/12-1913 i København). - Student 1932 fra Roskilde Kathedralskole; 1938 uddannet ved den sociale skole i København som socialrådgiver; 1938-39 studierejse i Amerika som stipendiat fra Danmarks Amerikanske Selskab; 1939-42 ansat som socialrådgiver ved Esbjerg kommunes børneværn. 1947 cand. psyk. ved Universitetet i København.

- - - -

S I D E L I N I E R II.

(Skovgaard-Petersen)

Olaf Skovgaard-Petersen (se side 5off) g. m. Karen Marie Julie f. Carl.
4 børn (B 1 - 4):

B 1. Preben Vilhelm Skovgaard-Petersen (f. 13/9-1901 i København). - Student 1920 fra Rungsted Statsskole; ved landvæsnet til 1923; handelsuddannelse her hjemme samt i England og Tyskland; ansat i A/S Christiansholms Fabriker 1929; prokurist der 1931. - G. 16/12-1933 i Citadelskirken m. Annelise Platou-Jørgensen (f. 16/8-1910 i København) datter af grosserer Knud Mogens P.-J. og hustru Dora f. Knudsen. Student 1939 fra Ingwersen & Elbrechts skole; ophold i Frankrig et par år; handelshøjskoleeksamen 1. del.

B 2. Karen Marie Skovgaard-Petersen (f. 18/9-1904 i København). - G. 1. 11/5-1923 i Hørsholm m. Axel Harald Carl (f. 14/12-1895 i København, d. 16/10-1936 i København) søn af skibsreder Herman Georg Martin C. og hustru Thyra Frederikke f. Primon. A.C. var student 1914 fra Hellerup gymnasium; uddannet dels i faderens forretning, dels i New York 1919-21; korresponderende reder og medlem af bestyrelsen for A/S Dampskibsselskabet Heimdal fra 1921; korresponderende reder for A/S Rederiet Albion fra 1934. - G. 2. 9/2-1939 i Hørsholm m. Paul Bernhard Ryder (f. 1/11-1892 i København) søn af Carl Sigfried R. og hustru Karen Hansigne Henriette f. Schrøder. P.R. blev cand. jur. 1916; tilknyttet danske gesandtskaber og konsulater i udlandet 1921-32; fuldmægtig i udenrigsministeriet 1932; Chargé d'aff. i Madrid 1934; fg. legationssekretær i Lissabon 1934; legationssekretær i Oslo 1936; dansk konsul i Flensborg 1943. - R. af Dbg. 1935.
5 børn (C 1 - 5):

C 1. Karen Marie Thyra Carl (f. 7/12-1924 i København). - Realist 1941 fra Rungsted Statsskole.

C 2. Birthe Carl (f. 5/3-1926 i København). - Student 1944 fra Rungsted Statsskole.

C 3. Flemming Martin Axel Carl (f. 7/4-1927 i København). - Realist 1944 fra Rungsted Statsskole.

C 4. Marie Louise Carl (f. 4/2-1933 i Vedbæk).

C 5. Lise Lotte Carl (f. 4/2-1933 i Vedbæk).

B 3. Margit Skovgaard-Petersen (f. 29/6-1908 i Rungsted). - G. 1/8-1930 i Tibirke kirke m. Svend Arnold Fleuron (f. 19/3-1901 i København) søn af forfatteren Svend F. og hustru Kitty f. Olafson. S.F. blev student 1920 fra Sorø akademi; sejlet som maskinass. 1921; maskinlære 1920-21; læreanstalten 1921-23; leder af Fischer & Ravn's centralvarmeafdeling 1923-25; selvstændig ingeniørforretning 1925-40; bygget en del ejendomme i Lyngby-Tårbæk kommune; fra 1941 teknisk leder af A/S Skandinavia's ejendomme.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Svend Olaf Fleuron (f. 18/2-1932 på Frederiksberg).

C 2. Læila Birgit Fleuron (f. 14/4-1936 i København).

B 4. Erni Skovgaard-Petersen (f. 15/7-1913 i Rungsted). - G. 1/11-1941 i Garnisons kirke i København m. Flemming Harald Grut (f. 28/9-1911 i København) søn af kommandør kammerherre Harald de Jonquières Grut og hustru Harriet f. Bøttern. F.G. blev student 1929 fra Metropolitanskolen; afgang fra kunstakademiet som arkitekt 1938; akademiets mindre guldmedalje 1941.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Harald Grut (f. 8/8-1942 i København).

C 2. Nicolai Grut (f. 8/8-1942 i København).

C 3. Rikke Grut (f. 25/4-1945 i København).

- - - -

S I D E L I N I E R III.

(Skovgaard-Petersen)

Kay Skovgaard-Petersen (se side 52-57) g. m. Dorothy Burmeister (se side 53-57). 5 børn (B 1 - 5), der tillige med de under "Generation I" (side 9-1o.) nævnte 3 søskende udgør probanderne:

B 1. Inger Skovgaard-Petersen (f. 17/9-19o7 i Rungsted); døbt 14/1o-19o7 i Rungsted kirke. 1913-25 skolegang i Rungsted kostskole, hvorfra student 1925; studieophold ved Universitetet i Grenoble 1926-27 og ved Westfield College i England 1928-29. - G. 3o/9-193o i Paris m. Johannes Conrad Ib (Jonas) Nyeboe (f. 8/1o-19o5 på Frederiksberg) søn af civilingeniør Marius Ib N. og hustru Dagmar Nicoline f. Helms. Student 1923 fra Øregaard gymnasium; cand. polyt. (maskiningeniør) 193o; ophold i Paris (Sulzer dieselmotor) 193o-31; brygmestereksamen 1935; ansat ved Tuborgs bryggerier fra juni 1936. 4 børn (C 1 - 4):

C 1. Jan Ib Nyeboe (f. 1o/1-1933 i København).

C 2. Hanne Nyeboe (f. 16/2-1936 i København, d. 9/2-194o sst.).

C 3. Klavs Ib Nyeboe (f. 3o/6-194o i Hellerup).

C 4. Helle Nyeboe (f. 6/11-1943 i Hellerup).

B 2. Kjeld Skovgaard-Petersen (f. 13/5-19o9 i Rungsted); døbt 29/6-19o9 i Kastelskirken. Skolegang i Rungsted kostskole 1914-27, dog afbrudt af 1 års ophold på den engelske kostskole Charterhouse; student 1927 fra Rungsted kostskole; cand. jur. 1932; studieophold i London 1932-33 og i Hamburg 1934-35; dispachøreksamen 1936; siden 1935 i faderens forretning. - G. 5/8-1944 på Anholt m. Agnes Margrethe Hansen (f. 31/8-1911 i København) datter af vognmand Christen H. og hustru Marie f. Jensdatter (ændret til Jensen).
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Dotta Skovgaard-Petersen (adopteret, f. 6/11-1947).

C 2. Ketil Skovgaard-Petersen (f. 3o/6-195o i København).

B 3. Hanne Skovgaard-Petersen (f. 21/2-1912 i Rungsted, d. 14/1-1922 sst.).

B 4. Jes Skovgaard-Petersen (f. 13/1-1917 i Rungsted); døbt 9/4-1917 i Rungsted kirke. Skolegang i Rungsted underskole og Rungsted Statsskole 1923-3o, Her-

lufsholm kostskole 1930-35, hvorfra student 1935; cand. polyt. (bygningsingeniør) 1941; aftjente værnepligt i kystdefensionen 1941; ansat ved Frederiksberg kommunes tekniske forvaltning 1941, i A.B. Vattenbygnadsbyrån, Stockholm, 1942-45. Tilsluttet "Den Danske Brigade"s forlægning i Håtunaholm, Sverige, 1945 og vendte med brigaden tilbage til Danmark efter Tysklands kapitulation maj 1945. - G. 23/5-1942 i Søllerød kirke med Lotte von der Maase (f. 1/2-1922 i København (døbt på Anholt)) datter af kammerjunker Herman Frederik (Fritz) Rostgaard von der Maase og hustru Esther f. Schumacher. Student 1941 fra Holte gymnasium.

3 børn (C 1 - 3):

C 1. Kay Skovgaard-Petersen (f. 17/8-1945 i København).

C 2. Ida Skovgaard-Petersen (f. 6/12-1947 i Odense).

C 3. Sten Skovgaard-Petersen (f. 17/8-1949 i København).

B 5. Jørn Skovgaard-Petersen (f. 15/3-1921 i Rungsted); døbt 22/4-1921 i Hørsholm kirke. Skolegang 1926-32 i Rungsted underskole, 1932-37 på Herlufsholm kostskole, hvorfra realist 1937; realist fra Maribo statsskole 1938; murersvend 1942; bygningskonstruktør 1943 fra Københavns Bygmesterskole; ansat i Kooperativa Förbundet, Köping, Sverige, 1943-44; aftjente værnepligt i "Den Danske Brigade"s forlægning i Håtunaholm, Sverige, og vendte med brigaden tilbage til Danmark efter Tysklands kapitulation maj 1945.

- - - -

S I D E L I N I E R IV.

(Burmeister)

Carl Christian Burmeister (se side 65f.) g. m. Ellen Harriet Krogh f. Kofoed Schultz.

2 børn (B 1 - 2):

B 1. Jytte Kofoed Burmeister (f. 11/11-1911 i Paris). - G. 27/4-1933 i England m. Frederic Henry Green (f. 31/1o-1899 i Edgbaston).

1 barn (C 1):

C 1. Thomas Henry Green (f. 31/9-1933 i Palma de Mallorca).

B 2. Arne Holberg Burmeister (f. 22/7-1913 i Sao Paulo, Brazilien). - Student 1931 fra gl. Hellerup gymnasium; cand. med. 1938; praktiserende læge i Søllested (Maribo amt). - G. 25/8-1938 m. Aase Jessien (f. 3o/3-1916 på Frederiksberg).

2 børn (C 1 - 2):

C 1. Ann Jane Burmeister (f. 1o/8-1939 på Frederiksberg).

C 2. Lone Burmeister (f. 3/6-1943 i Søllested).

- -

S I D E L I N I E R V.

(Burmeister)

Stanly Burmeister (se side 66-69.) g.m. Frida Oline Augusta f. Løffler.
2 børn (B 1 - 2):

B 1. Carl Christian Burmeister (f. 2/8-1924 på Frederiksberg). Student 1943 fra Herlufsholm kostskole.

B 2. Dorrit Burmeister (f. 21/11-1928 på Frederiksberg). Realist 1945 fra Lyngby statsskole.

- - - -

S I D E L I N I E R VI.

(Appeldorn)

Ottilia Sophie Caroline Petersen (se side 74f.) g. m. Carl Emil Appeldorn. 7 børn (A 1 - 7):

A 1. Olivia Amalie Caroline Appeldorn (f. 17/2-1866 på "Sparresholm", d. 26/2-1919 i København). - Konventualinde i Roskilde adelige jomfrukloster. Ugift.

A 2. Frederikke Christiane Ottilia (Frida) Appeldorn (f. 2/4-1867 på "Sparresholm"). Har antaget navnet Dahltorp. - Ugift.

A 3. Carl Mathias Appeldorn (f. 1o/4-1869 på "Sparresholm" ø. f. Næstved, d. 6/12-1937 på militærhospitalet i København). Oberstløjtnant, kammerjunker, R., DM. - Aftjente sin værnepligt i garden samtidig med daværende kronprins Christian (senere kong Christian d. x.) og blev dennes gode ven. Sekondløjtnant i fodfolket 1889; premierløjtnant 1891; kaptajn 19o7. Chef for 3' bataillon på Kronborg 1918, indtil denne efter genforeningen blev forlagt til Sønderjylland. Chef for 3' livgardebataillon 1923. Afsked med ventepenge 1924, hvorpå han bosatte sig i Helsingør. - G. 5/11-1916 m. Alma Mørk, født komtesse Tramp (f. 16/4-1875 på "Kjeldgård" i Salling, d. 13/5-1938 i København), datter af greve Rudolph Tramp og hustru Rosa f. von Holstein-Rathlou. Ingen børn.

A 4. Frederik Christian Appeldorn (f. 1/5-1871 på "Sparresholm"). - Udvandrede omkring 191o til Amerika. Senere eftersøgt, men ikke fundet.

A 5. Ellen Amalie Appeldorn (f. 26/1o-1875 på "Løvegård", d. 12/4-1917 i Herning). - G. 21/11-19o2 på Frederiksberg m. læge Boy Harro Heinrich Harrsen (f. 18/7-1868 på "Bjøstrup" ved Herning, d. 11/6-1934 i Herning), søn af proprietær Harro Heinrich H. og hustru Mary f. Hoecker. - B.H.H.H. blev student 1886 fra Viborg; cand. med. 1894. Praktiserende læge i Herning 1898; jernbanelæge 1899. Efter sin første hustrus død giftede han sig 6/9-1919 i København med Anna Hilda Hoffmeyer f. Lichtenberg (f. 6/6-1877 i København).
I ægteskabet mellem Ellen Amalie Appeldorn og Boy Harro Heinrich Harrsen var 4 børn (B 1 - 4):

B 1. Harro Heinrich Harrsen (f. 1/11-19o4 i Herning). - Student 1923 fra

Sorø; cand. med. 193o; embedslægeeksamen 1934; praktiserende læge i Herning fra 1934; jernbanelæge 1934. - G. 5/6-1935 i Dollerup m. cand. pharm. Nina Lewenhaupt Hoffmann (f. 1o/6-1911 i Næstved), datter af ritmester Niels Vilhelm H. og hustru Anna Cathrine f. Benthien.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Harro Heinrich Harrsen (f. 1o/4-1936 i Århus).

C 2. Ellen Harrsen (f. 3/11-1939 i København).

C 3. Eva Harrsen (f. 25/8-1943 i Herning).

B 2. Erik Harrsen (f. 31/3-19o7 i Herning). - Forpagter på "Brødebæk", Rønnede. - G. 3/5-1938 i Vallø kirke m. sygeplejerske Ellen Thora Dreboldt (f. 1/7-19o8 i København), datter af juveler Albert Charles D. og hustru Gerda f. Mundt-Petersen.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Peter Harrsen (f. 1o/3-1939 i København).

C 2. Jeppe Wilhelm Harrsen (f. 13/4-194o på "Brødebæk", Rønnede).

C 3. Kirsten Harrsen (f. 17/1-1944 på "Brødebæk", Rønnede).

B 3. Ellinor Ottilia Harrsen (f. 12/4-19o8 i Herning). - Husholdningslærerinde.

B 4. Carl Emil Appeldorn Harrsen (f. 9/1o-1913 i Herning). - Landmand. - G. 13/5-1939 i Holstebro m. Lilly Kirstine Nørret-Jensen (f. 17/9-1914 i København), datter af skræddermester Niels Peter Jensen og hustru Ane Margrethe f. Nørret.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Ole Harrsen (f. 24/8-1939 i København).

C 2. Anne Merete Harrsen (f. 2o/2-1942 i Grove).

C 3. Niels Erik Harrsen (f. 31/5-1944 i Herning).

A 6. Otto Valdemar Appeldorn (f. 4/4-1877 på "Løvegård", d. 16/11-1918 i København). - Landmand, gartner på "Hesselager". - G. 3o/4-19o4 på Frederiksberg m. Agnes Petersen (f. 1o/7-1871, d. aug. 1941 på Frederiksberg).
1 barn (B 1):

B 1. Alexis Valdemar Esmer Appeldorn (f. 2/7-19o5 i København). - G. 16/9-1933 på Københavns rådhus m. Alma Doris Amsinck (f. 3/12-1912 i London) datter af købmand Georg A.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Alex Appeldorn (f. 7/11-1936 i København).

C 2. John Allan Appeldorn (f. 14/3-1940 i København).

A 7. Otto Vilhelm Appeldorn (f. 1/10-1878 på "Løvegård", d. 21/6-1921 i Canada). - Han var landmand i Danmark, men udvandrede 1905 til Canada (Vancouver). Deltog i den første verdenskrig på canadisk side, dog ikke uden for Canadas grænser. - Blev efter krigen gift.

- - - -

S I D E L I N I E R VII.

(Kirk)

Anne Marie Sophie Petersen (se side 75.) g.m. Jens Kirk.
3 børn (A 1 - 3):

A 1. Ole Christian Mathias Kirk (f. 23/8-1865 i Rindum, d. 5/7-1922). - Student (Ribe) 1883; cand. jur. 1888; borgmester og byfoged i Nakskov 1909; byfoged og politimester i Ålborg 1914; dommer ved Frederiksberg birks 1. afd. fra 1919; medlem af folketinget (venstre) fra 1918. - G. 9/8-1894 m. Augusta Dorthea Bang (f. 10/12 i Odense), datter af skibsfører Chr. B. (død 1896) og hustru Wilhelmine f. Hansen (død 1920).
4 børn (B 1 - 4):

B 1. Ole Christian Kirk (f. 30/5-1898 i Fåborg, d. 16/2-1903 i Kalundborg).

B 2. Ole Christian Kirk (f. 28/2-1903 i Kalundborg). - Disponent. - G. 9/4-1941 på Frederiksberg m. Thora Magdalene Kristensen (f. 22/1-1917 i Vrå), datter af Karl Kristensen.

B 3. Esben Kirk (f. 8/11-1905 i Kalundborg). - Student (Frederiksberg gymnasium) 1923; cand. med. 1929; reservelæge ved "Hospital of the Rockfeller Institute", New York, og assistent ved "The Rockfeller Institute" 1931-34; medlem af "The Harvey Society", New York City, 1934; dr. med., overlæge ved Holstebro amtssygehus' medicinske afdeling. - G. 28/5-1934 i New York City m. Irma Louise (Ermalynn) Muser (f. 10/1-1910 i New York), datter af kontorchef Herman Albrecht M. og hustru Thea f. Herbst.
5 børn (C 1 - 5):

C 1. Ermalynn Kirk (f. 1/4-1935 i København).

C 2. Peter Kirk (f. 15/11-1935 i København). Adoptivsøn.

C 3. Lillian Kirk (f. 12/5-1936 i New York).

C 4. Thomas Esben Kirk (f. 12/8-1937 på Frederiksberg).

C 5. Poul Albert Kirk (f. 13/8-1941 i Holstebro).

B 4. Dines Otto Kirk (f. 19/5-1907 i Kalundborg). - Student (Frederiksberg gymnasium) 1925; cand. jur. 1930; sagførerfuldmægtig i Esbjerg 1931;

politifuldmægtig 1933; fuldmægtig hos statsadvokaten for sjælland samt konstitueret medhjælper sst. 1939; konstitueret som fuldmægtig og som medhjælper hos statsadvokaten i Sønderborg 1937-39; statsadvokat i Sønderborg fra 1/1-1944. - G. 1/9-1934 i Ribe domkirke m. gymnastiklærerinde Ella Lauritsen (f. 29/3-1911 i Esbjerg), datter af maskinsnedker Peder Christian L. og hustru Ane Kathrine f. Madsen.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Ole Dines Kirk (f. 19/5-1938 i Sønderborg).

C 2. Jens Kirk (f. 1/5-1944 i Sønderborg).

A 2. Amalie Kirk (f. 1/3-1868 i Rindum, d. 4/12-1931 i Ringkøbing). - G. 28/3-1888 i Ringkøbing m. Niels Nordbek (f. 29/11-1858 i Randbøl, d. 28/1-1932 i Ringkøbing), søn af husmand Jørgen Madsen, Frederikshåb, Randbøl sogn. Dimitteret 1880 fra Jelling seminarium; fra 1885 lærer ved real- og borgerskolen i Ringkøbing; medstifter af Ringkøbing bibliotek.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Anna Kirk Nordbek (f. 1/3-1889 i Ringkøbing, d. 25/8-1934 i Ringkøbing). - G. 14/10-1916 i Ringkøbing m. Christian Ferdinand Wolf Heinrich Bauditz (f. 5/12-1888 i Kramnitze), søn af toldass. Ferdinand Christian Fürchtegott (død 1903) og hustru Olga Marie Alexandra f. Holst (død 1927). Kontrolør ved statstelegrafen. - Efter sin første hustrus død giftede han sig anden gang 7/9-1935 i Ålborg med Johanne (Hanne) Louise Petersen (f. 15/3-1905 i Burkal (Odense)).
Ingen børn i første ægteskab, 2 børn i andet.

B 2. Ellen Marie Kirk Nordbek (f. 8/10-1890 i Ringkøbing). - Dimitteret fra Femers seminarium 1915; faglærerindeeksamen i Engelsk; fra 1919 ansat ved Østrigsgades skole. - G. 6/2-1925 i Frue kirke m. Einar Frederik Schæbel (f. 23/4-1895 i København). Dimitteret fra Jonstrup seminarium 1916; faglærereksamen i fysik; fra 1920 ansat ved Østrigsgades skole.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Birthe Amalie Schæbel (f. 1/6-1926 på Frederiksberg). Student 1944.

C 2. Niels Jakob Schæbel (f. 3/2-1932 i København).

B 3. Hedevig Margrethe Nordbek (f. 1/11-1906 i Ringkøbing). - Massøse, medindehaver af Tåstrup massageklinik.

d. 19/1-1983

A 3. Carl Kirk (f. 1/8-1871 i Rindum, d. 18/6-1903 i Ringkøbing). - Postekspedient. - Viet på sit dødsleje til Thyra Nielsen (f. 19/5-1875 i Ringkøbing, d. 11/3-1933 sst.).
Ingen børn.

- - - -

S I D E L I N I E R VIII.

(Fuglede)

Martine Wilhelmine Charlotte Amalie Petersen (se side 75.) g. m. Christian Philip Fuglede.
3 børn (A 1 - 3):

A 1. Karen Marie Amalie Fuglede (f. 3/8-1864 i Næstved, d. 1o/5-193o i Lyngby). - G. 23/1-189o i København m. Christian Frederik Friis (f. 26/11-1849 i Århus, d. 8/1-19o8 i Skelskør), søn af mægler Morten F. og hustru Gundella f. Amundin. - Christian Friis blev student 1869 i Århus; cand. med. 1877; praktiserende læge i Skelskør fra 188o.
4 børn (B 1 - 4):

B 1. Axel Friis (f. 17/1o-1892 i Skelskør, d. 3o/5-1893 sst.).

B 2. Asta Maria Friis (f. 7/6-1894 i Skelskør). - Lærerinde. Ugift.

B 3. Sigrid Gerda Friis (f. 2/4-1898 i Skelskør). - Gift 2/4-1925 i Nakskov kirke m. Johannes August Jørgensen (f. 3o/5-1898 i Nakskov), søn af købmand Theodor Carl Christian J. og hustru Edele Dorthea Magdalene f. Meyer. - Johannes Jørgensen blev student 1916 fra Herlufsholm; cand. med. 1925; embedslægeeksamen 193o; praktiserende læge i Korsør 193o; jernbanelæge 1931; karantænelæge 1931; medlem af sundheds- og epedimikommissionen 1933.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Edele Elisabeth Jørgensen (f. 14/12-1926 i København).

C 2. Vibeke Jørgensen (f. 1o/1o-1929 i København).

C 3. Johannes August Jørgensen (f. 1o/4-1932 i Korsør).

B 4. Tage Christian Friis (f. 3/1-19oo i Skelskør). - Udvandret til Amerika omkring 1919. - Ugift.

A 2. Anna Elisabeth Fuglede (f. 19/11-1868 i Næstved, d. 2/3-1935 sst.). - Ugift. Boede hele sit liv i Næstved.

A 3. Niels Christian Mathias Fuglede (f. 7/3-1871 i Næstved, d. 4/12-1939 i Espergærde). - G. 1. 18/1-19o1 m. Thyra Møller fra "Skovsgård" på Langeland; ægteskabet opløst. G. 2. 8/7-191o m. Augusta Selchau Hansen (f. 19/3-1879

på "Saltø" ved Karrebæksminde), datter af forpagter Selchau Hansen og hustru Charlotte f. Engholm. - Niels Fuglede blev student 1890, derefter landvæsenselev; sekondløjtnant i livgarden 1893; premierløjtnant i fodfolket 1898; forsat til livgarden 1903; eksamen i Bruxelles som belgisk koloniofficer 1907; kaptajn og kommandant i den belgiske kolonihær i Kongo 1907-09; kompagnichef ved 19. bataillon 1910-14.

I 1914 udnævntes Niels Fuglede til chef for gendarmerikorpset i Dansk Vestindien, hvilken stilling han beklædte indtil øernes salg. Ved øernes overdragelse til Amerika den 1/4-1917 var det Niels Fuglede, der strøg det danske flag på øen Sct. Croix, og den uniform, han bar ved denne lejlighed, "Dansk vestindisk kaptajnsuniform af gendarmerikorpset", opbevares nu på søfartsmuseet på Kronborg. (I Berlingske Tidendes søndagstillæg januar 1927 har N.F. skildret ceremoniellet ved øernes overdragelse).

Herefter blev N.F. ansat ved den danske legation i Petrograd 1918; dansk konsul i speciel mission i Vladivostok 1919; leder af den danske hjælpekomité i Finland, Estland og Letland 1919-20; repræsentant og forsøgsleder i A/S Dansk Rekylriffel Syndicat 1920-27.

I Niels Fugledes andet ægteskab, der var barnløst, adopteredes en søn, Preben Fuglede. I første ægteskab var 1 datter (B 1):

B 1. Ellen Fuglede (f. 28/3-1902). - Ugift.

S I D E L I N I E R IX.

(Petersen)

Sophus Emil Thorvald Petersen (se side 75f) g.m. Gyrithe f. Damkier.
4 børn (A 1 - 4):

A 1. Ebba Charlotte Petersen (anvender efternavnet Damkier Petersen) (f. 4/6-1878 i Århus). - Lærerinde. - Ugift.

A 2. Jens Emil Damkier Petersen (f. 22/1-1880 i Århus, d. 13/12-1926 i Kolding). - Ugift. - Sin første uddannelse fik J.E.D.P. i et mæglerfirma i Århus. Herefter tog han nogle år ophold i Hamburg og senere flere år i England. Han kom derpå ind i mæglerfirmaet Carl v. d. Hude i Århus og etablerede sig i 1911 som skibsmægler i Kolding, hvor han oparbejdede en større forretning. - J.E.D.P. var i en årrække leder af "Kolding fjords dampskibsselskab" samt formand for "Kolding sejlklub". Endvidere var han tysk konsul i Kolding.

A 3. Karen Augusta Petersen (anvendte efternavnet Damkier Petersen) (f. 29/3-1882 i Århus, d. 20/7-1922 i Vordingborg). - Ugift.

A 4. Julie Petersen (anvendte efternavnet Damkier Petersen) (f. 17/7-1885 i Århus, d. 18/5-1928 i Sorø). - Ugift.

- - - -

S I D E L I N I E R X.

(Ostenfeld)

Johanne Antoinette Skovgaard (se side 82f.) g. m. Jens Carl Ostenfeld.
5 børn (A 1 - 5):

A 1. Hansine Magdalene Ostenfeld (f. 8/11-1861 på "Nyholm", Håsum sogn, Salling, d. 24/11-1937 i København). - G. 3o/5-1879 i Valby m. Christian Christiansen (f. 9/1o-1843 i Vostrup, Lønborg sogn, d. 28/11-1917 på Frederiksberg) søn af folketingsmand, gårdejer Mads Peder C. og hustru Ane Marie f. Mortensen, samt gift 1. m. Anna Elmi Marie Skovgaard (se side 84.). C.C. blev student (privat. dimitt.) 1861; fik universitetets guldmedalje 1865; magisterkonferens 1866; videnskabernes selskabs guldmedalje 1872; lærer i fysik ved søofficerskolen 1873-82; docent i fysik ved polyteknisk læreanstalt 1876-86; 1882-86 tillige docent ved landbohøjskolen; professor i fysik ved universitetet 1886-1912; medlem af det kgl. danske videnskabernes selskab 1875, af videnskabernes selskab i Christiania 1892, i Upsala 1899, i Stockholm 19o2; medlem af det physiografiske selskab i Lund 1898, af det physikalisch-medicinische Societät i Erlangen 19o8; dr. med. hon. causa. ved Københavns universitet 1894; medlem af undervisningsinspektionen for de lærde skoler 19oo-o3; medlem af Carlsbergfondens direktion fra 1897; modtog 1912 Ørsted-medaljen; 1896 dr. jur. hon. causa ved universitetet i Glasgow. R.a. Dbg. 1888, D.M. 1894, komm. af 2. gr. 19o7, komm. af 1. gr. 1912.
7 børn (B 1 - 7):

B 1. Anna Ostenfeld Christiansen (f. 26/4-188o i København). - Diakonisse. Ugift.

B 2. Johanne Ostenfeld Christiansen (f. 12/1o-1882 i København). - Student 19o1 fra Zahles skole; cand. med. 19o7; fra 1919 censor i almindelig patologi ved embedseksamen; dr. med. 28/4-1912; leder af kurstedet Casa Azzurra i Italien 193o-33; Italiensk medicinsk eksamen 1932; praktiserende læge i København; specialist i mave- og tarmsygdomme. - Ugift.

B 3. Marie Ostenfeld Christiansen (f. 9/1-1884 i København). - G. 24/4-192o med lektor Jes Hansen Skovgaard (se sidelinier XIII, side 19o). Ingen børn.

B 4. Kirsten Ostenfeld Christiansen (f. 2o/6-1885 i København, Valby). - G. 19/2-1911 i Vartov kirke m. Holger Schrøder (f. 25/7-1885 i Askov) søn af højskoleforstander Ludvig Peter S. og hustru Charlotte Caroline Elise Johanne f. Wagner. H.S. blev cand. polyt. (bygningsingeniør) 19o9; 19o9-35 tilknyttet forskellige virksomheder i Danmark, Estland og Frankrig; fra 1935 forundersøger ved patentdirektoratet.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Gerda Magdalene Schrøder (f. 27/2-1912 i Estland). - G. 9/8-1941 i Vartov kirke m. Ejnar Aksel Mortensen (f. 5/3-191o) søn af næstbaneformand Jakob Aksel M. og hustru Gertrud f. Nielsen. E.A.M. er direktør for Ålborg mælkekompagni.
1 barn (D 1):

D 1. Jakob Aksel Mortensen (f. 7/5-1943 i Ålborg).

C 2. Kay Christian Schrøder (f. 1o/6-1914 i Estland). Student 1933 fra Efterslægtens skole; landbrugskandidat 1938; dyrlægeeksamen 1944; praktiserer i Randers. - G. 18/11-1941 i Frederiksborg slotskirke m. Maria Elisabeth Ottesen (f. 2/2-1911 på Christianshavn) datter af kunstnerparret Johannes Ottesen og hustru Ellen f. Viggo Johansen.
2 børn (D 1 - 2):

D 1. Peer Otte Schrøder (f. 8/1o-1942 i København).

D 2. Ellen Schrøder (f. 16/6-1945 i Randers).

C 3. Inger Elise Schrøder (f. 8/5-1919 i Bordeaux, d. 26/4-1943). Student 1937 fra Sortedams gymnasium. - G. 3/2-194o på Københavns rådhus m. Sven Jørgen Henrik Teisen (f. 25/2-1913 i Berlin, Charlottenburg, d. 26/4-1943) søn af civilingeniør Jørgen Theodor Bernhard T. og hustru Dido Charlotte f. Sandberg. S.J.H.T. blev cand. polyt. (maskiningeniør) 194o; ansat ved Holmegaards glasværk. - Begge ægtefæller omkom ved en sejlulykke ud for Karrebæksminde.
1 barn (D 1):

D 1. Hellen Teisen (f. 1o/4-1942 i Fensmark).

B 5. Carl Peder Ostenfeld Christiansen (f. 16/3-1887 på Frederiksberg). Student 19o5 fra Metropolitanskolen; cand. mag. 1912; lærer ved Askov højskole 1913-34; forstander for Grundtvigs højskole ved Frederiksborg fra 1934. - G. 28/12-1919 i Askov m. Margrethe Sofie Charlotte

Appel (f. 2o/8-1895 i Askov) datter af højskoleforstander, fhv. minister Jacob A. og hustru Ingeborg f. Schrøder.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Jacob Christian Christiansen (f. 6/4-1926 i Kolding).

C 2. Jens Carl Ostenfeld Christiansen (f. 15/11-1931 i Askov).

B 6. Ingeborg Ostenfeld Christiansen (f. 26/2-189o i København, d. 13/9-194o i Charlottenlund). Tandlægeeksamen 1912; student (privat dimitt.) 1913; tandlægepraksis i Charlottenlund. - G. 24/1o-1913 m. tegneren Johannes Chr. Dorph (f. 6/5-1868).
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Svend Vinding Dorph (f. 13/8-1914 i København, d. 3/3-1945 sst.). Student 1932 fra Ordrup gymnasium; tandlægeeksamen 1935; overtog moderens praksis efter dennes død i 194o; 1942 assistent på tandlægehøjskolen. Svend Dorph deltog med ære i kampen for Danmarks frihed under den tyske besættelse; han døde i tysk fængsel efter kort tid forinden at være blevet arresteret af gestapo. - G. 13/11-1942 i Hellerup kirke m. Gerda Hasforth-Larsen (f. 2/4-1922).
2 børn (D 1 - 2):

D 1. Niels Christian Dorph (f. 9/11-1943 i Charlottenlund).

D 2. Mette Dorph (f. 1/6-1945 i Charlottenlund).

C 2. Inge Christine Dorph (f. 3o/1-1917 i København). - G. 7/6-1942 i København m. billedhugger Thorkild Nicolai Hansen.

C 3. Gunver Antoinette Dorph (f. 11/1-1923 i Charlottenlund). Gartner.

B 7. Aage Terkel Christiansen (f. 26/2-189o i København, d. 22/1-1946). Kontorchef ved Gyldendals forlag. - G. 3/5-1921 m. Elisabeth Prætorius. - Ingen børn.

A 2. Olga Marie Ostenfeld (f. 2/4-1865 på "Nyholm", Salling). - G. 23/1o-1889 på Frederiksberg m. Axel Georg Birk (f. 1o/9-1854 i København, d. 15/1o-194o sst.) søn af etatsråd, kontorchef i matrikulkontoret under landbrugsministeriet Peter Georg Toft B. og hustru Adolphine Caroline Helene Hansen. Landinspektør, revisor i matrikulkontoret 1874-99; repræsentant i Bikuben.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Johan Adolph Ostenfeld Birk (f. 23/9-1890 i København, d. 5/10-1919). Student (privatist) 1910 fra Henrik Madsens skole; stud. theol.

B 2. Carl Georg Ostenfeld Birk (f. 25/4-1894 i København). Landinspektøreksamen 1917; bestalling s.a.; revisor i matrikulsdirektoratet 1919; overrevisor 1920; fuldmægtig 1928; ekspeditionssekretær 1942. - G. 9/8-1919 i Frederiksberg kirke m. Lilli Nielsen (f. 8/1-1897 i Århus) datter af prokurist Jens N. og hustru Jacobine f. Larsen. Ingen børn.

B 3. Johanne Antoinette Ostenfeld Birk (f. 2/3-1897 i København). - G. 7/6-1919 m. Niels Thorkil-Jensen (f. 2/2-1894 på Frederiksberg) søn af mejerist Niels J. og hustru Karoline f. Jensen. Landinspektøreksamen 1917; professor i landmåling ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole 1925.
1 barn (C 1):

C 1. Henning Ostenfeld Thorkil-Jensen (f. 27/12-1922 i København). Stud. polyt.

A 3. Hans Willemoes Skovgaard Ostenfeld (f. 22/4-1868 på "Nyholm", Salling, d. 25/5-1935 i Charlottenlund). Assistent i postvæsnets revision 1894; postmester i Brande 1899, i Fuglebjerg 1909. - G. 23/9-1902 i Ikast m. Mette Marie Hestbek (f. 23/7-1869 i Hammel, d. 12/1-1938 i Gentofte) datter af købmand Erik Sørensen Hestbek og hustru Andersine Petrea f. Andersen.
1 barn (B 1):

B 1. Knud Ostenfeld (f. 16/5-1905 i Brande). Repræsentant. - G. 29/6-1938 på Københavns rådhus m. Martha Alvine Kirkmand (f. 28/8-1910 i Kassø, Hjordkær sogn).
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Inge Elise Maria Ostenfeld (f. 14/12-1938 i Odense).

C 2. Jens Carl Ostenfeld (f. 18/4-1942 i Odense).

A 4. Jesda Antoinette Ostenfeld (f. 18/1-1870 på "Bjerregård", Valby, d. 25/5-1941 i Svendborg). - G. 17/5-1893 i Valby m. Frederik Ludvig Høeg (f. 27/7-1864 i Nøddebo) søn af skolelærer Carl Emil H. og hustru Anna Christine f. Budde. Student 1882 fra Frederiksborg; cand. theol. 1889; pers. kapellan i Glostrup 1889; sognepræst til Galtrup og Øster Jølby 1892, til Ikast 1898, til Svendborg St. Nicolai kirke 1910.
4 børn (B 1 - 4):

B 1. Johannes Emil Høeg (f. 6/8-1897 i Galtrup på Mors). Lærer på Flakkebjerg ungdomshjem. - G. 9/9-1927 i Stubbekøbing m. Johanne Boline Hansen (f. 1o/8-19oo i Maglebrænde) datter af smedemester H.G.H., Maglebrænde.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Inger Jesda Høeg (f. 7/5-1933 i Roskilde).

C 2. Carl Bent Høeg (f. 27/8-1935 i Århus).

B 2. Ellen Lætitia Høeg (f. 1/5-19oo i Viborg). - G. 17/5-1921 i Svendborg, Sct. Nikolai kirke, m. Carl Frederik Ludvig Kragbøll (f. 24/7-1888 i Marslev) søn af gårdejer H.P. Hansen. Cand. theol. 1928; sognepræst til Skævinge og Lille Lyngby 1933.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Karen Sophie Høeg Kragbøll (f. 8/3-1923 i Svendborg).

C 2. Carl Emil Høeg Kragbøll (f. 8/3-1923 i Svendborg). Assistent i landbrugsministeriet.

C 3. Torkild Ebbe Høeg Kragbøll (f. 14/7-1931 på Sejrø).

B 3. Carl Samuel Høeg (f. 2o/11-19o2 i Ikast). - Ugift.

B 4. Kaj Ostenfeld Høeg (f. 16/5-19o5 i Ikast). Driftsassistent i A/S N.K.T. - G. 13/12-1936 i Brejninge kirke, Tåsinge, m. Sigrid Andersen (f. 6/7 -1899 i Mejrup) datter af gårdejer Christian Mat. A., Mejrup.
Ingen børn.

A 5. Carl Vilhelm Skovgaard Ostenfeld (f. 1/1o-1875 på "Bjerregård", Valby, d. 9/1-1933 i København). Student 1894 fra Schneekloths skole; cand. jur. 19o2; overretssagfører i København 19o5. - G. 1. 27/8-19o9 i Asker m. Petra Fougner (f. 2/6-1883 i Frederikshald, d. 3o/4-1917 i København) datter af marinekaptajn i den norske flåde Kristian F. og hustru Petra f. Wiel. - G. 2. 1/7-1919 i København m. Thurid Valgerda Thomsen (f. 3o/8-1896 i Trangisvaag) datter af købmand H.G.T. og hustru Ida f. Petterson.
Begge ægteskaber barnløse. 2 adoptivdøtre:
Ebba Cecilie Petra Ostenfeld (f. 17/4-1913) og
Ulla Merete Ostenfeld (f. 1o/1-1921).

- - - -

S I D E L I N I E R XI.

(Ostenfeld)

Ingine Hansine Skovgaard (se side 83.) g. m. Søren Rasmussen Ostenfeld.
5 børn (A 1 - 5):

A 1. Harald Ostenfeld (f. 6/10-1864 i Hvirring, d. 24/10-1934 i København). Student fra Roskilde 1882; cand. theol. 1887; kapellan i Bandholm 1890; præst ved bedesalen på Christian Winthersvej i København 1893; sognepræst til Sct. Lukaskirken på Frederiksberg 1897; formand for den danske præsteforening 1905-11; sognepræst til Solbjergkirken på Frederiksberg 1908; provst på Frederiksberg s.a.; biskop over Sjællands stift (fra 1923 Københavns stift) fra 1911; dr. theol. h. c. ved Lunds universitet 1923. R. af Dbg. 1911, Dbg.M. 1913, komm. af 2. gr. 1917. - G. 1. 2/12-1890 i Trinitatis kirke i København m. sin kusine Johanne Seidelin (se sidelinier XII, side 187) (f. 28/6-1869 i København, d. 18/12-1901 på Frederiksberg). G. 2. 14/5-1904 i Immanuelskirken på Frederiksberg m. Karen Bolvig Dall (f. 5/12-1869 i Pjedsted) datter af jernstøber Jørgen D. og hustru Agnete f. Bolvig.
7 børn (B 1 - 7):

B 1. Søren Seidelin Ostenfeld (f. 13/12-1891 i Bandholm, Maribo amt, d. 14/7-1922 i Århus). Student fra Frederiksberg gymnasium 1909, cand. med. 1917; reservelæge ved søværnet 1917-18; udsendt af Røde Kors til krigsfangelejre i Rusland (Jekaterinburg) 1918-19; 2. reservelæge ved Skive sygehus 1919; kandidat ved Århus amtssygehus 1922. - Ugift.

B 2. Carl Seidelin Ostenfeld (f. 10/4-1894 på Frederiksberg, d. der 14/7-1894).

B 3. Bodil Seidelin Ostenfeld (f. 30/6-1895 på Frederiksberg, d. der 8/11-1895).

B 4. Elisabeth Ostenfeld (f. 10/1-1898 på Frederiksberg). Student 1917 fra Karen Kjærs skole. Bibliotekar i Maribo.

B 5. Eva Ostenfeld (f. 25/3-1900 på Frederiksberg). Student 1919 fra M. Kruses skole; cand. phil. 1920; lærerinde-eksamen fra Zahles seminarium 1923. - G. 7/2-1928 i Solbjerg kirke på Frederiksberg m. pastor Eigil Skovgaard-Petersen (f. 27/8-1901 i Mårum); om denne se iøvrigt

under sidelinier I, side 161.
3 børn (C 1 - 3); om disse se under sidelinier I, side 161.

B 6. Holger Ostenfeld (f. 27/6-1901 på Frederiksberg). Assurandør. - G. 27/9-1941 i Ålborg m. Else Margrete Henriksen (f. 29/3-1907 i Ålborg) datter af direktør Valdemar H. og hustru Kathrine f. Olsen.
Ingen børn.

B 7. Jørgen Ostenfeld (f. 13/7-1909 på Frederiksberg). Student 1927 fra Metropolitanskolen; cand. med. 1934; dr. med. 10/6-1941; 2. reservekirurg på Odense amts- og bys sygehus. - G. 16/2-1935 i Viborg m. Kirsten Margrete Tranum Ludvigsen (f. 25/3-1911 i Vejen) datter af maskinfabrikant Martin C-hristian L. og hustru Elise Marie f. Tranum; tandlæge 1933.
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Anette Ostenfeld (f. 2/12-1937 i Brønderslev).

C 2. Benedicte Ostenfeld (f. 14/3-1939 på Frederiksberg).

C 3. Margrete Ostenfeld (f. 23/9-1942 i Odense).

A 2. Asger Skovgaard Ostenfeld (f. 13/10-1866 i Hvirring, d. 23/9-1931 i København). Student 1884 fra Roskilde; cand. polyt. 1890; docent ved Polyteknisk Læreanstalt 1894; professor ved samme 1900 (i bygningsstatik og jernkonstruktioner); dr. techn. h. c. ved Deutsche Technische Hochschule i Prag 1923. R. af Dbg. 1913, Dbg.M. 1921, komm. 2. gr. 1929. - G. 3/11-1896 i Bårse m. Johanne Elisabeth Pontoppidan (f. 15/1-1868 i Randers) datter af sognepræst Dines P. og hustru Birgitte Christine Marie f. Oxenbøll.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Christen Ostenfeld (f. 27/11-1900 på Frederiksberg). Student 1918 fra Frederiksberg gymnasium; cand. polyt. (bygningsingeniør) 1924; dr. techn. 17/10-1930. - G. 4/12-1944 i Solbjerg kirke, Frederiksberg, m. Karen Marie Hulda Höncke (f. 25/8-1906 i Zürich, Schweiz) datter af kontorchef i D.S.B., cand. jur. Hugo H. og hustru Johanne Marie f. Hempel.

B 2. Ib Ostenfeld (f. 13/4-1902 på Frederiksberg). Student 1920 fra Frederiksberg gymnasium; cand. med. 1929; dr. med. 20/5-1937; ledende læge i psykiatri ved Frederiksberg hospital. - G. 22/8-1935 m. Ragnhild Birgitte Margrethe Gertz (f. 3/11-1909 i Helsingør) datter af landinspektør, kaptajn F.C.G. og hustru Sofie f. Norup; tandlægeek-

samen 1932.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Erik Nis Ostenfeld (f. 14/1-194o i Hellerup).

C 2. Klaus Henrik Ostenfeld (f. 9/4-1943 på Frederiksberg).

B 3. Inger Marie Ostenfeld (f. 21/11-19o5 på Frederiksberg). Kattuntrykker.

A 3. Inger Ostenfeld (f. 27/6-1868 i Hvirring). - Ugift.

A 4. Holger Skovgaard Ostenfeld (f. 27/9-187o i Hvirring, d. 4/7-19oo i Norge, begr. i Skibby). Tobaksfabrikant i Næstved. - G. 24/4-19oo i Bandholm m. Margrethe Hovmand (f. 29/6-1872, d. (?)) datter af mægler Alfred H. og hustru Malvine f. Gindrup.
Ingen børn.

A 5. Rasmus Jes Skovgaard Ostenfeld (f. 22/1o-1874 i Hylke, d. 6/11-1934 i København). Student 1892 fra Metropolitanskolen; cand. med. 1899; 1. reservelæge på Vejlefjord sanatorium 19o2; overlæge ved Faxinge sanatorium 19o7-16; lægekyndig direktør i nationalforeningen til tuberkulosens bekæmpelse 1916. - G. 2/9-19o5 i Thisted m. Oline Frederikke Clausen (f. 1/8-1868 i Reykjavik) datter af borgmester i Thisted Harald Edvard C. og hustru Marie Dorothea Frederikke f. Gede.
1 barn (B 1):

B 1. Svend Ostenfeld (f. 9/1-19o9 på Frederiksberg). Student 1927 fra Ordrup gymnasium; cand. med. 1934; dr. med.; reservelæge ved Diakonissestiftelsens med. afd. og børneafd. - G. 2o/4-194o i Sct. Andreas kirken, København, m. Elly Kristine Petersen (f. 4/4-19o7 i Serup) datter af savværksejer H.P.

- - - -

S I D E L I N I E R XII.

(Seidelin)

Bolette Juliane Skovgaard (se side 83.) g. m. Carl Julius Ludvig Seidelin.
6 børn (A 1 - 6):

A 1. Anna Elisabeth Seidelin (f. 5/4-1867 i København, d. 15/11-1903 i Madras). - G. 26/10-1889 i København m. Lars Peter Larsen (f. 8/11-1862 i Bårse ved Præstø, d. 23/6-1940 i København) søn af smed Jens L. og hustru Ellen f. Nielsen. Professor, dr. theol. og missionær i Indien.
6 børn (B 1 - 6):

B 1. Carl Seidelin-Larsen (f. 26/7-1891 i Madras, Indien). Student 1909 fra Frederiksberg gymnasium; studieophold i Edinburgh 1909-13; cand. jur. 1918; ass. i justitsmin. 1918; sekretær sst. 1919; fuldmægtig sst. 1929; tillige fast kst. dommer i straffesager i Nordre birk 1926-30; dommer i den internationale ret (Tribunale mixte) i Ægypten 1930. R. af Dbg., Dbg.M. - G. 24/5-1920 i Thisted m. Sigrid Bendixsen (f. 29/6-1889) datter af sagfører, bankdirektør Chr. Fischer B. og hustru Elise Juliane f. Jansen, Thisted.
Ingen børn.

B 2. Ellen Seidelin-Larsen (f. 22/1-1893 i Madras, Indien). Student 1911 fra Kruses skole. - G. 6/7-1915 i Solbjerg kirke m. Johannes Gravesen (f. 30/1-1889 i Ringkøbing) søn af tandlæge Carl Christian G. og hustru Johanne Frederikke f. Friis. Student 1907 fra Metropolitanskolen; cand. med. 1913; dr. med. 16/12-1920; overlæge og direktør ved Vejlefjord sanatorium 1923-44.
6 børn (C 1 - 6):

C 1. Lars Christian Gravesen (f. 31/8-1916 i Roskilde). Student 1934 fra Horsens; cand. polyt. (bygningsingeniør) 1939; ansat hos Christiani & Nielsen 1939. - G. 2/5-1941 i Laren, Holland, m. Dorothea Lucia (Dola) Pothart, datter af kunstmaler P. og hustru Frudo de Vey.
1 barn (D 1):

D 1. Dola Merete Gravesen (f. 22/12-1941 i København).

C 2. Lizzie Gravesen (f. 18/3-1918 i Vejle). Student 1936 fra Horsens. Bibliotekar, leder af børnebiblioteket i Kolding 1943.

C 3. Jens Olaf (Ole) Gravesen (f. 6/5-1922 i Indien). Student 1939 fra Horsens; cand. polyt. 1944; ansat hos civiling. dr. techn. Christen Ostenfeld. - G. 6/5-1944 i Nicolai kirke, Svendborg, m. Bente Hvenegaard (f. 3/9-1923) datter af landinspektør i Svendborg Chr. H. og hustru Christine Margrethe f. Nielsen.

C 4. Niels Henrik Gravesen (f. 25/2-1924 i Vejle). Student 1942 fra Horsens; studerer på kunstakademiet.

C 5. Kirsten Gravesen (f. 14/4-1926 i Vejle).

C 6. Graves Peter Gravesen (f. 4/9-1932 i Vejle).

B 3. Johanne Seidelin-Larsen (f. 23/6-1894 i Madras, d. 12/3-1895 sst.).

B 4. Inger Seidelin-Larsen (f. 11/5-1896 i Shervaroy Hills, Yercand, Indien). Student 1915 fra Kruses skole; sygeplejeuddannelse på Bispebjerg hospital 1917-2o; jordemodereksamen (C.M.B.) London 1921. - G. 31/7-1923 i Solbjerg kirke m. Christian Carl Erik Julius Peter Rømhild (f. 1/4-1895 i Århus) søn af oversergent J.C.G.C.R. og hustru Caroline f. Sørensen. Student 1913 fra Metropolitanskolen; cand. polyt. (bygningsingeniør) 1918; fra 1929 afdelingsingeniør ved Lyngby Tårbæk kommune.

3 børn (C 1 - 3):

C 1. Carl Johan Rømhild (f. 11/5-1924 i Lyngby). Student 1942 fra Lyngby statsskole; stud. polyt.

C 2. Anna Elisabeth Rømhild (f. 2/6-1926 i Lyngby). Student 1944 fra Lyngby statsskole.

C 3. Lars Peter Rømhild (f. 13/7-1934 i København).

B 5. Rigmor Seidelin-Larsen (f. 7/1o-19oo i Madras, Indien). Student 1921 Kruses skole; husholdningslærerindeeksamen 1928; siden 1935 knyttet til statens gymnastikinstitut.

B 6. Elisabeth Seidelin-Larsen (f. 2/12-19o1 i Madras, Indien, d. 1/1-19o2 sst.).

A 2. Johanne Seidelin (f. 28/6-1869 i København, d. 18/12-19o1 på Frederiksberg). - G. 2/12-189o i Trinitatis kirke m. sin fætter Harald Ostenfeld; om denne se under sidelinier XI, side 183.

6 børn (B 1 - 6); om disse se under sidelinier XI, side 183f.

A 3. Axel Skovgaard Seidelin (f. 19/5-1872 i København, d. 27/5-1872 sst.).

A 4. Jes Hansen Skovgaard Seidelin (f. 8/10-1874 i København, d. 2/12-1918 i Voldum). Student 1892 fra Metropolitanskolen; cand. theol. 1898; uord. medhjælper hos sin svoger og fætter pastor Ostenfeld ved St. Lucas kirken i København; ord. medhjælper i Kværndrup 1900; resid. kapellan ved Klosterkirken og hospitalspræst i Horsens 1904; sognepræst til Voldum og Rud 1913. Redaktør af "Israelsmissionen" og sekretær ved videnskabeligt præstekursus. - G. 5/11-1901 i St. Lucas kirke, Frederiksberg, m. Nanna Jensen (f. 29/6-1877 i Madras) datter af missionær Herman J. og hustru Julie Frederikke Eleonora f. Hoffmann.
1 barn (B 1):

B 1. Gudrun Julie Djanaki Seidelin (f. 11/8-1907 i Horsens). - G. 11/4-1933 i Horsens m. Otto Hune (f. 26/1-1907 i Hellum (Thy)) søn af lærer Peder Jensen Hune (f. Pedersen) og hustru Marie Magdalene f. Pog Nielsen. Eksamen fra Vordingborg seminarium 1932; siden 1933 lærer ved friskolen i Bøvling (Thy); fra marts 1938 lærer i Hellum.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Jes Peter Seidelin Hune (f. 26/11-1934 i Bøvlingbjerg).

C 2. Bent Seidelin Hune (f. 2/5-1938).

A 5. Peter Anton Seidelin (f. 9/1-1877 i København). Student 1895 fra V. Borgerdydskolen; cand. med. 1903; kandidat og reservelæge ved forskellige sanatorier, læge i Odense siden 1908; læge ved Diakonissestiftelsens sanatorium Helsebod 1908-29; jernbanelæge 1914; reservelæge i hæren 1915-23; specialist i lungetuberkulose 1918. - G. 22/4-1909 i Hospitalskirken i Odense m. Anna Else Karla f. Schroll (f. 30/9-1882 på Kællingebjerg, Ørslev sogn) datter af birkedommer Thorvald S. og hustru Kirsten Marie f. Havemann.
4 børn (B 1 - 4):

B 1. Gerda Merete Seidelin (f. 8/5-1912 i Odense, d. 23/10-1917 sst.).

B 2. Mogens Gunnar Seidelin (f. 12/7-1913 i Odense). Student Odense 1932; cand. med. 1940; læge i Odense siden 1944. - G. 2/8-1942 i Nybøl kirke m. Eva Moos (f. 6/11-1910 i Nybøl) datter af gårdejer Peder Hansen Moos og tredie hustru Marie Magdalene f. Jensen. Sygeplejeelev Sønderborg 1934; sygeplejerske på Statshospitalet i Sønderborg 1938-42.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Lisbeth Seidelin (f. 18/4-1943 i Svendborg).

C 2. Jørgen Seidelin (f. 17/7-1944 i Odense).

B 3. Carl Erik Seidelin (f. 14/5-1916 i Odense, d. 2/6-1936 i Odense). Student 1934 fra Odense; stud. med.

B 4. Jes Thorvald Seidelin (f. 3o/6-192o i Odense). Student 1939 fra Odense; stud. polit.

A 6. Hansine Cathrine Skovgaard Seidelin (f. 15/1-1882 i København, d. 18/3-1929 i København). Organist og kantor ved. Sct. Anna kirke i København. - Ugift.

- - - -

S I D E L I N I E R XIII.

(Skovgaard)

Hans Skovgaard (se side 83.) g. m. Johanne Christine Eleonore Wegener.
4 børn (A 1 - 4):

A 1. Anna Malvine Skovgaard (f. 6/3-1877 i Nykøbing F., d. 28/4-1938 på Oringe sindssygehospital). - Ugift.

A 2. Johanne Christine Eleonore Skovgaard (f. 29/11-1879 i Nykøbing F.). - Student (privat dimitt. fra Sorø akademi) 19o1; cand. mag. 19o8; studierejser i Italien, Østrig og England 1911-13; underarkivar i rigsarkivet 1917; arkivar I 1934; medlem af bestyrelsen for arkivarforeningen 1932-4o. Har udgivet forskellige historiske arbejder. - Ugift.

A 3. Jes Hansen Skovgaard (f. 15/4-1884 i Nykøbing F.). - Student fra Sorø akademi 19o1; cand. mag. 19o8; studieophold ved engelske og tyske universiteter 19o8-1o; lærer ved Købmandsskolen 191o-16; docent i engelsk sprog og litteratur ved Universitetet 1916-2o; lektor ved Rysensteen gymnasium fra 1921; medlem af opgavekommisionen for studentereksamen 1925-37 og af Solbjerg menighedsråd 1938. Har udgivet forskellige engelske bøger til skolebrug. - G. 24/4-192o m. Marie Ostenfeld Christiansen (se sidelinier X) (f. 9/1-1884 i København) datter af professor Christian Christiansen og hustru Hansine Magdalene f. Ostenfeld.
Ingen børn.

A 4. Johan Jørgen Stiller Hansen Skovgaard (f. 13/3-1886 i Ørum, d. 18/1-1919 på Middelfart sindssygehospital). - Student 19o3 fra Sorø akademi. - Ugift.

- - - -

S I D E L I N I E R XIV.

(Skovgaard)

Jørgen Skovgaard (se side 84) g. m. Maggie Agnes Milleson.
1 barn (A 1):

A 1. Irma Hansine Skovgaard (f. 11/7-1879 i Peoria, Ill.). - Ugift. - Husbestyrerinde hos Mr. and Mrs. E.G. Foster, Peoria, Illinois, U.S.A.

- -

S I D E L I N I E R XV.

(Ekman)

Ida Louise Marie Burmeister (se side 94f.) g. m. Oskar Nicolai Simon Ekman.
8 børn (A 1 - 8):

A 1. En lille dreng (d. 3o/3-188o).

A 2. Carl C-hristian Burmeister Ekman (f. 21/2-1881, d. 4/5-189o).

A 3. Johan Peter Ferdinand Ekman (f. 3o/5-1882, d. 3 uger gammel).

A 4. Anine Ekman (f. 12/7-1884 i København, d. 23/6-1932 i Bergen). - G. 12/6-19o9 m. Nils Backer-Grøndahl (f. 11/1o-1877 i Oslo) søn af sanginstruktør Olam Andreas Grøndahl (1847-1923) og hustru Agathe Ursula Backer (1847-19o7). Cand. med. Oslo 19o3; dr. med. 1911; direktør ved Bergens kommunale sygehus fra 1927; formand for den norske turistforening 1919-21, for Oslo kirurgiske forening 1922-23; i bestyrelsen for nordisk kirurgisk forening 1933-37, videnskabernes akademi 1936, den norske lægeforening 1937-38.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Louise Backer-Grøndahl (f. 12/5-191o i Oslo). - G. 4/1o-1933 i Bergen m. Fred Harloff (f. 17/5-1893 i Bergen) søn af skibsreder Albert H. og hustru Erica f. Schmidt. Skibsreder, eneindehaver af Albert Harloff's rederi A/S, Bergen, og Fred Harloff's assurancebureau A/S, Bergen, samt firmaet Albert Harloff (indregistreret 1878).
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Albert Fredrik Backer-Grøndahl Harloff (f. 3o/8-1934 i Bergen)

C 2. Anine Louise Backer-Grøndahl Harloff (f. 3/2-1937 i Bergen).

C 3. Louise Backer-Grøndahl Harloff (f. 6/3-194o i Bergen).

B 2. Else Agathe Backer-Grøndahl (f. 2/2-1917 i Oslo). - G. 194o m. Kurt Gustav Adolf Johanning (f. 27/12-19o4 i Werther, Westfalen, Tyskland) søn af bankchef Bernhard Heinrich J. og hustru Ivara Holmboe Ruth. Student i Bielefeld 1924 og cand. med. 1931; norsk statsborgerret 3/2-1932.

B 3. Ida Backer-Grøndahl (f. 3o/7-1919 i Oslo). - Laboratorieassistent.

A 5. Oskar Ekman (f. 13/10-1885 i København). - Cand. polyt. (elektroingeniør) 1910; indtrådte som medindehaver i firmaet Nordisk Elektricitets Selskab marts 1913; eneindehaver af dette firma siden september s.a.; medlem af elektricitetsrådet 1935; formand for Foreningen af Fabrikanter og Grossister i Elektricitetsbranchen 1935. - G. 28/12-1915 m. Lia Pouplier (f. 10/12-1894 i Hamburg) datter af grosserer Emil P. og hustru Mathilde f. Brincker. 2 børn (B 1 - 2):

B 1. Ulf Erik Ekman (f. 19/7-1917 i København). Stud. polit. - G. 15/7-1940 i København m. Ruth Salomon (f. 11/11-1917 i København). 1 barn (C 1):

C 1. Lars Ekman (f. 15/10-1941 i København).

B 2. Stig Ekman (f. 24/6-1919 i København). Stud. jur.

A 6. Erik Ekman (f. 31/8-1888 i København). Landbrugskandidat 1910; forvalter på "Ulkendrup", Fyn, i 1½ år og derefter overforvalter på "Harested"; 1912-14 ejer af "Lykkesborg" på Nordfyn; 1914-23 ejer af "Haraldsminde" ved Skovlunde; 1924-39 forpagter af "Bernstorff avlsgård"; 1937-45 forpagter af "Smidstrupgård" ved Vedbæk. - G. 5/12-1912 m. Inga Schow (f. 26/8-1888 på Frederiksberg) datter af fabrikant J.F.A.N. Jerichau-Christensen og hustru Sophie f. Schow. Eksamen 1904 i gymnastik, dans og svømning med højeste udmærkelse; deltog 1906 i D.K.G.'s hold ved de olympiske lege i Athen; undervist i gymnastik ved frk. Engelhardt's skole, i dans i København og i forskellige provinsbyer samt i svømning ved Københavnske kommuneskoler; indehaver af idrætsmærket i alle grader.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Inger Ekman (f. 13/10-1913 på Frederiksberg). - G. 13/10-1942 i Hørsholm m. havebrugskandidat Ernst Albert Magius (f. 3/1-1912 i Huuseby) søn af skovridder Niels Chr. Wilh. M. - (Ernst Albert Magius var gift første gang med Inga Rachel Hylleborg Hansen (d. 16/9-1940), i hvilket ægteskab var 2 børn, tvillingerne Annelise og Karen Margrethe M.). 1 barn (C 1):

C 1. Peter Magius (f. 25/9-1943 i Gentofte).

B 2. Grete Ekman (f. 21/1-1916 i Ballerup). - G. 4/8-1945 i Hørsholm m. opdagelsesbetjent Peter Munck Nielsen (f. 1/3-1917 i Godthåb, Øster Hornum sogn) søn af Niels Christian N. og hustru f. Munck.

B 3. Poul Ekman, (f. 29/4-1918 i Ballerup). Eksamen fra Københavns elektro-

teknikum 1944. - G. 4/10-1944 i Jægersborg kirke m. Inger Margrethe Rasmussen (f. 16/3-1920 i København) datter af papirhandler, grosserer Chr. R. og hustru Clara f. Hansen.
1 barn (C 1):

C 1. En datter (f. 15/10-1945 i København).

A 7. Marie Louise Ekman (f. 12/6-1893 i København, d. 27/4-1919 sst.). - G. 29/10-1913 i Garnisons kirke, København, m. skibsreder William Christian Kjellerup Hansen (f. 2/7-1887 i København); om denne se under sidelinier XIX, side 199.
1 barn (B 1):

B 1. Bennet Christian Kjellerup Hansen (f. 3/8-1914 i København). Se sidelinier XIX, side 199.

A 8. Willy Ekman (f. 12/11-1894, d. 6/8-1895).

- - - -

S I D E L I N I E R XVI.

(Warmington)

Ellen (Nellie) Hall (se side 96.) g. m. George Septimus Warmington.
6 børn (A 1 - 6):

A 1. Dudley George Edward Warmington (f. 21/3-1876, d. 14/8-1943). Jurist. Deltog i den første verdenskrig. - G. m. Nora Cooke (af Wakefield).
Ingen børn.

A 2. Martin Gray Warmington (f. 18/3-1877). - G. m. sin kusine Ethel Warmington.
Ingen børn.

A 3. Wilhelmina Warmington (f. 6/5-1878). - Ugift.

A 4. Kenneth Payne Warmington (f. 11/2-1880, d. 5/5-1943). - G. m. Nora Donelly.
Ingen børn.

A 5. Ruth Warmington (f. 10/6-1882). - G. 6/10-1908 m. Charles Wynn Tilly, der faldt i den første verdenskrig.
1 barn (B 1):

B 1. Joan Tilly (f. 11/11-1910). - G. m. Richard G.A. Colley (af Sheffield).
3 børn (C 1 - 3):

C 1. Wynn Ruth Colley (f. 21/10-1932).

C 2. Ann Colley (f. 27/5-1935).

C 3. Jonathan Colley (f. 21/3-1940).

A 6. Crispin L. Warmington (f. 22/6-1885). Jurist. - G. m. Coralie Guthrie.
1 barn (B 1):

B 1. Anne Warmington (f. 27/9-1924).

S I D E L I N I E R XVII.

(Ebbs)

Mary Elizabeth (Lizzie) Hall (se side 96), g. m. Alfred Butler Ebbs.
3 børn (A 1 - 3):

A 1. Arthur Butler Ebbs (f. 15/8-1880). Forhenværende musiker. - G. 14/7-1909 m. Flora Blezard (f. 4/8-1881), datter af John B. og hustru Eliza.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Geoffrey Bertram Ebbs (f. 21/7-1911). Ansat i "Anglo Iranian Oil Co.", Persien. - G. 19/10-1935 m. Eva Dunn (f. 10/4-1911), datter af Joseph Stanley D. og hustru May.
1 barn (C 1):

C 1. Patricia Ann Ebbs (f. 26/6-1938).

B 2. Frank Hall Ebbs (f. 3/10-1913). Arkitekt i Liverpool. - G. 29/7-1943 m. Eleanor Jocelyn Slater (f. 6/8-1924).

B 3. Alfred Clifford Ebbs (f. 13/8-1916). - Ugift.

A 2. Elsie Gray Ebbs (f. 6/10-1882). - G. 12/9-1906 m. John Goodwin Shaw (f. 26/8 1876). Elektroingeniør. Bosat i Bushey.
3 børn (B 1 - 3):

B 1. Christina Elizabeth (Nina) Shaw (f. 8/8-1908). - G. 4/7-1936 m. Stuart Harford (f. 6/1-1905). Bankmand.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Roger Stuart Harford (f. 5/4-1938).

C 2. Michael John Harford (f. 27/4-1942).

B 2. Elsie Muriel Shaw (f. 29/9-1909). - G. 21/9-1936 m. Kenneth William Baker. Assurancemand.
2 børn (C 1 - 2):

C 1. Pamela Margery Baker (f. 29/6-1937).

C 2. Helen Muriel Baker (f. 30/5-1942).

B 3. Ralph Goodwin Shaw (f. 16/5-1914). Ingeniør. - G. 23/6-1944 m. Margaret Julia Walton (f. 13/11-1914).

A 3. Ralph Bertram Hall Ebbs (f. 6/7-1885, d. 14/6-1945). - Synsmand. - Ugift.

- - - -

S I D E L I N I E R XVIII.

(Bartrum)

Dorothy Hall (se side 97.) g. m. Stanley Bartrum.
3 børn (A 1 - 3):

A 1. Eleanor Bartrum (f. 7/12-1885). - G. maj 1921 m. Percy Hamilton Maflin.
2 børn (B 1 - 2):

B 1. Elizabeth Mary Maflin (f. 7/6-1922). - G. m. Kenneth Mc. Tellan.

B 2. John Bartrum Maflin (f. 7/1o-1924).

A 2. Stanley Hugo Bartrum (f. 29/11-1887, d. 1938). - G. 6/6-1921 m. Kathleen Joan Ellis.
1 barn (B 1):

B 1. Patrick Hugo Bartrum (f. 12/1-1926).

A 3. Dorothy Bartrum (f. 27/3-1892). - G. m. Hall Selby; ægteskabet opløst.

- -

S I D E L I N I E R XIX.

(Hansen)

Wilhelmina (Mina) Hall (se side 97) g. m. Johan Frederik Christian Hansen.
3 børn (A 1 - 3):

A 1. William Christian Kjellerup Hansen (Willie) (f. 2/7-1887 i København). Grosserer, skibsreder. R. - Kom 1911 efter endt uddannelse i udlandet ind i faderens forretning (firma C.K. Hansen), hvor han i 1916 blev medindehaver. - G. 1. 29/10-1913 i Garnisons kirke i København m. Marie Louise Ekman (f. 12/6-1893 i København, d. 27/4-1919 sst.) datter af grosserer Oskar E. (se side 94 samt sidelinier XV, side 192). - G. 2. 26/6-1920 i Sct. Olai kirke i Helsingør m. Elna Emilie Nielsen (f. 23/4-1882 i København) datter af grosserer Niels N. og hustru Amalie f. Andersen.
2 børn (B 1 - 2):

B 1. Bennet Christian Kjellerup Hansen (f. 3/8-1914 i København). Realist fra Stenhus kostskole. Prokurist i firma C.K. Hansen 1944. - G. 2/5-1942 i Holmens kirke m. Gudrun Wibe Baungaard (f. 1/5-1919 på Frederiksberg) datter af grosserer Rasmus B. og hustru f. Wibe.

B 2. Aileen Emma Hansen (f. 24/2-1921 i København). Student 1940 fra Rungsted kostskole. Biblioteksselev.

A 2. Norman Hall Hansen (f. 17/1-1890 i København). Skibsmægler og vicekonsul. Student 1908 fra Rungsted kostskole. Uddannet på forskellige skibsreder- og skibsmæglerkontorer i England og New York. Ansat i faderens firma (C.K. Hansen) 1917, medindehaver 1920-32; indehaver af skibsmæglerfirmaet Rechnitzer, Thomsen & Co.' eftf. i Ålborg fra 1932; britisk vicekonsul fra 1934. - G. 1. i Kastelskirken i København m. Holga Felipa Ruiz (f. i Argentina); ægteskabet opløst. - G. 2. i Holmens kirke i København m. Jenny Margrethe Støckel (f. 21/2-1900) datter af artillerikaptajn J.F.V.S.
Første ægteskab barnløst. I andet ægteskab 2 børn (B 1 - 2):

B 1. Marianne Hall Hansen (f. 24/9-1926 på Christianshavn). Student 1945.

B 2. Christian Kjellerup Hansen (f. 21/12-1930 i Hellerup).

A 3. Nellie Hansen (f. 16/11-1896 i København, d. 27/3-1927 på Frederiksberg). G. 28/4-1925 i Rungsted m. kaptajn, assurandør Erik Valentiner-Branth (f.

9/2-1894). Efter sin første hustrus død giftede han sig igen.
1 barn (B 1):

B 1. Jan Ulrik Valentiner-Branth (f. 17/12-1926 på Frederiksberg).

- - - -

P E R S O N R E G I S T E R .

I efterfølgende register er på få undtagelser nær optaget samtlige de i bogen forekommende personers navne.

I tilslutning til personnavnet er der her anført fødsels- og dødsår - såfremt disse data er kendte -, endvidere personens stilling og endelig er for ahnernes vedkommende tilføjet ahnenummer.

Foruden det eller de sidetal, hvor de enkelte personer findes omtalt i bogen, er det tillige angivet, om personen findes opført på en eller flere af oversigtstavlerne (betegnet ved T efterfulgt af tavlens nummer).

- - o O o - -

PERSONREGISTER.

von Ahn, Carl Frederik Emil (1833-89) 38, 73, 76.

Amsinck, Alma Doris (f. 1912) 170.
" , Georg. Købmand 170.

Amundin, Gundella 175.

Ancher, Poul, Præst 155.

Andersdatter, Anna Maria (f. ca. 1685) 150.
" , Johanne (f. ca. 1687) 150.

Andersen, Amalie 199.
" , Anders (f. ca. 1691) 150.
" , Andersine Petrea 181.
" , Christen, Gårdejer 98.
" , Hans (f. 1689) 150.
" , Jens (f. 1696) 150.
" , Johanne 22, 28.
" , Kamma 22, 23.
" , Peder (64/3) 110, 123. T14.
" , Sigrid (f. 1899) 182.

Andersen Birch: se u. Birch.

Appel, Jacob. Højskoleforstander 180.
" , Margrethe Sofie Charlotte (f. 1895) 179f.

Appeldorn, Agnes: se u. Petersen.
" , Alex (f. 1936) 171.
" , Alexis Valdemar Esmer (f. 1905) 170.
" , Alma: se u. Tramp.
" , Alma Doris: se u. Amsinck.
" , Carl Emil (1835-1905), Etatsråd, Gårdejer 74f, 169.
" , Carl Mathias (1869-1937). Oberstløjtnant, Kammerjunker. 169.
" , Ellen Amalie (1875-1917) 169.
" , Frederik Christian, Sognepræst 74.
" , Frederik Christian (f. 1871) 169.
" , Frederikke Christiane Ottilia (Frida)(f. 1867) 169.
" , John Allan (f. 1940) 171.
" , Olivia Amalie Caroline (1866-1919). Konventualinde 169.
" , Olivia Engelbrechtine: se u. Hesselberg.
" , Ottilia Sophie Caroline: se u. Petersen.
" , Otto Valdemar (1877-1918). Landmand 170.
" , Otto Vilhelm (1878-1921) 171.

Asmussen, Gorris (128/51). Møller 127, 138f, T11.

Backer, Agathe Ursula (1847-1907) 192.

Backer-Grøndahl, Anine: se u. Ekman.
" , Else Agathe (f. 1917) 192.
" , Ida (f. 1919). Laboratorieassistent 192.
" , Louise (f. 1910) 192.
" , Nils (f. 1877). Læge, Dr.med. 192.

Baker, Muriel: se u. Shaw.

Bang, Augusta Dorthea 172.
" , Chr. (d. 1896). Skibsfører 172.

Bang Wellejus, Hans. Cand.phil. 117.

Bardenfleth, K.S. Lektor 49.

Barfod, A. Departementschef 28.

Barret, Kathrine 107.

Barthels, Sofie Marie (d. 1747)(128/72) 132, 143.

Bartrum, Dorothy (f. 1857): se u. Hall.
" , Dorothy (f. 1892) 198.
" , Eleanor (f. 1885) 198.
" , Stanley (f. 1858) 97, 198.
" , Stanley Hugo (f. 1887) 198.

Bauditz, Christian Ferdinand Wolf Heinrich (f. 1888) 173.

Baumgarten, Hans Heinrich (1806- 75) 87, 88, 89.

Baungaard, Gudrun Vibe (f. 1919) 199.
" , Rasmus. Grosserer 199.

Beeken, Poul 15, 16.

Bendixen, Chr. Fischer. Bankdirektør, Sagfører 186.
" , Sigrid (f. 1889) 186.
" , Søren. Kalkbrænder 133.

Benthien, Anna Cathrine 170.

Bentzen, N. Bogholder 60f.

Berends, Hagar 149.

Bielefeldt, Hartvig (256/137). Smed 143, 151.
" , Hartvig Joachim (1732-62)(64/35). Smedemester 118,131f,143,T14.
" , Johann Friedrich (f. 1694)(128/69). Smed 131,143, 151.
" , Magdalene Louise Friederiche (1760-95)(32/18) 103,118,131,132, T14.

Bille, Nanna: se u. Wolfhagen.

Birch, Andreas (1716-63)(64/31). Mineralinspektør, Byfoged 116,129f,142,143 T13,T14.
" , Andreas (1758-1829). Biskop 131.
" , Anna Dorothea (f. 1732) 142.
" , Anne Dorothea (f. 1757) 130.
" , Anne Elisabeth (f.ca. 1714) 142.
" , Antonette Charlotte (1756-1835) 130.
" , Carl Christian Laurentius (1753-1808). Dr.theol. Sognepræst 130.
" , Charlotte Marie (1779-1839) 131.
" , Christian (1760-1829). Konferensråd 131.
" , Lars Andersen (d. 1754)(128/61). Byskriver 129,140ff,150,151.
" , Lars Larsen (ca. 1720-72). Byskriver 142.
" , Margrethe (f. 1727) 142.
" , Maria Elisabeth (1754-92)(32/16) 101,115ff,129,130 T13,T14.
" , Niels (f. 1724). Inspektør 142.
" , Sophia Christiane (f. & d. 1761) 131.
" , Sophia Christiane (1763-81) 131.

Birk, Axel Georg (1854-1940). Landinspektør 180.
" , Carl Georg Ostenfeld (f. 1894). Ekspeditionssekretær. 181.
" , Johan Adolph Ostenfeld (1890-1919). Stud theol. 181.
" , Johanne Antoinette Ostenfeld (f. 1897) 181.
" , Lilli: se u. Nielsen.
" , Olga Marie: se u. Ostenfeld.
" , Peter Georg Toft. Kontorchef 180.

Blou, Heidi (f. 1949) 10.
" , Jesper (f. 1945) 10.
" , Johan (f. 1918). Civilingeniør 10.
" , Lis: se u. Skovgaard-Petersen.
" , Ole (f. 1946) 10.

Boilesdatter, Karen (1747-1822)(32/4) 98,110,124, T14.

Boilesen, Eske (128/13). Gårdmand 124, 136.

Boldtzdatter, Anne Marie (64/12) 111, 124, T 14.

Bolvig, Agnete 183.

Borch, Anna Albertina 47.

Bramsen, Irene 28.
" , Svend. Assurandør 28.

Brandt, Barthold (d. 1750). Krigsråd 129.

Bredsdorff 148.

Brincker, Mathilde 193.

Broge, Hans. Købmand 50.

Brun, Christin Jespersdatter (1680-1701) 136, 147.

Bruun, Anders Iversen, Sognepræst 140.
" , Knud. Rådmand 116 f.

Bryant, Martha: se u. Krebs.

Bryham, Anne Jane (1797-1859)(16/16) 96, 108, 122, T14.

Budde, Anna Christine 181.

Burmeister, Aase: se u. Jessien.
" , Ann Jane (1854-1931) se u. Hall.
" , Ann Jane (f. 1939) 167.
" , Arne Holberg (f. 1913). Læge. 167.
" , Asta Ingeborg (f. 1881)(2/2) 9,11,22-31,52,53, 62,65,T14.
" , Carl Christian (1821-98). Skibsbygger, Maskinfabrikant 22,58,58ff,84-95, 104,106, T14.
" , Carl Christian (1884-1925) 6,23,28,62,65f,86, 167.
" , Carl Christian (f. 1924) 67f, 168.
" , Caroline Marie Cathrine (1850-1917) 22,92,94.
" , Catharina Elisabeth Johanna (Hanne): se u. Pöhls.
" , Christian Friederich (f. 1765)(32/17). Mejeriforpagter 103, 116f, 131, 132, T14.

Burmeister, Dorothea Christina Friederike (1797-98) 118.
" , Dorothy (1880-1950) 9, 22ff, 53-57, 62,64 165.
" , Dorrit (f. 1929) 68, 168.
" , Ellen Harriet: se u. Kofoed Schultz.
" , Frida Oline Augusta: se u. Løffler.
" , Friederike Henriette Maria (f. 1809) 119.
" , Georg Joachim Franz (f. 1813) 119.
" , Gottfried Christian Ulrich (f. 1802) 119.
" , Hans Johan Albert (1853-1931)(4/3). Ingeniør 22,53, 58-65, 90, 94, T14.
" , Hartvig Carl Christian (1848-1916) 22,53,59,67, 93f.
" , Heinrich Julius Christoph (f. 1801). Skrædder. 119.
" , Henriette Louise Maria (1803-76) 119.
" , Ida Louise Marie (1857-1936) 94f, 192.
" , Jensine Sofie (1827-1916) 91, 105.
" , Johann Christian Friedrich (f.& d. 1798) 118.
" , Johann Friedrich Christian (1807-61). Snedker 119.
" , Jytte Kofoed (f. 1911) 167.
" , Karl Christian Friedrich (1794-1859) (16/9) Restauratør 84,88,103ff,118, 120, T14.
" , Katharina Margarethe Dorothea (f. 1799) 118.
" , Lone (f. 1943) 167.
" , Louise Caroline Friederike (1824-58) 87, 105.
" , Maria: se u. Hansen.
" , Maria Louisa Dorothea (f. 1805) 119.
" , Marie (1829-31) 105.
" , Mathilde Eleonora Christense: se u. Markusson.
" , Paril Jakob (1838-74) 105.
" , Sophia Helene Dorothea (1806-10) 119.
" , Stanley (f. 1887) Grosserer 29, 66-69, 94, 168.
" , Thorvald Heinrich (1822-83). Købmand 104.

Bühring, Eva Friedericke Dorothea 119.

Børgesen, Valddemar. Grosserer 39.

Bøttern, Harriet 164.

Carl, Adolph Peter Antonius (d. 1908). Skibsreder 25, 50.
" , Axel Harald (1895-1936). Skibsreder 163.
" , Birthe (f. 1926) 163.
" , Flemming Martin Axel (f. 1927) 163.
" , Herman Georg Martin. Skibsreder 163.
" , Karen Marie Hedevig: se u. Kaufmann.
" , Karen Marie Julie (Kamma)(1878-1924) 22, 50ff, 163.
" , Karen Marie Thyra (Kamma)(f. 1924) 163.
" , Lise Lotte (f. 1933) 164.
" , Lulla 22, 23.
" , Marie Louise (f. 1933) 163.
" , Poul. Godsejer 16, 22, 23.

Castensdatter, Catharina (512/130) 145, 152, 157, 160.

Christensdatter, Anna (64/8) 110, 123, 136.
" , Anne (64/6) 110, 124, 136.

Christensdatter, Inger (1714-89)(64/24) 114, 127.

Christensen, Jørgen 124.
" , Mathias (1739-1821) (32/3) 98, 110, 124.

Christiansen, Aage Torkel Ostenfeld (1890-1946). Kontorchef 180.
" , Anna Elmi Marie: se u. Skovgaard.
" , Anna Ostenfeld (f. 1880). Diakonisse 178.
" , Christian (1843-1917). Professor 19,37,79,80,81, 84, 178, 190.
" , Elisabeth: se u. Prætorius.
" , Hansine Magdalene: se u. Ostenfeld.
" , Ingeborg Ostenfeld (1890-1940) Tandlæge 180.
" , Jacob Christian (f. 1926) 180.
" , Jens Carl Ostenfeld (f. 1931) 180.
" , Johanne Ostenfeld (f. 1882). Læge 178.
" , Kirsten Ostenfeld (f. 1885) 179.
" , Mads Peter. Gårdejer 178.
" , Margrethe Sofie Charlotte: se u. Appel.
" , Marie Ostenfeld (f. 1884) 178.

Cirsovius, Dorthea (d. 1756)(256/120) 140, 148f, 154, T10.
" , Immanuel (512/239). Sognepræst 149, 153f, T10.

Clausdatter, Bodil 137.
" , Inger (64/22) 113, 126f, T14.

Clausen, Harald Edvard. Borgmester 185.
" , Oline Frederikke (f. 1868) 185.
" , Sophie Magdalene 42.
" , Villum 155.

Cresswell, Dorothy (1744-93)(32/26) 106, 121f, 135,T14.
" , Elisabeth (f. 1750) 135.
" , Henry (f. 1742) 135.
" , Jane (f. 1753) 135.
" , Mary (d. 1869) 108.
" , Robert (f. 1746) 135.
" , William (d. 1766)(64/51) 121, 134f, T14.
" , William 135.

Dahltorp, Frida: se u. Appeldorn, Frederikke Christiane Ottilia.

Dall, Jørgen, Jernstøber 189.
" , Karen Bolvig (f. 1869) 189.

Damkier, Augusta Christiane: se u. Stabell.
" , Gyrithe (1849-1928) 75, 177.
" , Jens Emil. Overretsprokurator 75.

Damkier Petersen: se u. Petersen.

Diechmann, Andreas (1716-69)(64/29) Kancelliråd 115, 128f, 140, T10, T14.
" , Andreas (1788-1862). Major 117.
" , Barthold Ernst 129.
" , Carl Andreas Christian Birch (f. 1791) 117.
" , Christine Elisabeth Birgitte (1796-1840) 118.
" , Elisabeth (d. 1799) 129.
" , Ernestine (d. 1829) 129.

Diechmann, Friderich Christian (1785-1814). Kopist 117.
" , Fridrich Julius Carl (1790-1840). Landmand 117.
" , Hans (1756-1808)(32/15). Justitsråd. Borgmester 101, 115ff, 129, 130, T13, T14.
" , Johan Ernst (1792-93) 117.
" , Johan Ernst (d. 1808). Kancelliråd, Byfoged 129.
" , Johanne Anthonette (1786-1817)(16/8) 77, 101f, 115,117, T14.
" , Knudine (1795-1800) 118.
" , Knudine (f. 1801) 118.
" , Maria Elisabeth (f. 1793) 117.
" , Peder (1797-99) 118.
" , Scharlotte Maria Birch (f. 1791) 117.
" , Sophie Charlotte (1761-1837) 129.

Diechmann Jørgensen: se u. Jørgensen.

Dorph, Gerda: se u. Hasforth-Larsen.
" , Gunver Antoinette (f. 1923). Gartner 180.
" , Inge Christine (f. 1917) 180.
" , Ingeborg: se u. Christiansen.
" , Johannes Christian (f. 1868). Tegner 180.
" , Motte (f. 1945) 180.
" , Niels Christian (f. 1943) 180.
" , Svend Vinding (1914-45). Tandlæge 180.

Dreboldt, Albert Charles 170.
" , Ellen Thora (f. 1908) 170.

Duprès, Frederikke 29.

Ebbs, Alfred Butler. Bogtrykker 96, 196.
" , Arthur Butler (f. 1880) 196.
" , Elsie Gray (f. 1882) 24, 196.
" , Mary Elisabeth (Lizzie): se u. Hall.
" , Ralph (f. 1885) 197.

Ekman, Anine: se u. Jørgensen.
" , Anine (1884-1932) 192.
" , Carl Christian Burmeister (1881-90) 192.
" , Erik (f. 1888). Forpagter 55, 193.
" , Ferdinand 36, 95.
" , Grete (f. 1916) 193.
" , Inga: se u. Schow.
" , Inger (f. 1913) 193.
" , Inger-Margrethe: se u. Rasmusson.
" , Johan Peter Ferdinand (1811-83). Oberst, Dampmøller 94.
" , Johan Peter Ferdinand (f.& d. 1882) 192.
" , Lars (f. 1941) 193.
" , Lia: se u. Pouplier.
" , Marie Louise (1893-1919) 194, 199.
" , Oskar (f. 1885). Civilingeniør 193.
" , Oskar Nicolai Simon (1852-1898). Dampmøller 94, 192.
" , Poul (f. 1918). Ingeniør 193.
" , Ruth: se u. Salomon.
" , Stig (f. 1919). Stud. jur. 193.
" , Ulf Erik (f. 1917). Stud. polit. 193.
" , Willy (1894-95) 194.

Elgstrøm, Alma 10.

Engholm, Charlotte 176.

Eskeson, Boile (64/7) 110, 124, 136.

Fjord, N.J. (1825-91). Landøkonom 11, 37, 80.

Flouron, Laila Birgit (f. 1936) 164.
" , Margit: se u. Skovgaard-Petersen.
" , Svend. Forfatter 164.
" , Svend Arnold (f. 1901). Ingeniør 164.
" , Svend Olaf (f. 1932) 164.

Foss, Alexander 153.

Fougner, Kristian. Marinekaptajn 182.
" , Petra (1883-1917) 182.

Franck, Maria Angenetha (1733-77)(32/6) 99, 111f, 124, T14.
" , Peter (64/11) 111, 124, T14.

Friis, Asta Maria (f. 1894). Lærerinde 175.
" , Axel (1892-93) 175.
" , Christian Frederik (1849-1908). Læge 175.
" , Johanne Frederikke 186.
" , Karen Marie Amalie: se u. Fuglede.
" , Marie Christine 83.
" , Mette Cathrine (1801 -79) 101.
" , Morten. Mægler 175.
" , Sigrid Gerda (f. 1898) 175.
" , Tage Christian (f. 1900) 175.

Frimodt, Jens Christian Rudolph. Sognepræst 42.
" , Marie Magdalene (1863-1911) 42, 161.

Fuglede, Anna Elisabeth (1868-1935) 51, 175.
" , Christian Philip (1829-1902). Købmand 75, 175.
" , Ellen (f. 1902) 176.
" , Karen Maria (1805-1864): se u. Møller.
" , Karen Marie Amalie (1864-1930) 175.
" , Martine Wilhelmine Charlotte Amalia: se u. Petersen.
" , Niels (1803-46). Købmand 75.
" , Niels Christian Mathias (1871-1939). Kaptajn 175 f.
" , Preben 176.
" , Thyra: se u. Møller.

Fürchtegott, Ferdinand Christian (d. 1903). Toldassistent 173.

Gamél, Arnold, Dr. med. 38, 39.

Gardenholtz, Anton Thomas (128/63). Sølvpop 130, 143, T13.
" , Charlotte Marie (64/32) 116, 129f, 142, 143, T13, T14.

Gede, Marie Dorothea Frederikke 185.

Gindrup, Malvine 185.

Gorrisen, Ann Cathrin (1709-1772)(64/26) 114, 127f, 138, 139, T11, T14.
" , Iver (d. 1712) 139.
" , Stincke 127, 138f.

Gottschen, Hans. Boelsmand 127.

Graff, Anna Catharina Elisabeth (f. 1760) 112.
" , Charlotte Amalie Wilhelmine (1811-48)(8/2) 32, 70ff, 98, 99, T14.
" , Charlotte Wilhelmina (1767-72) 112.
" , Frantz Herman (1734-72)(32/5). Skræddermester 99, 111f, T14.
" , Johannes Christian (1770-1845)(16/3). Skræddер 70, 98f, 112, 113, T14.
" , Maria Magdalena (f. 1762) 112.
" , Sophia Juliana (f. 1764) 112.

Grahf, A.C. Skræddermester 99.
" , Christen Julius (1815-58) 99.

Graveson, Bente: se u. Hvenegaard.
" , Dola Merete (f. 1941) 186.
" , Dorothea Lucia (Dola): se u. Pothart.
" , Ellen: se u. Seidelin- Larsen.
" , Carl Christian. Tandlæge 186.
" , Graves Peter (f. 1932) 187.
" , Jens Olaf (Ole)(f. 1922). Civilingeniør 187.
" , Johannes (f. 1889). Læge, Dr.med. 186.
" , Kirsten (f. 1926) 187.
" , Lars Christian (f. 1916). Civilingeniør. 186.
" , Lizzie (f. 1918). Bibliotikar 187.
" , Niels Henrik (f. 1924.) 187.

Gray, Anne Jane: se u. Bryham.
" , Dorothy (1770-1849)(32/30) 108, 122.
" , Dorothy (1824-1906): se u. Hall.
" , Dorothy Wilson (f. 1826) 109.
" , Jane,(f. 1819) 108.
" , Matthew (1795-1851)(16/15) 96, 108f, 122, T14.
" , Robert (1769-1832)(32/29) 108, 122, T14.
" , Robert (f. 1820) 108.
" , Susannah Eleanor (1821-81)(8/8) 58, 95f, 107, 108, T14.
" , William (1823-98). Skibsbygger 58, 108, 109.

Green, Frederic Henry (f. 1899) 167.
" , Jytte: se u. Burmeister.
" , Thomas Henry (f. 1933) 167.

Groos, Poul. Overretssagfører 56.

Grooss, Claudius. Toldinspektør 118.

Grut, Erni: se u. Skovgaard-Petersen.
" , Flemming Harald (f. 1911). Arkitekt 164.
" , Harald (f. 1942) 164.
" , Harald de Jonquières (f. 1877). Kommandør, Kammerherre 164.
" , Nicolai (f. 1942) 164.
" , Rikke (f. 1945) 164.

Grøndahl, Olam Andreas (1847-65). Sanginstruktør 192.

Gudman, Kathinka Gurine (1822-65) 104.

Gumløs, Lars Nielsen (1657-1717)(256/123). Løjtnant 141, 150f, 156, T13.
" , Maren Larsdatter (1688-1768)(128/62) 129, 140ff, 150, 151, T 13.

Gumløs, Niels Nielsen (d. 1664)(512/245). Landkapitajn 150,154ff, T13.

Gørtz, F.C. Landinspektør, Kaptajn 184.
" , Ragnhild Birgitte Margrethe (f. 1909). Tandlæge 184.

Gøtzsche, Johs. Biskop 46.

Hall, Ann Jane (1854-1931)(4/4) 22ff, 53, 58ff, 94, 96, T14.
" , Cresswell (f. 1821) 108.
" , Dorothy (f. 1777) 122.
" , Dorothy (1824-1906) 54, 108, 109.
" , Dorothy (f. 1857) 53, 97, 198.
" , Dorothy Wilson (d. 1862): se u. Straughan.
" , Elisabeth (1832-1906) 108.
" , Elisabeth (f. 1773) 122.
" , Ellen (Nellie)(f. 1850) 23, 58, 96, 195.
" , Frances (f. 1772) 122.
" , Henry 108.
" , Henry (f. 1776) 122.
" , Jane (1827-1909) 108.
" , John (1784-1876)(16/13). Kaptajn 95, 106f, 122, T14.
" , John (1817-90). Skibsreder og Mægler 58, 107.
" , John (1855-55) 97.
" , John (Jack)(1858-84) 97.
" , Joseph (f. 1775) 122.
" , Joseph (1834-1918) 108.
" , Mary Elisabeth (1823-94) 108.
" , Mary Elisabeth (Lizzie)(1852-1934) 23, 62, 96, 195.
" , Susannah Eleanor: se u. Gray.
" , Wilhelmina (Mina)(1860-1940) 28, 59, 97, 199.
" , William (d. 1795)(32/25) 106, 121f, 135.
" , William (1771-1841) 122.
" , William George Straughan (1819-1888)(8/7). Kaptajn 58, 95f, 107, 109, T14.
" , William (1855-56) 97.
" , William George Seth (1864-77) 97.

Halley, David. Direktør 60, 90.

Hansdatter, Anna (Birgitte)(1746-1816)(32/14) 101, 114f, 127.
" , Anne (64/2) 110, 123, T14.
" , Bodel (1734-98)(32/10) 100, 113, 126.
" , Christina (1717-73) 138.
" , Inger Maria (f. 1764)(16/6) 76, 99f, 113, 114, T14.
" , Lisbeth (d. 1713)(256/122) 140, 149f, T13.
" , Maren (d. 1742) 137.
" , Maren (128/80) 132, 144.

Hansen, Adolphine Caroline Helene 180.
" , Agnes Margrethe (f. 1911) 165.
" , Ailoon Emma (f. 1921) 199.
" , Augusta Selchau (f. 1879) 175.
" , Bennet Christian Kjellerup (f. 1914). Prokurist 194, 199.
" , Christen. Vognmand 165.
" , Christian (d. 1829)(32/19). Mester 103, 119f, 133, T14.
" , Christian Kjellerup (1813-68) 105.

Hansen, Christian Kjellerup (f. 1930) 199.
" , Clara 194.
" , Elna Emilie: se u. Nielsen.
" , Gudrun: se u. Baungaard.
" , H.G. Smedemester 182.
" , H.P. Gårdejer 182.
" , Hans (d. 1659)(512/129). Sædedegn 145,152,157,160, T12.
" , Harriet 22, 106.
" , Inga Rachel Hylleberg (d. 1940) 193.
" , Inge Christine: se u. Dorph.
" , Jenny Margrethe: se u. Støckel.
" , Jens (f. 1719) 138.
" , Jens (d. 1752). Gårdmand 126.
" , Johan Frederik. Professor 94.
" , Johan Frederik Christian (1861-1943). Generalkonsul 59,62,97,199.
" , Johanne Boline (f. 1900) 182.
" , Jürgen (f. 1671)(128/49). Tømrer og Murer 127,138,148,T11.
" , Jürgen (d. 1681)(512/193) 147, 152, T11.
" , Maria (1794-1829)(16/10) 84,103f,118,120, T14.
" , Marianne Hall (f. 1926) 199.
" , Marie Louise: se u. Ekman.
" , Matthias (1706-78)(64/21). Gårdmand 113, 126f, T14.
" , Nellie (1896-1927) 24, 199.
" , Nicolaus (1702-70)(64/17) 113,125f,137, T12, T14.
" , Nicoline Christiane Fallesen: se u. Smith.
" , Norman Hall (f. 1890). Skibsmægler 28, 56, 199.
" , Olof 58.
" , Peder (1738-1813). Gårdmand, Kirchenjurat 126.
" , Peter Eiler (1847-1902). Læge 94.
" , Robert 62.
" , Thorkild Nicolai. Billedhugger 180.
" , Trouls (1722-72). Gårdmand 126.
" , Wilhelmina (Mina): se u. Hall.
" , William (Willie) Christian Kjellerup (f. 1887) Skibsreder 55, 194, 199.

Harder, Dorthea (512/240) 149, 153f, T10.
" , Claus. Perlestikker 153.

Harford, Christina (Nina) Elisabeth: se u. Shaw.

Harhoff, Christian (f. 1886). Skibsreder, Grosserer 28.
" , Rigmor (f. 1888) 28.

Harloff, Albert 192.
" , Albert Fredrik Backer-Grøndahl (f. 1934) 192.
" , Anine Louise Backer-Grøndahl (f. 1937) 192.
" , Fred (f. 1893). Skibsreder 192.
" , Louise: se u. Backer-Grøndahl.
" , Louise Backer-Grøndahl (f. 1940) 192.

Harrson, Anna Hilda: se u. Lichtenberg.
" , Anne Merete (f. 1942) 170.
" , Boy Harro Heinrich (1868-1934). Læge 169.
" , Carl Emil Appeldorn (f. 1913). Landmand 170.

Harrsen, Ellen (f. 1939) 170.
" , Ellen Amalie: se u. Appeldorn.
" , Ellen Thora: se u. Droboldt.
" , Ellinor Ottilia (f. 1908). Husholdningslærerinde 170.
" , Erik (f. 1907). Forpagter 170.
" , Eva (f. 1943) 170.
" , Harro Heinrich. Proprietær 169.
" , Harro Heinrich (f. 1904). Læge 169f.
" , Harro Heinrich (f. 1936) 170.
" , Joppe Wilhelm (f. 1940) 170.
" , Kirsten (f. 1944) 170.
" , Lilly Kirstine: se u. Nørret-Jensen.
" , Niels Erik (f. 1944) 170.
" , Nina Lewenhaupt: se u. Hoffmann.
" , Ole (f. 1939) 170.
" , Peter (f. 1939) 170.

Hasforth-Larsen, Gerda 180.

Hassel, Dagmar 67.

Havemann, Kirsten Marie 188.

Hein, Catharina Sophia (1790-1843)(16/12) 88,105f,120,121,T14.
" , Christian Ernst (f. 1778) 121.
" , Christian Ernst (64/45) 121, 134, T14.
" , Greth Marie (f. 1780) 121.
" , Joachim Christian (1748-1821)(32/23). Grovsmed 105,121,134,T14.
" , Joachim Fridrich (1783-1830). Smedeoldermand 121.
" , Johann Christian 121.
" , Maria Sofia (1788-1872) 121.

Hellerung, Mekanikus 87.

Helms, Dagmar Nicoline 165.

Hempel, Johanne Marie 184.

Henriksen, Else Margrethe (f. 1907) 184.
" , Valdemar. Direktør 184.

Herbst, Thea 172.

Herlofson, Constantin. Dispachør 52.

Hertz, Emil. Grosserer 56.

Hestbek, Erik Sørensen. Købmand 181.
" , Metto Marie (1869-1938) 181.

Hjorth, Dagmar Harriet Stephana 43.

Hjorth-Petersen, Inga (f. 1888) 43ff, 161.

Hochbrandt, Carl Heinrich (1811-69) 86, 87, 105.

Hofmann, Julie Frederikke Elenora 188.
" , Niels Vilhelm. Ritmester 170.
" , Nina Lewenhaupt (f. 1911). Cand.pharm. 170.

de Hoffmann, H. Amtmand 115, 129.

Hoffmeyer, Anne Hilde: se u. Lichtenberg.

Holm, Jacob. Provst 129.

Holst, Hans Pedersen (1802-66). Gårdejer 100.
" , Olga Marie Alexandra (d. 1927) 173.

Holstein-Rathlau, Rosa 169.

Hovgaard. Løjtnant 61.

Hovmand, Alfred. Mægler 185.
" , Margrethe (f. 1872) 185.

Hune, Bent Seidelin (. f. 1938) 188.
" , Gudrun Julie Djanaki: se u. Seidelin.
" , Jes Peter Seidelin (f. 1934) 188.
" , Otto (f. 1907). Lærer 188.
" , Peder Jensen. Lærer 188.

Hvanegaard, Bente (f. 1923) 187.
" , Chr. Landinspektør 187.

Hvidt, Christian (1876-1943). Direktør 28.
" , Johanne: se u. Methling.
" , L.N. (f. 1869). Dispachør 52.
" , Olga (f. 1880) 28.

Hyllebrandt, Hendrich 142.

Høeberg, Georg (f. 1872). Kapelmester 62, 65.

Høeg, Carl Bent (f. 1935) 182.
" , Carl Emil. Skolelærer 181.
" , Carl Samuel (f. 1902) 182.
" , Ellen Lætitia (f. 1900) 182.
" , Frederik Ludvig (f. 1864). Sognepræst 181.
" , Inger Jesda (f. 1933) 182.
" , Jesda Antoinette: se u. Ostenfeld.
" , Johanne Boline: se u. Hansen.
" , Johannes Emil (f. 1897). Lærer 182.
" , Kaj Ostenfeld (f. 1905). Driftsassistent 182.
" , Sigrid: se u. Andersen.

Höncke, Hugo. Kontorchef, cand.jur. 184.
" , Karen Marie Hulda (f. 1906) 184.

Hørling, Ane Kirstine (1807-86) 102.

Iversen Bruun, Anders. Sognepræst 140.

Jacobsen Loft, Peder. Rektor, Magister 129.

Jansen, Elise Juliane 186.

Jensdatter, Johanne (1737-1812)(32/8) 99,112f,125,T14.
" , Karen (64/4) 110, 123, T14.
" , Maren (1698-1773)(64/16) 112, 125, T14.
" , Maren (f. & d. 1773) 113.
" , Maren (1705-94)(64/28) 114, 128, T14.
" , Marie 165.
" , Mette 112.
" , Nite (f. 1772) 112.

Jensdatter Thomsen, Maren (1775-1849)(16/4) 70,98f,112,113, T14.

Jensen, Anders (f. 1769) 112.
" , Hans. Gårdmand 125.

Jensen, Herman, Missionær 188.
" , Karoline 181.
" , Knud (1770-88) 112.
" , Mads (64/1) 110, 123, T14.
" , Mads (f. 1775) 110.
" , Marie Magdalene 188.
" , Nanna (f. 1877) 188.
" , Niels. Mejerist 181.
" , Niels Peter. Skræddermester 170.
" , Peder (1770-1846)(16/1) 70,98,110, T14.
" , Thomas (f. 1767) 112.
" , Trinke 127.

Jensen (Hjuler), Peder (1712-63)(64/23) 114, 127, T14.

Jensen, Mette Catharina (1773-1838) 113.

Jepsen, Hans (1695-1765)(64/27). Gårdmand 114, 128, T14.
" , Peder (1708-1780). Husmand 138.

Jepsen (Slifsgaard), Troels (1794-1846) 100.

Jerichau-Christensen, J.F.A.N. Fabrikant 193.

Jessdatter, Christine (1764-99) 113.

Jessien, Aase (f. 1916) 167.

Johanning, Bernhard Heinrich. Bankchef 192.
" , Else Agathe: se u. Backer-Grøndahl.
" , Kurt Gustav Adolf (f. 1904) 192.

Johansen, Ellen 179.
" , Jørgen (d. 1758). Avlsbruger 142.

Jørgensdatter, Karen 144.
" , Kirsten (64/40) 119,132f,144, T14.

Jørgensen, Ane Marie (1817-1833) 102.
" , Anine 95.
" , Anna Catharina (1776-77) 114.
" , Anne Elisabeth (1810-12) 102.
" , Anne Kathrine (f. 1780) 115.
" , Anne Marie (1790-91) 115.
" , Edele Elisabeth (f. 1926) 175.
" , Gyde. Købmand 115.
" , Hans (1707-58)(64/25) 114,127f,138,139, T11, T14.
" , Hans (1777-1861). Krigsassessor 114.
" , Hans 101.
" , Hans Diechmann (f. & d. 1810) 102.
" , Hans Michael (1813-29) 102.
" , Hans Peter (ca. 1730-91). Boelsmand 127.
" , Hansine Bothilde (1814-72) 102.
" , Hansine Cathrine (1811-90)(8/4) 33,73,76ff,101,102, T14.
" , Jeppe Vilhelm (f. 1824) 103.
" , Johanne Anthonette: se u. Diechmann.
" , Johannes Anton (1817-90). Gårdejer 78,101,102.
" , Johannes August (f. 1898). Læge 175.
" , Johannes August (f. 1932) 175.

Jørgonsen, Jørgen (1779-1848)(16/7). Møller 77,101f,115,117, T14.
" , Jørgen Diechmann 103.
" , Kristine (1785-1849) 115.
" , Lene Kierstine (1782-83) 115.
" , Lene Kierstine (f. & d. 1783) 115.
" , Ludvig Christian (1814-15) 102.
" , Ludvig Christian (1815-91) 102.
" , Ludvig Diechmann 103.
" , Margrethe Elisabeth (f. & d. 1786) 115.
" , Nicolai Hendrich (1750-1818)(32/13). Møller 101,114ff,127,T11, T14.
" , Nicolai Henrich (1809-1905). Præst 102.
" , Peder. Husmand 144.
" , Sigrid Gerda: se u. Friis.
" , Theodor Carl Christian. Købmand 175.
" , Vibeke (f. 1929) 175.

Jürgensen, Ellen (f. 1696) 138.
" , Hans (f. 1698) 138.
" , Hans (d. 1710)(256/97). Tømrer 138,147f,152,T11.
" , Henning (d. 1797). Boelsmand og Lensfoged 128.
" , Peter (1701-80). Lensfoged og Boelsmand 138.

Kaufmann, Karen Marie Hedevig 50.

Kennedy, Alfred (f. 1828). Bankier 108.

Kirk, Amalie (1868-1931) 173.
" , Anne (Anna) Marie Sophie: se u. Petersen.
" , Augusta Dorthea: se u. Bang.
" , Carl (1871-1903). Postekspedient 174.
" , Dines Otto (f. 1907). Statsadvokat 172f.
" , Ella: se u. Lauritsen.
" , Ermalynn (f. 1935) 172.
" , Esben (f. 1905). Overlæge 172.
" , Irma Louise (Ermalynn): se u. Muser.
" , Jens (1833-90). Landinspektør 75, 172.
" , Jens (f. 1944) 173.
" , Lillian (f. 1936) 172.
" , Mette: se u. Christensdatter 75.
" , Ole Christian Christensen. Gårdmand 75.
" , Ole Christian (1898-1903) 172.
" , Ole Christian (f. 1903). Disponent 172.
" , Ole Christian Mathias (1865-1922). Dommer 172.
" , Ole Dines (f. 1938) 173.
" , Peter (f. 1935) 172.
" , Poul Albert (f. 1941) 172.
" , Thomas Esben (f. 1937) 172.
" , Thora Magdalene: se u. Kristensen.
" , Thyra: se u. Nielsen.

Kirkmand, Martha Alvine (f. 1910) 181.

Kjærsgaard. Redaktør. 44.

Kniep, Grot Lise (64/42) 120, 133, T14.
" , Johan Friedrich August 121.
" , Luise Sophie Elisabeth (d. 1871) 106.

Knudsen, Dora 163.
" , Jens (d. 1743)(64/15) 112, 125, T14.

Kofod, Børge Poscolan (1752-1839). Præst 130.
" , Jens Pedersen. Landkapitajn 104, 155, 156.

Kofoed Schultz, Ellen Harriet (1889-1920) 66, 167.

Korup, Andreas Albrecht. Smed 132.

Kragbøll, Carl Emil Høeg (f. 1923). Assistent 182.
" , Ellen Laetitia: se u. Høeg.
" , Karen Sophie Høeg (f. 1923) 182.
" , Thorkild Ebbe Høeg (f. 1931) 182.

Krarup, Anna Albertina: se u. Borch.
" , Christian Gyberg. Købmand 118.
" , Daisy (f. 1875) 47ff.
" , Eiler Christian. Sparekassekasserer 47.

Krebs, Martha 22.

Kristensen, Karl 172.
" , Thora Magdalene (f. 1917) 172.

Küster, Hans (d. 1659) 152.

Langhoff, Maria Dorothea (128/70) 131, 143, 151.

Larsdatter Gumløs, Maren (128/62): se u. Gumløs.

Larsen, Anders (d. 1721)(256/121). Gårdmand 140, 149f, T13.
" , Anna Elisabeth: se u. Seidelin.
" , Anny Elisabeth 9.
" , Jacobine 181.
" , Jens. Smed 186.
" , Lars Peter (1862-1940). Professor, Dr.theol. 186.
" , Mads (d. 1770)(64/39). Husmand 119, 132, T14.

Lauritsen, Ella (f. 1911) 173.
" , Peder Christian. Maskinsnedkor 173.

Laursen, Laurs (f.ca. 1712). Skipper 151.

Lautrup, Hans Hansen. Møller 114, 128.

Lehmann, Johannes. Dr.phil. 90.

Lembken, Dorthea Liesch 120.

Lerche, Anny Elisabeth: se u. Larsen.
" , Flemming Christian. Ingeniør 9.
" , Margit 9.

Lichtenberg, Anna Hilda (f. 1877) 169.

Linnemann. Købmand 129.

Lobedantz, Eskild. Sognepræst 130.

Loft, Peder Jacobsen. Rektor, Magister 129.

Lossius, Georg. Rektor 145.

Ludvigsen, Kirsten Margrethe Tranum (f. 1911). Tandlæge 184.
" , Martin Christian. Maskinfabrikant 184.

Løffler, Carl. Overretssagfører 67.

Løffler, Dagmar: se u. Hassel.
" , Frida Oline Augusta (f. 1891) 67ff, 168.

Løwener, Agnes Johanne Constance (1840-76) 105.

von der Maase, Herman Frederik (Fritz) Rostgaard. Kammerjunker 166.
" , Lotte (f. 1922) 166.

Madsdatter, Birthe (f.ca. 1757) 133.
" , Karen (d. 1850)(32/20) 103,119f,133,T14.
" , Maren (f.ca. 1748) 133.
" , Sidsel 133.

Madsdatter Stuoagger, Catharina (1695-1773)(64/18) 113,125f,T12,T14.

Madsen, Ane Kathrine 173.
" , Jens (f. 1736)(32/1). Gårdmand 98,110,123,T14.
" , Jørgen. Husmand 173.
" , Jørgen (d. 1803). Husmand og Skrædder 133.
" , Karine 101.
" , Lars (f. ca. 1744) 132.

Madsen (Smed), Thomas (d. 1747)(64/13) 112, 124f, T14.

Madvig, J.N.A. Rotsformand 52.

Maflin, Eleanor: se u. Bartrum.

Magius, Ernst Albert (f. 1912). Havebrugskandidat 193.
" , Inger: se u. Ekman.
" , Niels Chr. Wilh. Skovridder 193.
" , Peter (f. 1943) 193.

Marcussen, Hans (512/235). Rådmand 148, 153, T14.
" , Hans. Købmand 148.

Markussen, Henriette: se u. Bentin.
" , Mads Emil (1818-84) 94.
" , Mathilde Eleonore Christense (1850-1933) 94.

Marstrand 153.
" , Thyra 55.
" , Vilhelm. Ingeniør 7.

Mathiasdatter, Anne (1777-1852)(16/2) 70,98,110,T14.

Mathiasen, Christen (64/5) 110, 123f, T14.

Matthiasen, Hans (1730-1808). Gårdmand (32/11) 100,113f,127,T14.
" , Hans (Skovgaard)(1762-1820)(16/5). Gårdejer 76,99f,113,114, T14.
" , Matz (1767-1802). Gårdmand 113.

Matthsen, Caston (1024/259). Købmand 152,157,158,T12.

Matzdatter, Cathrine (1711-71) 137.

Matzen, Hans (é. før 1782). Gårdmand 126.

Modling, Herman Johan. Bagermester 106.

Mothling, Emma 22.
" , Harriet 22, 106.
" , Joachim Daniel Christoph (1796-1876) 106.
" , Johanne 22.
" , Ludvig (1850-1903) 22,59,62,106.

Meyer, Edele Dorthea Magdalene 175.

Mildenstein, Jakob (d. 1856) 120.
" , Markus Heinrich. Vinhandler 104.
" , Martine Henriette (1803-76) 84, 86, 104.

Milleson, Maggie Agnes (Army)(f. 1846) 18, 84, 191.

Mohrenholtz 147.

Mortensen, Ane Marie 178.
" , Ejnar Aksel (f. 1910). Direktør 179.
" , Gerda Magdalene: se u. Schrøder.
" , Jakob Aksel. Næstbanoformand 179.
" , Jakob Aksel (f. 1943) 179.
" , Thomas (1649-1726)(256/117). Købmand 139,148,153,T10.

Moos, Eva (f. 1910) 188.
" , Peder Hansen. Gårdejer 188.

Munck, Cathrine (f. 1780) 120.
" , Christian Peder (1784-85) 120.
" , Christian Peder (f. 1786) 120.
" , Jens. Hørtilbereder 119, 120, 133.
" , Jensine (f. 1791) 120.
" , Kirstine Maria (f. 1782) 120.
" , Mas Frederick (f. 1789) 120.

Mundt-Petersen, Gerda 170.

Muser, Herman Albrecht. Kontorchef 172.
" , Irma Louise (Ermalynn)(f. 1910) 172.

Müller, Asmus (d. 1698) 139, T11.

Møldrup. Højesteretssagfører 44.

Møller, Karen Maria (1805-64) 75.
" , Thyra 175.

Mørk, Alma: se u. Tramp.

Nicolaisdatter, Catharina (1729-1812) 126.
" , Kierstina (1737-1814) 126.
" , Maria (1727-84) 126.

Nicolaisen, Mathias (1725-93)(32/9). Gårdejer 100,113,126,T14.

Nicolaisen (Tingele), Hans (1732-1808). Husmand 126.

Nielsdatter, Anne Dorthea (256/124) 141,150f,156,T13.
" , Inger Maria (d. før 1818) 113.
" , Maren (d. 1748)(128/34) 125,136ff,147,T12.

Nielsdatter Tingler, Zedtzel (1739-97) 126.

Nielsen, Christen (d. 1881) 98.
" , Christian 193.
" , Ellen 186.
" , Elna Emilie (f. 1882) 199.
" , Gertrud 179.
" , Grete Munck: se u. Ekman.
" , Jacobus (2048/519). Sognepræst 157, 158, T12.
" , Jens. Proclamist 181.
" , Jørgen (d. 1753)(128/79). Snedker og Husmand 132, 144.

Nielsen, K.C. Kommandør 60.
" , Lilli (f. 1897) 181.
" , Magdalene Fog 188.
" , Margrethe 187.
" , Niels. Grosserer 199.
" , Peter Munck (f. 1917). Opdagelsesbetjent 193.
" , Thyra (f. 1875) 174.

Nisdatter, Catharina (f. & d. 1670) 147.

" , Marin (f. 1661) 147.
" , Trincke (Catharin) (f. & d. 1663) 147.
" , Birgitte (256/66) 136,145ff,152,T12.

Nisson, Anna Maria 128.

Nordbek, Amalie: se u. Kirk.
" , Anna Kirk (1889-1934) 173.
" , Ellen Marie Kirk (f. 1890). Lærerinde 173.
" , Hedevig Margrethe (f. 1906). Massøse 173.
" , Niels (1858-1932). Lærer 173.

Nordstrand, Franz 13, 14.
" , Lulla: se u. Carl.

Norup, Sofie 184.

Nyboe, Hanne (1936-40) 165.
" , Helle (f. 1943) 165.
" , Inger: se u. Skovgaard-Petersen.
" , Jan Ib (f. 1933) 165.
" , Johannes Conrad Ib (Jonas)(f. 1905). Civilingeniør, Brygmester 56, 165.
" , Klavs Ib (f. 1940) 165.
" , Marius Ib. Civilingeniør 165.

Nyrop, Bette 22.
" , Kamma 22.

Nørret, Ane Margrethe 170.

Nørret-Jensen, Lilly Kirstine (f. 1914) 170.

Olafson, Kitty 164.

Oldag, Marie (256/138) 143, 151.

Olsen, Kathrine 184.

Ostenfeld, Anette (f. 1937) 184.
" , Asger Skovgaard (1866-1931). Professor 184.
" , Benedicte (f. 1939) 184.
" , Bodil Seidelin (f. & d. 1895) 183.
" , Carl Jens (1834-1919). Proprietær 81, 82, 178.
" , Carl Seidelin (f. & d. 1894) 183.
" , Carl Vilhelm Skovgaard (1875-1933). Overretssagfører 28, 182.
" , Christen (f. 1900). Civilingeniør 184.
" , Ebba Cecilie Petrea (f. 1913) 182.
" , Elisabeth (f. 1898). Bibliotikar 183.
" , Elly Kristine: se u. Petersen.
" , Else Margrethe: se u. Henriksen.
" , Erik Nis (f. 1940) 185.
" , Eva (f. 1900) 161, 183.

Ostenfeld, Hans. Proprietær 103.
" , Hans. Proprietær 82.
" , Hans Willemoes Skovgaard (1868-1935). Postmester 181.
" , Hansine Magdalene (1861-1937) 84, 178, 190.
" , Harald (1864-1934). Biskop 161, 183, 187.
" , Holger (f. 1901). Assurandør 184.
" , Holger Skovgaard (1870-1900). Tobaksfabrikant 185.
" , Ib (f. 1902). Læge, Dr.med. 184f.
" , Inge Elise Maria (f. 1938) 181.
" , Inger (f. 1868) 185.
" , Inger (f. 1905) 185.
" , Ingine Hansine: se u. Skovgaard.
" , Jens Carl(f. 1942) 181.
" , Jesda Antoinette (1870-1941) 181f.
" , Johanne: se u. Seidelin.
" , Johanne Antoinette: se u. Skovgaard.
" , Johanne Elisabeth: se u. Pontoppidan.
" , Jørgen (f. 1909). Læge, Dr.med. 184.
" , Karen Bolvig: se u. Dall.
" , Karen Marie: se u. Höncke.
" , Kirsten Margrethe Tranum: se u. Ludvigsen.
" , Klaus Henrik (f. 1943) 185.
" , Knud (f. 1905). Repræsentant 181.
" , Magdalene: se u. Vinter.
" , Margrethe: se u. Hovmand.
" , Margrethe (f. 1942) 184.
" , Martha Alvine: se u. Hovmand.
" , Mette Marie: se u. Hestbeck.
" , Olga Marie (f. 1865) 180.
" , Oline Frederikke: se u. Clauson.
" , Petrea: se u. Fougner.
" , Ragnhild Birgitte Margrethe: se u. Görtz.
" , Rasmus Jes Skovgaard (1874-1934) 185.
" , Rasmus Sørensen. Mølleejer 83.
" , Severine Marie (f. 1832) 102.
" , Svend (f. 1909). Læge, Dr.med. 185.
" , Søren Rasmusson (1837-1900). Præst 82, 83, 183.
" , Søren Seidelin (1891-1922). Læge 183.
" , Thurid Valgerda: se u. Thomsen.
" , Ulla Merete (f. 1921) 182.

Ottesen, Johannes. Kunstner 179.
" , Maria Elisabeth (f. 1911) 179.

Oxenbøll, Birgitte Christine Marie 184.

Paasch, Anna Marie (64/46) 121, 134, T14.

Patterson, George Matthew 96, 109.
" , John Storey 96.

Paulsen, Jes 128.

Pedersdatter, Ane Elisabeth (1814-87) 100.
" , Ane Kathrine (d. 1894) 98.
" , Anne (f. 1734)(32/2) 98,110,123,T14.
" , Ellen (1742-1801)(32/12) 100,113f,127,T14.
" , Karen (1816-1903) 98.
" , Kirstine (512/234) 148, 152f, T10.

Pedersdatter, Mette Cathrine (1710-73)(64/20) 113, 126, T14.

Pedersen, Alma: se u. Elgstrøm.
" , Georg. Tekstilfabrikant 10.
" , Jens (f. 1802). Gårdejer 98.
" , Matthias: se u. Petersen.

Pentz, Christian. Oberst 145.

Petersdatter, Maren (128/50) 127,138,148,T11.

Petersen, Agnes (1871-1941) 170.
" , Anna (Aja) Skovgaard (1865-1916) 11,15,34ff,41,73, 80.
" , Anne (Anna) Marie Sophie (1837-1922) 73, 75, 172.
" , Caroline Jørgine: se u. Skovgaard.
" , Charlotte Amalie Wilhelmine: se u. Graff.
" , Dagmar Harriet Stephana: se u. Hjorth.
" , Ebba Charlotte (f. 1878). Lærerinde 177.
" , Elly Kristine (f. 1907) 185.
" , Frederik Ludvig. Godsforvalter 43.
" , Gyrithe: se u. Damkier.
" , Hans (1714-93)(64/19) 113, 126, T14.
" , Inga Hjorth: se u. Hjorth-Petersen.
" , Jens Emil Damkier (1880-1926). Skibsmægler 177.
" , Johanne (Hanne) Louise (f. 1905) 173.
" , Julie (1885-1928) 177.
" , Karen Augusta (1882-1922) 177.
" , Marie Elisabeth 99.
" , Martin Peter Vilhelm (1835-97). Grosserer (4/1) 11ff,32ff,73,75, 83,T14.
" , Martine Wilhelmine Charlotte Amalia (1839-1913) 73, 75, 175.
" , Mathias (1801-93)(8/1). Murermester 32,34,70ff,98,99, T14.
" , Ottilia Sophie Caroline (1834-1921) 33,73,74f,169.
" , Sophus Emil Thorvald (1843-1928). Arkitekt 48,73,75f,177.
" , Thora Eleonore Emilia (1844-59) 76.
" , Valdemar Axel Thor (1848-1924) 51,73,74,76.
" , Vilhelm: se u. Petersen, Martin Peter Vilhelm.

Petterson, Ida 182.

Pil, Mads 142.

Platou-Jørgensen, Annelise (f. 1910) 163.
" , Knud Mogens. Grosserer 163.

Plesner, Frederikke Malvine Theone 83.

Pontoppidan, Dines. Sognepræst 184.
" , Johanne Elisabeth (f. 1868) 184.

Pothart, Dorothea Lucia (Dola) 186.

Pouplier, Emil. Grosserer 193.
" , Lia (f. 1894) 193.

Priesen, Friedericia Christiane 106.

Primon, Thyra Frederikke 163.

Prior, Oscar 36.

Prætorius, Elisabeth 180.

Purvis, Henry Taylor (d. 1900). Isenkræmmer 108.

Pöhls, Catharina Dorothea (f. 1793) 121.
" , Catharina Elisabeth Johanna (Hanne)(1821-94)(8/6) 58,59,84ff,104, 106,T14.
" , Catharina Maria (1814-95) 105.
" , Catharina Sophia: se u. Hein.
" , Christian Friedrich Lorenz (1823-89) 106.
" , Christian Hartvig Gottfried (f. 1812) 105.
" , Christian Heinrich (1782-1829)(16/11) 88,105f,120,121, T14.
" , Franz Joachim (64/41) 120, 133.
" , Hartvig (1777-1859) 120.
" , Hartvig Johann Christian (1817-99). Gårdejer 106.
" , Hartvig Lorenz (1753-1809)(32/21). Bagermester 105, 120, 134.
" , Ida Caroline Elisabeth (1819-91) 106.
" , Johann Heinrich (1779-1845) 120.
" , Johann Carl Ludwig (1825-79). Forvalter 106.

Rantzau, Peter 145.

Rasmussen, Bothilde Kjerstine 114.
" , Chr. Papirhandler, Grosserer 194.
" , Inger Margrethe (f. 1920) 194.

Rathenberg, Johannes. Sognepræst 146.

Reimer, Elisabeth (1695-1775)(128/60) 129,139f,148,149, T10.
" , Joachim (1645-1710)(256/119). Sognekapellan 140,148f,154,T10.

Ricard, Olfert. Pastor 46.

Rich, Bette: se u. Nyrop.

Rohde, Elsie 28.
" , Johan G. 28.

Rostgaard-Nielsen, Carla Anna 161.

Ruiz, Holga Felipa 199.

Ruth, Ivara Holmboe 192.

Ryder, Carl Sigfried 163.
" , Karen Marie: se u. Skovgaard-Petersen.
" , Paul Bernhard (f. 1892). Konsul 163.

Rønhild, Anna Elisabeth (f. 1926) 187.
" , Carl Johan (f. 1924). Stud.polyt. 187.
" , Christian Carl Erik Julius Peter (f. 1895). Civilingeniør 187.
" , J.C.G.C.R. Oversergent 187.
" , Inger: se u. Seidelin-Larsen.
" , Lars Peter (f. 1934) 187.

Sager, Hans 147.

Salomon, Ruth (f. 1917) 193.

Salomonsen, V.S. Overretssagfører 52.

Sandberg, Dido Charlotte 179.

Schlichtkrull, Aage. Stiftamtmand 28.

Schlichtkrull, Johanne: se u. Andersen.

Schmidt, Egica 192.

Schouboe, Allie 62.
" , I. Leonhardt. Vinhandler 62.

Schow, Inga (f. 1888) 193.
" , Sophie 193.

Schroll, Anna Else Karla (f. 1882) 188.
" , Thorvald. Birkedommer 188.

Schröder, Anna Catharina (d. 1801)(64/34) 118, 131, T14.

Schrøder, Ellen (f. 1945) 179.
" , Gerda Magdalene (f. 1912) 179.
" , Holger (f. 1885). Civilingeniør 179.
" , Ingeborg 180.
" , Inger Elise (1919-43) 179.
" , Karen Hansigne Henriette 163.
" , Kirsten: se u. Christiansen.
" , Kay Christian (f. 1914). Dyrlæge 179.
" , Ludvig Peter. Højskoleforstander 179.
" , Maria Elisabeth: se u. Ottesen.
" , Per Otto (f. 1942) 179.

Schumacher, Esther 166.

Schrøbel, Birthe Amalie (f. 1926) 173.
" , Einar Frederik (f. 1895). Lærer 173.
" , Ellen Marie Kirk: se u. Nordbek.
" , Niels Jakob (f. 1932) 173.

Seidelin, Anna Elisabeth: se u. Bonnevie.

" , Anna Elisabeth (1867-1903) 186.
" , Anna Else Karla: se u. Schroll.
" , Axel Skovgaard (f. & d. 1872) 188.
" , Bolette Juliane (1842-1900): se u. Skovgaard.
" , Carl Erik (1916-36) 189.
" , Carl Julius Ludvig (1833-1909). Professor 83, 186.
" , Eva: se u. Moos.
" , Gerda Merete (1912-17) 188.
" , Gudrun Julie Djanaki (f. 1907) 188.
" , Hansine Cathrine Skovgaard (1882-1929) Organistinde 189.
" , Jens. Admiral 83.
" , Jes Hansen Skovgaard (1874-1918). Sognepræst 188.
" , Jes Thorvald (f. 1920). Stud.polit. 189.
" , Johanne (1869-1901) 161, 183, 187.
" , Jørgen (f. 1944) 189.
" , Lisbeth (f. 1943) 188.
" , Mogens Gunnar (f. 1913). Læge 188.
" , Nanna: se u. Jensen.
" , Peter Anton (f. 1877). Læge 188.

Seidelin-Larsen, Carl (f. 1891). Dommer 186.
" , Elisabeth (1901-02) 187.
" , Ellen (f. 1893) 186.
" , Inger (f. 1896) 187.
" , Johanne (1894-95) 187.

Seidelin-Larsen, Rigmor (f. 1900) 187.
" , Sigrid: se u. Bendixen.

Seidelin Ostenfeld: se u. Ostenfeld.

Selby, Dorothy: se u. Bartrum.

Shaw, Christina (Nina) Elizabeth (f. 1908) 196.
" , Elsie, se u. Ebbs.
" , Goodwin 196.
" , John. Fabrikant 196.

Skovgaard, Anna Elni Marie (1848-71) 84, 178.
" , Anna Malvine (1877-1938) 190.
" , Bolette Juliane (1842-1900) 83, 186.
" , Caroline Jørgine (1840-1907)(4/2) 11ff,32ff,73,75, 77ff,102,T14.
" , Ellen Maria (1796-1867) 100.
" , Hans (1844-1920). Præst 79ff, 83, 190.
" , Hans Hansen (1800-11) 100.
" , Hansine Cathrine: se u. Jørgensen.
" , Hansine Kathrine Jessine (1849-1916) 78, 81, 84.
" , Ingine Hansine (1837-1916) 33,73,78,83,183.
" , Irma Hansine (f. 1879) 18f, 191.
" , Jes Hansen (1802-03) 100.
" , Jes Hansen (1805-73)(8/3). Gård- og Møllecjer 33,76ff,101,102, T14.
" , Jes Hansen (f. 1884). Lektor 178, 190.
" , Johan Jørgen Stiller Hansen (1886-1919) 190.
" , Johanne Antoinette (1835-95) 82f, 178.
" , Johanne Christine Eleonore: se u. Wegener.
" , Johanne Christine Eleonore (f. 1879). Arkivar 190.
" , Jørgen (1845-47) 37, 83.
" , Jørgen (1847-1925) 18ff, 84, 191.
" , Maggie Agnes: se u. Milleson.
" , Marie: se u. Christiansen.
" , Matthias Hansen (1798-1850) 76, 100.
" , Matz Hansen (1802-39) 101.

Skovgaard-Petersen, Agnes Margrethe: se u. Hansen.
" , Alvar Jan (f. 1942) 162.
" , Anna (Aja): se u. Petersen, Anna Skovgaard.
" , Anneliese: se u. Platou-Jørgensen.
" , Anne Merete (f. 1942) 9.
" , Arne (f. 1904). Fuldmægtig 161.
" , Asta Ingeborg: se u. Burmeister.
" , Bent (f. 1916). Civilingeniør 9, 26, 31.
" , Carl Axel (f. 1866). Domprovst 12,24,32ff,41ff, 56,73,74,80,161.
" , Daisy: se u. Krarup.
" , Dorothy: se u. Burmeister.
" , Dotta (f. 1947) 165.
" , Eigil (f. 1901). Sognepræst 50, 161, 183.
" , Einar (1869-1942). Rektor 36, 47ff, 73.
" , Else (f. 1906) 43, 162.
" , Erni (f. 1913) 164.
" , Finn (f. 1929) 161.
" , Gerda (1903-10) 161.

Skovgaard-Petersen, Hanne (1912-22) 165.
" , Harald Ostenfeld (f. 1936) 161.
" , Ib Vilhelm (f. 1909). Grosserer 9, 31.
" , Ida (f. 1947) 166.
" , Inga: se u. Hjarth-Petersen.
" , Inger (f. 1907) 54f, 165.
" , Jes (f. 1917). Civilingeniør 165f.
" , Jette (f. 1938) 9.
" , Jonna Aneva: se u. Wedel-Larsen.
" , Jørn (f. 1921). Konstruktør 54, 166.
" , Karen Marie (f. 1904) 163.
" , Karen Marie Julie (Kamma): se u. Carl.
" , Kay (f. 1879). Dispachør 13,39,52ff,65,67, 165.
" , Kay (f. 1945) 166.
" , Ketil (f. 1950) 165.
" , Kjeld (f. 1909). Dispachør 54, 63, 165.
" , Kirsten (f. 1913). Socialrådgiver 162.
" , Lillian (f. 1937) 161.
" , Lis (f. 1918) 10, 31.
" , Lotte: se u. von der Maase.
" , Margit: se u. Lerche.
" , Margit (f. 1908) 164.
" , Marie Magdalene: se u. Frimodt.
" , Olaf (1872-1926). Grosserer 17,21,22,23,25, 28,34ff,50ff,73, 163.
" , Preben Vilhelm (f. 1901). Prokurist 51, 163.
" , Rudolph (1900-21) 161.
" , Sten (f. 1949) 166.
" , Vagn (f. 1931) 161.
" , Vilhelm (1878-1940)(2/1). Grosserer 6,9,11ff,39,52, 53,56,65,67,T14.

Slifsgaard, Troels Jepsen: se u. Jepsen.

Smith, James (1816-74). Kaptajn. 109.
" , Nicoline Christiane Fallesen 94.

Sommerville, Jack M. 96.

Stabell, Augusta Christiane 75.

Stegman, Magdalene Sophie (1755-93)(32/22) 105, 120, T14.

Stegmanns, An Lehn 120.

Stein, Andreas Heinrich (1708-53). Smedemester 132.

Stockmar, Albert 62.

Stokkebye, Erik 36, 23.
" , Poul 14, 13, 23.

Story, Annie 108.
" , John 135.

Stouagger, Bodil Christina (Hansdatter)(1795-1835) 100.
" , Mads 125.
" , Nicolai Mathiesen (1797-1818). Boelsmand 113.

Straughan, Dorothy Wilson (d. 1862)(16/14) 95,106f,122,T14.

Støckel, J.F.V.S. Artillerikaptajn 199.
" , Jenny Margrethe (f. 1900) 56, 199.

Suhr, Frederik (f. 1818). Godsejer 91, 106.

Sørensen, Caroline 187.
" , Hans. Gårdmand 112.

Tandberg, Kamma: se u. Andersen.

Taylor Purvis, Henry 108.

Teisen, Hellen (f. 1942) 179.
" , Inger Elise: se u. Schrøder.
" , Jørgen Theodor Bernhard. Civilingeniør 179.
" , Sven Jørgen Henrik (1913-43). Civilingeniør 179.

Thomsen, Bertel (1690-1754). Rådmand 148.
" , Elisabeth Kathrina (d. 1837) 117.
" , H.G. Købmand 182.
" , Hans (1687-1751)(128/59). Købmand 129,139f,148,149, T10.
" , Jens (1736-1817)(32/7) 99,112,125,T14.
" , Johanne (1721-75)(64/30) 115,128f,140,T10, T14.
" , Maren Jensdatter: se u. Jensdatter.
" , Morten (512/233). Gårdmand 148, 152f, T10.
" , Morten (1688-1756). Provst, Magister 148.
" , Thurid Valgerda (f. 1896) 182.

Thorkil-Jensen, Henning Osterfeld (f. 1922). Stud.polyt. 181.
" , Johanne Antoinette: se u. Birk.
" , Niels (f. 1894). Professor 181.

Thorsen, Laurs. Korporal 150.

Tietgen, C.F. 39,61,90,91,92.

Tilly, Wynn C. 195.

Tingel (Tingleff), Hans Hanson (1711-70). Gårdmand 138.

Tingel, Hans Küster (d. 1659) 152.
" , Jacob Hansen (1704-48) 137.
" (Tingelev), Niels Hansen (1706-55) 137.

Tingelev, Hans 137.
" , (Tingel) Niels Hansen (1706-55) 137.

Tingleff, Cathrina (1830-72) 103.
" , Christina 138.
" , (Tingel) Hans Hansen (1711-70). Gårdmand 138.
" , Hans Nissen (1659-1736)(128/33). Gårdmand 125,136ff,147,T12.
" , Niss Hansen (f. 1630)(256/65). Gårdmand 136,145ff,152,T12.
" , Nis Nissen (1665-1729) 147.
" , Trincke (f. 1656) 147.

Tingler, Zedtzel Nielsdatter (1739-97) 126.

Topelius, Zacharias. Digter, Historiker 38.

Torm, Frederik. Professor 45.

Tramp, Alma (1875-1938). Komtesse 169.
" , Rudolph. Greve 169.

Tranum, Elise Marie 184.

Troels-Smith 153.

Ulfeld, Ebbe. Lensmand 154, 155.

Ussing, Henry. Stiftsprovst 43, 46.

Utzon, Michael Laueson (1781-1854). Farver 115.

Waagepetersen, Harald. Grosserer 56.

Wagner, Charlotte Caroline Elise Johanne 179.

Wain, William (1819-82) 59, 89, 90.

Valentiner-Branth, Erik (f. 1894). Kaptajn, Assurandør 199.
" , Jan Ulrik (f. 1926) 200.
" , Nellie: se u. Hansen.

Warmington, Crispin (f. 1885) 195.
" , Dudley George Edward (f. 1876) 195.
" , Ellen (Nellie): se u. Hall.
" , George Septimus (1874-1908). Sagfører 96, 195.
" , Kenneth Payne (f. 1880) 195.
" , Martin Gray (f. 1877) 195.
" , Ruth (f. 1882) 195.
" , Wilhelmina (f. 1878) 195.

Wedel-Larsen, Alfred Michael 161.
" , Jonna Ruth Aneva (f. 1912) 161.

Wegener, Frederikke Malvine Theone: se u. Plesner.
" , Johan Jørgen Stiller. Sognepræst 83.
" , Johanne Christine Eleonore (1847-1924) 83, 190.

Wellejus, Hans Bang. Cand.phil. 117.

Wessel, Sebastian Gerhard 142.

Wichmann, Nicolai. Pastor 154.

Vieregge, Agnete Magdalene Dorothea (1732-1774)(64/36) 118,131f,143,T14.
" , Johann Heinrich (d. 1739)(128/71). Skovridder 132, 143.

Wilson Gray: se u. Gray.

Wippel, Matths (d. før 1530)(8192/2049) 152, 160, T12.

Woisin, Catharina Hedwig (f. 1750)(32/34) 105,121,134,T14.

Wolfhagen, Nanna 22.

Wood, Weston 107.

Zimmermann, Hans 147.

Ørsted, H.C. Fysiker 85, 87, 88.

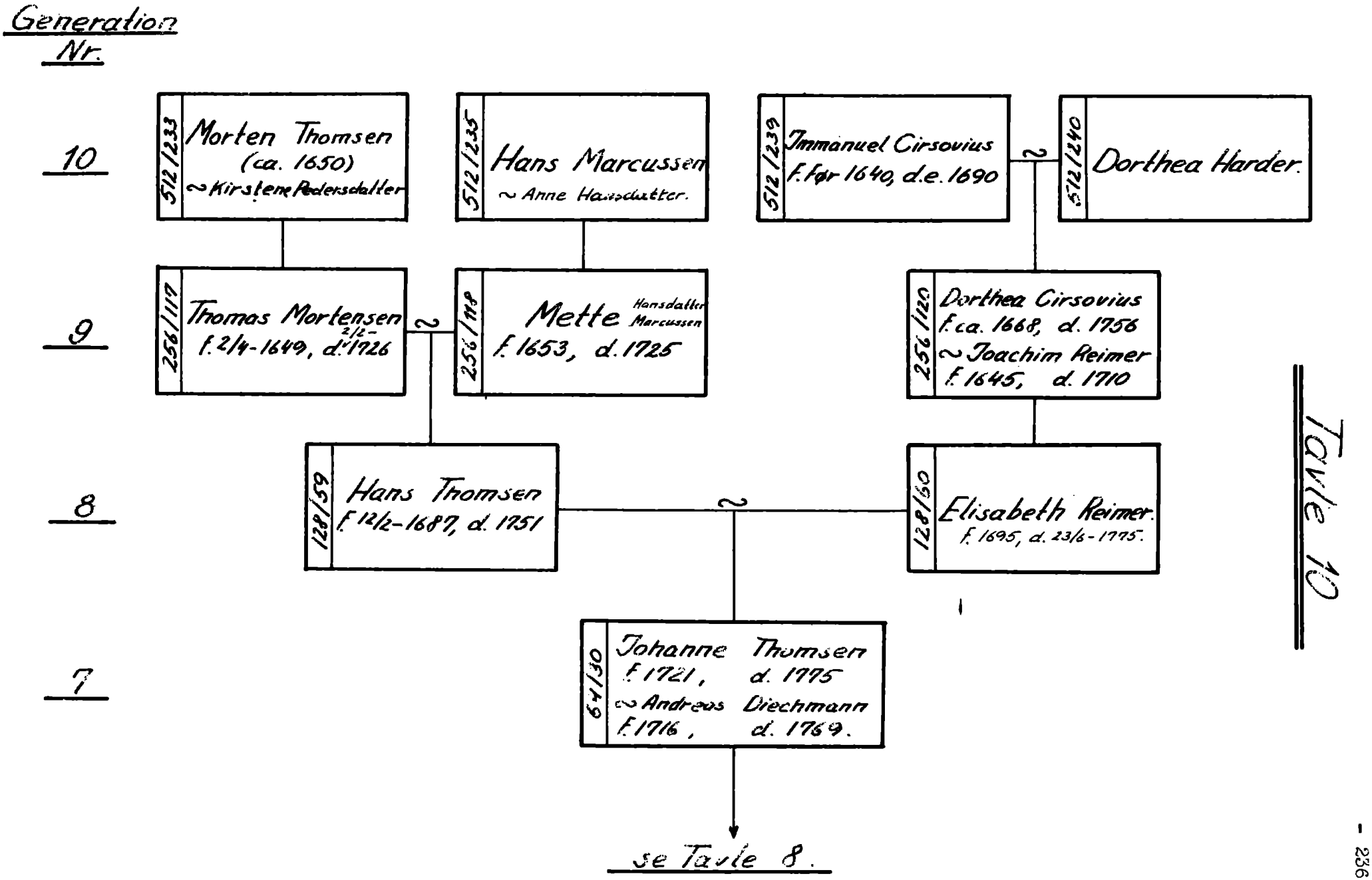
Generation Nr.
10
9
8
7
512/233
Morten Thomsen
(ca. 1650)
~ Kirsten Pedersdatter
512/235
Hans Marcussen
~ Anne Hansdatter.
512/239
Immanuel Cirsovius
f. før 1640, d.e. 1690
512/240
Dorthea Harder.
256/117
Thomas Mortensen
f. 2/4-1649, d. 2/2-1726
256/118
Mette Hansdatter Marcussen
f. 1653, d. 1725
256/120
Dorthea Cirsovius
f. ca. 1668, d. 1756
~ Joachim Reimer
f. 1645, d. 1710
128/59
Hans Thomsen
f. 12/2-1687, d. 1751
128/60
Elisabeth Reimer.
f. 1695, d. 23/6-1775.
64/30
Johanne Thomsen
f. 1721, d. 1775
~ Andreas Diechmann
f. 1716, d. 1769.
se Tavle 8.
Tavle 10

Tavle 11

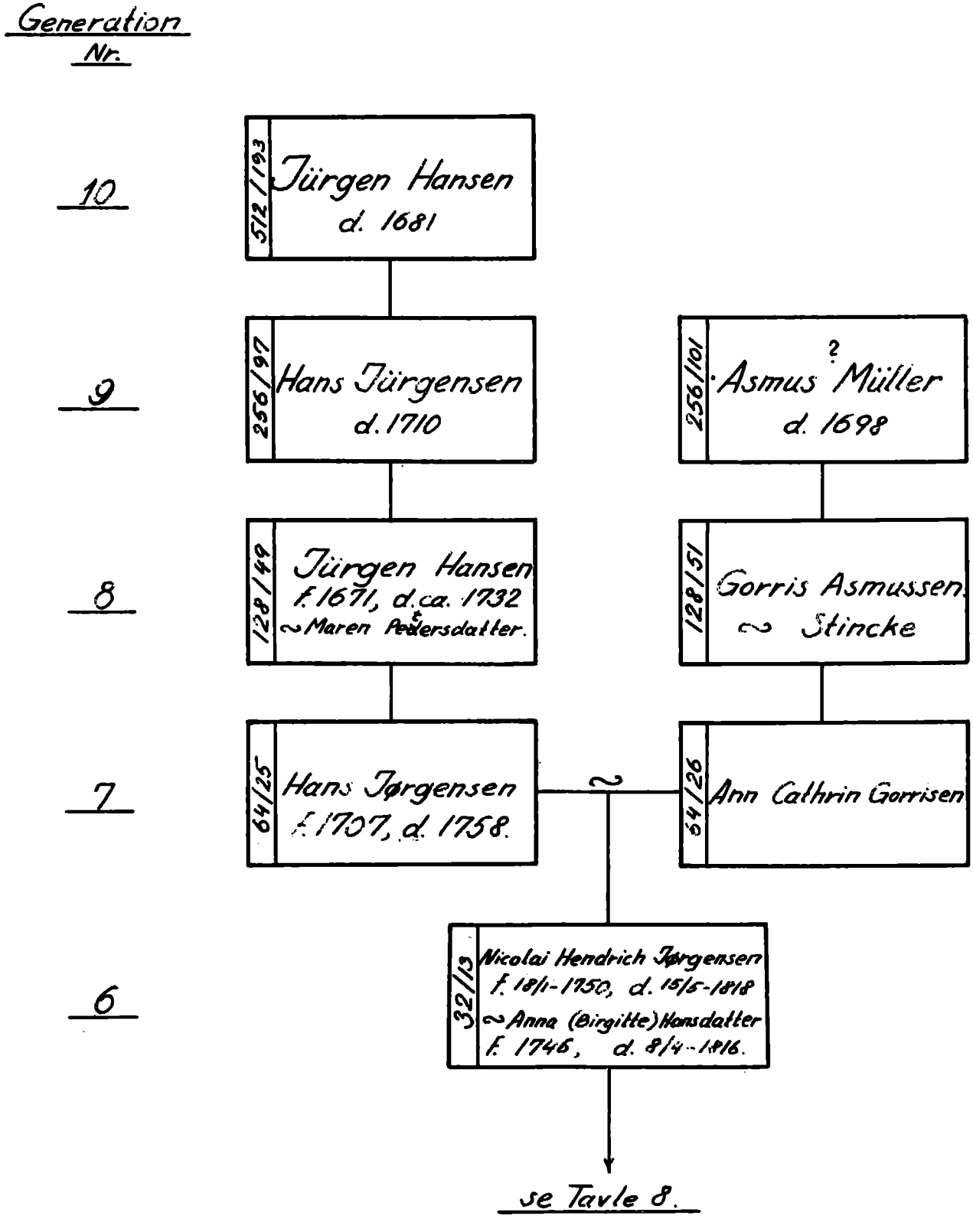
Generation Nr.
10
9
8
7
6
512/193
Jürgen Hansen
d. 1681
256/97
Hans Jürgensen
d. 1710
256/101
Asmus ? Müller
d. 1698
128/49
Jürgen Hansen
f. 1671, d. ca. 1732
~ Maren Pedersdatter.
128/51
Gorris Asmussen
~ Stincke
64/25
Hans Jørgensen
f. 1707, d. 1758.
~
64/26
Ann Cathrin Gorrisen
32/13
Nicolai Hendrich Jørgensen
f. 18/1-1750, d. 15/5-1818
~ Anna (Birgitte) Hansdatter
f. 1746, d. 8/4-1816.
se Tavle 8.

Tavle 12

Generation Nr

14 — 8192/2049 Matths Wippel d. før 1530

13 — 4096/1025

12 — 2048/513

11 — 1024/257

10 — 512/129 Hans Hansen (el. Hans Küster Tingel) d. 17/1-1659.

9 — 256/65 Niss Hansen Tingleff f. ~~[illegible]~~ 1630, d. ml. 1708 & 1726 ~ Birgitte Nissdatter

8 — 128/33 Hans Nissen Tingleff. f. 24/9-1659, d. 1736 ~ Maren Nielsdatter, d. 1748.

7 — 64/17 Nicolaus Hansen f. 4/12-1702, d. 25/8-1770. ~ Catharina (Madsdatter Stouagger) f. 1695, d 19/2-1773.

se Tavle 8.

2048/519 Jacobus Nielsen f. ca. 1525, d. 1605.

1024/259 Casten Matthsen ~ 1024/260 Anna

512/130 Catharina Castensdatter

Tavle 13

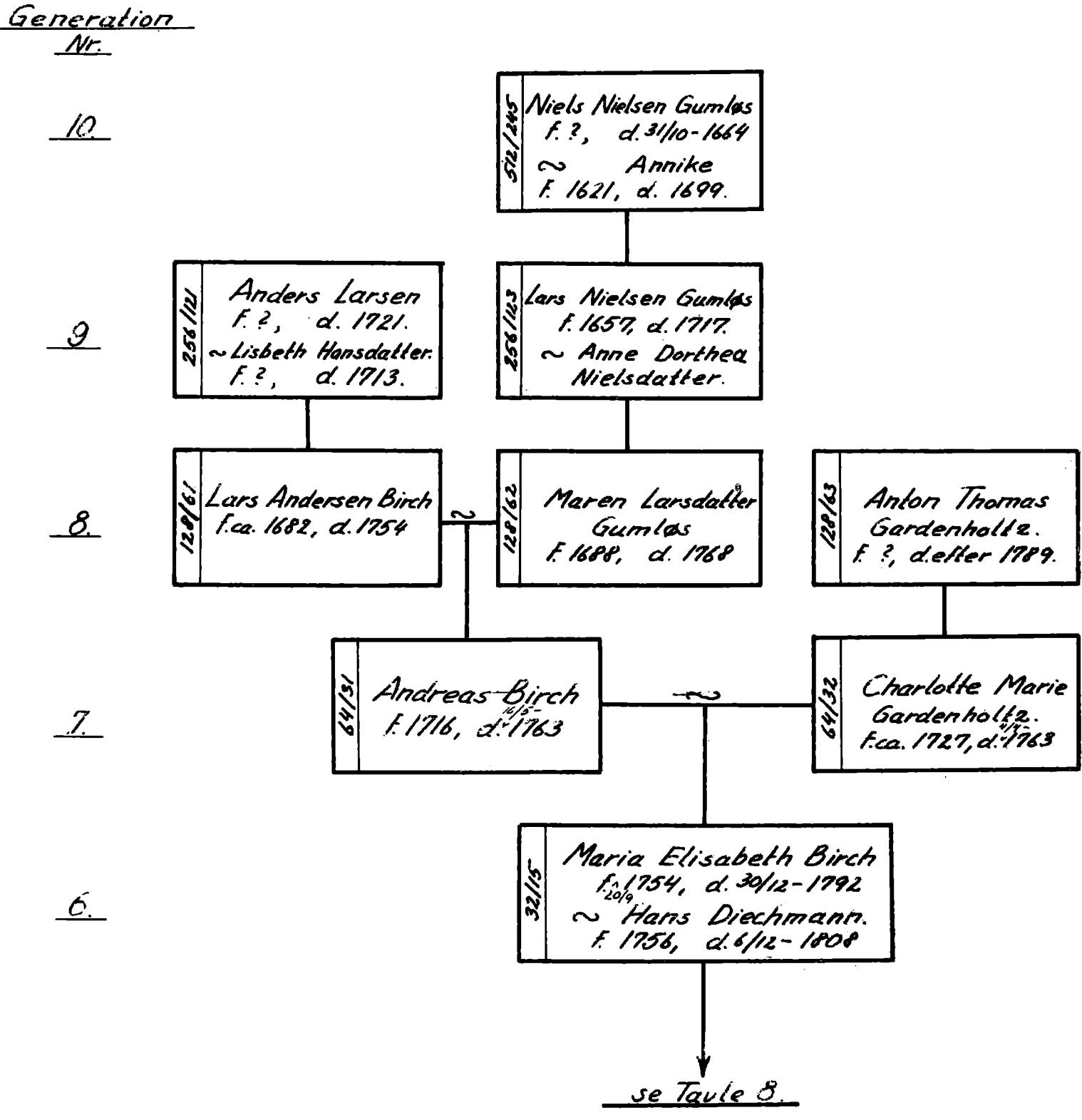
Generation Nr.
10.
512/245
Niels Nielsen Gumløs
f. ?, d. 31/10-1664
~ Annike
f. 1621, d. 1699.
9
256/121
Anders Larsen
f. ?, d. 1721.
~ Lisbeth Hansdatter.
f. ?, d. 1713.
256/123
Lars Nielsen Gumløs
f. 1657, d. 1717.
~ Anne Dorthea Nielsdatter.
8.
128/61
Lars Andersen Birch
f. ca. 1682, d. 1754
~
128/62
Maren Larsdatter Gumløs
f. 1688, d. 1768
128/63
Anton Thomas Gardenholtz.
f. ?, d. efter 1789.
7.
64/31
Andreas Birch
f. 1716, d. 16/5-1763
~
64/32
Charlotte Marie Gardenholtz.
f. ca. 1727, d. 11/7-1763
6.
32/15
Maria Elisabeth Birch
f. 20/9 1754, d. 30/12-1792
~ Hans Diechmann.
f. 1756, d. 6/12-1808
se Tavle 8.

Tavle 14.

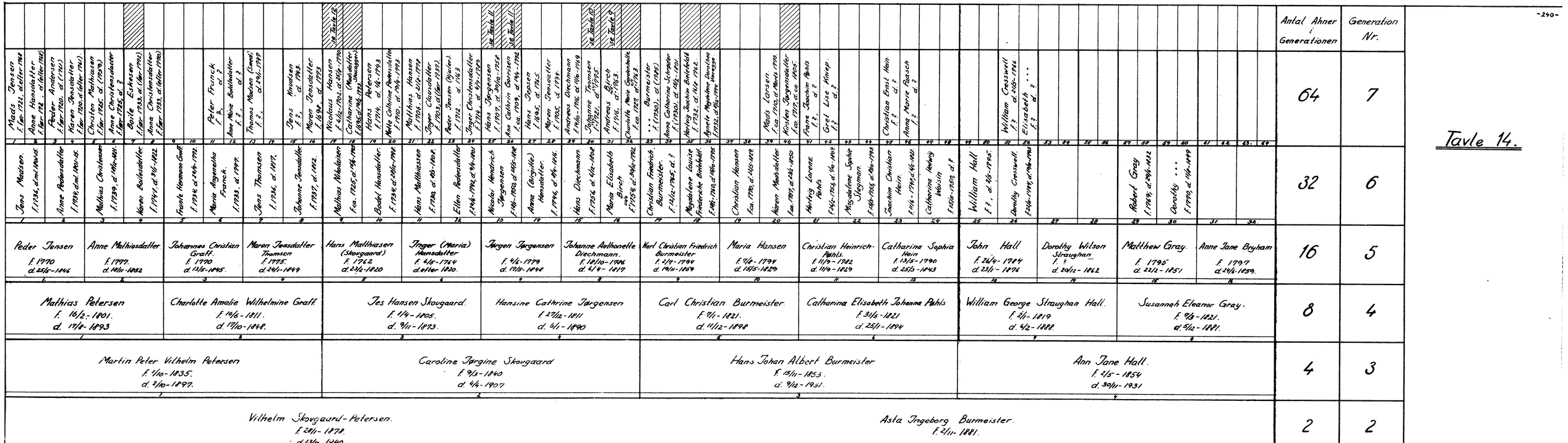
Mads Jensen f. før 1732, d. efter 1788
Anne Hansdatter f. før 1734, d. efter 1801
Peder Andersen f. før 1720, d. (1781)
Maren Jensdatter f. før 1720, d. efter 1761
Christen Mathiasen f. før 1725, d. (1789)
Anne Christensdatter f. før 1735, d. 2
Boile Eskesen f. før 1733, d. (før 1792)
Anne Christensdatter f. før 1733, d. efter 1788
Jens Mathisen f. 1736, d. 1794
Karen Boiledatter f. 1741, d. 9/6 - 1822
Anne Pedersdatter f. 1736, d. 1801-05.
Mathias Christensen f. 1739, d. 14/6 - 1811
Anne Mathiasdatter f. 1777, d. 14/11 - 1852
Peder Jensen f. 1770 d. 25/6 - 1846
Frants Hermann Graff f. 1736, d. 24/6 - 1772
Johannes Christian Graff f. 1770 d. 13/6 - 1845
Maren Jensdatter Thomsen f. 1775 d. 26/1 - 1849
Peter Franck f. ?
Marie Magrethe Franck f. 1733, d. 1797
Jens Thomsen f. 1734, d. 1817
Johanne Jensdatter f. 1737, d. 1812
Hans Matthiasen (Skovgaard) f. 1762 d. 23/2 - 1820
Bodel Hansdatter f. 1736, d. 24/6 - 1798
Jes Hansen Skovgaard f. 1/4 - 1805 d. 9/11 - 1873
Hansine Cathrine Jørgensen f. 22/12 - 1811 d. 6/1 - 1890
Martin Peter Vilhelm Petersen f. 1/10 - 1835 d. 2/10 - 1897
Vilhelm Skovgaard-Petersen f. 28/1 - 1878 d. 13/10 1940
Jørger (Maria) Hansdatter f. 6/5 - 1764 d. efter 1820
Hans Matthiasen f. 1730 d. 28 - 1809
Ellen Pedersdatter f. 1748 - 1796 d. 29 - 1801
Jørgen Jørgensen f. 1/6 - 1779 d. 19/5 - 1848
Johanne Anthonette Diechmann f. 18/10 - 1796 d. 6/4 - 1817
Caroline Jørgine Skovgaard f. 9/5 - 1840 d. 4/4 - 1907
Hans Peter Jensen (Gjester) f. 1712 d. 1763
Jørger Christensdatter f. 1712 d. 9/2 - 1795
Hans Jørgensen f. 1807, d. 30/6 - 1858
Ane Cathrin Bornsen f. ca. 1809, d. 1864 - 1892
Nicolai Hendrich Jørgensen f. 14/1 - 1850 d. 19/6 - 1918
Hans Diechmann f. 1776, d. 6/4 - 1817
Anne (Angelike) Henriette Diechmann f. 1796, d. 29/4 - 1818
Hans Jepsen f. 1695, d. 1765
Maren Jensdatter f. 1705, d. 1774
Mads Lorsen f. ca. 1700, d. Marts - 1770
Kirsten Jørgensdatter f. ca. 1709, d. ca. 1805
Hans Jørgen Pahls f. 2/2 - 1743 d. 16 - 1809
Gret Lise Kinop d. ?
Christian Friedrich Burmeister f. 13/12 - 1785, d. ?
Anna Catharina Schnepel f. (1730), d. 18/2 - 1801
Magdalene Louise Friederike Bekkefeld f. 14/1 - 1769, d. 16/9 - 1795
Hartvig Lorenz Pahls f. 24/2 - 1743 d. 16 - 1809
Magdalene Sophie Stegmann f. 18/9 - 1753 d. 18/11 - 1791
Maria Hansen f. 7/6 - 1734 d. 15/5 - 1829
Christian Hansen f. ca. 1730, d. 1/10 - 1819
Karen Mandsdatter f. ca. 1787, d. 24/2 - 1850
Christian Ernst Hein d. ?
Anna Marie Basch d. ?
Joachim Christian Hein f. 1/5 - 1790, d. 4/6 - 1821
Catharina Hedwig Weisin f. 1759 - 1839, d. ?
Christian Friedrich Burmeister f. 2/9 - 1794 d. 19/11 - 1859
Catharina Elisabeth Johanna Pahls f. 11/9 - 1802 d. 11/9 - 1829
Carl Christian Burmeister f. 7/1 - 1821 d. 11/12 - 1898
Hans Johan Albert Burmeister f. 15/11 - 1853 d. 9/12 - 1931
Asta Ingeborg Burmeister f. 2/11 - 1881
Franz Joachim Pahls d. ?
Anna Marie Pahls d. ?
Johanne Thomsen f. 1781, d. 1795
Andreas Birch f. 1776, d. 1863
Charlotte Marie Grønbeche f. ca. 1777, d. 1863
Andreas Birch f. 1776 d. 1863
Charlotte Marie Grønbeche f. ca. 1777, d. 1863
William Hall f. ?, d. 26 - 1795
Dorothy Cresswell f. ? d. 26/5 - 1796
William Cresswell f. ? d. 26/5 - 1796
Elisabeth ... d. ?
William Hall f. 28/4 - 1784 d. 23/1 - 1876
Dorothy Cresswell f. 1766 - 1849, d. 7/4 - 1843
Dorothy Wilson Straughan f. ? d. 20/12 - 1862
William George Straughan Hall f. 2/1 - 1819 d. 4/12 - 1888
Robert Gray f. 1769, d. 29/6 - 1832
Dorothy ... f. 1770, d. 1/6 - 1849
Matthew Gray f. 1795 d. 22/2 - 1851
Ann Jane Hall f. 2/5 - 1854 d. 30/11 - 1931
Anne Jane Brytham f. 1797 d. 24/6 - 1859
Susannah Eleanor Gray f. 9/3 - 1821 d. 5/12 - 1881
Jes Matisen f. 1736, d. mi. 1801-05.
Matthias Christensen f. 1739, d. 14/6 - 1811
Peder Jensen f. 1770 d. 25/6 - 1846
Anne Mathiasdatter f. 1777, d. 14/11 - 1852
Hans Matthiasen (Skovgaard) f. 1762 d. 23/2 - 1820
Johannes Christian Graff f. 1770 d. 13/6 - 1845
Jørger (Maria) Hansdatter f. 6/5 - 1764 d. efter 1820
Maren Jensdatter Thomsen f. 1775 d. 26/1 - 1849
Jørgen Jørgensen f. 1/6 - 1779 d. 19/5 - 1848
Johanne Anthonette Diechmann f. 18/10 - 1796 d. 6/4 - 1817
Carl Christian Friedrich Burmeister f. 2/9 - 1794 d. 19/11 - 1859
Maria Hansen f. 7/6 - 1734 d. 15/5 - 1829
Christian Heinrich Pahls f. 11/9 - 1802 d. 11/9 - 1829
Catharina Sophia Hein f. 13/5 - 1790 d. 25/5 - 1843
William Hall f. 28/4 - 1784 d. 23/1 - 1876
Dorothy Wilson Straughan f. ? d. 20/12 - 1862
Matthew Gray f. 1795 d. 22/2 - 1851
Anne Jane Brytham f. 1797 d. 24/6 - 1859
Catharina Elisabeth Johanna Pahls f. 3/5 - 1821 d. 25/1 - 1894
William George Straughan Hall f. 2/1 - 1819 d. 4/12 - 1888
Susannah Eleanor Gray f. 9/3 - 1821 d. 5/12 - 1881
Ann Jane Hall f. 2/5 - 1854 d. 30/11 - 1931
Asta Ingeborg Burmeister f. 2/11 - 1881
Se Tavle 12
Se Tavle 11
Se Tavle 10
Se Tavle 9
Antal Ahner i Generationen
Generation Nr.
64
7
32
6
16
5
8
4
4
3
2
2